

- Nükleer Enerji Savaşları
- PKK ve Yeraltı Örgütleri
- Necip Hablemitoğlu ve Sabancı Suikastleri
- Alman İstihbaratının Türkiye Faaliyetleri

ALMAN DERİN DEVLETİ

zafer güler

TRUVA

2. baskı

ALMAN
DERİN DEVLETİ

Nükleer Enerji Savaşları
PKK ve Yeraltı Örgütleri
Necip Hablemitoğlu ve Sabancı Suikastleri
Alman İstihbaratının Türkiye Faaliyetleri

TRUVA YAYINLARI®

TRUVA YAYINLARI®

Yayın No: 145

Truva / Siyaset: 43

Alman Derin Devleti

Yazarı: **Zafer Güler**

Konsept Danışmanı: **Talip Doğan Karlıbel**

Yayın Danışmanı : Hasan Taşkın

Genel Yayın Yönetmeni : Burak Fazıl Çabuk

Yayın Editörü : Yalçın Lüleci

Düzelti : Bulut Fikret Çöloğlu

Bilgisayar Uygulama : Truva Ajans

Kapak Tasarımı : www.natagrup.com

Baskı-Cilt : Kilim Matbaacılık Ltd. Şti.

Litros Yolu Fatih Sanayi Sitesi

No: 12/204 Topkapı-İstanbul (0 212) 612 95 59

1. Baskı Eylül 2006

2. Baskı Eylül 2006

ISBN: 9944-975-49-4

© Kitabın telif hakları, Truva Yayınları'na aittir. Yayınevinden ve yazardan yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayınlanamaz.

© Truva Yayınları, 2006

Hüdâvendigar Cad.

Başdemir İş Hanı

No: 18 - 20

34110 Sirkeci/İSTANBUL

Tel: (0212) 513 85 44

Fax: (0212) 513 85 45

www.truvayayinlari.com

e-mail: info@truvayayinlari.com

Zafer Güler

ALMAN DERİN DEVLETİ

Konsept Danışmanı:
Talip Doğan Karlıbel

TRUVA

ZAFER GÜLER
(www.zaferguler.com)

"Sınıfımızın üstadı. Bu lakabı almasının sebebi herhalde görüşlerinin yanında filozofça sözleri ve düşünceleridir... Bunun dışında dürüsttür... Sınıfta sakindir... Özellikle sosyal konularda bilgisi mükemmel diyebileceğimiz mertebededir..." Bu sözler Üsküdar H.E.A Lisesi'nin 1983 yıllığında sınıf arkadaşları tarafından kaleme alınmış... "Her zaman düşün adamı olmak isterim... Her zaman!.." diyor yazar... İlk önce Türkiye'yi tanıdı, daha sonra yurtdışında geçen yıllar dünyayı tanıttı...

İstanbul'da sanayi sitelerinde çocuk yaşta başlayan çalışma hayatı eğitimle pekişince, genç yaşta girdiği siyaset hayatında; yine genç yaşta TBMM Milletvekili oldu. Avrupa Parlamentosu koridorlarına, hatta Birleşmiş Milletler toplantı salonlarına kadar uzandı... Rusça, İngilizce, Lehçe ve Çekçe anlattı Türkiye'yi, insanını ve ülkesini... Uluslararası dış ticaret ve danışmanlıkla başlayan kariyeri 21. Dönem DSP İstanbul Milletvekilliği, Dışişleri Komisyonu Üyeliği ve Uluslararası Parlamenterler Birliği Üyeliği'yle devam etti... AB Parlamentosu'nun daveti üzerine Brüksel ve Strasburg'ta çalışmalar yaptı; yüzlerce milletvekili, bürokrat ve stratejistle görüşmeler yaptı; bilgi alışverişinde bulundu. ABD ve AB'de birçok toplantı ve foruma katıldı... Ortadoğu, Kafkasya, Rusya ve AB-Türkiye ilişkilerini takip etti... Türkiye'nin tüm çalışma hayatı ve insanın olduğu her konuda yoğun bir çalışma sergiledi.

Artık bu çalışmaların ve belgelerin dillendirilmesi ve başka kuşaklara aktarılması zamanı geldiğine inandığı için yazmaya başladı... Ve yazıyor...

TALİP DOĞAN KARLIBEL

1967 yılında Türkiye'de doğdu. 1971 yılında işçi olan ailesinin yanına Almanya'ya gitti. Eğitimini orada tamamladıktan sonra 1984 yılında Alman Sosyal Demokrat Partisi'nin (SPD) Gençlik Kolları'nda siyasete atıldı. 1985 yılında Polonya Auschwitz (Nazilerin Yahudileri yok etmek için toplama kampı) kampına yaptığı bir okul gezisinde Nazilerin yaptığı soykırımlardan etkilenerek konuyla daha yakından ilgilenmeye başladı. 1988 yılında Simon Wiesentale Merkezi'nde çalışan bir arkadaşı vasıtasıyla fahri olarak çalışmaya başladı; halen Nazilere karşı olan bu çalışmayı sürdürmektedir.

1986 yılında Baden-Würtenberg Eyalet Narkotik İstihbarat Dairesi'nde Teknik Takibat Tercümanlığı yaptı. 1992 yılında Alman Emniyet Genel Müdürlüğü'nde (BKA) çalışmalarına devam etti. Türkiye Masası RD51'de Teknik Takibat Tercümanı ve Köstebek Danışmanı olarak faaliyetlerine 1997 yılına kadar devam etti.

1999 yılından itibaren İstanbul Milletvekili Zafer Güler'e AB, Almanya ve Ortadoğu-İsrail konularında danışmanlık yaptı, incelemelerde bulundu. İsrail'in siyasi yapısını ve gelişmeleri yakından takip etti, bu konularda raporlar hazırladı. "Kaçak Naziler ve Mossad" adında yayınlanmış bir kitabı vardır. Halen tercümanlık yapmakta ve AB ülkelerinde, ABD'de sempozyumlara ve konferanslara katılmaktadır.

TALİP DOĞAN KARLIBEL'E TEŞEKKÜR

Kuşkusuz bu kitabın yayınlanması için en az benim kadar Sayın Talip Doğan Karlıbel'in de katkısı vardir. Alman birimlerinde uzun yıllar tercüman olarak görev yapmıştır. Bu kitapta belirttiğimiz olayların çoğunun görgü tanığı olması benim işimi kolaylaştırmıştır.

Gerek belgelerin tasnifinde gerekse tercüme edilmelerinde zengin bir arşivin elimizin altında olması, okuyucuyu fazla sıkmadan kısa ve öz cümlelerle mesajımızı verme imkanını bize sağladı. Talip Doğan Karlıbel'in Almanya'daki ve Hollanda'daki faaliyetlerinde taze tuttuğu bilgiler ve günlükleri bize yol gösterdi.

1999 yılından itibaren bana İstanbul Milletvekilliğim sırasında özellikle Almanya ve İsrail konularında çok büyük destek sağlamış ve bana birçok konuda danışmanlık yapmıştır. Bu sayede Avrupa'da tüm milletvekillerini ve komisyon üyelerini TBMM Dışişleri komisyonundayken çok sağlıklı ve tarafsız bir şekilde izleme ve değerlen-

dirme fırsatı buldum. Belki de bu bilgiler ne Brüksel'deki Türk Büyükelçiliğinde ne de Ankara'daki AB Genel Sekreterliği'nde vardır. Elimizin altında olan yaklaşık 1000'e yakın Avrupa Birliği'ne yön veren bürokrat, milletvekili, danışman ve gözlemcinin en özel ve en gizli bilgileri benim siyasi hayatıma ışık tutmuştur.

Sayın Talip Doğan Karlıbel'in bu arşivi uzun yıllar Almanya ve Avrupa'nın çeşitli ülkelerindeki çalışmalarının bir ürünüdür ve bu kitabın iskeletini oluşturmuştur.

Kendisine parlamento yaşamımda ve sonrasında gösterdiği destekten dolayı teşekkürü bir borç bilirim.

Denizi gören göz başka, köpüğü gören göz başka....

Köpüğü bırak da denizin gözüyle bak sen!

Köpükler, gece gündüz denizden meydana gelir, onları harekete geçiren Denizdir...

Fakat ne şaşılacak şey ki, SEN KÖPÜĞÜ GÖRÜYORSUN DA DENİZİ GÖRMÜYORSUN.

MEVLANA (1207-1273)

İÇİNDEKİLER

TALİP DOĞAN KARLIBEL'E TEŞEKKÛR / 5
ÖNSÖZ / 9
1. BND'NİN (Bundesnachrichtendiesnt - Alman Haberalma Teşkilatı) KURULUŞUNDAN 2000'Lİ YILLARA / 15
2. BND'NİN KURULUŞUNDAN BU ZAMANA KADAR GÖREV YAPMIŞ BAŞKANLAR / 31
3. BFV (Bundesamt für Verfazssungsschutz – Anayasayı Koruma Teşkilatı) / 43
4. ALMAN GSG9 TİMİ'NİN KISA TARİHİ / 57
5. DR. NECİP HABLEMİTOĞLU CİNAYETİNİN ALMANYA BAĞLANTISI / 67
6. BKA'NIN (Bundeskiriminalamt) TÜRKİYE'DEKİ İLLEGAL FAALİYETLERİ / 95
7. BND, BKA ve BFV AJANLARININ ABDULLAH ÖCALAN'LA YAPTIĞI GİZLİ GÖRÜŞME / 111
8. KANİ YILMAZ'IN İNGİLTERE'DEN İADESİ / 127
9. BND ve BFV'nin PKK ve ONA YAKIN OLAN GRUPLARA YAPTIĞI PARA YARDIMLARI / 135
10. ALMANYA İLE 19. YÜZYIL'DAN GELEN İLİŞKİLER / 143
11. ALMANLAR NAMINA ÇALIŞAN TÜRK KÖKENLİ AJANLAR VE MUHBİRLER / 187

12. ALMAN AJANLARININ LAZLAR ÜZERİNE OYUNU / 195
13. ALMANLARIN TÜRKİYE'DEKİ YAHUDİ KATLİAMLARI / 209
14. ALMAN NÜKLEER LOBİSİ VE
BEYAZ ENERJİ OPERASYONLARINA BİR ATIF / 225
15. ECEVİT'İN BAŞBAKAN OLMASI VE ABDULLAH ÖCALAN'IN
TÜRKİYE'YE GETİRİLMESİ
16. ÖZDEMİR SABANCI SUİKASTİ VE DHKP-C

ÖNSÖZ

Son yüzyıla baktığımızda Almanya ile olan ilişkilerimizde karşılıklı olarak hiçbir silahlı çatışma olmamıştır. Federal Almanya, altmışlı yıllarda ekonomisini güçlendirebilmek için Türkiye'den kalifiye elaman olarak on binlerce yurttaşımızı belli başlı sanayi tesislerinde çalıştırmıştır. Alman toplumu ve işadamları, dünyada haklı bir yer alırken bunu büyük ölçüde Türk işçilerine borçludur. Şu anda üçüncü hatta dördüncü nesil, Alman devleti topraklarında hayatını sürdürüyor. Ancak bu yaşam şekli, ülkedeki sosyolojik yapının içinde bambaşka bir seyir izliyor. İşçi statüsünde başladıkları yaşam biçimi, Alman toplumunun tüm katmanlarında kendine yer buluyor.

Almanya'nın Avrupa Birliği'ndeki siyasi ve ekonomik etkinliği göz ardı edilemez. Fransa ile 1953'te kurduğu Avrupa Çelik ve Kömür Birliği, AB'nin mihenk taşı niteliğindeki ekonomik güçtür. Öyle ki kömür madenlerinde ve çelik üretim tesislerinde, eğer Türk işçiler çalışmasaydı Almanya ABD'nin ve İngiltere'nin zenci işçileriyle rekabet edemezdi.

Türkiye'den Almanya'ya göç etmiş işçi neslinin oluşturduğu iş gücünün 2004 yılında AB'ye katılan birçok küçük devletin nüfusundan bile fazla olduğu çok açıkça görülebilir. Türkiye üniter bir devlet olarak orada bulunan yurttaşları ile AB Parlamentosu'nda veya diğer karar mekanizmalarında yoktur. Ancak Almanya Parlamentosu'na ve AB karar sistemine etki edecek bir güce sahiptir.

Almanya, yüzyıldan fazla kendisine bu kadar yakın olan, dünyada her türlü platformda kendisini dost olarak gören ve her konuda istediği desteği sağlayan bir ülkeye gerekli desteği ve ilgiyi göstermiş midir? Bunun cevabını olumlu olarak vermek çok zor. Çünkü çoğu ülke, özellikle Almanya, uluslararası siyasette ve tüm devlet ilişkilerinde duygusal hasletlere diğer tüm büyük devletler gibi önem vermez. Bizler millet olarak tüm siyasi ilişkilerimizde kendi çıkarlarımızı duygusal nedenlerle arka planda tutarız. Dünyada hiçbir millet duygularıyla hareket etmez. Eğer öyle hareket etselerdi Kıbrıs'ı ilk önce Arapların tanıması gerekirdi. Bununla ilgili tarihimizde yüzlerce örnek vardır. Maddi yetersizliklerimiz, üretimsizliğimiz ve derinlemesine siyasi bilinçsizliğimiz bizi psikolojik olarak özellikle Batılı dostlarımız karşısında aşağılık kompleksine itmekte ve onların karşısında her zaman hakkımızı aramada yetersiz kalmamıza neden olmaktadır. Bu nedenle onlara "HAYIR" demesini asla başaramamaktayız.

Diğer Batılı ülkeler gibi Almanya da Türkiye'nin üniter yapısını bozmak için çalışan ve anayasal düzenini değiştirmek isteyen örgütlere ve gruplara zemin hazırlamış, onları desteklemiş, onlara maddi ve manevi yardımda bulunmuştur. Dünya üzerinde ne kadar küçük devlet olursa kendilerinin gücünün o denli büyük olabileceğini gördüğü için gerçekçi davranmış, gerek Yugoslavya'nın ve Çekoslovakya'nın bölünmesinde gerek Romanya, Macaristan, Polonya'nın siyasal yapısının değişiminde gerçek anlamda rol almıştır. Bunları zayıflatıp kendi oyun alanı haline getirmiştir. Bu

arada Türkiye'nin bölünmesi ve parçalanması da tüm diğer ülkeler gibi Almanya'nın da işine gelmektedir. 73 milyon nüfusuyla Almanya'nın arka bahçesi olamayacak kadar büyük bir ülkenin AB'ye girmek istemesi Almanya'yı tedirgin etmektedir. Bu nedenle de AB karar mekanizmalarına; Avrupa Konseyi'ne, Avrupa Birliği Parlamentosu'na, Avrupa Birliği Komisyonu'na, ekonomik ve sosyal komitelere Türkiye'nin girmemesi için "imtiyazlı ortaklık" teklifi getirilmiştir. Bu teklifi yapan Hıristiyan Demokrat Parti ve Avrupa Birliği Parlamentosu Hıristiyan Birlik Grubu, Türkiye'yi "aday" (candidate) ülke olarak değil "adaylığa rıza gösteren" (acceding countries) ülke olarak görmektedir.

Son yüzyılda Türkiye'nin yok olma eşiğine gelmesinin, milyonlarca insanını kaybetmesinin ve acılar çekmesinin nedeni Almanya ve onun emperyalist isteklerine alet olmasıdır. Almanya, Türkiye'nin bu vefakâr davranışını kendi topraklarında birçok yıkıcı ve bölücü örgütlere destek vererek göstermiştir. Türkiye Cumhuriyeti'nin tüm anayasal sistemini çökertmek isteyen veya bölmek isteyen tüm siyasi ve askeri güçler Almanya topraklarında yeşermiş, büyümüş ve tehdit edici boyutlara erişmiştir.

Bu örgütlerin siyasi yapılarının hepsi Alman devlet yapısının tam tersi uzaklıkta ve uzlaşmaz bir noktadadır. Ancak çıkarlar ortak ve aynı yöndedir.

Almanya bir hukuk devletidir. Kanunlar karşısında herkes eşit haklara sahiptir. Diğer Batılı ülkeler gibi, kendi ekonomik ve siyasi çıkarları için her türlü riski göze alabilecek şekilde tasarlanmıştır. Almanya, dünya düzeninde, ekonomik güç dengesinin hassas düzeneğinde süper güç olarak kaldığı sürece, her türlü doğal kaynağı, petrolü, nükleeri, altını, diğer değerli madenleri her zaman takip etmek ve kendi pozisyonunu sağlam tutmak amacındadır.

Nükleer gücü kendisi kendi ülkesinde ortadan kaldırmak isterken başka ülkelerde kurmaya çalışmakta, altın madenlerinin işletilmesini çevreci baskılarla durdurmak isterken dünya borsalarında altın alım satımında ön saflarda yer almaktadır. Müttefiki gördüğü ülkelerin ekonomik büyümelerini desteklediğini gösterirken, kendi bankaları yoluyla bir gecede milyarlarca markı veya euroyu vakumlayarak ülkelerin mali krizlere girmesini sağlamış ve ekonomik krizlerden sonra salık verdiği özelleştirmenin ucuz nimetlerinden faydalanıp birçok stratejik değerleri diğer Batılı ortakları ile ucuza kapatma başarısını göstermiştir.

"Ortak Ekonomik Alan" ilan ettiği Rusya ile komşu AB devletlerinin ekonomik yapılanmasının baş aktörü Almanya'dır. Kuzey Kafkasya ve Kazakistan'ın eski Alman kökenli nüfusundan dolayı oralara AB desteğini sağlayan Almanya'dır. 2007 – 2013 AB Bütçesi'nin çok büyük bir bölümü Almanya'nın siyasi realiteleri ve planlarıyla ilgili hesaplarla doludur. Haklı olarak Almanya, Çin'in en büyük yatırımcısı ve ortağıdır. Bu gerçekler "Ortak Ekonomik Alan"ın (Common Economic Place) Rusya ve Çin'i de içine alarak büyük bir bütünleşmeye gittiğini göstermektedir.

Türkiye dışarıdan kendine yönelen tehditleri görmezden gelemez. Bunları kendi gençliğiyle paylaşmalı ve onları bilinçlendirmelidir. En acı olanı işe maalesef toplum kendi geleceğini ve zenginliklerini çaldırmak istemeyen ve kendi milletine sahip çıkmaya çalışan kendi öz evlatlarını unutuyor. Katledilmelerine veya bir köşede kalmalarına seyirci kalıyor. Hangi siyasi görüşte olursa olsun kendi ülkesine hizmet etmek isteyen, halkının refahını düşünen tüm insanlarına sahip çıkmalı, onlarla bir bütün olmalıdır. Türkiye tarihini unutuyor, köklerini unutuyor. İçinde barındırdığı tüm zenginlikleri kusmak istiyor, fakat yerine koyacağı hiçbir değerinin olmadığını bilmiyor. Dinsel inançlarını kendince yaşamıyor, milli hasletlerini kendince inceleyemiyor, kendini kendi gibi görmek istemiyor ve

kendi kendinden korkuyor, çekiniyor. Irksal, inançsal, siyasi duruşunda bölgede, dünyada ve hatta kendi içinde çok büyük bir güç olduğunu unutuyor.

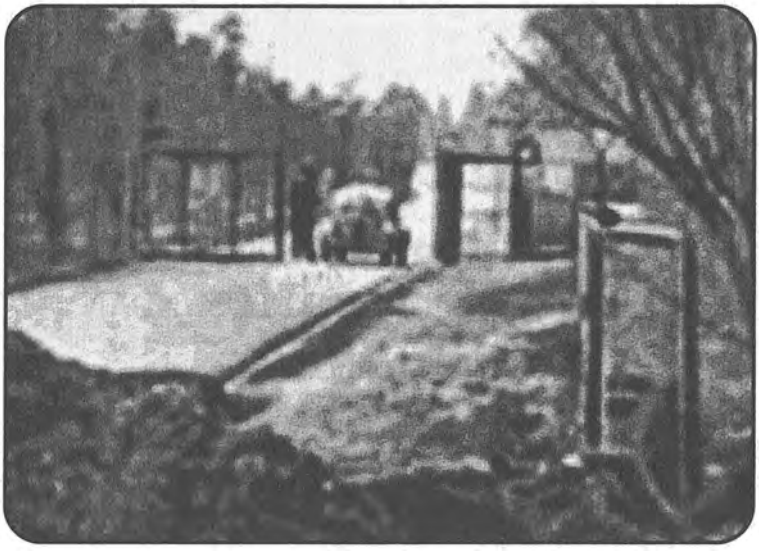
Bu coğrafyada var olduğu müddetçe büyük güçlerin oyun alanında ve onların savaş bölgesinde olduğunu unutuyor. Sakin, sessiz bölgelerde yaşayan gelişmiş ülkelerin refahına hayıflanıyor. Dünyanın en tehlikeli yerinde yaşadığını unutuyor... Refah ve mutluluğun asla reva görülemeyeceği bir yerde...

1. BND'NİN (Bundesnachrictendiesnt - Alman Haberalma Teşkilatı) KURULUŞUNDAN 2000'Lİ YILLARA

1. BND'NİN (Bundesnachrictendiesnt - Alman Haberalma Teşkilatı) KURULUŞUNDAN 2000'Lİ YILLARA

BND 1956 yılında Federal Almanya'nın "dış istihbarat servisi" görev tanımıyla Federal Almanya Başbakanlığı'na bağlı olarak kurulmuştur. ABD o zamanın şartlarıyla gelişen değişik dünya sisteminde bir komünizm tehlikesi beklemektedir. Bu tehlikeye karşı önlem alabilmek, kendi iç ve dış güvenliğini sağlayabilmek için, 1948'de kurulan Federal Almanya'da Başbakan Konrad Adenauer bu teklifi getirmiş ve ABD hükümetinin de rızasıyla bu ünlü gizli servis kurulmuştur.

Zaten 1945'ten 1956'ya kadar BND'nin başına getirilen Rainhard Gehlen'in grubuyla ABD'nin CIA'i iç içe çalışıyordu. Gehlen o zamanın istihbaratçıları tarafından tanınan bir kişilikti. Komünizm ile mücadelede en deneyimli istihbaratçıydı. Adolf Hitler'in 1933'te kurduğu Abwehr'in (Alman gizli servisi olan kurumun adı sonra "Gestapo" olarak değiştirildi) ilk kurucu üyelerindendi. Abwehr'in başında o zamanlar Amiral Wilhelm Canaris vardı. Canaris eski bir Prusyalı subay ailesinden gelme bir aristokrattı. Rainhard Gehlen'i en iyi adamı olarak görüyordu.

Gehlen grubunun ilk merkezi ABD üssü

1936 yılında özel birimin başına geçirilerek "Fremde Heere Ost" (Doğunun Yabancı Birlikleri) olarak adlandırılan bu gruptaki görevi, 1939 yılında Sovyetler Birliği'ne ajanlarını sokarak istila edilecek bölgeler üzerine bilgiler toplayarak muhtemel operasyonlara ön hazırlık yapmaktı. Bir diğer görevi de o bölgelerde yaşayan etnik grupların ve azınlıkların bolşevizme olan tutumlarını belirlemekti. Başka bir görev alanı ise düşman birliklerinin konumunu, cephe ötesi gücünü ve harekât planlarını ele geçirmekti. 1950 yılında Kore Savaşı'nın başlamasıyla dünya iki farklı kutba ve sisteme ayrılma konumuna gelmiş, ABD'nin de Almanya üzerindeki etkinliğini arttırmasına sebep olmuştur. Çünkü Doğu Almanların Sovyetlere yakınlığı ve sosyalizme gösterdikleri sempati, Almanya'nın bu bölgesinin ABD tarafından kaybedilmiş bir bölge olarak kabullenilmesine neden olmuştur. Onlar da Batı Almanya'ya ağırlık vermişlerdir. Bü-

tün bu etkinlikler Almanya'ya artık bir federal devlet olarak insanlık ve ülkeler topluluğuna girme imkânı tanımış ve onlar da bir daha savaş çıkarmamak suretiyle Federal Almanya'yı bir hukuk devleti olarak dünyaya entegre etmek istemişlerdir. Tabi güçlü, ekonomik bir devletin, güçlü bir istihbarat ağının olması gerektiğini o zamanlar herkes biliyordu. Çünkü Sovyetler Birliği'nin ne yapacağı hiç belli olmazdı. Bu nedenle Sovyetleri en iyi bilen ve istihbarat kurdu olan Rainhard Gehlen, 1956'da işi eline aldığında nereden başlayacağını çok iyi bilen bir kişilikti. Peki, kimdi bu Gehlen?

Rainhard Gehlen 1933 yılında Himler'in Abwehri'ne girerek orada binbaşı rütbesiyle göreve başladı. Çok iyi Rusça konuşuyor ve diğer Slav dillerini de iyi biliyordu. 1936 yılında olimpiyatlar Berlin'de yapıldığında havada bir savaş belirtisi vardı. 1936 yılının Ekim ayında Adolf Hitler'in özel ve gizli bir emriyle, "Fremde Heere Ost" grubu kuruldu. Bu grubun başına yarbay rütbesini yeni alan Gehlen getirildi. Gehlen ve adamlarının görevi Polonya ve Çekoslovakya'daki askeri birliklerin Alman sınırına yakın olan bölgelerdeki konumları ve güçleri üzerine bilgi toplamaktı. Bununla kalmayan Gehlen ve adamları özel SS komando birimleri oluşturarak 1939 yılının Haziran ayında iki Polonyalı generali Almanya'ya kaçırmışlardı. SS ve Abwehr müşterek çalışıyorlardı. SS Gestaposu Almanya içi bilgi topluyor ve tutuklamalar yapıyor; Abwehr ise sınır ötesi operasyonlar yapıyor ve bilgi topluyordu. Bu Polonyalı generallerden Almanlar bütün bilgileri almışlardı. Polonya'nın ne kadar askeri olduğundan tutun da ne kadar tankı ve uçağı ve ne kadar rezerve askeri bulunduğuna dair bilgiler alınmıştı. Aynı sistem ile Gehlen ve timleri Sovyetler Birliği'ne girerek 1941 yılında toplam 17 üst düzey Sovyet general kaçırmışlar ve onları Bavyera'daki SS Merkezi'nde sorgulayarak Sovyet orduları üzerinden de geniş çaplı bilgiler almışlardı. "Operation Barbarossa"nın ilk yılında bu kadar başarılı olmasının sebebi, Gehlen

ve grubundan kaynaklanıyordu. Çünkü onun ve adamlarının topladığı bilgiler üzerinden Alman orduları Sovyet birliklerini büyük yenilgilere uğratmışlar ve ilk sene 5 milyonun üzerinde Sovyet esiri almışlardı. 17 Sovyet ordusunun 500 bin askerle hezimete uğraması Gehlen'in verdiği kişisel raporun doğruluğundan kaynaklanıyordu. Onu o zaman pek dikkate almayan Abwehr'in şefi Himler bu başarıdan sonra onun getirdiği bilgilere özellikle bakmaya başlamıştı. Çünkü bu bilgiden dolayı Sovyet tanklarının geçici olarak benzininin bittiğini Gehlen beş ordu komutanına acele ve gizli şekilde bildirmiş, Almanlar da 17 Sovyet ordusunu gafil avlamışlardı. Bu muharebede 270 bin Sovyet askeri ölmüş geri kalan 230 bini de esir düşmüştü. Almanların kayıpları ise 45 bin olarak kayıtlara geçmiştir.

Rainhard Gehlen'in 1942 yılının Şubat ayında Türkiye'ye geldiği de bizde pek bilinmez. Ama Almanya'nın Ludvigsburg şehrindeki Nazi Dökümantasyon Merkezi'nde (NS Dokumentation Zentrale) bulunan belgelere bakıldığında, o zamanın Alman Büyükelçisi Vonn Papen'in davetlisi olarak yirmi kişilik bir ekiple Türkiye'ye gelen Rainhard Gehlen, Trakya bölgesindeki Türk birliklerinin yerleri, konumları ve gücü üzerine bir çalışma yaparak Berlin'e bildirmiştir. Almanlar sınırlarımıza kadar gelseler de bize saldırmamakla Türkiye'nin tarafsızlığını bozmak istememişlerdir. Ama gene de istihbarat amaçlı çalışmalarını sürdürmüşler ve Trakya bölgemizle ilgili bilgiler toplamışlardır. Bununla kalmayıp Artvin ve Sovyetler sınırına yakın yerlerde de ajanlık yapmışlardır.

Mareşal Paulus tarafından komuta edilen Alman 6. Ordusu'nun Stalingrad'da büyük bir yenilgiye uğraması ve 380 bin Alman askerinin Sovyetlerin eline esir düşmesi, Berlin'de bir bomba tesiri yapmıştı. Abwehr'in şefi Himler, Adolf Hitler'e suçlu olarak Gehlen ve adamlarını gösteriyordu. Ama Hitler Gehlen'in son yıllarda yaptığı başarıları biliyor ve onu sorumlu tutmuyordu. Suçlu

Himler'i de her şeyi bildiğinden görevinden almıştı. Çünkü Himler "Operasyon Barbarossa" başlamadan evvel Sovyet ordularıyla ilgili yanlış bilgi vermişti.

Hitler, Gehlen ve adamlarının savaş bölgelerinde çok hassas noktalarda görev yaptıklarını biliyordu. Çünkü düşman hattının gerisinde düşman birlikleri üzerine bilgi toplamak o zamanın şartlarına göre her istihbaratçının yapabileceği bir şey değildi. Amerikalılar ve İngilizler bile Rainhard Gehlen'in namını duymuşlar ve onun çok iyi bir istihbaratçı olduğunu da biliyorlardı.

Savaşın gidişatı Almanlar için 1944 yılında pek de iç açıcı değildi. Batı cephesinde Normandiya Çıkarması yapılmış, doğuda Sovyet orduları Avusturya sınırlarına dayanmış, güneyde İtalyanlar zaten teslim olmuşlardı. Bütün cephelerde yaşanan dağılmalar Hitler Almanyası'nın sonunun geldiğini gösteriyordu.

Rainhard Gehlen ve adamları Avusturya'ya gelerek savaşın gidişatını bekliyorlardı. Çünkü doğu cephesi çökmüş ve onların uzmanlık alanı olan yer düşman işgali altındaydı. Buradan toplanacak bilgiler artık Berlin'in işine yarayamazdı. Bunu Gehlen de biliyordu. Artık çok geçti.

3 Mart 1945 tarihinde, ABD 5. Ordusu Bavyera'ya girdiğinde, Rainhard Gehlen ve 80 adamı ABD birliklerine teslim olmuşlardı. Ordu İstihbarat Subayı Kurmay Albay James Adwerdt, karşısında kimin olduğunu çok iyi biliyordu. Koskoca Hitler Almanyası'nın doğu uzmanı ajanı Gehlen karşısındaydı.

Ekibin ifadeleri alındıktan sonra her Alman askeri gibi esir kampına gönderildiler. Ancak kısa bir süre sonra Sovyet mareşali, Gehlen ve adamlarını teslim almak istiyordu. ABD onu bir türlü vermek istemiyordu. 1945 yılının Kasım ayında yapılan bir askeri mahkemede Gehlen ve adamları beraat etmişlerdi. Sovyetler Birliği'nin başkomutanlığı onu bir milyondan fazla Sovyet askerinin ölü-

münden sorumlu tutuyordu. Ama ABD ve İngiliz ordu komutanlıkları savaşta her devletin yaptığı gibi -ama şimdiye kadar sırf Gehlen ve ekibinin yapabildiği- sınır ötesi bilgi ve istihbarat toplamanın bir suç oluşturmadığını dile getirdiler ve onunla adamlarını serbest bıraktılar.

ABD'de o zamanlar istihbarat bilinmeyen bir konuydu. Askeri istihbarat ise ancak 1944'te kurulmuştu. Gehlen ve ekibinin yaptığı sınır ötesi operasyonlar ABD'lilerin çok ilgisini çekiyordu. Çünkü o zamana kadar istihbarat lügatında bu tip operasyonlarla ilgili hiçbir bilgi yoktu. Onlar da Gehlen ve ekibinden bu çalışmalar üzerine bilgi edinmek istiyorlardı.

ABD Merkez Komutanlığı'nın emriyle ve ABD başkanının izniyle, 1945 yılının Aralık ayında, Almanya'nın Bavyera eyaletinde bulunan Oberursel adlı küçük bir kasabada bulunan ABD askeri üssünde "Organisation Gehlen" (Gehlen Grubu) adında bir Alman-ABD istihbarat servisi kurulur. Bu kuruluşun başına denetmen olarak Binbaşı James H. Chritchfield getirilir ve onunla birlikte kırka yakın ABD subayı bu gruba dahil edilir. Bütün bu ABD subayları 18 Eylül 1947'de kurulacak olan CIA'in ilk kurucu elemanları olacaklardır.

Gehlen ve adamları Almanya'nın doğu kısmında Sovyetler tarafından hâlâ savaş suçlusu olarak arandıkları için, ABD hükümeti onlara sahte kimlikler verir. Onların doğuda yapacakları tahkikatlarda tanınıp yakalanmamaları için bu çareye başvurmak mecburiyetinde kalmışlardı. Gehlen'e verilen iki sahte kimlikten birinde adı Otto Köhler, öbüründe ise Hans Holbein olarak geçer. ABD'li Ajan Chritchfield, 2004 yılında yazdığı bir kitapta, ABD'nin ve sonra CIA'in Gehlen grubuyla yaptığı çalışmaların yanlış bir strateji olduğunu dile getirir. Çünkü Sovyetler Gehlen grubunda olan birçok subayın savaş suçlusu olarak ve soykırım suçları işlediklerine dair bel-

geleri 1955 ve 1957 yıllarında, hem ABD'ye hem de İngiltere'ye vermişlerdi. Ama ABD bunun bir komünist propagandası olduğunu dile getirerek bu konuyu o zamanlar örtbas etmişti. Çünkü onlar için 50'li ve 60'lı yıllarda komünizmle mücadele artık her şeyden önemliydi, kendi safında olan Gehlen ve ekibini bu suçlamalardan ABD bu nedenle aklamıştı.

Yazar ve eski CIA Ajanı Chritchfield aynı hatayı koalisyon güçlerinin şu an Irak'ta yaptıklarını dile getiriyor. Çünkü orada da birçok savaş suçlusu ABD'nin yanında görev almakta ve Saddam Hüseyin zamanında işledikleri suçlardan yargılanmamaktadırlar. Sırf ABD çıkarlarının korunması için...

Rainhard Gehlen ve adamları 1956 yılında BND'yi kurduklarında ilk işleri Doğu Almanya'nın birçok şehrinde gizli merkezler oluşturarak, orada bulunan Sovyet birliklerinin hareketlerini ve konumlarını gözetlemekti. Berlin Duvarı'nın yapılmasından sonra Gehlen'in ajanlarının faaliyetleri CIA'in de ilgisini çekmeye başlamıştı. Doğu Almanya'da ise hiç aktif ajanı yoktu. BND 1965 yılına kadar Doğu Almanya'da çok iyi bilgiler topluyordu. Bu bilgilerin neticesinde Batı Almanya'da 1962'den 1965'e kadar 22 KGB ve STASİ ajanı yakalanmış ve Alman yargısına çıkarılmıştı. Buna karşılık 7 Batılı ajan Sovyetlerin elindeydi. Bu başarının sırrı CIA değildi, Gehlen'in kurduğu Alman istihbarat teşkilatıydı. 1956 yılında oraya gönderdiği ajanlar vasıtasıyla bu bilgiler önce BND Merkezi Pulach'a geliyor oradan da CIA Merkezi Longley'e gidiyordu. Ama bütün bunlar KGB'nin BND Merkezi'ne soktuğu bir ajanın faaliyetleriyle 1966 yılında bitecek ve Gehlen'in yirmiye yakın ajanı Doğu Almanya'da tutuklanacaktı.

Bütün bu karşılıklı ajan yakalamalarının sonunda iki taraf da büyük ajan zayiatı vererek zarara uğramışlardı. Burada Rainhard Gehlen'in aklına 1943'te Sovyetlerde yaptığı bir değiş tokuş gelir.

Gehlen ve ajanlarının kaçırdığı birçok Sovyet generalini Gehlen ve ekibi savaş esnasında esir düşen Alman generallerine karşılık değiş tokuş etmişti. Bu fikirden yola çıkarak en iyi yol elinde bulunan Doğu ajanlarını Batı ajanlarına karşı değiştirmekti. Bu fikir herkesin kafasına yatmıştı ve Berlin'in ünlü Rehms Köprüsü'nde ilk değiş tokuşlar yapılmaya başlanmıştı. Bu her sene belirli günlerde tekrarlanır ve iki taraf da buna sıcak bakardı. Çünkü ajanlarının nasıl bilgiler verdiğini veya vermediğini de bu vesileyle öğrenebiliyorlardı.

BND'nin yaptığı en büyük uluslararası operasyon ise 1961 yılında bir İngiliz gizli servis ajanı olan George Blokke'nin Sovyetler Birliği namına çalıştığına dair bilgiler alması ve bu bilgilerden yola çıkarak Doğu'nun en iyi ajanının yakalanmasını sağlamaktı.

George Blokke, Kore Savaşı'nın esiri olarak İngilizler tarafından bir Sovyet ajanıyla takas edildiğinde, Batı'da kimse George Blokke'nin Kore'de esir kaldığı süre içerisinde komünizme sempati duymaya başladığının farkında değildi. Blokke yaptığı ajan faaliyetleriyle Batı Berlin'deki BND ve CIA tarafından yapılan 400 metrelik tünel dinleme merkezini Sovyetlere satmıştı. Bununla kalmayıp 400'e yakın Batılı ajanın hem STASİ hem de KGB tarafından yakalanmasına sebep olmuştu. Polonya'dan kaçan KGB ajanı Michail Bolyenski Batı Berlin'e gelip BND ajanlarına bilgi karşılığı sığınma talebinde bulunmasaydı bunların hiçbiri öğrenilmeyecekti. Bolyenski BND ile müşterek şekilde çalışarak Batı'daki birçok Doğu ajanının yakalanmasına sebep olmuştur. Bunların arasında en önemlisi de George Blokke'ydi. Ona o zamanın parasıyla 400 bin Alman markı mükâfat verilmiştir. George Blokke Londra'da tutuklanarak KGB'ye ajanlık yaptığı için 44 yıl hapis cezasına çarptırılmıştır. Bu cezanın 5 senesini yattıktan sonra KGB, Blokke'yi bir Batılı ajanla takas yaparak onun Moskova'ya gelmesini sağlarlar. BND bu operasyonda da yine en önemli

bilgiyi almış ve dost devletin istihbarat servisine vererek bir üst KGB ajanının yakalanmasını sağlamıştır.

Bir başka BND operasyonunun merkezi de Alman kökenli Klaus Fuchs adındaki bir atom fizikçisidir. Fuchs 1933 yılında Sovyetler Birliği'nden kaçarak İngiltere'ye gelmişti. Kendisi Briestel'de üniversiteyi birincilikle bitirip fizik mühendisi olarak İngiliz Gizli Servisi'nde göreve başlamıştı. ABD Rosalamos'ta bir üs kurarak atom bombası yapımı işlerine yarayacak bütün fizikçileri dost devletlerden topluyordu. Bunların arasında Klaus Fuchs da vardı. Ama Fuchs çift taraflı bir ajandı. Çünkü Sovyetler bir düşman olarak değil de bir müttefik olarak ABD'nin önünde görülüyordu. 1941 yılında Fuchs Sovyetlere bu muhteşem bombanın imalat aşamasındaki bütün planlarını vermişti. ABD 16 Ağustos 1945 tarihinde ilk deneme atışını yaptı. Bundan iki hafta sonra da Hiroşima'ya ve Nagazaki'ye atom bombası atarak 2. Dünya Savaşı'nı bitirmişti. Sovyetler Birliği ise Klaus Fuchs'tan aldıkları planla 1949 yılında ilk atom bombalarını Ural'da patlatırlar. ABD bu bombanın Hiroşima'ya atılan bombanın aynısı olduğunu öğrendiğinde, bu projede görev alan bütün fizikçileri mercek altına alır. Fuchs Münih'e giderek fizikçi olarak Münih Üniversitesi'nde öğretim üyeliği yapar. Gehlen grubu konuya ele atarak Fuchs'un Almanya'da kimlerle irtibata geçtiğini tespit eder. Kısa bir süre sonra Klaus Fuchs tutuklanır ve ABD'ye teslim edilir. Fuchs bu faaliyetlerinden dolayı 14 sene hapis cezası alır ve üç sene sonra bir Batılı ajanla takas yapılır.

BND'nin en önemli operasyonu ise 1972 yılında Federal Almanya Başbakanı Willi Brandt'ın başdanışmanı Günter Gaullaune'nin STASİ namına ajanlık yaptığını ortaya çıkarmasıydı. Onu BND, BFV ile beraber 3 ay takip ederek suçüstü yakaladıktan sonra tutuklamışlardı. Almanya Başbakanı Willi Brandt bu olaydan sonra istifa ederek siyasi kariyerine geçici olarak son vermiştir. Bu faaliyetlerden dolayı

Günter Gaullaune Batı Almanya'da 14 sene hapis cezası almıştı. 1981 yılında kendisini bir Batılı ajan ile takas eden STASİ onu Berlin'e geldikten sonra bir kahraman olarak karşılamıştı.

Rainhard Gehlen 1980'li yılların başında BND'de olduğu süre içerisinde dünyanın en iyi istihbarat servislerinden birini yaratmıştı. BND en modern teknolojik imkânlarla kısa sürede dünyanın en iyi istihbarat servisi durumuna gelmişti.

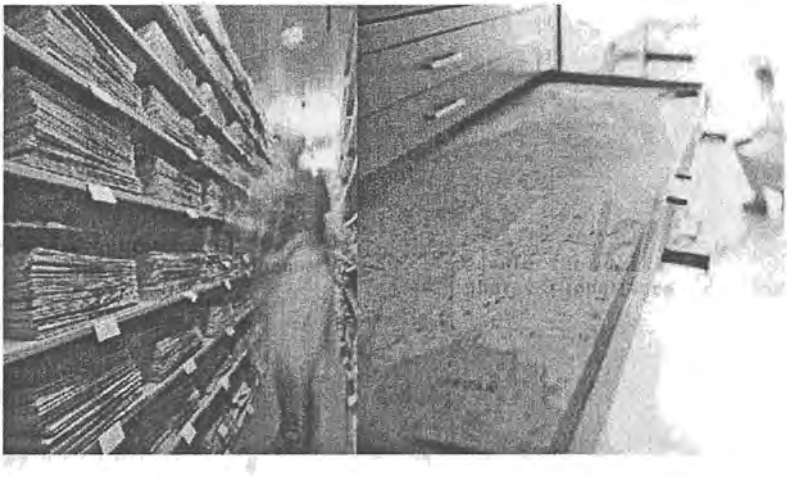
BND operasyon takibat merkezi

1990'dan itibaren BND, Doğu Bloğu'nun dağılmasıyla ve rakibi Doğu Alman Gizli Servisi'nin kapanmasıyla birçok konuda işsiz kalmıştı. Çünkü artık doğuda düşman yoktu ve dünyadaki siyasi ve ekonomik konjonktür değişmişti. Çok büyük ajan ağına sahip bir servisin işsiz kalması da tabi ki doğaldı. 1994 yılında federal meclis bir kanun çıkararak BND ve BKA gibi istihbarat örgütlerinin, uluslararası uyuşturucu kaçakçılarıyla mücadele edebilmesi için yasal bir zemin oluşturdu. Bu tasarıda dünyada faaliyet gösteren atom mafyasına karşı da BND'nin aktif hale gelmesi isteniyordu.

1994 yılında, Alman Federal Parlamentosu'nun bu yasal düzenlemesinden birkaç yıl sonra BND dünyanın en büyük uranyum kaçakçılığını ortaya çıkarmıştı. Eski bir KGB ajanının İspanya'da bulunan bir BND/BKA bağlantılı şirkette çalışan ajanlara 240 gram uranyuma karşılık 58 milyon Alman markı teklif etmesiyle başlamıştı her şey. BND ve BKA en seçkin ajanlarını bu operasyona dahil ederek, önce bu eski KGB ajanından bir numune alır ve bunu tetkik ettikten sonra esas malın alımı için KGB ajanını Almanya'ya çağırırlar. Lufthansa Hava Yolları'yla gelen bu şahıs Frankfurt Havaalanı'na indiğinde tutuklanır. Bütün dünya BND'nin bu başarısına hayran kalır. Çünkü ne CIA ne de MOSSAD bu tip bir operasyonu tarihinde yapmamıştır.

BND bu sene 50. yılını kutluyor. Alman Başbakanı Angela Merkel BND'nin Alman Hukuk Devleti'nin teminatı olduğunu dile getirmiştir yaptığı konuşmayla. BND Merkezi Pullach olsa da 2003'ten beri Başkent Berlin'e taşınmaktadır. Bazı departmanlar Berlin'de bulunuyor. Ancak tüm birimlerin taşınması 2012 yılında bitecektir. Şu an BND adresi hem Pullach hem de Berlin gözükmektedir. BND'nin resmi şekilde 6000 maaşlı çalışanı olsa da gene de bu sayı gayri resmi olarak bilinenin üç katıdır. Çünkü son 4 senede uluslararası teröristlerle mücadelede BND'nin örtülü ödeneğinin sekiz katına çıktığını görebilirsiniz. BND, tarihinde ilk defa eski Doğu Alman Gizli Servisi STASİ'nin çalışma sistemine uyarak onların kullandığı sistemle "habersiz ajanlar" kullanmaya başlamıştır. Burada Alman basın mensuplarından tutun da Almanya'da ikamet eden birçok yabancı vatandaştan yabancı diplomatlara kadar bilgi toplamaya başlamıştır

Türkiye'deki BND ağı ise geniş çaplı bir ağdır. Her siyasi partide ve bütün etnik grupta BND'nin "habersiz ajanları" ve köstebekleri faaliyet göstermektedir. BND Türkiye'deki siyasi konjonktüre göre Alman konsolosluklarındaki Türk vatandaşlarının vize taleplerini olumlu veya olumsuz yönde etkilemektedir.

BND gazete ve harita arşivi

Alman konsolosluklarında vize prosedürü şöyledir. Siz, vize başvurusu yaptıktan sonra gereken belgeler için öncelikli olarak size üç kere gel-git yaparlar. Sonra belgeleriniz tamam olunca, son kararı sizin belgelerinizi alan şahıs değil de konsoloslukta bulunan BND ya da BKA memurunun vereceği karar doğrultusunda beklersiniz. Sonuç şu ki, BND ve BKA irtibat memurlarının Alman konsolosluklarında diplomatik görevlerinin dışında sürdürdükleri bu faaliyetler aslında birçok yönden sakıncalıdır.

Kaynaklar:

- Ömer Lütfü Mete - Mahir Kaynak, "Derin Devlet", Timaş, 2006, s. 121.

- Hans Adolf Jacobsen, "BND und Deutschland", "Wehr und wisen verlagsgeselschaft", Darmstad, 1993, s. 239–245.

- Bundes Kanzler Amt BND Jahres Bericht (Federal Almanya Başbakanlığı BND Yıllık Raporu), 1997, s. 7.

- Rainhard Gehlen, "Güründer der BND", Bertelsmann verlag, 1970, s. 84, 102, 215.

- Klaus Kinkel, "BND und RAF", Goldmann verlag, 1984, s. 116.

- Prager Tagblatt BND Nachrichten.

- "BND und GSG9 bericht", Frankfurter Algemeine, 22.6.1993.

- Viktor Ostrovski, "Mossad BND İşbirliği", 1994, s. 376–383.

*. Fotoğraflar Stern Dergisi tarafından çekilmiştir.

2. BND'NİN KURULUŞUNDAN BU ZAMANA KADAR GÖREV YAPMIŞ BAŞKANLAR

2. BND'NİN KURULUŞUNDAN BU ZAMANA KADAR GÖREV YAPMIŞ BAŞKANLAR

Rainhard Gehlen

1902 - Erfurt şehrinde doğdu.
1920 - Alman ordusuna girdi.
1946 - Gehlen organizasyonun başındaydı.
1956 - BND'nin başkanı oldu.
1979 – Öldü.

Gerhard Wessel

1913 - Münster şehrinde doğdu.

1932 - Subay olarak Alman ordusuna girdi.

1946 - Gehlen grubuna dâhil oldu.

1955 - Federal Almanya ordusunda subaylık kariyerini devam ettirdi.

1968 - Tuğgeneralliğe terfi etti.

1968 - Üstadı Gehlen'den BND başkanlığını aldı.

2002 - Öldü

Dr. Klaus Kinkel

1936 - Metzingen şehrinde doğdu.
1956 - Tübingen Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ni bitirdi.
1965 - İçişleri bakanlığı dış ilişkiler bölümünde işe başladı.
1979 - BND'nin üçüncü başkanı oldu.
1982 - Alman Federal Adalet Bakanlığı Genel Sekreteri oldu.
1991 - Federal Almanya Adalet Bakanı oldu.
1992 - Federal Almanya Dışişleri Bakanı oldu.

Eberhard Blum

1919 - Kiel şehrinde doğdu.

1937 - Alman ordusundaki görevine subay olarak başladı.

1945 - Hukuk ve İktisat fakültelerini bitirdi.

1946 - Gehlen organizasyonuna, sonra da BND'ye girdi.

1982 - BND başkanı oldu.

2003 – Öldü.

Heribert Hellenbroich

1938 - Köln şehrinde doğdu.

1957 - Hukuk ve İktisat fakültelerini bitirdi.

1966 - Anayasayı Koruma Teşkilatı'nda göreve başladı.

1980 - Anayasayı Koruma Teşkilatı'nın başkanı oldu.

1985 - BND'nin başkanı oldu.

Dr. Hans George Wieck

1928 – Hamburg'ta doğdu.

1947 - Tarih ve Felsefe fakültelerini bitirdi.

1954 - Dışişleri bakanlığına girdi.

1970 - Savunma bakanlığında planlama şefi oldu.

1974 – İran-Tahran Federal Almanya Büyükelçiliği yaptı.

1977 - Federal Almanya Moskova Büyükelçiliği yaptı.

1980 – NATO'nun Brüksel'deki merkezinde Alman daimi üyesi olarak görev yaptı.

1985 - BND başkanı oldu.

Konrad Porzner

1935 - Larrieden'de doğdu.
1954 - İşletme ve Coğrafya fakültelerini bitirdi.
1960 - Ansbach şehrinde bölge kaymakamı oldu.
1962 - Federal Almanya Parlamentosu'na milletvekili seçildi.
1972 - Parlamento Genel Sekreteri seçildi.
1983 - Federal Almanya Parlamentosu'na yeniden seçildi.
1990 - BND Başkanı seçildi

Dr. Hansjörg Geiger

1942 - Brünn şehrinde doğdu.

1964 - Hukuk fakültesini bitirdi.

1974 - Münih şehrinde federal savcılık yaptı.

1975 - Münih'te sulh ceza hâkimliğine başladı.

1981 - Bavyera Eyaleti Bilgi Toplama Merkezi'nde bölüm şefliğine atandı.

1990 - Gauck Merkezi Başkanlığı'na getirildi.

1995 - Anayasayı Koruma Teşkilatı Başkanlığı'na (BFV) getirildi.

1996 - BND başkanı oldu.

1997 - Federal Almanya Adalet Bakanlığı Genel Sekreterliği'ne getirildi.

Dr. August Hanning

1946 - Nordwalde kasabasında doğdu.

1975 - Münster şehrinde hukuk bölümünü bitirdikten kısa bir süre sonra Freiburg şehrinde

doktorasını yaptı.

1976 - Nordrein Westfalen eyaletinde vergi danışmanlığı yaptı.

1977 - İçişleri bakanlığı bölüm şefliğine atandı.

1981 - Başbakanlık bölüm şefliğine atandı.

1986 - Doğu Berlin'de Federal Almanya Temsilciliği yaptı.

1990 - Federal Almanya Parlamentosu Gizli Servis Denetleme Bölümü'nde görev yaptı.

1998 - BND başkanlığına getirildi.

2005 - Federal Almanya İçişleri Bakanlığı Genel Sekreteri oldu.

3. BFV
(Bundesamt für Verfassungsschutz – Anayasayı Koruma Teşkilatı)

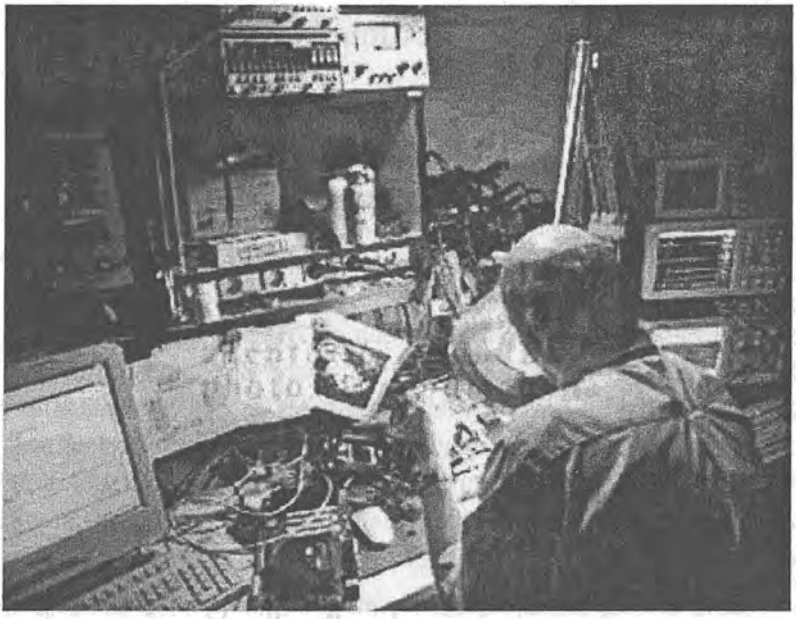
3. BFV
(Bundesamt für Verfassungsschutz – Anayasayı Koruma Teşkilatı)

Almanya'da istihbarat servisi dendiği zaman herkesin aklına BND gelir. Çünkü bu ünlü istihbarat servisi 2. Dünya Savaşı'ndan sonra bütün dünyada sürdürdüğü faaliyetlerden dolayı tek bilinen Alman istihbaratıdır. Tabi ki Hitler'in Abwehr'inden sonra. BND'nin görev yeri dış istihbarat olarak yurtdışı ağırlıklı operasyonel ve bilgi toplama amaçlı faaliyetlerdi. Bu nedenle Almanya'nın içinde olan ve olabilecek iç istihbaratın sırf Alman Emniyeti tarafından yapılmasının yeterli olamayacağı düşüncesiyle Alman siyasetçileri, değişen dünya politikasını da göz önünde bulundurarak 1958 yılında BFV'yi faaliyete geçirmişlerdi.

BND'nin dış kaynaklardan topladığı bilgiler, yurtiçinde BFV tarafından tahkikat yapılarak 1960'lı yılların başlarına kadar normal varlığı devam etmiştir.

60'lı yılların öğrenci hareketleriyle, Alman RAF (Rote Arme Fraksion)'ın kurucuları olan Bader ve Mainhof'un -bunlar Bader-Mainhof Grubu olarak bilinirler- Almanya içinde başlattığı bazı faaliyetler sebebiyle bu grup sempatizanlarının BFV tarafından gözetlenmesi için ve yerel polis teşkilatlarına bilgi bakımından destek vermek için

ağırlıklı olarak çalışmalar sürdürülmüştür. BFV merkezi eskiden Bonn olup şu an Berlin'de bulunmaktadır. Ve doğrudan Alman Başbakanlığı'na bağlıdır. BFV'nin 16 ayrı eyalette BFV eyalet merkezleri vardır. Bu merkezler her eyaletin içişleri bakanlığına bağlıdır. Bu merkezlerden her sene eyalet iç istihbarat raporu hazırlanıp, Alman kamuoyuna bütün eyaletlerinde bulunan yerli ve yabancı terör, yıkıcı faaliyetler, yabancı siyasi gruplar hakkında bilgi verilir.

BFV ve BKA teknik takibat merkezi

BFV 60'lı, 70'li ve 80'li yıllarda ağırlıklı olarak Doğu Almanya'dan Batı'ya gelen STASİ ve KGB ajanları üzerine tahkikatlar yapıp, onların casusluk faaliyetlerinden dolayı yargılanmalarını sağlamıştır. Bir nevi ağabeyleri BND'nin ajanlarının yurtdışında Almanya hakkında ve Almanya'da faaliyet gösteren Doğulu ajanlar üzerine

topladığı bilgiler ve deliller kapsamında iç casusluk yapıyorlardı. Bunda da çok başarılar elde edilmişti. Fransa'nın Strasburg şehrinde 1988'de gerçekleşen anti-terör operasyonunda yakalanan Fransız "Aktin Dierekt" teröristlerinin bulundukları hücre evin adresini Fransız istihbaratına Alman BFV vermiştir. Almanya'nın Ramstein'deki ABD hava üssüne 1989 yılında bombalı saldırı yapacak grup da BFV tarafından iki gün önceden tespit edilmiş, saldırganlar daha hücre evlerinden çıkmadan bir operasyonla yakalanmışlardır.

BND'nin namı yurtdışında nasıl fazlaysa, Almanya içinde de BFV yaptığı operasyonlarla bu nama ulaşmıştır. Ama bu pozitif değer taşıyan, görev bilinciyle yapılan işlerin bizim açımızdan da negatif tarafları vardır. BFV Balkanlar'da ve Türkiye'de yıkıcı faaliyetler sürdüren birçok terör yanlısı grubun illegal faaliyetlerine sırf Almanya'nın iç güvenliğini güvence altında tutabilmek için göz yummuştur.

BFV'nin PKK raporu

Bu grupları kontrol altında tutmuş ve iç güvenliklerini tehdit edecek duruma gelmemelerini son 25 senede başarıyla sağlamıştır. Federal Almanya'da 2000 yılına kadar 300 bin Kürt, Hırvat, Sırp, Boşnak, Arnavut, Gürcü, Kenyalı, Erityalı, Ganalı, Togolu ve Nabibyalı katiller ve birçok vatan haini Türk sırf bu suçları siyasi amaçlı göstererek BFV'yle işbirliğine gidip Almanya'dan siyasi sığınma hakkı kazanmışlardır.

Dünyanın herhangi bir yerinde terörist olarak yola mayın döşüyorsunuz, oradan sivil dolu bir minibüs geçiyor ve havaya uçuyor. Olayda 5 kişi ölüyor, siz de dolaylı yoldan Almanya'ya kaçıyorsunuz ve iltica talebinde bulunuyorsunuz. Bu iltica talebi verilmeden önce bu şahsın geldiği memleketin büyükelçiliğine bir yazı yollanarak onun orada hangi suçlardan arandığını soruyorsunuz. Size bu şahsın terörist olduğu ve beş kişinin ölümüne neden olduğu cevabı geliyor. Ancak bu cevap, Almanya hükümetinin bu kişiye oturma müsaadesi vermesini engellemiyor. Bugüne kadar bu tip sığınmalardan yüz binlerce suçlu Almanya'da oturma müsaadesi almıştır.

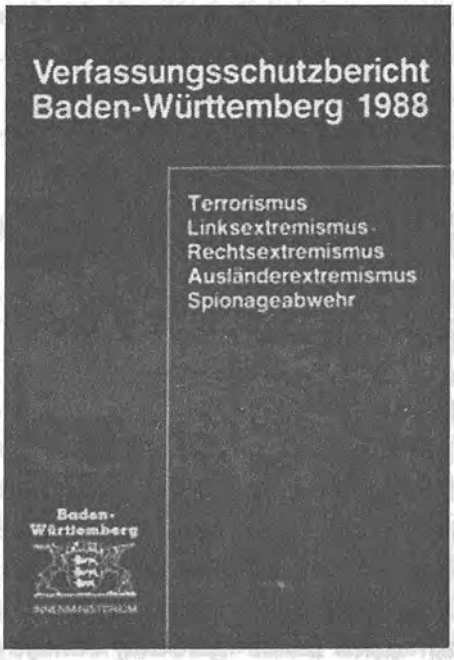
BFV sırf Türkiye'deki yıkıcı faaliyet gösteren gruplarla işbirliği yapmıyordu. Ayrıca Eski Yugoslavya'daki Hırvat grupları ve İran'ın şah yanlısı vatandaşları ile de irtibat halindeydi.

Bütün bu faaliyetler Abdullah Öcalan'ın Türkiye'ye teslim edilmesine ve 11 Eylül saldırılarına kadar böyle devam etti. Birçok terör saldırısını gerçekleştirenlerin çoğu Alman pasaportluydu ve bunun cevabını Almanlar nasıl vereceklerdi?!!

Burada Alman Parlamentosu bir günde yürürlüğe koyduğu terör yasalarıyla bu tip faaliyetlerin BFV, BND ve BKA tarafından yapılmaması adına özel bir kanun çıkarmış oldu. 18.11.2001 tarihli bu kanunun 17. bölümünde şöyle yazılmış: "Milli de olsa çıkarlarımız için sürdürdüğümüz politikaya artık dost ülkeler tarafından tahammül edilmemesi nedeniyle, Almanya'da faaliyet gösteren bütün köktendinci ve kökten milliyetçi başka terör amaçlı grupların Al-

man vatandaşı olsalar bile bu suçlardan eğer yurtdışında aranıyorlarsa onların vatandaşlık haklarının tek taraflı feshedilip geldikleri memleketlere iade edilmelerinin sağlanması."

"Ayrıca bütün güvenlik güçlerimizin bu gruplarla bilgi alışverişleri Alman ve AB çıkarları amaçlı olup bu grupların sürdürdükleri illegal faaliyetlerde bu grupların Alman kanunları çerçevesinde pasifize edilmeleri ve faaliyetlerinin Alman sınırları içersinde durdurulması bir ikinci emre kadar emredilir."

BFV - Anayasayı Koruma Teşkilatı'nın yıllık istihbarat raporu

Bu kanunla Almanlar bu tip faaliyetlerden dolayı Almanya'da faaliyet gösteren grupları mercek altına almışlardı. Tabi şu problem

de BFV içinde vardı: 16 eyaletin içişleri bakanları hep aynı partiden değildi. Düşünün Hessen Eyaleti Sosyal Demokrat ve Yeşillerden oluşan bir eyalet parlamentosuna sahiptir. Burada PKK gibi grupların yaptıkları faaliyetlere genellikle göz yumuluyordu. Ama siyasetçiler Türklere yakın ve Türk dostluğuyla bilinen kişiliklerdi. Bavyera ise bu yıkıcı faaliyet gösteren gruplara genellikle sıfır toleransla bakıyordu. Onların sürdürdüğü bütün faaliyetleri mercek altına almış Hıristiyan Demokrat Birliği Partisi'nin İçişleri Bakanı Günter Bekstein bir Türk düşmanı olarak Türkiye'de illegal ve yıkıcı faaliyetler gösteren bu gruba sıcak bakmıyordu kendi eyalet sınırları içinde. Ama yabancılar politikası en katı olan bu Alman eyaletinde, eyaletçe en sevilmeyen yabancılar da Türklerdir.

Anlayacağınız Almanya'da federal sistemin getirdiği zorluklar Alman iç güvenlik uzmanları tarafından da bilinen bir konudur.

Yine de BFV son 30 senede, Türkiye'de faaliyet gösteren bütün illegal ve yıkıcı gruplara kendi örtülü ödeneğinden yüksek miktarda paralar vermiştir. Kaplancıların Köln şehrindeki merkezlerinin BFV tarafından bu gruba 1980'li yılların başında verilmesi de 2003 yılında Alman Parlamentosu'nda en çok tartışılan konulardan olmuştur. Çünkü bir Federe Türk İslam Devleti Almanya'da kurulmuş olup, burada yaptığı aktivitelerle aynı PKK gibi Türkiye'deki anayasal düzeni bozmak istemiştir. Bu grubun Alman iç ve dış istihbarat servisinin bilgisi dahilinde faaliyet göstermesi Alman kamuoyunda büyük tartışmalara yol açmıştı. Almanlar yaptıkları hataları aynı Abdullah Öcalan'daki gibi burada da anlamışlardı. Bunun çözümü olarak da o zamanın Alman İçişleri Bakanı Oto Schliy Türkiye'ye gelmiş; eğer Kaplan'ın idam edilmeyeceği ve hukuk devleti kaideleri içinde yargılanacağı garantisi verilirse iade edilebileceği içişleri bakanımıza bildirilmiştir. Bu strateji bir nevi Almanya'da yaşayan bazı Kürt ve Türk gruplarına gözdağı olmuştur.

Bir de Almanlar "Kaplan"ın iadesiyle çok büyük bir problemden kurtulmuş olacaklardı. Sonuçta aynen öyle olmuş, büyük halife iddiasıyla yaşayan Kaplan iade edilmişti.

Burada tabi BFV'nin de çok büyük bir rol oynadığı bilinmektedir. 11 Eylül saldırılarından sonra Alman kamuoyunda bu tip faaliyet gösteren kökten dinci gruplara sempati azalmıştı. Almanlar onlardan korkmaya başlamıştı. Aynı şekilde silahın kendilerine dönebileceği ihtimali Alman güvenlik güçlerini Türkiye'nin isteği doğrultusunda hareket ettirdi. Aynı yasaklamaları PKK yanlısı gruplar için de çıkarttı; fakat tabelalar değişti ve Almanya içinde faaliyet yapılmayacağı sözleri verildi. PKK'ya yakın gruplar zaten artık Almanya'ya adapte olmuş, orada yaşamını sürdüren ve ideolojilerini belirli siyasi bir zemine oturtmuş gruplardı. Düşüncelerini siyasi zeminde tartışma eğilimleri zamanla güç kazandığı için ve son yıllarda AB Parlamentosu'nda da Feleknas Uca gibi "Green Left" grubundan siyaset yapma üstünlüğünü yakalamışlardı. AB Parlamentosu'nda 2002 yılında Feleknas Uca ile yaptığım ikili görüşmede kendisi Türkçe değil Kürtçe konuştu ve artık sistematik ve siyasi duruşu olan bir grup olduklarını ifade etti.

BFV ise Türkiye'de aktif şekilde çalışmamaktadır. Almanya'da bulunan bütün Türk kökenli yıkıcı gruplara Türkiye'ye gittiklerinde nasıl tavır almalarını öğretmekte ve ne tip yıkıcı faaliyetler yapabileceklerine dair bilgi takası yapmaktadır.

BFV'nin başka bir görev alanı da kriz bölgelerindeki devletlerin büyükelçiliklerini, konsolosluklarını ve personelini Almanya sınırları içinde denetlemektir. Bunlar genellikle teknik takip ve fiziki takiple oluşur. Almanya sınırları içinde çıkan bütün gazeteler ve dergiler, yayın yapan bütün televizyon kanalları ve radyolar, BFV elemanları tarafından denetlenerek burada kurulan özel bir birimle kontrol altında tutulmaya çalışılır. Bu mekanizma Alman istihbarat-

çıları arasında istihbarat edebiyatında kullanılan üç kelime ile adlandırılır: "Humint"ten "osint"e kadar haber toplama. (Humint: Human Intelligence)

Bilgileri ve kaynağı, insanlarla direk kurulacak birebir diyalogla toplamak. Burada dikkat edilecek en önemli konu, bilgi alınacak şahsın bu bilginin kendisinden ne amaçla alındığını ve kimin aldığını bilmemesi. Almanların burada en önemli felsefesi şudur: "En iyi ajan, ajan olduğunu bilmeyen ajandır."

Bu tip faaliyetleri Almanya içinde BFV yapar. Almanya dışında ise bu görev hem BND hem de BKA (Bundeskiriminalamt) tarafından yapılır. Yurtiçi faaliyet ve bilgi toplamalarda genellikle konuya vakıf dernekler veyahut kişiler, bilim adamları kılığında BFV elemanları yapar. Ara köstebekler genellikle Almanya içinde kullanılmazlar. Çünkü hukuki olarak bu tip diplomatik görevde olan şahıslardan bilgi alma işinde sorunlar yaşanabileceği için, hep aktif görevdeki ajanlar bilgi almak için bu görevi üstlenirler. Almanya dışında ise genellikle hep bir BND veya BKA paravan derneği veyahut Almanya dışı faaliyet gösteren vakıflar üzerinden hep yerel köstebek ağının operasyonel aktivitesiyle bilgiler alınır. Burada masraftan kaçılmaz, çünkü Alman örtülü ödenekleri bu tip bilgiler için hep kesenin ağzını açar. Aktif görevdeki ajanlar yurtdışında hiçbir zaman yerel iş birlikçilerle bir araya gelmezler. Ya o dili anlayan çok iyi bir köstebeği araya sokarlar ya da o bilgiyi almak için o şahsa Alman vizesi alarak onun Almanya'da BFV elemanları tarafından dinlenmesi sağlanır.

SIGINT (Signal Intelligence)

Signal Intelligence genellikle Almanya içinde BFV ve BKA, Almanya dışında BND tarafından yapılır. Bu aktiviteler genellikle yurtiçinde ve yurtdışındaki telefon, telsiz ve bilgisayar ortamını dinle-

mek için yapılmaktadır. Burada alınan bilgiler değerlendirilerek gereken bölümlere ulaştırılır veyahut yurtdışı ise dost ülkelerin istihbarat birimlerine önemli ve hayati bilgiler verilir. 1982 yılında Berlin'deki La Bel diskoteğine yapılan bombalı saldırının faillerinin ve azmettiricisinin Libyalılar olduğunu çıkaran da bu Alman sistemidir. Ünlü Kolombiyalı kokain baronu Paulo Eskobar'ın yerini sınırlandıran, 11 Eylül saldırılarından sonra Almanya'daki hücre evlerden Ürdün'le yapılan görüşmeleri tespit eden, vs... Bu birimin bir başka özelliği ise düşman devletlerin veyahut BND ajanlarının ve onların operasyonlarını yapan GSG9 (Grenschutzturuppe 9) grubunun yaptığı operasyonlarda o devletin mevcut bütün komünikasyon sistemini manipüle etme imkânının olmasıdır.

IMINT (Imagery Intelligence)

BFV ve BND Alman telekom ve istihbarat uydularından aldıkları bilgileri IMINT bölümünde değerlendirirler. Düşman ordusunun nereden nereye geçtiğinden tutun da uyuşturucu yüklü bir geminin X bir limandan kalkıp başka bir limana gitmesini uydu sisteminden takip edip, onun ne amaçla nereye gittiğini tespit etme imkânları vardır. Sırf bununla değil düşman uydularını yanlış yere ve yanlış bilgilere maniple etmek de bu birimin görev alanıdır.

OSINT (Open Source Intelligence)

Bu birim de ikiye ayrılır, bunlar genellikle Almanya içinde BFV tarafından yapılır. Almanya'da çıkan bütün gazete, dergi ve televizyonlarda çıkan haberleri değerlendirir ve burada işe yarar bilgiler alınarak bilgisayar ortamında arşivlenir. BND ise yurtdışında Almanya ile ilgili yayınlanan bütün haberleri aynı şekilde toplar ve değerlendirmek için Berlin ve Pullach'taki merkeze yolar. Eğer Alman veyahut Almanya'ya karşı herhangi bir yayın organında yazılar çık-

mışsa, o zaman BND'nin yerel iş birlikçileri araya girerek bu haberin doğruluğunun dışında beyanlar vererek bir nevi haberi yazan yazar üzerine bir dezinformasyon sağlarlar.

Bütün bu aktiviteler herhalde her devletin istihbarat birimlerinin imkânı dahilinde olan şeylerdir. Çünkü istihbaratçının görev alanı bilgi toplamak, milli çıkarların ve milli menfaatin savunmasını sağlamaktır. Ekonomisi ve milli geliri yüksek olan devletlerde tabi bu imkânlar daha rahat ve modern sistemlerle yapılmaktadır. Düşünün Almanya veyahut İngiltere'de hiç Türkiye'de olan olaylar oluyor mu? İç istikrarı bozacak veyahut anayasal düzeni silahla bozmak isteyenler oluyor mu? Olsa da hemen ortadan kaldırılıyor. Bunun sebeplerinden biri de bu ekonomisi iyi olan devletlerin dış istihbaratından hariç iç istihbaratının da olmasıdır. Bir de emniyetin istihbaratının olması orada olabilecek her olaya anında müdahale edip şahısları etkisiz hale getirmeye yetiyordur. Peki, hiç olay olmuyor mu? Tabi ki oluyor, ama Türkiye veya başka Ortadoğu devletlerindeki gibi olmuyor.

Sonuç olarak bizim de acil şekilde MİT ve Emniyet teşkilatının dışında yeni bir iç istihbarat teşkilatı kurmamız lazımdır. Burada MİT dış istihbarat görevlerini sürdürecek ve yurtdışında yapılan Türkiye karşı aktiviteleri dezinformasyon mekanizmasıyla pasivize edecektir. Dışarıdan gelecek herhangi askeri ve silahlı müdahaleleri önceden haber alarak gereken savunma sistemini yerel güvenlik güçleriyle ortak şekilde koordine edecektir.

Emniyet istihbaratı ise ufak tefek organize suç örgütleriyle ve onların siyasi bağlantıları üzerine aktivitelerini ağırlaştıracaktır. Çünkü Türkiye şu an 1930'ların ABD'sinin Chicago şehrini yansıtmaktadır. Emniyet'in istihbaratının KOM'la birlikte bu gruplarla mücadelede kesinlikle başarılar elde edeceğini bilmekteyiz. Tabi burada bu suç örgütlerinin siyasi bağlantılarının Emniyet'e yaptıkları

"sürdürme, görev yeri değiştirme, görevden atma" gibi baskılarının kalkması gerekmektedir. Bu tip birimlerde çalışan Emniyet mensuplarının da % 50 maaş arttırımıyla birlikte Avrupa'da olduğu gibi (riziko payı) anında maaşlarının yükseltilmesi ve gereken araç, gereç ve teknik donanımın eksiksiz şekilde tedarik edilmesi lazımdır.

Yeni kurulacak istihbarat teşkilatının adı ise şöyle olabilir: İç Güvenlik İstihbarat Teşkilatı (İGİT)

Bu teşkilatın görevi de doğrudan başbakanlığa bağlı olarak Türkiye Cumhuriyeti içinde sürdürülen bütün yıkıcı faaliyetler hakkında bilgi toplamak, herhangi bir saldırı ve terör olayı daha yapılmadan açığa çıkarılmasını sağlamaktır.

Kaynaklar:

- "Bundesamt für verfasungschutz jahres bericht 1988", Baden Würtemberische İnnenministerium, s. 76–81.

- Wolfgang Junge, "Deutsche BFV", Goldmann verlag, 1995, s. 144, 183, 219.

- Daniel Boborzi, "Ich habe für BFV gearbeitet", Goldmann taschen verlag, 1997, s. 44, 156, 208.

4. ALMAN GSG9 TİMİ'NİN KISA TARİHİ

4. ALMAN GSG9 TİMİ'NİN KISA TARİHİ

1972 yılında Almanya'nın Münih kentinde olimpiyatlar devam ederken Filistinli "Kara Eylül" adlı terör teşkilatından 6 terörist Münih Olimpiyat şehrindeki İsrailli sporcuların bulunduğu misafirhaneye geceleyin bir baskın düzenleyerek birçok İsrailli sporcuyu rehin almıştır. O zamanın Almanya İçişleri Bakanı Hans Friedrich Genscher'in pazarlıkları ve arabuluculuğuyla teröristler bütün rehinelerle birlikte Alman Hava Kuvvetleri'nin askeri hava üssünde 2 helikopterle oradan ayrılmak istemişlerdir. Bavyera polisinin yapmak istediği bir operasyon fiyaskoya dönüşünce, bu girişim bütün sporcuların ve teröristlerin ölümüne sebep olmuştur.

Bütün dünya şok içindeyken o zamanın Alman Başbakanı Helmut Schmid Genscher'e tam yetki vererek Almanya'da ilk defa bir özel anti-terör timi kurulmasını istemiştir.

Genscher bu konuda uzman Alman sınır koruma timlerinden Binbaşı Wegener'e bu timin en kısa zamanda aktif hale gelmesi için tam yetkiyi verir. Wegener öncelikli olarak 60 adamla bu timi bir

sene içerisinde operasyonel olarak hazırlamak için Bavyera'da bir askeri üssü kullanmaya başlar.

GSG9 Timi operasyonda

Nisan 1973 yılında GSG9 (Grenschutzgurupe 9) hazır kıta görevleri üstlenmek için hazırdır. İçişleri Bakanı Genscher bu anti-terör timine terörizmle mücadelede tam yetkiyi vererek, onları öncelikli olarak Bader Mainhof grubunun peşine düşürür. GSG9 timleri her sene ikişerli ve üçerli gruplar halinde eğitimlerden geçerek 2–3 sene içerisinde 250 personel sayısıyla tam hazır konumda Almanya'ya karşı yapılabilecek terör saldırılarına hazırlıklı şekilde görev beklemeye başlar. Bader Mainhof militanları yakalandıktan sonra Alman RAF teröristleri İşverenler Sendikası Başkanı Schleiyer'in korumalarını öldüre-

rek onu kaçırırlar ve ona karşı teröristleri değiş tokuş yapmak isterler. Alman Başbakanı Helmut Schmid katı tavrıyla bu teklifi reddeder. "Hukuk devleti teröristlerle pazarlık yapmaz." der ve iki gün sonra Schleiyer arabada ölmüş şekilde bulunur. GSG9 Timi burada başarısız olur çünkü rehine kurtarılmadan öldürülmüştür. Herkes bu anti-terör timinin işe yarayıp yaramadığını sorduğunda, Alman Hava Yolları Lufthansa uçağı Filistinli teröristler tarafından kaçırılır. Somali'nin başkenti Mogadişu'ya götürülür. Somalili yetkililerle irtibata geçilerek onlardan operasyon için izin alınır. Teröristler aynı Schleiyer'deki gibi Almanya'nın Stuttgart şehrindeki Stamheim Cezaevi'nde yatan terörist John Karl Raspe ile Ulrike Mainhof'u rehinelere karşı takas yapmak için Alman hükümetine 24 saat kesin uyarı verir. Helmut Schmid ve "Alman Derin Devleti" bu sorunu kökünden çözmek için yeşil ışığa basarlar. Öncelikli olarak Stamheim Cezaevi'ndeki teröristlere intihar süsü vererek onları öldürürler. Farenin bile giremediği cezaevine sözde silah sokulmuştur ve teröristlerin biri kendisini asmış, öbürü de kafasına silah sıkmıştır. Silahı sıkan terörist Raspe o kadar öldürücü bir pozisyonda kurşunu yemişti ki burnuyla gözünün arasına bir kurşun sıkılmış şekilde bulunmuştu. Bu intihar vakalarından tam bir saat sonra Mogadişu'ya gelen Alman anti-terör timi GSG9 Lufthansa Lanshut uçağına operasyon düzenleyerek bütün rehineleri kurtarmış ve bu Bader Mainhof terör grubunu da sözde kökünden kazımıştı.

GSG9, Almanlar arasında bu kurtarma operasyonundan sonra bir efsane olmaya başlamıştı. Herkes bu timi konuşuyor ve Almanya'nın artık teröristler tarafından şantaja zorlanamayacağını düşünüyordu.

GSG9 1982 yılında RAF (Rote Arme Fraktion) teröristlerinden Mohnhauptla Scholz'u tutuklayarak yine Alman kamuoyunda gündeme oturmuştu. Ama bunlardan en çok ses getiren operasyon ise 27 Haziran 1993 yılında Almanya'nın Bad Kleinen kasabasının tren garında olmuştur. Burada ilk defa GSG9 Timi yaptığı operasyonel bir hata yüzünden bir zayiat vermiştir. Nasıl olmuştu da bu elit tim

GSG9 Timi uçak kurtarma operasyonunda

bu operasyonda hata yapıp bir adamının kaybına sebep olmuştu. 26 Haziran 1993 yılında Alman emniyetinin özel takip timi, 40 kişiyle,

aranan Birrigite Hogefeld adlı teröristi takibe alarak onun hücre evini izler. Operasyon için 3 grup GSG9 timi çağrılır. Teknik takip ve fiziki takip sonucu 27 Haziran 1993 tarihinde Birigite Hogefeld her sabah bindiği trene giderken timler tarafından etkisiz hale getirilecekti. Ama o gün Hogefeld evden bir refakatçiyle çıkmıştı. Yapılan araştırmada bu refakatçinin aranan başka bir terörist olan Wolfgang Grahams olduğu ortaya çıkar. Yapılan hata da buradadır işte. Prosedür gereği operasyon iptal edilip bir terörist yerine iki terörist olduğu için bunun bir ileriki gün yapılması lazımdır. Ama operasyon ekip amiri bunu es geçerek GSG9 timlerinin teröristleri yakalaması için yeşil ışık yakar. GSG9 timi Birigite Hogefeld'i anında etkisiz hale getirir. Wolfgang Grahms ise arkadaşının yakalandığını görünce silahına sarılarak tim mensuplarına ateş açar. Bu çatışmada bir tim mensubu öldürülür. Wolfgang Grahms da aldığı iki kurşun yarasıyla yere yığılarak tam tren raylarının üzerine düşer. O da sözde yakalanmamak için intihar etti diye aynı gün Alman medyasında haberlere manşet olur. Enteresan olan ise Wolfgang Grahms'ın da intihar ederken hayatının sonunu getirecek kurşunun gözüyle burnunun arasına gelmesidir. Görgü tanıklarından yaşlı bir Bayan Gertraud Funke sonra şöyle bir ifadede bulunur: "Terörist ateş ediyordu. Ben de kendimi kurşun gelmesin diye beton kirişin arkasına sakladım. Birden terörist rayların üzerine düştü kafasının raya çarptığını gördüm. O esnada üç kişilik maskeli bir ekibin onun başına geçerek kafasını tuttuğunu görebildim. Sonra tam arkama bakacaktım ki birden silah sesi geldi ve orda bulunan maskelilerin kendi sonunu buldu diyerek onun başucundan kalkıp yaralı arkadaşlarının yanlarına gittiklerini gördüm."

Bir başka olay tanığı da Gotlieb Kopp olayı şöyle anlatmıştır komisyonda: "Ben tren beklerken birden bağrışmalar duydum ve saniyeler içinde silahlar patlamaya başladı. Birden yere yattım ve kafamı aşağıya doğru eğdim kurşun isabet etmesin diye. Sesler kesilince kafamı kaldırdım ve bir maskeli adamın birisini ayağa kaldırmak istedi-

ğini gördüm, başka bir maskeli de ona yardım ediyordu. Üçüncü kişi de elinde silahla duruyordu. Ben eğilip pantolonumu silerken, birden silah sesi geldi ve hemen yere yattım. Bu esnada üç maskeli şahsın oradan uzaklaşarak yaralı arkadaşlarının yanına gittiğini gördüm." ifadesini kullanmıştı. Anlayacağınız "Alman Derin Devleti"nin tetikçileri terörist Wolfgang Grahams'a yargısız infaz yapmışlardır ve onun da öldürülüşü aynı rahmetli Doç. Dr. Necip Hablemitoğlu cinayeti gibi kurşunun gözle burun arasına girmesinden olmuştur.

GSG9 Timi 1999 yılında Köln şehrinde Kaplancıların başı olan Metin Kaplan'ı da bir operasyonla tutuklamışlardır. Metin Kaplan cinayete azmettirmeden yargılandığı için onun tutuklanmasında GSG9 Timi operasyona dâhil edilmişti. 11 Eylül saldırılarından sonra GSG9 Timi Almanya'da El Kaide teröristi avına çıkmıştı, birçok hücre eve baskınlar düzenleniyor ve muhtemel terörist olabilecek şüphelileri tutukluyorlardı.

GSG9 Timleri operasyon brifinginde

GSG9 timleri kurulduklan Nisan 1973'ten şimdiye kadar toplam 1300 operasyon yapmışlardır. Bu operasyonun ancak birkaçı Alman basınına yansımış ve medyada gündem konusu olmuştur. Ama bu 1300 operasyonun 123 tanesi Alman milli güvenliği açısından gizli tutulmaktadır. Ve bunlar üzerine hiçbir Alman basın mensubunun bile bilgi alması yasaktır. Bu operasyonlar genellikle BND'nin yurtdışı operasyonlarıdır. Sırf BND değil Alman Emniyet Genel Müdürlüğü BKA'nın da örtülü operasyonları yurtdışında GSG9 timleri tarafından yapılmaktadır. 1993 yılının Kasım ayında Çek Cumhuriyeti'nin Ostarva, Jabloniz, Olmütz, Lieberez ve Prerof şehirlerinde Alman BKA ve Çek Narkotiği tarafından ortak sürdürülen örtülü operasyonda bir ay içerisinde dördü Arnavut olmak üzere bir de Türk çetesi çökertilmiştir. Bu operasyonda kaçan örgüt elebaşları ileriki günlerde Çek Cumhuriyeti'nin çeşitli şehirlerinde kafalarına sıkılmış kurşunlarla bulunmuşlardır. Bu ölenlerden Arnavut İsmail Branko ve Mirko Kozi gözleriyle burunlarının arasına yedikleri kurşunla ölü bulunmuşlardır. Olayı gören sanıklar oradan diplomat plakalı bir Mercedes Benz cipin geçtiğini görmüşlerdir. Daha doğrusu görgü tanıklarının biri cipin plakasını almış ve polise vermiştir. Yapılan tahkikatta bu plakanın Alman Büyükelçiliği'nde görevli olan Alman Narkotik İrtibat Memuru Jürgen Miloschek'e ait olduğu tespit edilmiştir. 21.12.1993 tarihli "Prager Tag Blatt" gazetesinde köşe yazarı Marek Stanizlava bu faili meçhul cinayetlerde, olayların gerçekleştiği günlerde Almanya'dan gelen GSG9 timlerinin - orada tatbikat yaptıkları bilindiğinden- parmağı olduğuna dair spekülatif suçlamalarda bulunmuştu. Marek Stanizlava 11.3.1994 yılında Brno şehrinde Otel Holidey Inn'den çıkarken kapının önünde maskeli üç kişi tarafından kurşun yağmuruna tutularak öldürülür. Çek basını olayı manşet yapar ama kısa süre içinde bu konu da örtbas edilir.

Kaynaklar:

- Bundesgrenschutz Presse Stelle Bericht, 11.2.1983.

5. DR. NECİP HABLEMİTOĞLU CİNAYETİNİN ALMANYA BAĞLANTISI

5. DR. NECİP HABLEMİTOĞLU CİNAYETİNİN ALMANYA BAĞLANTISI

18 Aralık 2002 günü Çankaya Portakal Çiçeği Sokağı'ndaki evinin önünde Dr. Necip Hablemitoğlu Ruger marka bir silahtan iki el ateş açılmasıyla hayata gözlerini yumar. Cinayet mahallinde Ruger marka silahtan çıkan iki boş kovan dışında delil bulunamadığı için Hablemitoğlu cinayeti dosyası "faili meçhul cinayetler dosyası" rafında tutulmaktadır. Adı ise maalesef o uzun "faili meçhul cinayetler" listesinde sayılmaktadır.

Dr. Necip Hablemitoğlu katillerinin hâlâ bulunmaması, olayın arkasındaki sır perdesinin aktörlerinin ve azmettiricilerin Türk güvenlik güçleri tarafından hâlâ yakalanamaması cumhuriyet tarihimizin en elim olaylarından biridir. Adli tıp yetkilileri hiçbir cinayetin delilsiz bir yönü olmadığını her zaman vurgularlar. Türk istihbarat ve güvenlik birimlerinin bu olayı çözememiş olması hiçbir adli tıp uzmanına mantıklı gelmemektedir.

Hablemitoğlu neden öldürülmüştür? Kimler, hangi devletler ve hangi partiler üzerine eleştiren yazılar yazmıştır?

Doç. Dr. Necip Hablemitoğlu

Bazı uzmanlar onun geleceğin MİT müsteşarı olacağını ve bu sebeple muhtemel olarak ABD ve İsrail tarafından öldürüldüğüne dair spekülatif iddialar ortaya atmışlardı.

Onun ne ABD ne de İsrail üzerine eleştiren makaleleri vardı. Yazılarını ve çalışmalarını birçok ABD ve İsrail kökenli bilim adamı destekliyordu. Olayın failleri bu cinayeti o kadar kusursuz şekilde işlemişlerdi ki cinayetten sonra yaptıkları çalışmayla Türk medyasının olayın üzerine daha fazla gitmesini bile engellemişlerdi. Kısa sürede bu cinayet rafa kalkmış ve faili meçhul cinayetler listesine eklenmişti.

Hablemitoğlu'nun ilgi odağında, Türkiye'de faaliyette bulunan Alman vakıfları ve Alman gizli servisleri vardı. BND ve bu faaliyetlerde onları destekleyen Türk kökenli destekçileri üzerine yaptığı çalışmaların son incelemeleri olduğunu çalışmalarından biliyoruz. Türkiye'de ciddi anlamda, ilk defa zararsız gibi gözüken veya başka güçlerin çıkarlarını koruduğu öne sürülen bir iddia, Hablemitoğlu'na ka-

dar kimse tarafından kaleme alınmamış ve sistematik olarak düzenlenmemişti. Bazı köşe yazılarında veya bazı küçük marjinal gazetelerde Alman vakıfları anlatılmaya çalışılmış ancak hiçbirinin kronolojik yapısı veya hangi amaçla çalıştığı ortaya konmamıştı. Sayın Hablemitoğlu siyasi grupların ve parti teşkilatlarının çekirdeğini oluşturan ve Almanya'da tarihsel bir devinimi olan Alman vakıflarına başka bir pencereden bakan ilk Türk bilim adamıdır. Öldürülmeyi hak etmemişti. Çünkü özellikle Avrupa'nın Rönesans ve Reform sürecinden bugüne kadar kendi bünyesinde bile çok marjinal grupları içinde barındırdığını biliyoruz. Ne çıkardı ki Türkiye'de de başka bir bakış açısından değerlendirme yapanlar olsun. Böyle yaklaşımda bulunan her yazara veya her düşünüre her defasında öldürülmek ve yok edilmek korkusu verilmek isteniyorsa bu vakıfların kurucularında gerek sosyal demokratların gerek Hıristiyan demokratların ilkelerine ters düşen bir yaklaşım var demektir. Bu vakıflar tartışmaları ve siyasi söylemleri beslemeli, tam tersine gizliliğin gün ışığına çıkmasını sağlamalıdır. Ancak görülen o ki cinayet ve susturma eylemleri her şeyden fazla o ülkenin aydınlarını yok etmekle kalmıyor, farklı amaçlarla kurulmuş siyasi teşkilatların kimyasını bozuyor, o ülkenin insanlarının bu oluşumlara bakışını zayıflatıyor, güvenini sarsıyor.

Sayın Hablemitoğlu'nun kaleme aldığı son araştırmalarından biri de "Alman Vakıfları ve Bergama Dosyası" idi. Amacı Türk kamuoyunun dikkatini Alman vakıfları üzerine çekmekti. İnancına göre bu vakıfların faaliyetlerinde Türkiye ve Türk halkının üzerine büyük bir oyun oynanıyordu. Bu tezini somutlaştırıp ortaya koymak istedi. Özellikle, vakıf faaliyetlerinin boyutsal olarak çizmeyi artık aştığı kanaatini taşıyordu. Yazdığı kitap kamuoyunda beklenen ilgiyi gördü; bir okuyucu ve köşe yazarı konuyu takibe aldı. Aydınlar ve tarihçiler bilim adamları ve birçok siyasetçi bu konu üzerinde düşüncelerini tazelemek ve işin şeklini, rengini görmek için daha fazla dikkat kesilmişti. Bu çalışma benim ve birçok milletvekili ar-

kadaşımın da dikkatini çekmişti. Parlamento kütüphanesinden hemen kitabı aldırıp inceledim ve Türkiye'nin son altın rezervleriyle ilgili çalışmalarını, özellikle başka bir bölümde anlattığım sayın başbakan ile altın madeni çıkartan firma yetkililerinin görüşmesini, verdikleri kapasite ve rezerv raporlarını inceleme fırsatım oldu. Sayın Hablemitoğlu'nun bu sebeple kitabı çıktıktan kısa bir süre sonra hunharca katledilmiş olması gerçekten büyük oyunlar döndüğünü ispatlamış oldu. Dünyanın sayılı altın rezervlerine sahip bir ülkenin üzerine oyun oynanmayacaktı da kimin üzerine oynanacaktı. Merhum Hablemitoğlu, Alman devletinin siyasi ve ekonomik çıkarlarının Türkiye ile bağdaşmadığını, güçlü olduğu tüm konularda siyaseten Türkiye ile çatıştığını her defasında vurguluyordu.

Cinayetten sonra Türk medyasında güvenlik güçleri ne kadar bu konu üzerine eleştirilseler de kendileri bu cinayetin faillerinin Almanya bağlantılı olabileceği konusunda herhangi bir yorum yayınlamamıştır. Özellikle medyada Almanya'nın devlet olarak asla bir yeraltı suikastı yapmayacak kadar şeffaf bir devlet olduğu yargısı vardır. Geleneksel Batılı siyasetçiler, özellikle Alman Parlamentosu'ndaki milletvekilleri, Avrupa Parlamentosu'ndaki milletvekilleri hiçbir Alman güvenlik gücünün böyle bir işi yapma emri veya direktifi alamayacağını ve asla kanlı işlere giremeyeceğini düşünüyor. Bazı Green Left (Solda Birlik) parlamenterleri Almanya'nın da bu tip projelere imza atabileceğini savunuyor. Hatta Yeşillerden bu konu üzerinde duranlar ve takip edenler var, ancak bugüne kadar TBMM'de hiçbir meclis araştırması veya müracaatı yapılmadığı için AB Komisyonu veya AB Parlamentosu'nun dikkatini çekmemiş. Hatta Türkiye Cumhuriyeti İçişleri Bankalığı'nın Europol'den herhangi bir yardım isteği de yok.

Cinayet işlenme şekli de bugüne kadar Türkiye'de işlenen cinayetlerden çok farklı. Cinayet yerinde yapılan incelemelerde Ruger silahından çıkma iki boş kovandan başka hiçbir şey bulunamamıştır. Hablemitoğlu'na yönelik suikastin yapılış şekli ve yöntemi kati-

lin profesyonel olduğunun ipucunu veriyordu. Soruşturmayı yürüten yetkililer, cinayetin Galatasaray-Ankaragücü futbol karşılaşmasının yapıldığı saat 20.30'da işlenmesinin ve sol gözüne 3 cm mesafeden özel bir mermiyle ateş edilmesinin suikastçının "işini bilen eğitimli bir katil" olduğunu gösterdiğini kaydettiler. Hablemitoğlu'nun otopsisinde ilk kurşunun "special" olduğu belirlendi. Uç kısmı çizilerek hazırlanan özel kurşun isabet ettiği yerde çarpma etkisiyle parçalara ayrılıp vücut içinde dağılıyor. Yetkililer, bu tür kurşunları hazırlamanın özel uzmanlık gerektirdiğini belirterek, "Bu kurşunla vurulan birisinin kurtulma şansı hiç olmaz." bilgisini verdiler. Olay yeri inceleme görevlileri, Hablemitoğlu'nun arabasından indikten sonra döner dönmez sol gözünün 3 santim yanında namluyu görmüş olduğunu anlattı. Katilin ilk kurşunun ardından yere düşen Hablemitoğlu'nun başının arkasına da ateş ettiğini belirten yetkililer: "Ancak ikinci kurşun özel değildi. Önce göze, sonra da enseye ateş ederek, kurbana hiç kurtulma şansı vermiyor." dediler. Uzmanlar, bu saldırının tek amacının ideolojik olduğunu belirterek, "Tamamen susturmaya yönelik bir eylem, kışkırtma veya bir yerlere mesaj verilmesinin amaçlandığı yorumları yanlış olur." dediler.

Special Mermi Daha Öldürücü

Special mermi, suikast işleyenler tarafından kurban üzerindeki ölümcül etkiyi arttırmak üzere kullanılıyor. Terör uzmanları, suikastçilerin, normal mermilerden daha çok, çelik, bakır ve siyanürlü özel mermileri tercih ettiğini belirtiyorlar. Normal merminin ucunun çizilmesinin de oldukça etkili bir yöntem olduğu belirtiliyor. Böyle bir merminin vücuda girdiği anda açılmak suretiyle, delip geçmek yerine organları parçalayarak daha fazla tahribata yol açtığı ifade ediliyor. Kafatası gibi vücudun kemikli bölgelerini rahatlıkla delip geçen çelik merminin de aranılan bir mermi türü olduğu belirtiliyor. Olay yeri in-

celeme raporlarında ne bir parmak izi ne bir DNA ne de DNS izine rastlanmıştır. Olay anında hava koşullarının soğuk olup yerlerin don yapması, ayak izlerinin olmamasına sebep olmuştur. Hablemitoğlu'nun arabasında da herhangi bir parmak izine rastlanmamıştır. Görgü tanıkları, saldırganların 3 kişi olduğunu belirtirken, bu kişilerden ikisinin gözcülük yaptığını, diğer kişinin ise Hablemitoğlu arabasından inip evine doğru yürüdüğü sırada iki kurşun sıktığını söylediler. Bu arada çevrede bulunan görgü tanıkları olay sırasında Hablemitoğlu'nun evinin bulunduğu Portakal Çiçeği Sokak'tan geçen 06 T 08 plakalı aracı şüpheli olarak bildirdiler. Başka bir görgü tanığı aynı arabada 2 şüpheli şahsı telsizle gördüğünü bildirmiştir. Ama sonraki tahkikatlarda bu plakası verilen arabanın ABD büyükelçilik mensuplarının koruma aracı olduğu ortaya çıkmıştır. Çünkü üst düzey bir ABD büyükelçilik mensubu aynı sokakta oturduğu için bu şahsın korunması gerektiğinden büyükelçilik koruma biriminin o bölgede rutin şekilde her zaman dolaştığı ortaya çıkmıştır. Emniyet Genel Müdürlüğü yaptığı bir açıklamada, olayın muhtemel faillerinin bulunması için, GSM operatörlerinin baz istasyonlarından olayın işlendiği andan 24 saat öncesi ve 24 saat sonrası üzerine yapılacak araştırma raporunu beklediklerini basın açıklamasıyla beyan etmişlerdi.

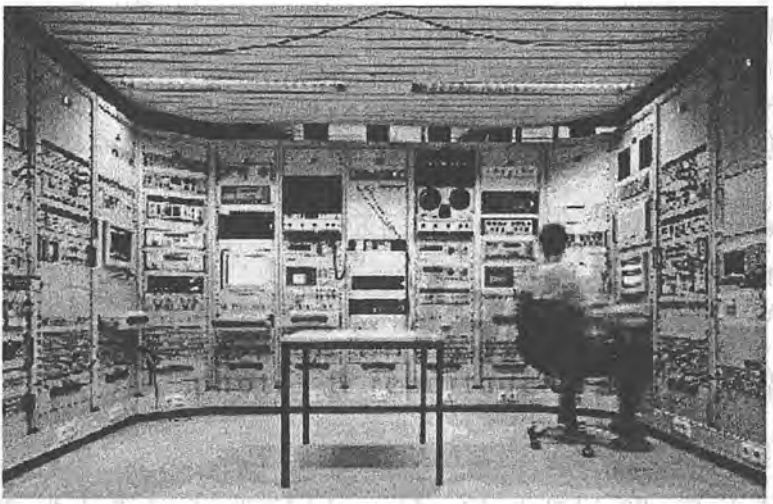
Bu raporlardan da bir şey çıkmayacaktı. Çünkü cinayetin işlendiği zamanın üç saat evvelinde bu bölgede bulunan baz istasyonunda bir arıza oluyor ve bu arıza ancak cinayet işlendikten dört saat sonra giderilebiliyor.

Bir baz istasyonun bozulması normal bir şeydir. Ama bir uzmanın beyanına göre böyle arızaların giderilmesi yedi saat sürmemektedir ve otomatik yedek sistem otuz dakika içersinde faaliyete girmektedir. Uzmanların vardığı sonuç şudur; GSM operatörünün baz istasyonu bozulmuş olabilir, ancak aynı anda bütün GSM operatörlerinin baz istasyonlarının bozulması çok zordur. Bu da bunun ancak bir dış müdahaleyle (uydu sistemi ile) olabileceğinin ihtimalini gösteriyor.

Peki, kimin veya hangi devletlerin bu tip elektronik sistemleri ve uydu bağlantılı iletişimi veya telefon ve telsiz bağlantılarının frekanslarını bozacak veya geçici süre faaliyet dışı bırakacak sistemi vardır? Tabi ki: ABD, Rusya, Almanya, Çin, İngiltere, Fransa, İsrail.

Burada şuna dikkatin çekilmesi lazım: Rusya ve Çin hariç bu sistemi yapan ve bulan Almanya'daki "Wandel und Goltermann" firmasıdır. Firmanın merkezi Almanya'nın Baden Würtemberg eyaletinin küçük kasabası Eningen Unter Achalm'de, Arbachtal Str. 6'dadır.

ABD NATO için Almanya'nın Hof şehrinde dünyanın en büyük dinleme tesisini kurmuştur ve bu ABD gizli servisi NSA (National Secret Administration) tarafından işletiliyordur: "Hofa Kupe" adında. Bu dinleme tesisinde dakikada 20 milyon telefon, faks, bilgisayar ve telsiz sistemi dinleme imkânı vardır NSA'in. Bu dinleme tesisiyle ABD, 80'li yıllarda birçok olması muhtemel saldırı planlarını deşifre etmiş ve önlemini almıştır.

BND uydu dinleme merkezi

Bu sistemi NATO namına kuran şirket de Wandel und Goltermann'dır. NASA'nın bütün uzay araçlarının komünikasyon sisteminden tutun da İngiliz, Fransız ve İsrail gizli servisleri için tüm telekomünikasyon ağlarını kurar.

Bu firmanın kurduğu sistemle ünlü Kolombiyalı kokain baronu Paulo Eskobar'ın hapishaneden kaçtıktan sonra yeri tespit edilerek ABD'ye bildirilmiş ve Eskobar bulunduğu yerde kıskıvrak yakalanarak bir kurşunla DEA (Drogs Enforcmand Adminisration) ajanları tarafından infaz edilmiştir.

Hablemitoğlu cinayetinin 6 ay öncesinde İstanbul'daki Alman Konsolosluğu'ndaki BND ve BKA çalışanlarının hazırladığı bir raporda -bu rapor merkezleri için hazırlanmıştı- Dr. Necip Hablemitoğlu'nun Alman vakıfları ve Alman şirketleri üzerine yaptığı çalışmalar ve bunun kitap olarak Türk kamuoyuna sunulmasından rahatsız oldukları dile getirilir. Bu konuda bir önlem alınmazsa en üst düzey tarafından burada muhtemel Alman düşmanlığının tetiklenebileceği ihtimalinin göz önüne alınması gerekliliği belirtilmiştir.

Bu rapora istinaden BND bir talimat yazısı yollayarak Necip Hablemitoğlu'nun kitabının raflardan kaldırılması için BND ve BKA ajanlarının gerekeni yapmaları talimatını verir.

Aynı zamanda Alman büyükelçiliğinde, konsolosluklarında, vakıf ve devlet destekli derneklerde görev alan bütün elemanlara ve diplomatlara bu kişiyle irtibata geçmemeleri emredilmiş ve eğer onun herhangi bir devlet görevlisi ile irtibata geçmesi durumunda da onunla hiçbir konu üzerine konuşulmaması talimatı verilmiştir. Onun Almanlara ait yerlere de girmesi yasaklanmıştır.

Derhal bu konu üzerine yeni değerlendirme yapılarak şahsın fiziki ve teknik açılardan sıcak takibe alınması emri verilir. Onun gittiği yerler, görüştüğü kişiler, yaptığı çalışmalar, banka hesapları, ailevi durumu üzerine BND Merkezi Pullach da bilgi ister.

BUNDESNACHRICHTENDIENST

TAGESBERICHT

BND Dr. Necip Hablemitoğlu raporu

Türkiye'de faaliyet gösteren Alman vakıfları da Alman hükümetine yazı yollayarak Hablemitoğlu adında bir araştırmacı yazarın onların yaptığı çalışmalar üzerine Türk kamuoyuna yanlış bilgiler vererek burada bir Alman düşmanlığı tetiklediğini dile getirirler. Eğer buna Alman hükümeti önlem almazsa burada oluşabilecek rizikoları ve bunun planlanan çalışmalar üzerinde büyük etki yaratacağını yazılı şekilde bildirirler.

Aynen yazılan yazılardaki gibi Alman hükümet sözcüsü basın açıklaması yaparak burada bir araştırmacı tarafından yapılan karalama yüzünden Türk Alman ilişkilerinin bozulma pozisyonuna geldiğini dile getirir. Ve burada Türk makam arkadaşlarının bu konuya el atarak bu olayın fazla büyümeden kapanmasını isterler. Bir de Al-

man kamuoyu bu vakıfların genellikle demokrasisi gelişmekte olan devletlerde Alman ekolunu tanıtmak, siyaset ve kültürel faaliyetleri desteklemek amacıyla faaliyet sürdürdüğünü biliyorlardı. Bu gerçekten normaldir. Bonn'da Konrad Adenauer Vakfı'nın AB'ye aday ülkelerin milletvekillerini daveti üzerine, TBMM Dışişleri Komisyonu'nu temsilen gittiğim bir toplantıda, bir haftalık bir programda vakıf idarecileri ile uzun uzun konuşma fırsatım oldu ve gerçekten vakıf çalışmalarında her türlü olumsuzluğun yaşanabileceğini belirttiler. En büyük çekincelerinin başka ülkelerde her türlü illegal faaliyetlerin Almanya'da büyük infial yaratabileceği ve bu kurumların köklü özgeçmişini yaralayabileceğiydi.

Türkiye'deki Alman vakıflarında görev alan BND ajanları genellikle arkeolog, dilbilimcisi, Türkolog, ekonomist, sosyolog, etnolog veya kilise papazı olarak faaliyet göstermektedir.

Yukarıda genelini anlattığımız bu vakıflar ise:

KONRAD ADENAUER VAKFI (CDU/CSU)

HEINRICH BÖLL VAKFI (YEŞİLLER)

FRIDRICH EBERT VAKFI (SPD)

FRIDRICH NAUMANN VAKFI (FDP)

Yukarıda saydığım bütün Alman vakıflarının Alman Federal Meclisi'nde temsilcilikleri vardır ve hepsi de parlamentoda grup oluşturmuşlardır. Bunlar genellikle "Politik Eğitim Fonu" adında federal meclis tarafından finanse edilmektedir. Bütün bu vakıflar 1984 yılından itibaren Türkiye'ye gelmişlerdir.

Geliş tarihleri:

KONRAD ADENAUER VAKFI: 1984

FRIEDRICH EBERT VAKFI: 1988

HEINRICH BÖLL VAKFI: 1990

FRIEDRICH NAUMANN VAKFI: 1991

Türk güvenlik güçlerinin PKK ile mücadelesinin kızıştığı yıllarda en büyük iki vakfın faaliyetine başladığı görülüyor.

Burada enteresan olan başka bir konu da bütün bu vakıfların Alman Federal Meclis'inde temsilciliklerinin bulunmasıdır. Ancak bu vakıfların Almanya içersinde iç politikaya müdahaleleri ve siyaset yapmaları kesinlikle yasaktır. Zaten bu, çok büyük bir çelişki yaratmaktadır.

Ama yurtdışında, Alman hükümetinin öngördüğü koşullarda her vakıf onlara verilen misyonu yerine getirmekte özgürdürler. Enteresan olan da bu vakıfların Türkiye hariç sırf Latin Amerika devletlerinde faaliyet göstermeleridir. Latin Amerika'da bu vakıfların 20 devlette temsilcilikleri vardır. Ama bunlar genellikle Şili, Arjantin, Honduras, Uruguay gibi eski kaçak Nazilerin yaşadığı devletlerdir.

Bu vakıfların bütçeleri de 1990 yılında 500 milyon Alman markı, 1993 yılında 1,25 milyar Alman markı, 1998 yılında 2,8 milyar Alman markı, 2002 yılında 3,7 milyar Alman markı, 2005 yılında da 3 milyar eurodur.

Bu bütçenin dağılımı 90'lı yılların başında Latin Amerika devletlerine %70, Türkiye'ye %30; 1996 yılında Latin Amerika'ya %50, Türkiye'ye %50'dir. 2000 yılı itibariyle Latinlerin hissesi %30'lara düşmüş, Türkiye'ninki ise %70'lere çıkmıştı. Yani anlayacağınız Alman vakıfları iki binli yıllarda Türkiye'de yıllık ortalama 1,5 ile 2,5 milyar arasında Alman markı para harcamışlardır.

Bu paraların niçin ve kimlere harcandığı vakıf üyeleri tarafından bile bilinmemektedir. Bu veriler Alman Parlamentosu'nun yıllık hazırladığı "Federal Almanya İktisadi İlişkiler ve Kalkınma Bakanlığı"nın vakıf gider raporlarının göstergelerinde mevcuttur.

Bütün bu vakıflarda görev yapan Alman ajanlarının özelliği ise

genellikle Almanya'nın Götingen şehrindeki üniversiteden mezun olmalarıdır. Ve hepsinin bir Türk kadar iyi Türkçe konuşmaları da dikkati çeken bir konudur. Başka dikkati çeken konu da bu ajanların bizim entelektüel takımlarımızın gittikleri ve gezdikleri yerlerde boy göstermeleridir. Kültür faaliyetlerinde ve panellerde bu Alman ajanlarının vakıfları adına birçok faaliyete maddi destek çıktıkları da bilinmektedir.

Dr. Necip Hablemitoğlu'nun ağırlık verdiği başka bir konu da Alman Euro Gold firmasının Türkiye'de sürdürdüğü faaliyetlerdi ve buna karşı faaliyet gösteren BND organizeli çevrecilerdi. Bu çevrecilerin faaliyetlerinin ve protestolarının, Alman çıkarları doğrultusunda olduğunu iddia ediyordu ve bununla ilgili DGM'de dinlenmek üzere onun ifadesine başvurulmuştu. Merhum Hablemitoğlu daha çok altın madenlerinin çıkartılmasının dünyada arz-talep dengesinde değişiklik yapabileceğini ve hatta hareket halindeki altına endeksli fonların fiyat hareketlerinde oynamalar olabileceğini biliyordu. Bu dalgalanmaların kimi altın stoğu olan ülkelere olumsuz etki edebileceğini öngörüyordu. Bu nedenle Almanya'nın altın pazarındaki inisiyatifi her zaman elinde tutmak ve bu pazarda söz sahipliğini devam ettirmek için, bu vakıfları kullanarak üretim yapılmasını engellemeye çalıştığını varsayıyordu.

Çünkü dünyada ABD'den sonra en büyük altın rezervi Almanya'dadır. Merhum, Almanların Bergama'da altın madeni çıkarılması çalışmalarında sergilenen "çevreci hareketi büyük bir oyun" olarak değerlendiriyordu. İncelemeleri "oyun" olarak değerlendirdiği vakıf faaliyetlerine yoğunlaşmıştı.

Necip Hablemitoğlu, Türkiye Cumhuriyeti Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin suç duyurusuna kaynak olan kitabında Almanya'nın altın üretimine karşı çıkma sebebini şöyle anlatıyor:

"1998 yılı itibariyle dünyada üretilen altın miktarının 2 bin 600

ton olduğu ve rezervlerin hiç eksilmeyeceği varsayılırsa, Almanya'nın sahip olduğu altın stoğu miktarına ulaşabilmek için tüm dünya ülkelerinin -hiç tüketmeksizin- yaklaşık 40 yıl altın üretimi yapması gerekecektir. Kaldı ki, dünya altın rezervinin 43 bin tondan ibaret olması, Almanya'nın bu alanda rakipsizliğini ortaya koymaktadır. Alman altın stoğunun kaynağı ortadayken, bu ülke, büyük bir onursuzlukla ve vurdumduymazlıkla, altın ticareti üzerinden çok büyük kazançlar sağlamaktadır. Hamman'ın dediği gibi, altın üretimi demek, arz-talep dengelerinin altüst olması ve fiyatların düşmesi demektir. Fiyatların düşmesi, Almanya'nın zararına, yükselmesi ise yararınadır."

Şu halde Almanya'nın çıkarı, altın üretimini dünyanın her yerinde engellemektir. Ancak Almanya'nın, gücünün yetmeyeceği ABD, Kanada, Avustralya, Güney Afrika gibi büyük altın üreticisi ülkeler ya da küçük ölçekli altın üreticisi İtalya, Fransa, İspanya hatta Yunanistan gibi AB üyesi ve İsveç, Finlandiya gibi Avrupa ülkelerini engellemesi, kesinlikle söz konusu değildir. İşte ulusal çıkarlarının hesabında, ekonomik ve siyasal dengeleri gözeten Almanya, altın üretiminin artmaması yolunda, "diş geçirebileceği" dört ülkeyi gözüne kestirmiştir: Türkiye, Peru, Gana, Hindistan.

Necip Hablemitoğlu'nun dikkatini çeken bir başka konu da Alman Merkez Bankası'nın stoklarında bulunan altın rezervleriydi. Çünkü dünyada altına hükmeden iki ülke vardı: ABD ve Almanya.

Amerika 200 bin ton rezerve sahip. Altın üretiminde ABD, Kanada, Avustralya, Güney Afrika ön sırada yer alıyor. Liste birincisi ABD üretiyor, fakat Almanya üretmiyor. "İyi de nereden geliyor bu Alman Merkez Bankası'nın kasalarında olan bu altın?" sorusunu, suikast kurbanı Dr. Necip Hablemitoğlu, "Alman vakıfları ve Bergama Dosyası" adlı kitabının 62. ve 63. sayfalarında şöyle anlatıyor:

"Bugün Almanya'nın 90 bin ton altın stoğu bulunuyor. Almanya'nın imparatorluk dönemine ait altın stokları, 1. Dünya Savaşı sonunda 'harp tamiratı borcu' kapsamında itilaf devletleri tarafından paylaşılmıştır, bir başka ifadeyle sıfırlanmıştır. Bu nedenle, bugünkü stoğun kaynağını Hitler döneminde aramak gerekir. Nazi Almanyası, 2. Dünya Savaşı döneminde işgal ettiği tüm ülkelerin altın stoklarına el koyarken, milyonlarca savaş esiri işçinin yanı sıra, öldürülmek üzere fırınlara ve toplama kamplarına yollanan milyonlarca Yahudi'nin sahip olduğu tüm ziynet eşyalarını -altın dişleri dahil- gasp etmiştir. Kısaca Almanya'nın övündüğü bu altın stoğunda kan, gözyaşı, acı, ölüm, bir başka ifadeyle milyonlarca insanın âhı vardır."

Necip Hablemitoğlu cinayetinden 3 gün önce Alman BND bağlantılı 9 kişilik GSG9 timinin İstanbul'a gelmesi ve bu timin Atatürk Havaalanı'ndan diplomatik pasaportlarla giriş yapmaları da Hablemitoğlu cinayetinde üzerine düşülmeyen konulardan biridir.

Bu grup genellikle Almanya dışı devletlerde çeşitli eğitimler yapan bir anti-terör birimidir. Tarafsız bazı Batılı gözlemcilere göre, özellikle Romanya'da Çavuşesku'dan tutun Yugoslavya'daki iç savaşın baş aktörleri bu timin mensuplarıdır.

Tim 1972 Olimpiyatları'nda İsrailli sporculara yapılan rehine kurtarma fiyaskosundan sonra 1973 yılında kurulan ve Almanya'nın en vurucu gücü olan iyi eğitilmiş elemanlardan oluşan bir anti-terör timidir. Yurtdışında Alman rehinelerin kurtarılmasından tutun da Alman büyükelçilikleri, konsoloslukları ve misafirhanelerinin güvenliğinde de BND timleri görev alır. Birçok tarafsız gözlemciye göre "Alman Derin Devleti"nin elimine etmek istediği yurtdışındaki siyasetçiler, gazeteciler, teröristler ve araştırmacı yazarların korkulu rüyası olarak bilinirler.

GSG9 Timi'nin kaldığı bina

Bu GSG9 timlerinin Tarabya'da Alman Büyükelçilik Misafirhanesi'nde kalmaları da enteresan olan konulardan biridir. Çünkü burada genellikle diplomatik dokunulmazlığı olan diplomatların ve siyasetçilerin kalma hakları vardır Alman kanunlarına göre. Bu grup eğer resmi şekilde gelseydi, o zaman, onların Türk Genelkurmayının veyahut Emniyet Genel Müdürlüğü'nün herhangi bir misafirhanesinde kalma mecburiyetleri vardı. Hablemitoğlu'nun öldürüldüğü hafta ne Genelkurmay Özel Kuvvetler Komutanlığı'nda ne de Emniyet Genel Müdürlüğü Özel Harekât Daire Başkanlığı'nda GSG9 timiyle o hafta herhangi bir tatbikat veya kurs eğitimi yapıldığına dair bir bilgi yok.

Peki, bu grup Türkiye'de ne arıyordu? Niçin gelmişti? Aynı grubun Hablemitoğlu suikastinden iki gün sonra gizemli şekilde Türkiye'den çıkmaları da kafalarda soru işaretleri yaratan bir unsurdur.

En enteresan olanı da Hablemitoğlu cinayetinden iki gün önce

Türkiye'de bulunan üst düzey diplomatların hepsinin hem Noel amaçlı hem de dışişleri bakanlığının Türkiye masasının yıllık raporunu hazırlamak için Almanya'ya gittikleri pasaport giriş çıkışlardan tespit edilebilir. Aynen konsolosluklarda ve büyükelçilikte görev alan Alman diplomatları gibi Türkiye'de faaliyet gösteren BND bağlantılı Alman vakıflarının ve Alman derneklerinin üst düzey temsilcileri de aynı diplomatlar gibi çoğunluğu Noel amaçlı, bazıları da vakıflarla ilgili raporları Noel tatilinden önce Alman bakanlıklarına sunmak için Türkiye'den ayrılmışlardır.

Cinayetten 2–3 gün sonra Türkiye'de görevli olan diplomat tayfasının ve vakıflarda görev alan üst düzey Alman yetkililerinin Türkiye'ye geri dönmeleri de ilgi çekicidir.

Türkiye'de cinayetin muhtemel olarak dış bağlantılı olduğuna dair herkesde bir soru işareti vardı. Ama ne Emniyet ne istihbaratçılar ne de Türk basın mensupları bu dış bağlantının Almanlar olabileceğine veya tam tersi Türk-Alman ilişkilerini bozma amacında olan bir provokasyon olabileceğine dair en ufak bir yorum bile yazmamışlardır.

Bu giriş çıkışların araştırılması Emniyet için herhangi bir sorun yaratmazdı, bunu rahatlıkla tespit edebilirlerdi. Pasaport giriş çıkışlarından ve burada yapılabilecek geniş çaplı fiziki ve teknik takibat sonucu kesinlikle bu bulgulara rastlanarak, Hablemitoğlu cinayetinin aydınlanması için gereken adımı atmış olurlardı. Bunun sebeplerinden biri de muhtemel olarak Türkiye'de faaliyet gösteren partilerden DSP, MHP ve AKP hariç bütün partilerin bu Alman vakıflarından finans yardımı almalarıdır. Çünkü bu partiler son 15 senede bu vakıflardan demokrasiye teşvik amaçlı toplam 300 milyon euroya yakın para yardımı almışlardır. Bu yardımlar genellikle BND'ye yakın olan, BND'nin çıkarlarının korunması ve Alman ekolünün teşvikine katkılarda bulunan parti ve bu partilerin yan kuruluşlarına verilmiştir.

Emniyet güçlerimiz ise yine Türkiye'deki partiler gibi narkotikle mücadelede ve terörizmle mücadele kapsamında Alman güvenlik güçlerinden son 20 senede 200 milyon euroya yakın yardım almışlardır. Emniyet'te görevli olan birçok üst düzey amir ve müdür, konsolosluktaki Alman irtibat memurlarıyla iyi ilişki içindedirler. Bunun sebeplerinden biri de Alman Emniyeti'nin her sene açtığı kurslardır. Danışmanımın bana verdiği bilgiye göre, Alman BKA kuruluşunda yaptığı tercümanlık yıllarında, eğer Türkiye'den bir kursiyer heyeti gelecekse o zaman bütün kaldıkları oteller ve gidecekleri yerler üzerine ön çalışma yapılarak, burada hem teknik hem de fiziki takibat için bir zemin hazırlanır. Bu teknik takibatı ve kursiyerlerle ilgilenme konusunu da genellikle RD 52'nin şefi Klaus Schlepi yapıyordu. RD 52 Alman Emniyet Genel Müdürlüğü'nün Narkotik İstihbarat Dairesi'nin Ortadoğu Masası'dır. Bu masanın merkezi ise İstanbul'daki Alman Konsolosluğu'dur. Telefon numarası 0212 252 05 .. olan kurumda, kursiyerlerle de Emniyet Müdürü Ekart Barner ilgilenirdi. Barner 25 yıldan fazla Alman Narkotiği'nde görevlidir ve Almanya'nın Reutlingen ilçesinden gelmedir. Kendisi 1980–1983 yıllarında Baden Würtemberg Eyalet Narkotik Şubesi'nde "ander cover" olarak göreve başlamıştır. Türkleri seven bir kişiliktir. Ama tabi onun da milli çıkarları Türkleri sevmekten ötedir.

Gelen kursiyerler genellikle hep aynı otele yerleştirilirlerdi. Çünkü o otel BKA'nın anlaşmalı oteliydi. Burada istediği tüm teknik imkânlarla Türk kursiyerleri dinleyebiliyorlardı.

Kursa katılanlar genellikle amir olacak ve önemli mevkilere gelebilecek memurlardı. Hepsi de 4–5 yıl Türkiye'de herhangi bir ilde narkotikçi olarak görev yapmıştı ve Almanca'daki kurslarla onlara ileri teknolojik imkânlar üzerine bilgi veriliyordu.

Tabi tek bununla kalınmıyor, kursiyerlerin bütün zayıf noktaları tespit ediliyor ve ileride o kursiyerle yapılacak temaslarda ve iş-

birliğinde onun kişilik profiline bakılıyordu. Çünkü Alman Narkotiği'nde Türk polisi rüşvetçi ve her şeye açık bilinirdi.

Bütün bu kursların verilmesi ve Almanlar tarafından finanse edilmesinin sebebi Türk Narkotiği'yle 2001 yılına kadar kontrollü nakliyatlar yapılmadığı için bunun zemininin oluşturulması ve bu vesileyle de Türk polisinde olan bütün zayıf noktaların bilinmesiydi.

Bu zemin oluşmuştu ki 2001 yılından itibaren Türk polisiyle kontrollü nakliyatlar gerçekleşmişti.

Esasına bakarsak Alman polisi kendi milli çıkarları açısından Türk narkotikçilerine hem mali destekte bulunuyor hem de onların Almanya'da piyasadan toplayacakları uyuşturucuyu Türk Emniyet birimlerine Türkiye'de yakalattırıyorlardı.

Dr. Necip Hablemitoğlu'nun araştırdığı başka bir konu da 2001 krizinde ülkemizde aktif olan BND bağlantılı Alman bankalarıdır. (Deutsche Bank, Dresner Bank, Volksbank, Kreis Sparkase, Allianz Bank) Milli Güvenlik Kurulu toplantısında anayasa kitabının fırlatılmasıyla yaşanan kaos daha Türk medyasına yansımadan Alman bankalarının Türk Merkez Bankası'ndan toplam 15 milyar mark ve Amerikan doları almaları dikkatini çekmiştir.

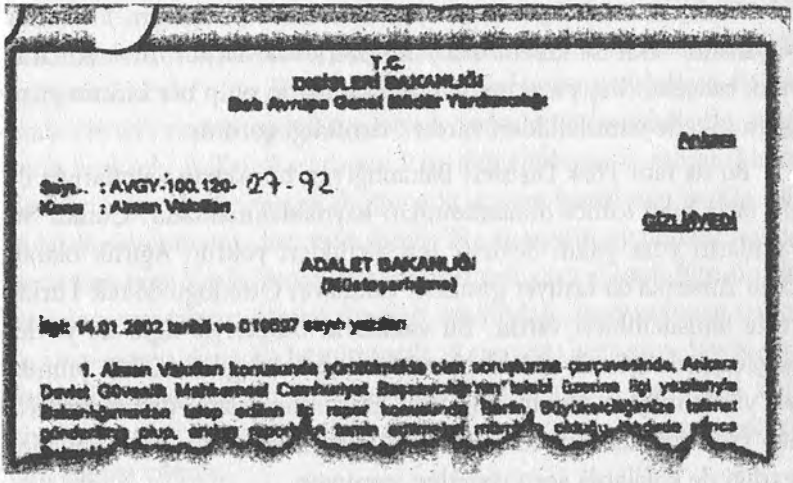
Türkiye'deki anayasa kitabını fırlatmak konusu Alman bankacılarının ve diğer Batılı bankaların işine yaramıştı. Özellikle uzun zamandır zarar yapan bu Alman bankaları 2001 yılında genel olarak Türkiye'deki krizden dolayı yaptıkları güzel bir manevrayla 15 milyar Alman markını 27 milyar yapmışlardı. Bu da bankaların bilânçolarında o sene kâr olarak gözükmüştü. Türk ekonomisi çok büyük bir krize girmiş, halen daha devalüasyon ve işsizlik kıskacından kurtulamamıştır.

Dr. Necip Hablemitoğlu cinayetine kronolojik olarak bakarsak, aynı puzzel oyunundaki gibi taşları da resmin üzerine doğru şekilde oturtmak gerekir. Alman BND'si ve BKA'sı Hablemitoğlu'nu öldürmeden 6 ay önce BND'nin Pullach'taki merkezinden gelen rapordaki

talimatlar, Alman vakıflarının onu şikayet etmeleri ve ona karşı baş Alman düşmanı olarak bir dezinformasyon faaliyetini başlatmıştır.

Hablemitoğlu kitabı "Alman Vakıfları ve Bergama Dosyası" çıktıktan sonra Ankara DGM'nin o zamanki Savcısı Nuh Mete Yüksel Türkiye'deki Alman vakıflarına yapılan suçlamaları bir ihbar olarak değerlendirerek, bu vakıflara karşı bir soruşturma başlatmıştır.

Türkiye'deki Alman vakıfları hakkında yürütülen soruşturma çerçevesinde Türk polisinin bazı vakıf merkezlerine baskınlar yapması üzerine harekete geçen dışişleri bakanlığı adalet bakanlığını gizli bir yazıyla uyarmıştır:

T.C.
DIŞİŞLERİ BAKANLIĞI
Batı Avrupa Genel Müdür Yardımcılığı

Ankara

Sayı.. : AVGY-100.120- 27-92
Konu : Alman Vakıfları

GİZLİ/ÖZEL

ADALET BAKANLIĞI
(Uluslararası İlişkiler)

İlgi: 14.01.2002 tarihli ve 0160527 sayılı yazıları

1. Alman Vakıfları konusunda yürütülmekte olan soruşturma çerçevesinde, Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığı'nın ilgi'deki yazısıyla Bakanlığımızdan talep edilen iki rapor konusunda Berlin Büyükelçiliğimize talimat gönderilip, ...

Dışişleri Bakanlığı'nın Adalet Bakanlığı'na yazısı

"Alman hükümeti soruşturmadan rahatsız. Vakıflara yönelik soruşturmadan vazgeçilsin." dendiği ortaya çıkmıştır. Bu da tabi Hablemitoğlu cinayetinin faillerinin o öldükten sonra bu cinayet üzerine sürdürdükleri yanlış bilgilendirme mekanizmasının faaliyete geçtiğinin delilidir.

Dönemin DGM Cumhuriyet Başsavcısı Nuh Mete Yüksel'e yapılan siyasi baskı onun bu soruşturmayı durdurmaktan başka hiçbir çaresi kalmadığını göstermektedir.

Büyükelçi Uğur Ziyal'in yazdığı gizli/ivedi yazının içeriğine bakıldığında; "25 Aralık 2002. Türkiye'deki bazı Alman vakıflarına yönelik polis operasyonlarının Alman hükümeti nezdinde büyük rahatsızlık verdiği, Almanya Büyükelçiliği Müsteşarı Dr. Gerhard Nourney'in sık sık bakanlığa gelerek rahatsızlıklarını ilettiğine dikkat çekilerek... Malum olduğu üzere Alman vakıfları köklü ve prestijli kuruluşlardır. Friedrich Ebert Vakfı iktidardaki Sosyal Demokrat Parti'nin, Heinrich Böll Vakfı Yeşiller Partisi'nin, Konrad Adenauer Vakfı ana muhalefet Hıristiyan Demokrat Birliği'nin, Friedrich Naumann Vakfı ise Liberal Parti'nin özerk vakıflarıdır. Bu vakıfların yıllık bütçeleri beş yüzer milyon Alman markı olup her birinin yüze aşkın ülkede temsilcilikleri vardır." denildiği görülür.

Bu da tabi Türk Dışişleri Bakanlığı'nın bu Alman vakıflarıyla ilgili fazla bilgi sahibi olmamasından kaynaklanmaktadır. Çünkü bu vakıfların yüze yakın devlette temsilcilikleri yoktur. Ağırlık olarak Latin Amerika'da faaliyet gösteren vakıfların Ortadoğu'da tek Türkiye'de temsilcilikleri vardır. Bu vakıfların bütçesiyle ilgili de yanlış bilgilendirilmişlerdir. Meblağlar 200 milyon değil de 2002 yılında beş yüzer milyon Alman markı idi. Bu veriler resmi Alman verileridir. Türk dışişlerinin resmi yazışmalarda neden böyle yanlış bilgiler verdiği de kafalarda soru işaretleri yaratıyor.

Yazıda dikkati çeken başka bir konuda şöyle belirtilmiş: "Bir yandan Almanya'da uyumlu çalışmalar yürüttüğümüz dernek ve kuruluşlarımız ile diğer yandan terör örgütleri ve kökten dinci kuruluşların olumsuz varlığı göz önüne alındığında Alman siyasi çevrelerinin tümünün tepkisine yol açabilecek gelişmelerin siyasi sorun olmadan çözülmesi yararımıza olacaktır." denilmiştir.

Dışişleri bakanlığının adalet bakanlığına gizli/ivedi yolladığı üç sayfalık yazının sonuç bölümünde ise şu görüşlere yer verilmiştir:

"Alman vakıflarının irtibat bürolarının polis tarafından ziyaret edilmelerinin siyasi açıdan iki ülke ilişkilerinde sorun yaratması ve Almanya'daki Türk menfaatlerinin zedelenmesi sonucunu doğurabileceği değerlendirilmekte olup mümkünse bu uygulamadan sarfınazar edilmesinin yararlı olacağı değerlendirilmektedir."

Yani anlayacağınız bizim Emniyetimiz Türkiye Cumhuriyeti'nde işlenen bir cinayetin faillerini çıkarmak için gecesine gündüzünü katsın, elindeki bulgularla "Alman Derin Devleti" ve vakıflarının bu cinayette parmağı olduğuna dair somut deliller bulsun, tam adamları sorgulamaya alırken bizim dışişleri gelsin ve "Eğer biz bu vakıf üyelerini bu davadan yargılarsak bizim Almanlarla diplomatik krizimiz olacak." diye konuya el atsın. Hiçbir medeni hukuk devletinde cinayet ne sebeple olursa olsun örtbas edilemez, hele bu cinayetin maktulu milli çıkarlarımız için öldürüldüyse o zaman bizim de büyük bir devlet olarak diplomatik açıdan kendimizi bu tip konularda savunmamız lazımdır. Böyle bir cinayetin aydınlanması aslında tam tersi Türk-Alman dostluğunu pekiştirir. Şimdi tüm bu çalışmaları yapanların Alman dışişleri tarafından durdurulması sonucu soru işareti daha da büyümüştür. Kamuoyu konunun böyle örtbas edilmesini içine sindiremez ve her zaman Alman devletinin Türkiye üzerinde bazı planlarının olduğunu düşünür ve birçok gerçek gün ışığına çıkmaz.

Almanlar ABD dışişleri bakanını bu sene Nisan ayında topa tutmuşlardı. Çünkü Filistin asıllı bir Alman vatandaşı CIA tarafından kaçırılmış ve 6 ay esir tutulmuştu. ABD bu konu üzerine Alman hükümetinden resmi şekilde özür dilemişti.

Alman BND'si tarafından organize edilmiş Alman vakıflarının ve iş birlikçilerinin 2002 yılındaki casusluk iddiaları üzerine görü-

len davalarının iddianamesinde TCK'nın "devletin emniyetine karşı gizli anlaşma" başlığını taşıyan 171. maddesine göre 8 yıldan 15 yıla kadar ağır hapis cezası istenenler şunlardır: Konrad Adenauer Vakfı Türkiye Temsilcisi WULF SCHÖNBOHM ve yardımcısı DIRK TRÖNDLE, Heinrich Böll Vakfı Türkiye Temsilcisi FİGEN FATMA UĞUR, Friedrich Ebert Vakfı Türkiye Temsilcisi HANS SCHUMACHER, Friedrich Naumann Vakfı Türkiye Temsilcisi WOLFGANG SACHSENRÖDER, Şarkiyat Enstitüsü Başkanı CLAUS SCHÖNING ve yardımcısı ASTRID MENZ ve BÖRTE SAGASTER FIAN Örgütü Başkanı PETRA SAUERLAND, FIAN temsilcisi BİRSEL LEMKE, eski İstanbul Barosu Başkanı YÜCEL SAYMAN, Bergama köylülerini temsil eden OKTAY KONYAR, eski Bergama Belediye Başkanı SAFA TAŞKIN, avukat SENİH ÖZAY, LEMKE ve KONYAR'la bağlantılı çalıştığı bildirilen ÖZCAN DURMAZ. Almanların Türk adalet sistemine müdahaleleri büyük ve geniş çaplıdır. Bunun neticesi olarak da yargı sonucu "berattır."

Başbakan R. Tayyip Erdoğan olaydan dört sene sonra Danıştay saldırısıyla beraber Türk kamuoyuna yaptığı açıklamada; "Bu ülke Hablemitoğlu cinayetini yaşamış, sonra da her şeyi örtbas etmiş bir ülkedir" diyerek herkesin kafasında şu soruların oluşmasına neden olmuştur. Acaba bizim iç politikamızın, milli güvenlik ve çıkarlarımızın Almanya'ya herhangi bir bağımlılığı var mıdır? Başbakanın kastettiği amaç neydi?

Haber yayınlandıktan sonra Türkiye'de birçok insan bu faili meçhul cinayetin arkasındaki gücün ne kadar büyük olduğunu görmüştür. Çünkü dışişleri bakanlığının adalet bakanlığına yolladığı yazı, Türkiye'de kamuoyunun bilmediği bir konuydu. Bu raporun neden Sayın Merhum Hablemitoğlu öldürüldükten sonra Türk kamuoyuna sunulmaması da bu Alman organizeli cinayetin ne kadar vurdumduymazlıkla karşılandığını göstermektedir.

Almanya'nın saygın günlük gazetelerinden Reutliger General Anzeiger'in şef redaktörü, Alman Gizli Servisi BND'ye, Türkiye'de çıkan haber üzerine BND'nin bu cinayetle ilgili kendisine atılan suçlamaya nasıl bir cevap vereceğine dair soru iletmiştir. Pullach merkezli bir yazılı açıklamada BND şefinin imzasıyla şöyle bir cevap verilmiştir:

"Biz BND olarak dış haberalma amaçlı bir teşkilatız. Bizim görevimiz Almanya'da veya yurtdışında yaşayan Alman vatandaşlarına gelebilecek herhangi bir zarara karşı bilgi toplamak ve yerel güvenlik güçleriyle bu bilgiden oluşabilecek herhangi bir zararın önlemini almaktır. Bizim yurtdışında yaptığımız operasyonlarla ilgili ve operasyonlara katılan ajanlarımız, GSG9 timlerimiz üzerine hiçbir bilgi vermiyoruz ve yorum yapmıyoruz."

Alman Büyükelçisi Eckart Cunzun'un açıklaması da Alman usullerine uymayan bir açıklamadır. Çünkü hiçbir Alman diplomatının kendi gizli servisi üzerine, o gizli servise yapılan suçlamalar üzerine bulunduğu devletlerin yerel basın mensuplarına bilgi verme hakkı yoktur. Bu bilgileri ancak Alman BND Merkezi'nin dış ilişkiler bölümünün verme hakkı vardır Alman kanunlarına göre. Yani Alman büyükelçisinin yaptığı açıklama Alman kanunlarına göre suçtur. Çünkü BND'nin, Alman Parlamentosu'nda bir denetleme grubuna bağlılığı vardır ve bu grup üyelerinden başka kimseyle Pullach'ta bulunan BND bilgi takası yapmaz.

Bugün gazetesinin Ankara temsilcisi Lale Sarıibrahimoğlu, 1 Temmuz 2006 Cumartesi günü yayınlanan yazısında Alman Büyükelçisi Eckart Cunzun'a şöyle yer vermiştir:

"Doç. Dr. Necip Hablemitoğlu'nun Alman istihbaratı ve Türkiye'de faaliyet gösteren Alman vakıflarının işbirliği sonucu öldürüldüğüne dair iddialar var. Siz buna ne diyeceksiniz?"

Dr. Eckart Cunzun: "Bu türden bir iddiayı kesinlikle reddedi-

yorum. Alman vakıfları, iki ülke ilişkileri için çok önemli işler yapmışlardır. Türkiye'de bu olgu gayet iyi bilinmektedir. Tüm Alman vakıfları, Türk İçişleri Bakanlığı tarafından düzenli olarak incelenmektedir, faaliyetleri gayet açıktır. Türkiye'de yapılan reformlar çerçevesinde bu vakıflar da dernek olarak faaliyet göstermekte ve çok detaylı bir biçimde faaliyetleri incelenmektedir. Alman vakıfları, pek çok ülkede de faaliyettedir ve tüm bu ülkelerde faydalı işler yapmaktadırlar. Alman vakıfları, Türk hükümetiyle iş birliği sonucunda çok iyi işler yapmaktadır. Bunlar arasında Almanya'daki Türk kökenlilerin topluma entegrasyonla Almanya'da görev yapacak Türk imamlarının eğitim konularını gösterebilirim. Alman vakıfları, her iki ülke ve topluma yarar sağlayan, daha bunun gibi pek çok projeyi Türk hükümeti ile yakın işbirliği sonucu hayata geçirmektedirler."

Sayın büyükelçinin benim bu konular hakkında konuşmam yasaktır diyeceğine Hablemitoğlu dosyasının raftan alınıp yeniden açılması korkusunda açıklama yapmasıyla herhalde bu konunun ebediyen faili meçhul kalacağını kabullenmemiz lazımdır.

Bir başka Alman organizeli şantaj olayı da Sayın Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Nuh Mete Yüksel'in tuzağa düşürüldüğü seks skandalıdır. Bu skandal da birçok Türk basın mensubu tarafından Fethullah Gülen ve cemaatine yüklenmek istenmişti. Nuh Mete Yüksel'in başına gelen ise bir hayat kadınıyla otel odasında kayda alınan görüntüleridir. Bugüne kadar medyatik olmaya çalışan şarkıcı türkücü gibi kişiler bu tip gösterilere katılmışlardır. Fakat Sayın Nuh Mete Yüksel'in düşürüldüğü gibi savcı, bürokrat, Emniyet mensubu böyle bir tuzağa düşürülmemiştir bu zamana kadar. Alman vakıfları ile ilgili yapmış olduğu faaliyetlerden dolayı Alman siyasi tarihinde bu tip birçok örnek de mevcuttur.

Alman BND'si ve eski Doğu Alman STASİ'si (Ministerium für s-

tad Sicherheit) bu tip operasyonları her zaman yapmıştır. 11.2.1988'de Doğu Alman STASİ teşkilatı Fransız politikacının Berlin'deki bir otelde hayat kadınıyla çekilen fotoğraflarını basına açıklamıştır. (Frankfurta Algemeine)

28.5.1989'da "Hamburger Tagblat" STASİ Alman eyalet politikacısı Hans Jürgen'in hayat kadınıyla otelde ilişkiye girdiğini Doğu Alman gazetelerinde yayınlatmıştır.

13.6.1992'de "Prager Tag Blatt" isimli Çek Cumhuriyeti'ndeki gazetede, "Alman Gizli Servisi BND Prag'da bulunan Inter Cónti Otel'de Çekoslovakya'daki Sudeten Land'ın (Eski Almanya sınırları içerisinde olan çek eyaletidir) parlamenterlerine hayat kadınlarıyla şantaj yapmak istedi" diye, bir haber yayınlanmıştır.

22.11.2000 tarihindeki Polonya Warschowa Gazetesi: "Eski Prusya limanı olan Danzig'de Belediye Meclis Üyesi Miroç Kafta Alman hükümetine ağır eleştirilerde bulunuyordu. Çünkü eski Naziler Danzig'e gelip orda evler ve arsalar alıyorlardı. Belediye de bunu Kafta'nın dilekçeleriyle durdurmuştu. Miroç Kafta'nın bir hayat kadınıyla olan ilişkisi internette dolaşmaya başlayınca görevini bırakmak zorunda kalmıştı." Burada Polonya basını Alman BND ve BKA elemanlarını direk suçlayarak bu resimlerde yer alan hayat kadınının olay ortaya çıktıktan sonra Almanya'ya kaçtığını ve hâlâ bulunamadığını yazarlar.

Bütün bu şantaj olaylarını bir araya getirirsek Türkiye'de bu tip şantajı yapabilecek ve bu stilde hedefini saf dışı edebilecek herhangi bir grup yoktur. Bu yapılanın bir Türk dizaynı olmadığı belli olmaktadır. En azılı organize suç örgütü bile böyle bir şantaj yapmaz. Onun için bu şantajın Fethullah Gülen ve cemaatine yıkılması da yanlış bir stratejidir. Burada muhtemel olarak Alman yanlısı ve BND kontrollü bir dezinformasyon yürütülmüştür. Olayı gerçeklerden saptırmak amaçlanarak halk ve güvenlik güçleri yanlış bir noktaya

ve kişilere yönlendirilmiştir. Olaya karışan hayat kadınının kim olduğu, nerede olduğu ve kim tarafından seçildiği henüz netlik kazanmamıştır. Türkiye'nin en üstdüzey yargı üyesinin otel odasında kandırılarak ilişkiye sokulması, sonra da bunun banta alınmış kayıtlarının basına sızdırılarak Türk medyasında gündeme oturtulmak istenmesi herhalde çok profesyonelce bir iş olsa gerek.

6. BKA'NIN (Bundeskiriminalamt) TÜRKİYE'DEKİ İLLEGAL FAALİYETLERİ

6. BKA'NIN
(Bundeskiriminalamt)
TÜRKİYE'DEKİ İLLEGAL FAALİYETLERİ

Bundes Kiriminal Amt Federal Almanya'nın federal polis teşkilatıdır. Almanya federal bir devlet olduğu için 16 eyaleti vardır. Her eyaletinde bir eyalet emniyet müdürlüğü vardır.

Bütün bu emniyet müdürlükleri eyalet içişleri bakanlığına bağlıdır. Bunlar kısaltma olarak LKA (Landes Kiriminal Amt) olarak geçerler. Federal sisteme göre bir eyaletin polisi başka bir eyalette görev yapamaz. Yapsa da BKA'dan izin alıp o eyaletin irtibat memuruyla müşterek şekilde tahkikatlarını sürdürebilir. BKA'nın görev alanı Almanya içi ağırlıklı olmak üzere uyuşturucuyla mücadele, terörizmle mücadele, organize suç örgütleriyle mücadeledir. Bunun haricinde 167 devletin emniyet güçleriyle beraber yapılan anlaşmalar kapsamında müşterek tahkikat ve iş birliği anlaşmaları vardır.

BKA ağırlıklı olarak son 15 senede uyuşturucuyla mücadelede birçok başarılar elde etmiştir. Bunlar genellikle örtülü operasyonlardır. Ağırlıklı olarak Latin Amerika'da, Uzak Doğu'da, Altın Üçgen

dediğimiz Laos, Burma ve Tayland'da, Altın Hilal dediğimiz Türkiye, Pakistan ve Afganistan'da bu operasyonel faaliyetlerini sürdürmüştür.

BKA'nın uyuşturucuyla mücadelede harcadığı para Türkiye'deki savunma bütçesinin yarısıdır. Toplam olarak 4 milyar euro. BKA, uyuşturucuyla mücadelede görev taksimleri yaparak 7 departmana ayrılmıştır:

1. Merkezi Avrupa Bölümü, Wiesbaden, Almanya

2. Ortadoğu İstasyon Şefliği Merkezi, Alman Konsolosluğu, İstanbul

3. Uzak Doğu Merkezi, Bangkok, Tayland

4. Doğu Bloğu Merkezi, Alman Büyükelçiliği, Moskova

5. Merkezi Afrika, Almanya Büyükelçiliği, Nairobi, Kenya

6. Latin Amerika, Sao Paulo, Brezilya

7. Orta Amerika ve Kuzey Amerika, Florida

Bütün bu depertmanlarda işler toplam 250 ajan tarafından yürütülmektedir. Bu ajanlara ayrıca tercümanlık yapan ve Almanya'da yaşayan yerel personeli de eklersek bu sayı 400'ü bulmaktadır. BKA'nın uyuşturucuyla mücadelede kullandığı köstebekler 26 bin civarında vardır. Bu ajanlara yılda ortalama 1 milyar euro ödenir.

Uyuşturucuyla mücadelede Almanlar, Türk hükümetinin verdiği kontrollü nakliyat izninden sonra son senelerde çok büyük başarılara imza atmışlardır. Ama ondan evvel ise Almanlar Türkiye'den uyuşturucuyu çıkarmak için birçok illegal yola başvurmuşlardır. 2001 yılının öncesinde Almanya'ya ve Avrupa'ya gelen eroin akımının % 85'i de Türkiye üzerindendi.

Bununla mücadelede artık eski sistemler yetmiyordu. Yani ajan provakatörün alıcı kılığına girip malı alırken zanlının yakalanması

gibi. Bütün bu metotlar artık uluslararası çalışan uyuşturucu kartellerine sökmüyordu. Burada artık yeni metotlar denenirken malın Almanya'ya daha gelmeden çıktığı yerde yakalanmasını sağlama metotlarına gidiliyordu. Ama tabi Türkiye gibi problemli yerlerde bu metotlar dışına çıkılıyordu. Mal sevkıyatının genellikle 1994'e kadar Romanya'nın Konztanze liman şehrinden ve 1995 yılından itibaren de Bulgaristan üzerindeki sınır kapılarından kontrollü şekilde yapılarak Almanya'ya sokulması sağlanıyordu. Almanya'daki kaçakçılar malı almaya geldiğinde anti-terör timi GSG9 tarafından yakalanmaları sağlanıyordu. Burada önemli olan Türkiye'deki köstebeğin sağlamlılığı idi. Bu amaçla çok iyi Türkçe bilen ajanlar, diplomatik pasaportla Türkiye'ye girerek konsolosluk dışındaki bu köstebeklerle buluşup aylık raporları alıyorlardı.

Köstebeğin konumuna ve yakalattığı uyuşturucunun miktarına göre örtülü ödenekten paralar verilir ve ona gereken ilgi gösterilirdi. Eğer köstebek hayati bir tehlikedeyse ona yeni bir kimlik vererek herhangi bir Alman şehrinde oturma ve çalışma müsaadesi sağlamak da köstebek denetçilerinin göreviydi. Alman BKA'sının Türkiye'de bu tip faaliyetlerde kullandığı 1800 köstebeği vardır. Bütün bunları denetleyen ise çok iyi Türkçe bilen 40'a yakın köstebek denetmeniydi.

Bu faaliyetlerden Türk Emniyeti'nin hiçbir haberi yoktur ve olmaması lazımdır. Çünkü eğer onların haberi olursa bu tip faaliyetler illegal olduğu için Türkiye ile Almanya arasında büyük bir diplomatik kiriz ortaya çıkar. Arada sırada bize şirin gözükmek için ufak tefek yemler atılarak Alman Emniyeti'nin Türk Emniyeti'ne gösterdiği ilgiye dikkat çekilmek istenirdi. Türk Emniyeti uyuşturucuyla mücadelede ağırlıklı olarak ABD'nin DEA (Drogs Enforcmand Administration) kuruluşu ile çalışıp büyük başarılar elde etmiştir. Almanlar için bu problemdi. Çünkü Türkler ABD'lilerle çok iyi iş birliği içinde olduklarından Almanlarla pek iş birliğine gitmek istenmiyor-

du. Bunun bir sebebi de Türk Emniyeti'nin her sene Alman Emniyeti'ne birkaç kez PKK tarafından yürütülen uyuşturucu ağının merkezinin Almanya olduğunu söylemeleri ama Almanların müdahale etmemesiydi.

Almanların derdi uyuşturucuyla mücadeleden başka bu malın tüketiminin çoğunluğunun Almanlar tarafından yapılmasından dolayı ölen Alman sayısının her sene artmasıydı. Yani amaçları bu ölüm düzeyini aşağıya çekmekti. Bunu da ancak yüksek miktarda uyuşturucu yakalayarak yapabilirlerdi.

Almanlar Türkiye dışı ama Türkiye'ye yakın devletlerden Bulgaristan, Yunanistan ve Romanya narkotikleriyle de çalışmışlardır. Almanlar özellikle Bulgaristan'da birçok başarı elde etmişlerdir. Çünkü Bulgar Narkotiği'nin başarılı adamı Kalin Mihov uyuşturucuyla mücadele timlerinin başındaki adamdı. Mihov'un Almanlar tarafından finanse edilmesi narkotikler arasında bilinen bir şeydir. Kendisinin resmen 300 Amerikan doları maaşı olsa da Alman Narkotiği'nden -bu RD 51 Departmanı'ndan- her ay ortalama 3900 euro almaktadır. Bu da verilmesi gereken bir paradır. Çünkü kaçakçıların kazandıkları paraları düşünürsek bu para yanında sıfır kalır. Bu tip çalışmalarda Almanlar Ortadoğu'da ve Güney Doğu Avrupa ülkelerinde toplamda 80'e yakın üst düzey emniyetçiye her ay para aktarmaktadır.

Bu paralar genellikle örtülü ödenekten verilir. Mihov'un son beş senede Almanlara 800 kiloya yakın uyuşturucu yakalattığı bilinir. Almanya ise sırf bununla kalmaz; ekonomisi kötü bütün ülkelerin narkotikçilerini Almanya'ya getirerek orada haftalarca kurslara tabi tutarlar. Tabi bu kursiyerler genellikle geniş çaplı bir ajan timi tarafından denetlenir. Buraya her sene Türkler de gelirler. Onlar da teknik tim tarafından ve psikologlar tarafından denetlenirler haberleri olmadan. Bu birimin başında Ekhart Bar-

ner adlı bir emniyet müdürü vardır. Onun yanında da Çetin adlı, kod adı "CEE" olarak geçen Türk ajan bulunur. Çetin Almanya'nın ilk Türk "ander cover" ajanıdır. Uluslararası uyuşturucuyla mücadelede adı tanınan bir kişiliktir. Onun görevi de Türkiye'den gelen üst düzey emniyetçilerle kontaklar kurup onların tercümanlığını yapmak ve onlara zamanı geldiğinde gereken teklifleri götürmekti. Prosedür gereği bazı teklifleri Alman Emniyeti kendisi götürmez de himayesi altında bulunan en iyi Türk ajanları vasıtasıyla Türk irtibat memuruna veya kursiyer olarak gelen üst düzey narkotikçilere iletir.

Alman Narkotiği bununla kalmıyor, Türkiye'deki kirik noktalarda yer alan birçok telefonu da dinliyordu. Bu da bir illegal operasyondu yapılmaması gereken. Ama Almanların bu tip imkânları vardı. BKA, Alman Telekom'unun istihbarat uydusu üzerinden Türkiye'de toplam 5000'e yakın telefonu dinliyordu. Genellikle Doğu Anadolu'da Elazığ, Tunceli ve Bingöl gibi illerimizde ikamet eden birçok kaçakçının telefonları Alman Narkotiği tarafından dinlenirdi. İstanbul'da başta Bayrampaşa Cezaevi, Maksim Gazinosu, Mecidiyeköy'deki narkotik şubenin bütün telefonları ve üst düzey narkotikçilerin özel numaraları daha dahil olmak üzere. Peki, Alman Narkotiği üst düzey Türk narkotikçilerin telefonlarını niye dinliyordu? BKA'da bulunan Türk irtibat memuru genellikle baş komiser veya emniyet amiri sıfatında olan bir üst düzey emniyetçidir. Ona bazı konularda Almanlar tarafından yanlış bilgiler verilerek onun bu bilgileri kimlere aktaracağına bakılırdı. Ama genellikle bu ön yargılı suçlamaların Türk düşmanı birkaç Alman emniyetçisinin uyduruk yalanları olduğu her seferinde ortaya çıkmıştır. Çünkü mantıki açıdan bakıldığında iki senelik veya üç senelik daimi göreve atanan üst düzey bir Türk emniyetçisi, emniyet teşkilatının en yetenekli elemanlarından oluşur ve bunların aldıkları maaşlar bir Alman memurun maaşının iki katıdır.

Bütün bu dinlemelerin Türk makamlarının bilgisi olmadan yapılması herhalde ya bizim pasifliğimizden kaynaklanıyor, ya da bunu ilgili yerler biliyor ve örtbas etmek istiyorlar. Çünkü biz Almanların arka bahçesi değiliz diyenler, herhalde bizim bir Muz Cumhuriyeti gibi yabancı istihbaratçıların arka bahçesi olduğumuzu kabullenmek istemiyorlardır. Bu telefon dinlemelerinin en enteresanı ise 17.5.1994 tarihinde Frankfurt'taki Inter Conti Otel'de gerçekleşmiştir

M. K. diye bir Türk eroin kaçakçısı 6,5 kilo eroinle Almanya'ya gelmiş ve alıcı bulamamış. BKA bu istihbaratı değerlendirerek Türkçe konuşan bir ajanını bu kaçakçının kaldığı otele yollar. Tabi ki iki tane BKA hayat kadınıyla. Bizim namı değer kaçakçımızın da zaten hayat kadınlarına ilgisi çoktur. Ajan kendisini barda kadın satıcısı olarak tanıtır. N. şehrinden siyasetçi yeğeni hemen bu tuzağa düşer. O akşamı hayat kadınıyla beraber geçirdikten sonra bizim ajan onu Frankfurt'ta gezdirir. Bu sırada da tabi BKA teknik takip timi M'nin kaldığı otel odasını dinleme cihazlarıyla donatır. Ajan, M'ye kendisinin başka işlerle de uğraştığını ama onun bu işlerden anlayamayacağına dair bir zarf atar.

Bizim Türk hemen bu tuzağa kanar. Ve ona "Acaba bu iş peynir işi mi?" diye, sorar.

Ajan "Evet," der "ama burası Türkiye değil kardeşim. Burada cezalar çok büyük. Bu iş çoluk çocuk işi değil." diye bir de bizim satıcıyı azarlar. M "Tamam." Der, "Ben sana ucuz mal bulurum, daha doğrusu ben de şu an 6,5 kilo mal var. İstersen sana bunu kilosunu 60 bin Alman Markı'na veririm." Ajan, "Parayı ayarlamam iki gün sürer." der ve ona hayat kadınlarından birini teslim ederek oradan ayrılır. M yanında manken gibi bir kadınla sevinç içinde otele gider. Hemen telefona sarılır ve Türkiye'yi aramak ister. Otel telefonu BKA teknik takip timi tarafından dinlenmekte-

dir. Telefonun diğer tarafında bir tercüman oturmuş ve konuşmaları tercüme etmektedir. M'nin aradığı telefon Ankara'da Türkiye Büyük Milet Meclisi'dir. Aradığı kişi ise en yakın akrabası olan bir milletvekili idi. Bu vekil ... Partisi'nden yıllardır vekil seçilmiş ve siyaset arenasında tanınan bir kişilikti. M, 0090 312 420 .. .. numaralı telefonu arar; karşısına sekreter çıkar ve yakınının birazdan geleceğini iletir. M, bir saat sonra gene aynı numarayı çevirerek akrabasına "Ben en geç öbür gün senin hesabına parayı aktaracağım amca der." Karşıdan "Tamam ama yakalanma dikkat et." Diye cevap gelir." "Sen merak etme her şey kontrol altındadır." der M. "Ziraat Bankası'na yollayım değil mi amca. Yoksa İş Bankası'ndaki hesabına mı yollayım." "Hayır Ziraat'a yolla. Onu buradan Meclis'ten çekerim." der amcası.

Ertesi gün GSG9 timlerinden iki tim otele misafir gibi gelir ve M'nin kaldığı odanın tüm yan odaları ve üst odayı tutar. Ajan otele gelip M'nin odasına girdiğinde M paketleri zuladan çıkarmış ve elektronik tartıyla paketleri tartmaktaydı ajanın önünde. Ajan hemen bir kodla yakalama timine sinyal verir. Bir dakika içinde 9 tane GSG9 tim elemanı odaya dalarak M'yi etkisiz hale getirirler.

Frankfurt Emniyeti'nde M'nin ifadesi alınırken onun yaptığı telefon görüşmesinin metni ona okunur tercüman tarafından. O bunu yalanlar ve kimseyi tanımadığını söyler.

BKA, hemen Türk Emniyeti'nin irtibat memurunu çağırarak bu yakalanan mal ile ilgili bilgi verir ve iş ortaklarının aradığı numaradaki kişiler olduğunu dile getirirler. Türk irtibat memuru numarayı alır. Öncelikle bu numaranın nereye ait olduğunu anlamaz, ama bu numarayla ilgili bilgileri Ankara'ya yollayınca skandal ortaya çıkar. Bu skandal hemen örtbas edilir ve Almanlar bu konuyla ilgili birçok kez Türk makamlarına yazılar yollasalar da buna hiçbir cevap alamazlar.

Bir diğer dinleme skandalı da başka bir milletvekiliyle ilgiliydi. Bazı doğu illerimizden birçok kaçakçının onunla yaptığı görüşmeler hep Alman BKA dinleme merkezine takılıyordu. Ona karşı Almanya'da şu an bile tutuklama kararı vardır. Birçok kez Türk makamları bu şahıs üzerine uyarılsa da hiç kimse kalkıp bu uluslararası kaçakçıya dur diyemiyordu. Çünkü her seferinde Meclis'e seçilerek dokunulmazlık zırhı altında faaliyetlerini sürdürüyordu. Onu bir ara Almanlar ortadan kaldırmak istiyorlardı. Plan yapılmıştı bile. M.V. yurtdışına davet edilecekti. Kaldığı otele BKA tarafından organize edilmiş hayat kadınları gönderilerek onunla beraber olmaları sağlanacaktı. Bu kadınlar milletvekilinin içtiği meşrubatın içine mide bozucu ilaçlar koyarak onun mide rahatsızlığından hastaneye kaldırılmasını sağlayacaklardı. Sonra da hastanede ona AIDS hastası birinin kanı verilerek AIDS hastası olması sağlanacaktı. M. V. Türkiye'ye döndüğünde hiçbir şeyden habersiz hayatını sürdürecek ve kısa süre içersinde eriyip gidecekti.

Bir sorun vardı. Onun yakınına sokulan Türk köstebek onun aşiretindendi ve bu da büyük bir sorundu. Bir de milletvekili hiç yurtdışına gitmiyordu İran'dan başka. Orada onun aşiretinden çok insan olduğu için bir nevi güvenli yerdi kendisi için.

Almanların bu tip örtülü operasyonları planlaması bile skandaldır. Çünkü bir Türk vatandaşını öldürmek için elinden gelen her şeyi yapan Alman güvenlik birimleri, ne kadar suçlu da olsa bu şekilde hareket ederek hukuk devletini hiçe saymaktadır.

Başka bir Alman organizeli örtülü operasyon ise N... şehrinden B... Ailesi'yle ilgiliydi. B... ailesinin ortak olduğu A... Nakliyat adlı bir tır filosu vardı. Bu filonun müşterileri genellkle Almanya ve Hollanda'da bulunup A... Nakliyat haftada dört sefer düzenlerdi Almanya'ya. M. B. şirketin ortaklarındandı ve Türkiye'deki işleri yapardı. Oğlu M. ise Almanya'nın Dortmund Hagen

şehrinde açtığı bir irtibat bürosuyla işleri Almanya'dan takip ederdi.

B...'nin bir sorunu vardı ama bu sorunu onlar bilmiyorlardı. Bu sorun A... Nakliyat'ın bir tırı Çek Alman sınırının Waldhaus sınır kapısındayken Narkotik köpeğinin havlamasıyla başlar. Tır geniş çaplı aranır ama bir şey bulunamaz. Ama mal zulalama yeri tespit edilir. Bu bir suç değildir Alman kanunlarına göre, ama bu vesileyle esas operasyon başlar. BKA A... Nakliyat'ın bütün telefonlarını dinlemeye alır. Bununla kalmayıp M. B.'nin cep telefonunu da dinlemeye alır. Oğlu M. sıcak takibe alınarak nelerle uğraştığı ve özel hayatı dikkatle izlenir. Aradan iki ay geçtikten sonra Almanlara bir ihbar gelir. A. Nakliyat'ın bir tırı 65 kilo eroin ile Regensburg sınır kapısından 6. gün içerisinde geçecektir.

Bu ihbarı değerlendiren Alman Narkotik İstihbarat Daire Başkanlığı Klaus Schlepi ve Ekhardt Barner yönetiminde özel bir tim oluşturur. Bu time iki grup GSG9 timi destek çıkacak şekilde Alman-Çek sınırına doğru helikopterle gidilir. Ertesi günü tır sınırdan geçince GSG9 timi operasyon düzenleyerek bu tırı durdurur. Yapılan aramalarda 65 kilo eroin ele geçirilir. Şoför bülbül gibi öterek malın ona ait olmadığını, esas mal sahibinin Hagen şehrindeki M. B. olduğunu dile getirir. M. B. bir operasyon düzenlenerek tutuklanır ve Hof şehrinde yapılan mahkemede 16 yıl hapis cezası alır. Burada BKA, istihbaratı bir köstebekten alarak malı Romanya'nın Konztanze şehrinde kapmış, önce Romen Narkotik Bürosu ile takibat yapılarak sonra Macar ve Çek Narkotiği'nin desteğiyle malı Türkiye'den çıkar çıkmaz kontrol altına almasını başarmıştır.

BKA faaliyetleri bununla kalmıyordu. Almanya'dan geçici deport olan Türk vatandaşlarını -bunlar 3 sene veya 5 sene yurtdışı olan vatandaşlarımızdır- Türkiye'de ajanlığa teşvik etmektedir.

Bunlar nasıl yapılıyor? Size Alman Konsolosluğu'ndan bir mektup gelir. Bu mektupta sizi konsolosluğa davet ederler ve bir konu üzerinde bilginize başvurmak isterler. Siz de hemen gidersiniz çünkü belki daha erken Almanya'ya giderim diye. Size BKA irtibat memuru der ki: "Bize şu ve şu kişiler üzerine bilgi ver veyahut bilgi topla." Nihat Altan, Mehmet Fidan ve Timur Sapan adlı vatandaşlarımıza aynı bu şekilde teklif yapılmış ve onlar da bu şahıslar üzerine bilgiler toplayıp İstanbul'daki Alman Konsolosluğu'nun Narkotik İrtibat Memuru Hans Schmid adlı irtibat memuruna bilgileri vermişlerdir. Onlara Almanya'ya daha erken gitme imkânları tanınmış olup bu imkândan yararlanmışlardır. Ama Nihat Altan Almanya'da federal savcılığa suç duyurusunda bulunarak Alman hükümetinden (Frankfurt Mahkemesi, Dosya No: 2341/1998 kararıyla) 45 bin Alman markı tazminat almıştır. Karar şöyle verilmiştir Frankfurt Mahkemesi tarafından: "Mağdur Nihat Altan'a Alman hükümeti diplomatik anlaşmalara aykırı şekilde dokunulmazlık çerçevesinde bulundukları devletin vatandaşını ajanlığa teşvik ederek onun mağdur olduğu durumdan yararlanmak ve menfaat elde etmek istemiştir. Bu yapılmaması gereken bir şeydir ve uluslararası anlaşmalara aykırıdır. Mağdur zaten geçici sınır dışı döneminde bu faaliyetleri yapmasaydı yine Almanya'ya girme hakkına sahip olacaktı. Bu nedenle böyle bir şeyin tekrarlanmaması ve Alman konsolosluk görevlilerinin Alman hukuk devleti kurallarına uymasını temenni ederiz ve mağdurun bu konudan tazminat talebini 45 bin mark olarak haklı bulmuştur mahkememiz."

Bu kararla Almanların Türkiye'deki faaliyetleri belgelenerek resmileşmiş oluyordu. Ama bizim hiçbir yetkilimiz bu kararla ilgili Almanlara nota vermemiş olup, bu konu üzerine hiçbir araştırma yapılmamıştır.

Alman BKA'sı uyuşturucuyla mücadelede kendisinin kurdu-

ğu birçok paravan şirketle Kolombiyalı, Afgan, İranlı ve Lübnanlı kaçakçıları Türkiye'ye getirerek buradan kontrollü nakliyatlar yapmaktadır. Bu şirketler genellikle "hazır ofis" yani "hid ofis" dediğimiz şirketlerdir. Sekreterle belli bir adreste hizmet veren ticaret odalarına kayıtlı resmi şirketlerin himayesiyle olur bu. Bu hazır ofis sistemi bütün dünyada vardır. Siz dizüstü bilgisayarla ofise geliyorsunuz ve bütün geri kalan hizmetleri ise bu ofisi organize eden şirketin görev alanına bırakıyorsunuz. Bu şirketlerin genelde bütün dünyada temsilcilikleri olduğu için, sizin şirketinize hem New York'ta hem de Tokyo'da ofis servisi alma imkânınız oluyor. Bu hazır ofis şirketinin Türkiye'de ise iki temsilcisi vardır. Bunlardan biri İstanbul'da "Beybi Giz Plaza"da 5. ve 6. katta bulunan Regus firmasıdır. Bu firmanın Ankara Armada Alışveriş Merkezi'nde de bir hazır ofis servisi vardır. Bu şirket genellikle bütün dünyada bilinmeden birçok istihbarat servisi tarafından kullanılır. BKA da bu servisten son 2–3 senedir yararlanmaktadır. Ofis kiraları 200 Amerikan dolarından başlayıp 3000 Amerikan dolarına kadar gider. Bu da hem BKA hem de BND gibi Alman kökenli istihbarat birimlerine çok ekonomik gelmektedir. Bu hazır ofis şirketlerinin bu tip faaliyetlerden genellikle bilgileri yoktur. Çünkü onlar bu tip servisleri bütün dünyada yaptıkları için genellikle şirketlerin ticaret sicile kayıtlarına bakılıp, normal bir kontrol mekanizmasından geçildikten sonra şirketin temsilcisinin onayıyla bu yeni müşteriye gereken telefon ve faks numaraları verilir. Bir e-mail adresi de şirkete tahsis edilir. Eğer bu uluslararası hazır ofis şirketleri BKA, BND ve birçok yabancı istihbarat birimleri tarafından kullandıklarını bilseler herhalde milyonlarca dolar tazminat talebinde bulunurlar. Çünkü kaçakçılar genellikle bu tip operasyonlardan sonra onları tufaya getiren kişiye ve şirkete intikam girişimlerinde bulunurlar.

BKA, Yunanistan'ın Samos Adası'nda Euro Yachting diye bir

şirket kullanmaktadır. Bu şirket son 10 senede Türkiye'de çıkan birçok Yat dergisine reklamlar vererek Türkiye'deki kaçakçıların dikkatini çekmek ister. Bu yat firması, reklamlarında ayrıca özel nakliyatlar da yapılır diyerek, gümrükleme işlemleriniz kısa sürede bitirilir gibi yemler atmaktadır Türk kaçakçılarına. Bununla kalmayıp İstanbul, Antalya, İzmir, Ankara, Diyarbakır, Elazığ ve Mersin gibi illerimizde BKA'nın toplam 75 tane hücre evi vardır. Bu hücre evler genellikle bu yurtdışındaki BKA firmalarının namına satın alınıp, Türkiye'de ve çevre ülkelerde (Suriye, Afganistan, İran, Irak gibi) Alman BKA'sı ve BND'si namına faaliyet gösteren ajanlarına kaçma durumunda geçici olarak güvenli bir ev hizmeti vermektedir. Bu evlerin bütünüyle Türkiye'de olmaması da ilgi çekici bir konu. Çünkü en yakın Alman rezidensinin bulunduğu şehirler seçilir bu tip hücre evler için. Ciddi durumlarda konsolosluk görevlilerinin diplomatik dokunulmazlığını kullanarak bu ajanı güvenli şekilde Alman rezidenslerine getirme imkânı olur. Dünyaca ünlü Willi Betz tır firmasında da BKA'nın yirmiye yakın tırı vardır. Bunlar da İstanbul'da bir ofis kurarak Willi Betz Firması himayesi altında görev yapmaktadırlar. Willi Betz şirketinin merkezi Almanya'nın Baden Würtemberg Eyaleti'nin Reutlingen ilçesindedir. Brunnenweg 17 adresiyle Alman Ticaret Odası'nda kaydı olan bu şirketin sahibinin de BKA'nın illegal aktivitelerinden haberi yoktur.

BKA, Almanya'da yakalanan Türk uyuşturucu kaçakçılarının çoğunluğunun Elazığlı olması üzerine 1992 yılında Elazığ Masası kurmuş olup, Elazığ hakkında bütün bilgi ve uydu bağlantılarıyla veriler topluyordu. Bu masada 40 memur görev yapıyordu. Bütün köyler ve ilçeler Elazığ'ın Alman denetimi altındaydı. Bütün binaların resimleri çekilmiş ve bir ara bütün telefonları dinlemeye alınmıştı. Bu özel ekip 1996 yılında faaliyetlerini sona erdirmişti. Bir başka BKA organizeli aktivitesiyse 1994 yılında oldu. Karslı

uyuşturucu satıcısının telefonlarını dinlerken hep bir ismin görüşmelerde geçmesi Alman ajanlarının ilgisini çekmişti. Bu şahıs 1998 yılında İnsan Hakları Derneği Türkiye Başkanı Akın Birdal'ın vurulmasında ismi geçen S. T. G.'dı. S. T. G. bu şahıslarla ticari ilişki içersindeydi. Bu sebeple Alman Narkotiği en iyi Türk ajanını S. T. G.'a göndererek onunla irtibata geçilmesini sağlamıştı. Ona işbirliği teklif edilmek istenmişti. O kaçakçılık yapmıyordu, uyuşturucu satmıyordu ama uyuşturucuya karşı olduğu için bu satıcılara karşı bir antipatisi vardı. Onunla işbirliği yapmak ve ondan bu kaçakçılar üzerine bilgi almak Almanların işine yarayabilirdi. S. T. G. bu iş birliğine önce sıcak bakmadı. Türk ajan bu kaçakçıların Karslı insanımızın ve hemşerilerinin adını uluslararası camiada kötüye çıkardığını ve moralmen bu konuda destek çıkılması gerektiğini rica etmesiyle durum değişmişti. O bu konuya sonradan sıcak bakarak kendisinin bu işlerle hiçbir ilişkisi olmadığını dile getirir. Türk ajan bu şahsın ve çevresindeki insanların kültür seviyesi düşük insanlardan oluştuğunu rapor eder. Wiesbaden'e rapor yollar. İki gün içinde rapora cevap gelir: "Şahısla kontağı kopar ve hemen merkeze gel." diye. Yani Almanlar bizim istihbaratçılarımızın yapamadığı işi 1994 yılında yapmışlar, ileride kamuoyunda herhangi bir olayla kendisinden bahsettiren bir şahsın analizini yıllar öncesinden yapmışlardır.

Şu an bile Alman konsolosluğunda BKA irtibat ajanları diğer birçok Batılı ajan gibi faaliyetlerini sürdürmektedir. Artık AB uyum yasaları ve özellikle AB'nin ortak adalet, içişleri, savunma ve dışişleri politikaları Türkiye tarafından izleniyor ve müktesebat belgeleri olarak uygulanmaya başlanıyor ve politika olarak benimseniyor. Bu faaliyetlerin ana hareket noktası daha çok kökten dinci faaliyetlerle uyuşturucu trafiğinin kontrolüdür.

Kaynaklar:

- BKA, Presse stelle Wiesbaden jahres bericht, 1996, s. 17.

- Murat Yakın, Yeni Aktüel, Sayı: 22, 13 Aralık 2005.

- Emine Dolmacı, Zaman Gazetesi, 4 Haziran 2006, Pazar.

- Şenol Gezer, Bugün Gazetesi, 27 Haziran 2006.

- "Das Grosse Verbrecher Lexikon", Dieter Sinn Verlag Kossodo, A.G. CH–1247 Anieres

Genf, 1973, s. 479, 511.

7. BND, BKA ve BFV AJANLARININ ABDULLAH ÖCALAN'LA YAPTIĞI GİZLİ GÖRÜŞME

7. BND, BKA ve BFV AJANLARININ ABDULLAH ÖCALAN'LA YAPTIĞI GİZLİ GÖRÜŞME

Alman güvenlik güçleri 90'lı yıların ortasında Almanya'da PKK'lı teröristlerin Türk kültür derneklerine ve Türk esnafına karşı başlattığı terör saldırılarına karşı koyamayınca, çare olarak Almanya'da aktif olan PKK yanlısı Kürt kuruluşlarıyla irtibata geçerek onların parti başkanlarıyla gizli bir görüşme talep ederler.

Çünkü her gün 10 ile 15 arası Türk mekânlarına saldırı düzenleniyordu ve Alman güvenlik güçleri çaresiz kalıyorlardı. Zanlıları yakalıyorlar ama bunlar genellikle 15 yaş altı gençler oldukları için onları mecburen salıveriyorlardı. Ama bunun arkasında organize bir mekanizmanın olduğunu da biliyorlardı.

1999 yılında Abdullah Öcalan Kenya'dan Türk Özel Kuvvetleri'ne bağlı MAK (Muharebe Arama Kurtarma Timi) tarafından Türkiye'ye doğru gönderilince, Alman İçişleri Bakanlığı ve istihba-

rattan sorumlu bakan müsteşarı tarafından bir komisyon oluşturularak, Öcalan'la yapılan gizli anlaşmanın Türkiye'yle herhangi bir diplomatik krize yol açıp açmayacağına dair bir rapor hazırlanmıştı. Bu raporda, Öcalan'la görüşmeye katılan üç ayrı istihbarat biriminin elemanlarının yaptığı görüşme protokolleri gözden geçirildi. Bu protokollerin basına sızmaması için gereken gizlilik prosedürü uygulandı.

Abdullah Öcalan'la yapılan gizli görüşmeye katılan Alman istihbaratçılarının kod adları ve bulundukları birimlerin adları:

BND ajanı kod adı "KURT"

BFV ajanı kod adı "JÜRGEN"

BKA ajanı kod adı "MANFRED"

Üç kişiden oluşan bu Alman istihbaratçılar timi, yanlarına onlarda görevli olarak çalışan ve hem Kürtçe'yi hem de Arapça'yı çok iyi bilen Keziban adında bir tercümanı da alarak, Almanya'nın Frankfurt şehrindeki Ramstein NATO üssünden BND'nin özel jetiyle Şam'a doğru yola çıkarlar.

Şam'da onları Alman büyükelçiliğinin istihbarat irtibat memuru karşılar ve onları büyükelçilik misafirhanesine götürür. Ertesi sabah büyükelçilikte yapılan bir toplantıda hangi konular üzerine Abdullah Öcalan'la konuşulacağına dair rapor hazırlanır. Grubun sözcülüğünü BND mensubu Kurt alır; çünkü hem yaş olarak hem de görev icabı yurtdışı işlerinde BND öbür bölümlere nazaran daha fazla ağırlığa sahipti.

Alman Parlamentosu Araştırma Komisyonu'nun raporlarına göre bu üç Alman istihbaratçı Öcalan'la buluşmadan evvel hangi soruları ona soracaklarına dair hazırladıkları raporları okurlar. Her birim kendi çalışma alanında sorular hazırlamış ve bu soruların arasında da Öcalan'ın fark edemeyeceği tuzak sorular da bulunmaktaydı.

BND'li Kurt'un hazırladığı sorular PKK'nın dış bağlantılarıydı. Çünkü PKK sırf Almanya'da değil Hollanda, Fransa, İtalya, Belçika, Rusya ve Kıbrıs Rum Kesimi'nde de faaliyetlerini sürdürüyordu ve bunların hepsi Erneka'nın Köln merkezinden talimatlar alarak faaliyetlerinin koordinesini yapıyorlardı. Almanlar o devletlerin istihbarat birimlerinin bu çalışmalardan haberdar olmamasının imkânsız olduğunu düşünüyordu. Ve burada Alman istihbaratçılarının bilgisi dışında bir iş birliği söz konusuydu. Bunu Almanların bilmemesi de istihbaratçıların kendi aralarında kullandıkları tabirle bir istihbarat zaafıydı.

Bu çalışmalar üzerine bilgi edinmek istiyorlardı. Kurt da ziyaretiyle bunu amaçlıyordu.

BFV ajanının Jürgen'in soruları ise Almanya sınırları içersinde son iki senede Türk mekânlarına yapılan saldırılarla ilgiliydi. Çünkü bu saldırılarda Allah'tan hiç kan akıtılmamıştı, ama eğer bu saldırılar ileride ölümlerle sonuçlanırsa o zaman Alman ya da bir muhtemel Kürt-Türk iç savaşı olabilirdi ve bunun önleminin alınması için bu görüşmeye katılmıştı. Ayrıca Almanya'da faaliyet gösteren PKK yanlısı derneklerin fazlalaşması onu bayağı tedirgin ediyordu. Bunun organize şekilde yapılması ve her seferinde yerel Alman makamlarının bu konuya dikkat çekmesi, bunun ileride büyük sorunlara yol açabileceğine dair belirtiler veriyordu.

BKA ajanı Manfred ise Almanya'daki uyuşturucu mafyasının çoğunluğunun PKK yanlısı olması üzerine sorularını hazırlamıştı. Çünkü yakalanan kuryelerin çoğunluğu çocuk yaşlarda ve Alman kanunlarına göre cezadan muaf kişilerdi. Ayrıca son 4 sene içersinde PKK yanlısı 17 kişi Almanya'da öldürülmüş ve bunların hepsi faili meçhul kalmışlardı. Manfred'in dikkatini çeken konu ise bunların hepsinin bağlı bulunduğu derneklerin PKK'ya en yakın dernekler olmasıydı. Acaba bu bir iç hesaplaşma mıydı? Bun-

ların hepsine cevap istiyordu BKA ajanı. Acaba gerekli cevabı alacak mıydı bu sorulara?

Üç Alman istihbaratçı toplantıyı bitirdikten sonra irtibat memuruna talimat vererek Öcalan'ın adamlarına hazır olduklarına dair bir mesaj yollamasını iletirler.

PKK'nın temsilcisi üç saat sonra gelerek genel başkanlarının onları yarın sabah saat 11'de aldıracağını bildirir.

Alman heyeti yanlarına tercümanlarını alarak büyükelçiliğin zırhlı Mercedesiyle belirlenen buluşma noktasına giderler. Raporda şu şekilde belirtilir:

Cipimizle yolda buluşma noktasına giderken bir peşmerge çevirmesine denk geldik. Çevirmenlerden biri elinde kalaşnikofla gelerek bize inmemizi söyledi. Üstümüz aranıyordu, arabamızın her yerini talan ettiler. Yanımızda bulunan saat, radyo, uydu telefonu ve bütün elektronik eşyaya el koydular. Çantalarımızı arabamızda bırakmamızı emrettiler. Bir de en önemlisi ayakkabılarımızı çıkarttırarak bize birer peşmerge terliği verdiler. Çok iyi Almanca bilen, sonra kendisini Halil olarak tanıtan şahıs, bize ileride bulunan camları kapalı minibüse binmemizi söyledi. Araç dışarıdan harabe gibi gözükse de içi klimalı ve buzdolaplıydı. Halil bize merak etmememizi ve korkacak bir şey olmadığını her seferinde dile getirdi.

Ekip başımızın "Çantalarımıza ne olacak?" demesi üzerine:

Halil: "Onlar sizden evvel kampta olacaklar. Merak etmeyin." dedi.

Biz tedirgin değildik ama bu tip önlemle karşılaşacağımızı da ummuyorduk. Yolculuğumuz dört saat sürmüştü. Halil bize "Siz genel başkanımızın üç günlük misafiri olacaksınız. Büyükelçilikteki elemanınıza biz gereken bilgiyi vereceğiz merak etmemeleri için."

Halil bir nevi de bizden soracağımız sorular üzerine bilgi isti-

yordu. Tabi Kurt bunun şu an zamanı olmadığını ve bunu ancak genel başkanlarıyla konuşacakları için Halil'e aşağılar bir tavır takınmıştı. Halil buna biraz sinirlenmiş gibi gözükse de bunu belli etmiyordu.

Kampa akşam saati 17'ye doğru gelmiştik. Sözde Öcalan'la randevumuz sabah saat 11'de olacaktı, ama onların bu kadar temkinli davranışlarını da normal karşıladık sonra.

Hepimize birer oda verildi. Kamptaki barakalar normal prefabrik şekilde yapılmış iptidayı donanımlıydı. Ama sonra öğrendik ki bu barakalar üst düzey ziyaretlerde misafirhane olarak kullanılıyor.

Halil kapıyı çalarak; "Sayın genel başkanımız sizi saat 21'de akşam yemeğine davet etmiştir." dedi ve gereken görüşmelere bu akşamdan başlayabileceğimizi söyledi.

Kurt herkese haber vererek akşamki yemekte nasıl bir soru stratejisi uygulanabileceğine dair üçlü kısa bir brifing yaptı. Sonunda herkes kendi bölümüyle ilgili sorular soracak, eğer bazı sorularda Öcalan ters davranırsa o sorulan soru es geçilecekti.

Saat 21"de Almanlar yemeğe gelirler. Yemekte PKK tarafında Abdullah Öcalan ve kardeşi vardı.

Almanlar kendilerini Öcalan'a tanıtarak Almanya'da hangi bölümlerde görev yaptıklarına dİR Öcalan'a ön bilgi verdiler. bunu tabi Halil de birebir tercüme ediyordu.

Alman gurubunun başındaki en kıdemli KURT söz alarak;

"Sayın Başkan ben ve arkadaşlarım Alman hükümetinin size yönelik resmi ama dışarıya yönelik gayri resmi olarak gözükmesi lazım olan bir iş birliği için size geldik. Anlayışla karşılamanızı isterim ki bu yaptığımız görüşmenin gizli kalması için size bunu söylememe ihtiyaç yoktur herhalde."

ÖCALAN: Benim Almanya'ya ve Almanlara karşı her zaman sempatim vardır, çünkü sizlerin yılardır Kürt dostu olarak bana ve arkadaşlarıma yaptığınız yardımları biliyorum. Yoldaşlarımıza en zor zamanlarında memleketinizde barındırma hakkı tanıdınız ve birçok Kürt'ün hayatını kurtardınız. Size hangi konuda nasıl yardımcı olabilirim?

KURT: Sayın başkan, benim arkadaşlarımın sözcüsü olarak size sormak istediğim birkaç sorum var. Tabi bunlara cevap vermek sorunda değilsiniz.

ÖCALAN: Buyrun sorabilirsiniz. Hiç çekinmenize lüzum yok.

KURT: Almanya'da son 6 ay içinde Türk kültür derneklerine ve lokallerine toplu olarak 300'e yakın saldırı düzenlendi. Size yakınlığıyla bilinen Kürt derneklerinin bu saldırıları planlayıp yaptıklarına dâhil elimizde somut bulgular var efendim. PKK'nın Avrupa sorumlusu Kani Yılmaz'ın talimatları gereği bu saldırılar gerçekleşmiş aldığımız bilgilere göre. Buna ne diyeceksiniz.

ÖCALAN: Böyle bir tez yanlıştır. Ben ve yoldaşlarım T. C. tarafından istila edilmiş bağımsız Kürdistan topraklarının kurtarılması için mücadele ediyoruz. Tabi partimizin birkaç üyesi aileleri T. C. tarafından katledildikleri için Avrupa'da T. C.'ye karşı besledikleri kine, saldırılarla cevap vermek isterler, ama bu bizim resmi politikamız değildir ve bu gibi saldırılara hiçbir zaman destek vermeyiz ve bu insanları da kınarız.

MICHAIL: Sayın başkan, bütün bu saldırılarda sizin siyasi kolunuz olan ve başında Kani Yılmaz'ın bulunduğu Ernek Merkezi'nden yöneltildiğine dair yaptığımız teknik ve fiziki takiplerden tespit edebiliyoruz.

ÖCALAN: Dediğim gibi bunlar bizim kontrolümüz dışında olan şeyler. Ama bunun araştırılması için oradaki arkadaşlarımıza talimat vereceğim. Bundan şüpheniz olmasın sakın.

KURT: Efendim bütün bu sorunları bir araya getirirsek, bizim Alman hükümeti olarak size ve partinize vakıflarımız üzerinden yaptığımız yardımlara karşılık, sizden de bu konuya el atmanızı isteriz. "Neden?" diyeceksiniz. Biz şu an Alman güvenlik güçleri olarak Almanya'da olabilecek bir Kürt-Türk iç savaşı senaryosunda duruyoruz. Ve bunun önlenmesi, efendim sizin elinizde. Çünkü Alman halkının bu tip iç kargaşa ve silahlı eylemlere yol açacak duruma tahammülü yoktur. Bunu anlayışla karşılamanızı isterim Çünkü bu tip bir durumda size ve partinize yaptığımız yardımları vakıflarımız üzerinden kesmek mecburiyetinde kalacağız.

ÖCALAN: Benim yaptırtabileceğim şudur: Avrupa'daki bütün kuruluşlarımıza yazılı talimat yollayarak bu tip saldırılara sebep olan bütün üyelerimizin partimizden tasviyesidir. Ve oradaki parti üyelerimizin Alman güvenlik güçleriyle bu konularda iş birliğine gitmeleri tavsiyesinde bulunacağım. Biz Kürtler barışçı bir milletiz. Dünyadaki başka azınlıklar gibi bağımsızlığımızı istiyoruz. Ama T. C. buna silahla karşılık veriyor ve köylerimizden bizi kovuyor. Sizin gibi can dostlarımıza da bizi bir terör örgütü olarak göstermelerinin sebebi de bizim siyasi yaptığımız çalışmaları Avrupa'da kısıtlamak amacıdır. Bunu sizin haberalmanızda görevli olan sevgili dostlarım Gottfried Plageman'la Dr. Günter Seufert'e söylemiştim son görüşmemizde.

Not: Gottfried Plagemann Alman Gizli Servisi BND'nin İstanbul'daki Kürt ve Arap Araştırma Merkezi başkanıdır. Dr. Günter Seufert ise BND'nin Etnik Dinsel Azınlık Bölümü şefidir. Bu iki şahıs BND kontrolü altında olan Türkiye'deki Alman vakıfları üzerinden birçok bölücü gruba yılardır maddi ve lojistik destek sağlamaktadırlar. Her iki şahıs da Alman hükümetinin onlara verdiği diplomatik pasaportlarla faaliyetlerini hala sürdürmektedirler.

Kurt eski istihbaratçı olarak burada çok güzel bir kelimeyle müdahale ederek Öcalan'ın ilgisini çeker.

KURT: Sayın başkan sizi ve partinizi bir terör teşkilatı olarak görseydik herhalde şu an burada olmazdık. Bizi bir dost olarak bilin. İleride kurulacak bağımsız Kürt devletinin Almanya gibi dostlara ihtiyacı olacaktır.

ÖCALAN: Teşekkür ederim sizden de bunu beklerdim zaten. Hiçbir çekingeniz olmasın. Son sorduğunuz sorunun da cevabında belirttiğim gibi ben bu akşam bu konuya acilen müdahale edeceğim ve gerekenin yapılması için talimatlar vereceğim.

Abdullah Öcalan Almanların sempatisini kazanmıştı. Çünkü Almanların Suriye'ye geliş sebeplerinin en önemli konusu Almanya'da olan saldırılardı. Bunu durdurmak için de onlara tam yetki verilmişti. Ne pahasına olursa olsun Öcalan'ı ikna etmek mecburiyetindeydiler. Bunu için partiye maddi ve manevi destek vermekten de kaçınmıyorlardı. Bu görüşmenin üç günlük bir süre içersinde sürdüğünü belirtmek isterim. Bu bir rapor olduğu için hangi konunun hangi gün konuşulduğu belirtilmiyor.

BKA'lı Manfred ise uluslararası uyuşturucuyla mücadelede nam yapmış bir kişilikti. Kendisi Suriye'ye ilk defa gelmiyordu. Onun hem Suriye'de hem de Ortadoğu'da çok iyi bir itibarı vardı istihbarat ve narkotikle mücadele alanında. Kendisinin birimi Alman Emniyet Müdürlüğü'nde Narkotik Ortadoğu İstasyon şefliğiydi.

MANFRED: Sayın başkan benim birimimin görev alanı da Almanya'da uyuşturucuyla mücadeledir. Son yıllarda yakaladığımız uyuşturucu satıcıları ve kaçakçılarının çoğunun partinizin Almanya'daki temsilcilikleriyle bağlantıları olduğunu tespit ettik. Bir de Türkiye'den gelen raporlarda bu uyuşturucu trafiğini sizin yönlendirdiğinize dair bilgiler öne sürülüyor. Elimizdeki bulgular ve yaka-

ladığımız şahısların ifadelerini göz önüne alırsak sizi değil de partinizin birçok üyesinin bu işlere karıştıklarını tespit edebiliyoruz. Size sormak istediğim ve hükümetimin de bilmek istediği konu şu: Sizin bu ticaretten haberiniz var mı?

ÖCALAN: "Hayır kesinlikle yoktur. Biz Kürt halkının bağımsızlığı için mücadele veriyoruz. Bu bir T. C. Komplosudur. Tabi partimizde bu tip illegal ticaret yapanlar vardır. Bunu yalanlayamam. Ama bilin ki bu bizim resmi politikamız değildir. Çünkü bizim savaşımızı finanse etme sıkıntımız yoktur ve bu savaşı finanse etmede uyuşturucu satışı yapmak bizim barışçı politikamıza karşıdır. Şunu da bilmenizi isterim ki, ben bu konuda sizinle işbirliğine hazırım ve Almanya'da yaşayan bütün parti üyelerime de bu konuda sizin birimlerinizle iş birliğine gidilmesini emredeceğim. Çünkü bu konuda T.C.'nin bizi uyuşturucu ticaretiyle finans sağlayan bir terör teşkilatı durumuna sokmasına izin veremem.

MANFRED: Efendim resmi şekilde sizinle burada buluşmamız bile uluslararası camiada kriz yaratır. Ama gayri resmi şekilde sizinle ve partinizle bu konuda iş birliğine gitmemiz söz konusu olabilir. Bize Türkiye'den gelebilecek nakliyatlarla ilgili bilgi verebilirseniz size ve adamlarınıza minnettar oluruz. Bunun karşılığında da bizim Emniyetimizin örtülü ödeneğinden partinizin Almaya'daki kuruluşlarına maddi kaynak aktarabiliriz.

ÖCALAN: Bu konuda Almanya'daki parti yetkililerime talimatlar yollayarak sizin birimlerinizle irtibata geçerek çalışmalara başlayabilmenizi sağlayacağım.

Almanlar milli çıkarları için Abdullah Öcalan'a istediklerini yaptırıyorlardı. Uyuşturucuyla mücadelede Alman Narkotik İstihbarat Daire Başkanlığı özel bir masa kurarak bu iş birliğini Ekim 1993 yılında başlatmıştır. Ama şu var ki bu iş birliği süresi içersinde PKK iç hesaplaşmada pasivize etmek istediği üyeleri Al-

man emniyet güçlerine yakalatmış ve bir nevi Almanların bilgisi olmadan kendi iç temizliğini yapmıştı. Almanların bu konuda büyük yararları olmuştu çünkü bu özel masa kurulurken bunun başarılı olup olmayacağına dair çelişkiler vardı. Hem de kendi partilerinin içinde bulunan karşıt üyeleri kaçakçı durumuna sokarak yakalatmışlardı.

Bu kurulan masa 1996 yılında aktivitelerini durdurmuştu. Buna bu masada görev alan Kürt köstebeklerinin % 90 Fransa, Hollanda ve İngiltere'de büyük miktarda eroinle yakalanmaları sebep olmuştu. Bu özel masanın çalışmalarından alınan başarı ise 40 kilo Eroin ve 70 kilo esrar yakalanmasıydı.

Bu özel masanın Alman hükümetine maliyeti ise 65 milyon Alman markıydı. bu para Emniyet İstihbarat Daire Başkanlığı tarafından özel ödenekler listesi olarak deklere edilmiş ve bu paradan 12 milyon mark PKK kökenli köstebeklere verilmiştir. Kalan para ise örtülü ödenekten PKK'nın Avrupa'daki kuruluşlarına aktarılmıştır.

Üç Alman istihbaratçının Öcalan'la yaptıkları konuşmaların metninden çıkarılabilecek en önemli sonuç ise PKK'nın Almanlar tarafından finanse edilen Sahra tipi mobil hastanesidir.

ÖCALAN: Sizden karşılıklı iş birliğimizin iyi niyetliliğinden dolayı bir konuda yardımınıza ihtiyacımız için destek istiyorum.

KURT: Buyurun yapabileceğimiz bir şey ise derhal efendim.

ÖCALAN: Yaralı savaşçılarımız için hastane sorunumuz var. Doktor sorunumuz yok ama bunun mobil olması için sizin askeri mobil sahra hastanelerinizin olduğunu biliyoruz ve bunun içindeki malzemelerin tedarikinde bize yardımcı olabilirseniz sizden minnettar olurum. Buna karşılık da biz yaptığınız yardımın karşılığını size iş birliğimizle vereceğimize dair namusum üzerine yemin ederim.

KURT: Bunu yapabileceğimizi sanıyorum. Bunu Suriye hükümetine yardım paketi olarak deklere etmek mecburiyetindeyiz. Bunun izinlerini ben Suriyeli arkadaşlarımdan alırım. O yönden bir sorun olmayacağı kanaatindeyim. Ama bunu sırf yaralılarda kullanacaksınız.

ÖCALAN: Merak etmeyin biz T.C. değiliz. NATO kapsamında Doğu Alman silahlarını alıp Kürt köylerini basmıyoruz. Bu silahlar hala bize karşı kullanılıyordur.

KURT: Efendim biz olabilecek bütün ihtimalleri göz önüne alarak kendimizi garanti altına almak istiyoruz, bunu anlayışla karşılayın. Eğer Türk makamları bu iş birliğinden ve yardımlardan haberdar olurlarsa Türkiye'yle aramızda büyük bir diplomatik kriz çıkar.

ÖCALAN: Partimin Avrupa sorumlusu Kani Yılmaz'a dün gece sizinle yaptığım görüşmeden sonra gereken talimatları verdim. Bizim de sizinle yaptığımız bu gizli görüşmenin ve anlaşmanın dışarıya sızmaması için gereken gayreti göstermemizi ilettim. Temennim bu müşterek çalışmamız iki tarafın da çıkarlarının sağlanmasında ve müşterek problemlerimizin çözümü için iyi bir başlangıç olacaktır.

Alman heyeti Abdullah Öcalan'la yaptığı görüşmeyi bitirerek kamptan ayrılırlar. Şam'daki irtibat memuru onları karşılar ve iki günlük bir dinlenmeden sonra heyet Almanya'ya uçar.

Almanya'da Alman Gizli Servisi BND'nin merkezi Pullach'ta her üç birimin de yetkilileri buluşarak yapılan görüşme ve anlaşmalar üzerine fikir birliğine giderler.

Dışişleri bakanlığının özel birimi de bu gayri resmi anlaşmalar üzerine bir çalışma grubu oluşturarak ileride Türkiye'de kurulabilecek bir Kürt devletinin Almanlara ve Almanya'ya nasıl bir çıkar sağlayabileceğine dair bir ön çalışma başlatırlar. Yukarıda yapılan görüşme Türk güvenlik güçleri tarafından da tespit edilmiştir. Alman

Gizli Servis Şefi İstanbul Marmara Otel'de görev arkadaşıyla bu mevzuda bir görüşme yaptığında, şok halinde görüşmeden ayrılmıştı. Onun anlayamadığı konu Türkler bu Öcalan'la yapılan görüşmeyi kimden öğrenmişlerdi. Bunu kendisi bakanlığa rapor ederek muhtemel bir Türk Alman krizine yol açabileceğini düşünüyordu ve Öcalan'la yapılan ve ona verilen sözlerin içeriğiyle ilgili gizlilik perdesinin arkasında birilerinin bu anlaşmaya köstek olduğunu ve bunun muhtemel olarak İsrailliler tarafından yapıldığı raporuna yazmıştı BND şefi.

Bu vesileyle Öcalan'la yapılan görüşme Almanlar tarafından tek taraflı feshedilerek onunla bir daha görüşmeme kararı alırlar.

Ama Öcalan'ın İtalya'da havaalanında tutulmasının sebebinin onun Şenden Anlaşması kapsamında Almanya tarafından aranmasıydı. Ve onun bu anlaşma kapsamında Almanya'ya iadesi söz konuydu.

İtalyan hükümeti onu Türkiye'ye iade edemiyordu; çünkü Türkiye'de ölüm cezası vardı.

Almanlar ise Öcalan'ın Almanya'ya iadesinde büyük bir sorun görüyorlardı. Bunun Almanya'da bir iç harbe kadar gideceğini biliyorlardı. Tabi ki eğer Öcalan Almanya'da ceza yatsaydı. Bu sebeple Alman Dışişleri Bakanı Joska Fischer bir açıklama yaparak Alman hükümetinin Öcalan'ın iadesini istemediğini, bunun Alman iç güvenliğini tehdit edecek bir durum olabileceği ihtimalini büyük gördükleri için onun İtalya'dan iltica alabilmesi için makam arkadaşıyla anlaştıklarını açıkladı.

Bu anlaşma İtalyan ve Alman gizli servisleri tarafından organize edilmiş bir anlaşmaydı. Her iki taraf da kendi milli çıkarlarının savunucusu olarak bir terörist başının İtalya'da kalması için çaba harcamışlardı. Türkiye'ye ise her zamanki gibi aynı hikâyeleri anlatarak "Siz de idam var, o sebeple Öcalan'ı iade edemiyoruz."

Almanlar burada büyük bir yanlışlık yaptıklarını anlamışlardı. Ama yapabilecek bir şey yoktu Öcalan'ın İtalya'da kalması Almanların da yararınaydı, çünkü onu daha rahat kontrol altında tutabileceklerdi.

Öcalan'ın İtalya'ya gelmesiyle PKK'lıların Almanya'daki aktiviteleri de durmuştu birden. Bu da tabi Alman iç istihbaratını sevindiriyordu. Bu güzel günlerin kötü bulutları da havada gözükmeye başlamıştı. Türkiye'de İtalyan mallarına karşı boykotlar başlamış her yerde protesto yürüyüşleri yapılıyordu. İtalya Dışişleri Bakanlığı vatandaşlarının Türkiye'ye gitmemeleri için İtalyan basınında demeçler veriyorlardı. Sonunda İtalyanlar pes ederek Öcalan'ı istenmeyen bir insan ilan ederek onun en kısa zamanda İtalya'dan da çıkmasını sağladılar.

Kaynaklar

- BKA İstihbarat Bölümü, 1998.
- BKA Presse stelle Wiesbaden jahres bericht, 1996.
- BND İstihbarat Raporu, 1998.

8. KANİ YILMAZ'IN İNGİLTERE'DEN İADESİ

8. KANİ YILMAZ'IN İNGİLTERE'DEN İADESİ

Almanya'da 97-98 yılarında PKK terör örgütünün yandaşları, Türk derneklerine toplu olarak 1200'e yakın saldırı düzenlemişlerdi.

Bunun cevaplarından biri de Alman güvenlik birimlerinin Abdullah Öcalan'la yaptıkları anlaşmaları tek taraflı feshetmelerinden kaynaklanıyordu. Ne olmuştu da bu iş birliğine son verilmişti.

Köln şehrinde 1997 yılında iki PKK yanlısı öldürülür. Olayın aydınlatılmasında görev alan Alman güvenlik güçleri, bağlantıların PKK'ya yakınlığıyla bilinen Ernak merkezine dayandığını tespit ederler.

Almanlar ilk defa PKK'nın içinden bir itirafçının ifadelerini değer alarak o cinayetlerin emrini veren kişinin Abdullah Öcalan olduğunu tespit ederler. Onlar öncelikli olarak bunun muhtemel olarak Kani Yılmaz tarafından azmettirildiğini düşünseller de, itirafçının verdiği ifadelerden ve toplanan delillerden olayın azmettiricisinin Öcalan olduğu kanaatine varırlar.

Bu sebeple Alman başsavcısı 23.7.1997 tarihinde Abdullah Öcalan'a karşı uluslararası bir tutuklama kararı çıkartır.

PKK'nın Avrupa Sorumlusu Kani Yılmaz da İngiltere'de Almanya'nın ona çıkardığı iade talebine karşı itiraz etmiş, Londra'nın ünlü cezaevinde yatıyordu. Ona karşı çıkarılan tutuklama ise Almanya'da terörist teşkilatı kurmaktan ve birinci derece cinayettendi.

PKK militanları ve sempatizanları Almanya'da bu konuya itiraz ederek sokaklara düşmüşler birçok şehirde saldırılarını devam ettirmişlerdi.

Kani Yılmaz'a karşı toplanan deliller o kadar somuttu ki Alman başsavcısı onun iadesinden sonra yargılamak için delileri tamamlamıştı bile. Onun alabileceği cezanın büyüklüğü ise terör teşkilatı kurup Almanya içersinde saldırılar düzenlemekten ve bir cinayeti azmettirmekten dolayı asgari 14 yıl hapis cezası ya da en yükseği müebbetti. Tabi araya Alman Gizli Servisi BND girmeseydi. BND Alman Başsavcılığı'na bir rapor hazırlayarak, eğer Kani Yılmaz'ın Almanya'da bir terör teşkilatı kurmaktan yargılanmasını göz önüne alırsak, onun sonuçlarına da katlanmaları gerektiğini dile getirdi raporunda.

Alman BND'sinin başsavcısına sunduğu raporda yer alan bu sonuçlar neydi?

"Muhtemel bir iadede PKK'nın illegal aktivitelerinin çoğalmasının ihtimalinin büyük olduğu ve bunun bir iç harbe kadar gidebileceğinin, burada güvenlik güçlerinin bu tip ayaklanmalara hazırlıklı olmadığının göz önüne alınmasıyla bu olaya bakışta Alman menfaatlerinin daha önde gittiğini belirttiler."

Alman İçişleri Bakanı Manfred Kanter elindeki bütün güvenlik mekanizmasının bu gruplara karşı kullanılması için ve muhtemel bir ayaklanmada Alman silahlı kuvvetlerinden yardım alınması için bir koordine grubu kurdurur.

Tabi bütün bunların içinde BND elemanları bir plan hazırlayarak başsavcıya bu plan üzerine bir rapor hazırlarlar. Savcı plana ilk etapta sıcak bakmasa da özünde kabul etmek zorundaydı.

Peki, neydi bu plan? Bunun içeriğinde ne gibi Alman çıkarlarını koruyacak konular vardı? Almanya gibi bir hukuk devletiydi. Bader Mainhof grubuyla bile pazarlık masasına oturmamıştı şimdiye kadar. Acaba niye PKK ile pazarlık yapıyordu..

Alman güvenlik güçlerinin hazırladığı plan şuydu: İngiltere'ye bir istihbarat heyeti giderek Kani Yılmaz'ın avukatıyla irtibata geçecekti.

Amaç Kani Yılmaz'ın avukatı vasıtasıyla İngiliz makamlarına dilekçe vererek, kendi iadesini Almanya'ya istemekti.

Eğer bunu Kani Yılmaz kabul ederse Almanya'da bir terör teşkilatı kurmaktan değil de çıkar amaçlı bir suç teşkilatı kurmaktan yargılanacaktı.

İngiltere'de yattığı ceza, Alman yasalarına göre iki misli hesaplanacaktı. Tahliye olduktan sonra da ona 1 hafta içersinde Alman pasaportu ve kimliği verilecekti.

Tabi bunların hepsinin karşılığında Kani Yılmaz yandaşlarına avukatı üzerinden talimatlar vererek Almanya sınırları içersinde Türk lokallerine ve iş yerlerine saldırıları durduracaktı.

Tabi bir sorun vardı. Alman başsavcısı bunu kabul edecek miydi acaba? Etse de bunu kamuoyuna nasıl anlatacaktı? Koskoca Alman hukuk devleti PKK gibi terör teşkilatlarına karşı hazırlıksızmıydı? Bu tip sorular Almanların kafalarında dolaşan sorulardı. Çünkü eğer Türkiye bu iş birliğinden haber alırsa ciddi bir kriz yaşanabilirdi.

Bir de Alman gizli servisleri hukukçular gibi düşünmüyorlardı. Onlar için ne pahasına olursa olsun Alman çıkarları daha önemliydi.

Bütün bu problemleri göz önüne alan Alman Başsavcılığı en sonunda pes etti ve iç güvenlik ve dış güvenlikle ilgili olan istihbarat servislerinin planını onayladı.

Alman BND-BKA-BFV mensupları 9 kişilik bir ekip oluşturarak yanlarına bir de Kürtçe bilen bir tercüman alarak BND'nin özel bir jetiyle Londra'ya uçtular.

Onları İngiliz Gizli Servisi havaalanında karşıladı ve kısa bir beklemeden sonra Kani Yılmaz'ı zırhlı bir limuzinle havaalanına getirerek Almanlara teslim ederler.

Uçak hemen kalkarak Frankfurt Rain Main Havaalanı'na geri döner. Kani Yılmaz'ın avukatı da uçaktadır. Havaalanında 1000'e yakın PKK sempatizanı toplanmış, ellerinde pankartlarla tezahüratlar yapıyorlardı. Almanlar Kani Yılmaz'ın PKK içersinde önemli bir kişilik olduğunu biliyorlardı ve ona karşı çok hassas davranıyorlardı. Aynı gün Kani Yılmaz Alman Anti-Terör Grubu GSG9 timleri tarafından özel bir helikopterle Karlsruhe şehrine uçurulur. Orada Alman Başsavcılığı'nın merkezi bulunmaktadır.

Alman güvenlik güçlerinden bütün birimler bu sorgulamalara iştirak etmişti. Bu bir sorgulama değil de bir pazarlık idi. Onunla bir nevi mahkeme dışı uzlaşmaya gidilmek isteniyordu. Buna da zaten Kani Yılmaz razıydı. Kani Yılmaz'ın avukatı yapılan anlaşmayla ayrıca müvekkilinin Türkiye'ye iade edilmemesini de garantiye almak istiyordu. Almanlar zaten ona tahliye olduktan sonra BND'nin hazırladığı bir Alman kimliği vereceklerdi, yani anlayacağınız onun sınır dışı yapılması eğer Alman vatandaşı olursa gerçekleşmeyecek küçük ihtimallerden biriydi.

1998 yılının Şubat ayında Frankfurt Eyalet Yüksek Mahkemesi Kani Yılmaz üzerine nihai kararı verir. Kani Yılmaz Almanya'da çıkar amaçlı bir suç örgütü kurmaktan 5 sene 6 ay ceza alır, ona karşı yapılan cinayet dosyasından berat eder.

İngiltere'de yattığı 16 ay Alman infaz yasalarına göre 32 ay hesaplanarak ve onun Almanya'da yatığı süre de göz önüne alınarak onun tahliyesine karar verilir.

Mahkeme salonunda bulunan 100'e yakın PKK yanlısı kararı ayakta alkışlarlar. Salonda bulunan üç tane Türk basın mensubu tartaklanır ve saldırıya uğrar. Kani Yılmaz'ın kelepçeleri açılarak kendisi elini kolunu sallayarak mahkemeden ayrılır.

Ona anlaşmalar gereği BND tarafından ilk hafta hemen bir Alman kimliği verilir ve onun Türkiye, Azerbaycan ve Türkmenistan'a gitmemesi rica edilir.

Almanlar yine istediklerini elde etmişlerdi. Türklere yapılan saldırılar durmuş, uyuşturucu ticareti kontrol altına alınmıştı. Bunu Alman güvenlik güçleri büyük bir zafer olarak görüyorlardı. Bu işbirliğinin verilerinin ileride onlara büyük faydaları dokunacağını umuyorlardı.

Güvenlik güçlerimizin çoğunluğu zaten Almanlara bütün imkânları açmışlardır. Türk Silahlı Kuvvetleri hariç tabi. Ama Alman konsolosluklarında görev yapan çıkarcı güvenlik birimlerimizin de en kısa zamanda tasfiyeleri herhalde herkesin hayrınadır.

Kani Yılmaz tahliye olduktan sonra neler yaptı?

Çıkar çıkmaz kendisinden yirmi yaş daha genç bir bayanla beraber olmaya başlamıştır. Tabi hepsi BND kontrolü altındaydı. Ona özel eğitilmiş 6 kişilik bir özel tim verilerek onun 24 saat korunması da BND tarafından sağlanmıştır. Çünkü eğer ona Türk güvenlik birimleri herhangi bir şey yaparlarsa, yine ortalık karışırdı. Onun için onun herhangi bir suikaste veyahut saldırıya maruz kalmaması için bu yola başvurulmuştur.

Kendisi bütün Avrupa'yı gezerek Kürt sorunu üzerine sempoz-

yumlar vermiştir. Kani Yılmaz'ın adı 2000'li yıllarda PKK içi yolsuzluk olayına karışmıştır. Çünkü ona zimmetlenen kasadan 60 milyon Alman markı eksikti. O başkasına suç atıyordu, öbür şahıs da Kani Yılmaz'ın paraları genç karılarla âlemlerde yediğini dile getiriyordu.

PKK Abdullah Öcalan'ın yakalanmasından sonra bir yönetim krizine girmişti. Eğer burada bizim güvenlik güçlerimiz biraz akıllı hareket etselerdi, bu teşkilatı top yekûn çökertme imkânları olacaktı.

Kani Yılmaz'ın hikâyesi aynı su testisi gibi bir bombalı saldırıyla sona eriyor. Bağdat'ta ona ve yandaşlarına karşı yapılan bir bombalı saldırı sonucu kendisi ölüyor.

Onu vatandaşı olduğu Almanya'da değil de doğup büyüdüğü, onun yılardır silahla yıkmak istediği eski anavatanına yani Türkiye'ye defnediyorlar.

Almanlar için Kani Yılmaz'ın ölmesi büyük bir kayıptır, çünkü onunla yapılan anlaşmaları devam ettirecek herhangi bir kişilik şu an Almanya'daki PKK merkezlerinde yoktur. Ancak bundan sonra kesinlikle herhangi bir anlaşma olacağı mümkün gözükmüyor.

9. BND ve BFV'nin PKK ve ONA YAKIN OLAN GRUPLARA YAPTIĞI PARA YARDIMLARI

9. BND ve BFV'nin PKK ve ONA YAKIN OLAN GRUPLARA YAPTIĞI PARA YARDIMLARI

Alman Gizli Servisi BND ve Anayasayı Koruma Teşkilatı BFV 1977 yılından itibaren, yani Apocuların Almanya'da faaliyetlerini başlattığı yıllardan itibaren İsviçre'deki paravan şirketlerinden, hem de BFV'nin örtülü ödeneklerinden yüklü miktarda para yardımları ve dernekler kanunu kılıfına uydurarak kendilerine çeşitli yardımlar bulmuşlardır.

Silah ve mühimmat alımında İsviçre'nin Lozan şehrindeki Bank Swiss kullanılarak PKK namına birçok uluslararası silah tüccarına kurdukları paravan şirketler üzerinden ödemeler yapmışlardır.

BFV yardım amaçlı verdiği paraları öncelikli olarak 70'li yılların sonlarında Apocuların Köln ve Dortmund şehrindeki merkezlere vermiştir ama bu tablo 1980'den itibaren değişerek PKK'nın Alman-

ya içi her eyalette ve sonra her ilçede açacağı irtibat ve kültür amaçlı dernekler üzerine para yardımı yapmaya başlamıştır.

Bu ödemeler yıllara göre şöyle sıralanmaktadır:

1977-1978 Yılarında	Köln Apocular Merkezi	55 bin Alman Markı
	Dortmund Apocular Merkezi	30 bin Alman Markı
1980 Yılında	Köln Apocular Merkezi	85 bin Alman Markı
	Dortmund Apocular Merkezi	80 bin Alman Markı
	Duisburg Apocular Merkezi	65 bin Alman Markı
	Berlin Apocular Merkezi	65 bin Alman Markı
	Stuttgart Apocular Merkezi	60 bin Alman Markı

Bu ödemelere yıllar bazında bakıldığında 1980-1983 yılları arası, yani ihtilalden sonra burada büyük artışlar görebiliriz. PKK'nın resmen silahlı eyleme başlamasıyla, 1984 yılından itibaren 1991 yılına kadar olan zaman içersinde, PKK'nın Almanya'da mevcut olan irtibat büroları ve dernek kılıfında bulunan örgüt binalarının 84-91 arası 5–6 bürodan 250'ye kadara çıktığını görebilirsiniz. Artık PKK Almanya'da sırf büyük şehirlerde değil bütün küçük, orta ve büyük kasabalarda bile dernekler açmıştır.

Almanya içersinde öncelikle iki bölgeye ayrılmışlardır. Doğu Almanya'nın birleşiminden sonra bu bölgeleri üçe çıkarmışlardı. 1. bölge merkez Köln; bu bölge bütün Avrupa'nın da merkezi olarak ana komuta merkeziydi. 2. bölge Stuttgart; bu şehrin seçilmesinin sebebi de eski Dev-Sol ve Dev-Yol'un merkezinin 1966'dan beri Stuttgart olmasıydı. Burası sonra PKK'nın güney bölgesi olarak merkez oldu. 3. bölge ise 1992 yılında kurularak merkez olarak Leipzig şehrinde konuşlanmıştır. 1998 yılında Zvickkau şehrinde belediye tapu dairesinin şefinin bir şey dikkatini çekmiştir. Bu konu sonra haftalarca Alman medyasında manşet olmuştu. Zvickkau şehrinde

yeşil pasaportlu ve Almanya'nın batısında oturan 800.kişi -bunların hepsi Kürt kökenli- daireler almışlardı. İşin enteresan tarafı bu insanlar Alman hükümetinden iltica parası alıyorlardı. Yani anlayacağınız sosyal yardım alıyorlardı. Bu insanların bu evleri alması ve finanse etmesi imkânsızdı ve mantığa uymuyordu. Burada eyalet içişleri bakanlığı tarafından başlatılan soruşturmada bunların hepsinin PKK yanlısı insanlar olduğu tespit edilmiştir. Bu paranın muhtemelen örgüt parası olduğu anlaşılıp bütün bu evlere geçici olarak Alman devleti el koymuştu. BFV burada olabilecek bütün ihtimallerin göz önüne alınmasını bir rapor olarak eyalet içişleri bakanlığına sunduktan sonra kısa bir süre içersinde bu evlerin bütün tapuları sahiplerine verilmiştir.

PKK Almanya'da istediği şekilde hareket edebiliyordu. Türkiye'nin verdiği yazılı notaları Almanlar hiçe sayıyordu. PKK'ya ve ona yakın gruplara verilen paralar genellikle BFV'nin kontrol mekanizmasının başında bulunan Dr. Manfred Lutz tarafından onaylanıyordu. Bir de Alman Federal Hükümeti'nin Gizli Servis Koordine Şefi Bernd Schmid Bauer tarafından denetlendikten sonra bu dernek amaçlı faaliyetlerini gösteren Kürt kökenli derneklere veriliyordu.

Bernd Schmid Bauer birçok Kürt gruplar tarafından uzlaşmacı olarak da kabul ediliyordu ve sevilen bir kişilikti Kürtler ve PKK'lılar arasında.

1992 yılında 22 PKK militanı T. C. Münih Başkonsolosluğu'nu silahlarla bastığında bütün diplomatik görevde olan personeli ve o gün işlemlerini yaptırmak için konsolosluğa gelen bütün sivil insanları orada rehin almıştı. Alman ve Bavyera makamları ikinci bir Münih olimpiyat faciasını Münih'te yaşamak istemiyorlardı. Ve bunu önlemek için PKK'lılar tarafından tanınan ve sayılan Gizli Servis Koordine Şefi Bernd Schmid Bauer'i araya soka-

rak pazarlıklar ve ceza indirimi sözü verilerek bu rehine olayını ikinci günü bitirmişlerdir.

Bu rehine olayına karışan bütün PKK Militanları cüzi cezalarla kurtulmuşlar ve kısa bir süre cezaevinde yatmışlardır.

Bernd Schmid Bauer ve ekibi Helmut Kohl ve koalisyon ortakları FDP'den (Liberal Demokratlar) tam destek alarak ileride böyle olaylar olmaması için gereken önlemlerin alınması için talimatlar vermişlerdir. Bu bağımsızlık için mücadele eden Kürt gruplara finanssal yardımlar sağlanmış ve Alman hükümetinin onlarla dayanışma içersinde olduğu dile getirilmiştir.

1995-1996 yıllarında Almanya'da üç bölgeye ayrılmış olan PKK merkezi, kardeş ve siyasi kolu olan Ernek üzerinden BFV'den ve Alman Dernek ve Cemiyet Dernekleri Başkanlığı'ndan toplam olarak;

1. Bölge için	2,5 Milyon Alman Markı
2. Bölge için	2–3 Milyon Alman Markı
3. Bölge için	2 Milyon Alman Markı

almıştır. Bütün bu ödemeler legal şekilde yapılmıştır ve bölge bölge bütün ilçelerde ve kasabalarda bulunan temsilciliklere verilmiştir.

PKK Almanlara bir zamanlar sorun yaşatıyordu. Çünkü ne zaman bu ödemeler ve PKK derneklerine herhangi bir polis operasyonu olsa o zaman hemen çoluk çocuk bütün militanlar aileleriyle sokaklara dökülerek bulundukları yerlerde olaylar çıkarıyorlardı. Almanlar bir nevi kendi iç güvenlikleri içinde bu tip iş birliğine razı olmak mecburiyetinde kalmışlardı. BFV'nin ödemelere 2000 yıllarda da devam etmiştir. Abdullah Öcalan'ın yakalanmasından sonra çıkan olaylarda birçok PKK sempatizanı ölse de gene de Almanya'da ve Avrupa'da yaşayan birçok Kürt kökenli PKK sempatizanı bu gruba karşı olan sempatisini kaybetmiş ve Apo'nun T.C. ile işbirliğine

gitme sözlerine kendilerinin ve ideolojilerinin satıldığına dahil kanaatler getirmeye başlamışlardı. Apo çıkıp da Che Guavera ya da Carlos gibi Türkiye'ye kafa tutmadı ki yakalandıktan sonra işbirliğine gidebileceğini ve barışçıl yollarla mesafe alınabileceğini belirtti.

BFV ve BND elemanları Apo'nun yakalanmasına hazırlıklı değildiler. Bunun sonucunda da üst düzey BFV ve BND elemanları mecburi olarak erken emekliliğe ayrıldılar. Çünkü bu kadar yıl iç içe olan bu Kürt gruplarından Apo yakalandıktan sonra bu tip reaksiyon beklenmiyordu. Her yerde iç savaşı adlandıracak hareketler vardı. Berlin'de İsrail büyükelçiliğinin önünde İsrailli güvenlik güçleri tarafından 3 PKK'lı öldürülmüştü. Stuttgart'ta Yunanistan başkonsolosluğunun önünde PKK'nın 2. bölge militanları konsolosluğun kapısını ateşe vermiş; Köln ve çevresinde Alman polisleri tartaklanarak yaralanmışlardı. Bütün bu olaylarda Alman Federal Devleti BND ve BFV'yi sorumlu tutmuştu.

Artık Almanlar açık şekilde bu gruplara finanssal destek vermiyorlardı, çünkü Alman kamuoyu bu tip ilişkilere sıcak bakmamaya başlamıştı.

Aynı sistemle BFV, Metin Kaplan ve adamlarına da 1985'ten itibaren destek çıkmaya başlamışlardı. Kaplan'ın Köln'deki merkezinin bina sahibi Finkelstein adlı şirkettir. Bu şirketin merkezi Hamburg Tanen Weg 16 olup bir ofiste faaliyet göstermektedir. Bu şirketin sahibi de BFV'den başka kimse değildir anlayacağınız. Metin Kaplan ve yandaşlarına Alman hükümeti, 15 senede, dernekler kanunu çerçevesinde toplam 33 milyon Alman markı vermiştir. Bu verileri Alman Dernekler Koordine Merkezi Berlin'den alabilirsiniz (Deutsche Vereins Registratur Zentrale Berlin)

Ama tabi 11 Eylül saldırıları bu grubun Almanya'daki faaliyetlerinin mercek altına alınıp Metin Kaplan'ın tutuklanmasına ve beş sene ceza almasına sebep olur ve bildiğimiz gibi kendisi ileriki yılar-

da Türkiye'ye iade edilerek burada işlettiği ve azmettirdiği suçlardan yargı önüne çıkmıştır.

Sonuç: Alman BFV ve BND yıllarca bu terör amaçlı gruplara hem finanssal hem de mataryel yardımlarda bulunmuşlardır. Ne kadar da Türkiye'ye diplomatik alanda bu tip faaliyetleri yalanlasalar da Apo ve Metin Kaplan yakalandıktan sonra bu tip Alman faaliyetlerinin içeriğini yavaş yavaş öğrenme imkânı buluyoruz. Gerçi bunu o zamanlar da biliyorduk, ama bir türlü Almanları ikna edemiyorduk. Almanya'yla olan bütün ilişkilerimizin gözden geçirilmesi ve dış politikamızın yapılandırılmasında daha temkinli olmamız gerekliliği belirginleşiyordu.

10. ALMANYA İLE 19. YÜZYILDAN GELEN İLİŞKİLER

10. ALMANYA İLE 19. YÜZYILDAN GELEN İLİŞKİLER

Almanya'nın Türkiye'yle olan ticari ve askeri ilişkileri 19. yüzyıldan itibaren büyümeye başlamıştır ve günümüze kadar da hala devam etmektedir.

Almanların 19. yüzyılda Türkiye üzerine kurdukları politikada ve bu politikanın 20. yüzyılda Türkiye'ye getirdiği zararlar 600 yıllık bir imparatorluğun yıkılmasına kadar ve Almanya'da kayzerin tahtından indirilmesine dek devam etmiştir.

Kayzer Wilhelm'in hayalinde büyük Alman İmparatorluğu, Almanya sınırlarından Arap yarımadasına kadar olan alan içindeydi. Çünkü Fransızlar 18. yüzyılda Araplara karşı baskı ve kolonileşme politikasına yürütüyordu. O zamanın Alman gizli servisi Kayzer Wilhelm'e bunun tek çaresinin Osmanlı İmparatorluğu'yla yapılabilecek ortaklaşa anlaşmalar olduğunu belirtiyor ve Fransızların ancak bu şekilde Ortadoğu'da ve Kuzey Afrika'da dize getirileceklerine inanıyorlardı.

Boğaz'daki hasta adam ise (Rus Çarı Nikola'nın o zaman Osmanlılara taktığı isim) bu tip anlaşmaları o zamana kadar hiçbir devletle yapmamıştı.

Müşterek yapılan anlaşmalarda Almanlar hem askeri alanda o zamanın Osmanlı ordusuna teknik destek sağlayacak hem de yeni yetişen subaylara da Alman ordusunda olan disiplin ve kuralların ve tipik Prusya ordusunda olan sistemle öğretecekti.

Kayzer Wilhelm İstanbul'a gelerek Osmanlı'nın dostu olduğunu dile getirerek İstanbul'dan Bağdat'a kadar 4 aylık bir gezi yapar.

Bu gezinin bitiminde Alman imparatoru hayalinde olan planın gerçekleşmesi için İstanbul ve Şam'dan Bağdat'a kadar gidecek bir tren yolunun yapılmasını önerir ve bunun Alman kaynakları tarafından da finanse edilebileceği önerisini getirir.

Bunu o zamanlar kasası boş olan Osmanlı İmparatorluğu'nun kendi başına yapamaması, Almanlar için bir avantajdı. Çünkü bu Osmanlı İmparatorluğu'nun tarihindeki en büyük projeydi ve bunu kendi başlarına yapamayacaklarını da İstanbul'dakiler çok iyi biliyorlardı. Ancak Abdülhamid'in Hicaz Demiryolu Arap Yarımadası ve Mekke'ye yapılan büyük bir hamleydi.

Kayzer Wilhelm, Katarina'nın Rusya'da yaptığının aynısını Türkiye'de yapmak istiyordu. Çünkü 1898 yılında Osmanlı İmparatorluğu'nun sınırları içersinde toplam 14 bin Alman yaşıyordu ve Wilhelm Doğu Anadolu'da Diyarbakır, Mardin, Urfa ve Kayseri'de topraklar aldırarak bu topraklar üzerinde Alman vatandaşlarının ikametlerini sağlamıştır. 1890-1914 yılları arası Osmanlı İmparatorluğu'na gelen Alman sayısı 50 bini geçmişti. Buna Alman askeri mensuplarını da eklersek toplam 8 bin kişi de onlar yapıyordu. Bu sayının 60 binlerde oynadığını görürüz.

Almanların amaçlarının ne olduğunu o zamanın Türk diplomatları anlayamıyorlardı çünkü bizde 1890'dan 1914 yılına ka-

dar 1500'e yakın -bunların çoğunluğu subaylardan oluşan eğitim amaçlı insanlar oluşturuyordu- Osmanlı vatandaşını Almanya'ya yollamıştık.

Artık Osmanlı İmparatorluğu'nda Alman sistemi oturmuştu. Askeriyedeki manga sistemi bile Prusya ordusundaki sisteme göre ayarlanmıştı Tophanedeki top fabrikasına Krup firmasından döküm makineleri getirilerek daha çok vurucu güce sahip toplar yapılıyordu. Askeri okullarda Alman eğitmenler subaylarımıza Almanca dersler veriyor ve bir nevi beyin yıkaması yapıyorlardı. Bunun ileride koskoca bir imparatorluğun harbe dahil edilerek Almanların teşvikiyle binlerce Türkün ölümüne sebep olacağı, 700 yılık bir Osmanlı Hanedanlığı'nın da sonunun geleceğini kimse düşünemiyordu. Enver Paşa gibi kişiliklerin Almanlara olan yakınlığı da bizim harbe girmemizin sebeplerinden biri olmuştu.

Savaşın başlamasıyla bu yapılan anlaşmalar artık askeri alanda en yüksek boyutlarına gelmişti. 1. Dünya Savaşı'nda subay olarak 1500, asker olarak da 6500 Alman görev yapmıştır. Bunların 1200'ü1914'ten 1918'e kadar olan süre içersinde Osmanlı sınırları içinde ölmüşlerdir.

Bu savaşta stratejik olmayan birçok cephe açılmış ve Almanların rahatlaması ve itilaf devletlerinin oyalanması için yüz binlerce Türk canından olmuştur. Almanlar savaşın onlar için de yenilgiyle biteceğinin inancında değillerdi. Çünkü bunun Avrupa'da büyük bir değişime yol açabileceğinin ve buna ne İngilizlerin ne de Fransızların razı olmayacaklarının düşüncesindelerdi. Ama tabi ABD'nin savaşa dahil olmasıyla ve Rusya'da çarın devrilip Lenin başkanlığında bir sosyalist sistemin başa gelmesiyle bütün Avrupa'daki siyasi dengeler bozulmuştu... Tüm bu değişimler ne Almanya'nın kesin yenilgisini engelledi ne de Anadolu'nun işgalini...

Alman İmparatoru Kayzer Wilhelm'in hazırlattığı gizli bir ra-

porda, 1908 yılında, Wilhelm o zamanın istihbarat baş subayına bir rapor hazırlattırıp, Osmanlı İmparatorluğu'yla yapılacak çalışmalarda İslam alemini İngilizlere karşı ayaklandırıp halifeliğin Alman kontrolü altında devam ettirilebilmesi için ilk girişimlerde bulunurlar. Buradaki amaç 300 milyon Müslümanı Osmanlı'nın yanına çekip burada İngilizlere karşı bir menfaat sağlamaktı.

Bu raporun adı "Müslümanları Osmanlı Himayesinde Ayaklandırmak"

Ve çok gizli olarak adlandırılmıştır (Top Geheim)

Amaç Osmanlı İmparatorluğu'nun borç batağına sokmak ve ödeyemediği zaman da onu İngilizlere karşı harbe sürükletmekti. Burada genellikle Almanlara yakın subaylar -Enver Paşa gibi- kullanılmış, onlar genellikle Berlin'e davet edilerek orada Almanların Osmanlı kardeşlerine yakınlığı dile getirilerek bir nevi beyin yıkaması yapılmıştır.

Almanların bu gizli emellerinde Wilhelm'in başka bir planı da paramiliter gruplar oluşturarak Arapların içinde İngilizlere karşı bir nevi gerilla savaşı başlatmaktı. Bu dışişleri arşivlerinde de görünebilir. Almanlar ayrıca üst düzey İngiliz subaylarını suikastlarla vurmadan tutun da İngilizlerin nakliye sistemine de sabotajlar yapmak için planlar hazırlamışlardı. Bu planların hepsinde, daha 1. Dünya Savaşı başlamadan 1913 öncesine giden tarihlerde hazırlık çalışmalarına başlandığı görülebilir.

Ama tabi Almanların planı Arapların Osmanlı'ya karşı yaptığı ayaklanmayla suya düşmüştü. İngilizler Almanlardan daha evvel davranarak bu tip paramiliter çalışmaların alt yapısını o zamanın Arap kavimlerine öğretmiş ve savaş başlar başlamaz bu paramiliter kavimler Osmanlı ordusu için İngilizlerden daha büyük bir sorun oluşturmuştu. Çünkü İngiliz birlikleri nizami askeri disiplin şeklinde savaşıyorlardı ve bunlarla başa çıkmak Osmanlı ordusu için bir

sorun oluşturmuyordu. Ve birçok başarılar elde edilmişti bu nizami İngiliz güçlerine karşı.

Araplar ise Wilhelm'in hayalinde olan ayaklanmayı Osmanlı'ya karşı başlatarak Osmanlı ordusunun bütün mühimmat yollarını kapatmış ve Osmanlı ordusunun büyük zayiatlara uğramasına sebep olmuştur. Mecburi olarak ordu geri çekilerek zaman zaman himayesi altında olan bütün Arap yarımadasını kaybetmiştir.

Osmanlı İmparatorluğu imkânları az da olsa yine de çok güçlü bir orduya sahipti. Savaş bitiminde hala 200 bine yakın askeri mevcuttu. Ancak savaş bittiğinde Osmanlı İmparatorluğu sınırlarının % 54'ünü kaybetmiş, nüfusu ise 25 milyondan 12 milyonlara kadar düşmüştü. Bütün Osmanlı İmparatorluğu İngiliz, Fransız, İtalyan ve Yunan denetimi altına geçmiş ve Atatürk'ün önderliğindeki Kurtuluş Savaşı'yla da bu düşman güçleri geldikleri gibi büyük bir yenilgiye uğrayarak geri çekilmişlerdir.

Almanlarla ilişkilerimiz harbin bitip Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşundan sonra da devam etmiştir. Bunlar genellikle ticari amaçlı olup, 1930'larda da gene askeri amaçlıdır. Ama bu sefer müşterek ortaklık değil de silah ve mühimmat alımı şeklindedir. Kayseri'de kurulan uçak fabrikası Alman Junker firmasıyla yapılan ortaklaşa anlaşmalar kapsamında faaliyete geçmişti.

Türkiye İngilizlerle olan dostluklarını da geliştirmişti o zamanlar. İngiliz kralı İstanbul'a gelerek yeni kurulmuş Türkiye Cumhuriyeti'ne bir jest yapmıştı. Çünkü İngiltere 1930'lardan sonra Türk hükümetini kabul etmiş ve Ankara'nın başkent olduğunu da kabullenmişti.

O zamana kadar birçok Avrupa devleti başkent olarak Ankara'yı kabul etmemişti, çünkü Osmanlı Hanedanlığı'nın mensuplarını hala yurtdışında muhatap olarak görüyorlardı.

2. Dünya Savaşı başlamadan evvel Türkiye'yle Hitler Almanyası

arasında dostluk anlaşmaları yapılmıştı ve bizim elimizde bulunan tankların ve uçakların döküm listesine baktığımızda bunun % 65'inin Alman malı olduğunu görmekteyiz..

Savaşın başlamasıyla da tabi birçok Avrupalı acaba Türkiye yine eski müttefikinin etkisi altına girip savaşa dâhil olacak mı tedirginliğiyle zor zamanlar geçirmişlerdi. Ama tabi Almanlar da bunun farkındaydılar ve diplomatik seviyede Türkiye'ye birçok jestler yapmaya başlamışlardı. Bunlar genellikle ticari boyutlardaydı ve Türkiye'nin ekonomiksel tarihine baktığımızda savaşın sürüdüğü yıllarda ekonomimizin verileri çok iyi gözüküyordu.

Savaşa girmememizin sebeplerinden biri de İsmet İnönü'nün her iki tarafı da iyi bir diplomasiyle idare etmesinden kaynaklanıyordu. Hem Almanları idare etmek hem de İngilizleri idare etmek, o zamanın kurt siyasetçisi İnönü için pek sorun değildi. Çünkü 1. Dünya Savaşı'nda yapılan hatalardan dolayı Türk halkının hala dış devletlere olan borcunun ödemesiyle uğraşılıyordu ve Almanların tutumuna da çok dikkat ediliyordu. Ne kadar da Türkiye ile saldırmazlık anlaşmaları yapsalar da gene de Almanlara güvenilemiyordu.

Bu sebeple harp esnasında 2 milyona yakın insan silâhaltına alınmıştı ve bütün Ege bölgesi ve İstanbul'a yakın yerlere büyük masraflar yapılarak savunma hatları kurulmuştu.

Bunu yeni kurulmuş bir devletin finanse etmesi de zordu. Bütün vatandaşlar fedakârlık yaparak bu zor günlerde vatanseverliklerini gene ortaya koymuşlardı.

Almanlar sınırlarımıza kadar gelmişler ama bir türlü Türkiye'ye saldırmayı denememişlerdi.

Bunun sebepleri içinde millet olarak Türklerin birlik ve beraberliğinin de bir etken olacağının bilgileri Almanlarda vardı. Çünkü o zamanın Alman istihbaratının raporlarına bakıldığında Almanlar Türkiye'ye saldırma planı yapmışlardı. Ama bunun sınırsal olarak

ancak 500 bin kişilik bir birlikle yapılabileceğinin tespitinden sonra Hitler Almanyası bu saldırıdan vazgeçmişti.

Savaş Almanlar için aynı 1. Dünya Savaşı'ndaki gidişatın sonundaki boyutlarını almıştı ve bütün Almanya istila altındaydı. Türkiye ise Almanya'ya fiilen mareşal planından yardım almak için 7 Mayıs 1945'te savaş ilan etmiştir. Bu bir proforma ilandı. O zamanlar sırf yardım almak için değil ABD ve İngilizlerle harp esnasında yapılan ılımlı diplomasinin savaştan sonra Türkiye'ye getireceği diplomatik bir atılımdı.

1945-1980 Arası Türk Alman İlişkileri

Savaşın bitiminden kısa bir süre sonra Almanya federal bir sistemle ve ABD, İngiliz, Fransız ve Sovyetler Birliği'nin öncülüğündeki istila altında bağımsızlığını almıştı. Ama insanoğlunun 1. ve 2. dünya savaşlarını başlatan Alman milletine karşı tam olarak bir güvencesi yoktu. O sebeple 1990'a kadar istila altında ve bu devletlerin denetimi altında bağımsızlıklarını sınırlı şekilde almışlardı. 1960'ların başında yapılan Berlin'deki utanç duvarıyla Almanya ikiye bölünmüş ve Doğu Almanya ve Batı Almanya olarak dünya platformuna oturmuştu. Türkiye hem Batı'yla hem de Doğu'yla diplomatik ilişkilerini devam ettirmiştir. Batı Almanya ekonomik ferahlığında fabrikalarına lazım olabilecek vasıflı eleman arayışında Türkiye'den işçi talep ederek bu ikili ilişkilerin boyutlarını aynı Kayzer Wilhelm seviyesine getirmişti. Binlerce Türk vatandaşı önce sezon işçisi sıfatında, sonra gurbetçi işçi olarak çalışmaya başlamışlardır.

Almanlar artık Türklerin hayatında aynı geçen yüzyılda olduğu gibi çok önemli rol alıyorlardı. Bunların sebeplerinden biri de Almanya'da yaşayan vatandaşlarımızın döviz sıkıntısı olan o zamanın Türkiye'sine yaptıkları katkılardandı.

Ama tabi tek o değil de, Alman hükümetiyle yapılan ikili anlaş-

malar kapsamındaki birçok projelerde müşterek iş birliğinden tutun da askeri alanda NATO ortaklığı çerçevesinde yapılan anlaşmalara kadar gidiyordu.

Almanya o zamanlarda da aynı şimdiki gibi Türkiye'nin en büyük ticari ilişkisi olan devletti. En çok ihracat ve ithalat yaptığımız devlet Almanya'ydı.

Turizmde de gene aynı boyutlardaydık aynı şimdiki gibi. O zaman da gelen turistlerin çoğunluğu Alman vatandaşlarıydı.

Almanların Türkiye'ye bakışları bizim Türklerin Almanlara bakışlarından daha değişiktir. Bunun sebeplerine bakıldığında aramızda olan kültürel ve dini farklılıklar nettir. Bu nedenle Almanların siyasetçileri Türk siyasetçilerinden de farklıdır.

Almanların sözlüğünde "evet" çok az kullanılan bir sözdür. Türk siyasetçilerin sözlüğünde "hayır" kelimesi yoktur. En fazla kullanılan kelime "evet"tir.

Alman siyasetçileri gibi Alman güvenlik güçleri de Türkiye'de 1960'lardan itibaren faaliyetlerine başlamıştır. Bunlar genellikle başlangıç yıllarında NATO kapsamında olsa da ileriki yıllarda Alman çıkarlarının savunmasında ve Alman siyasetinin Türkiye üzerinde sürdürdüğü politikanın gidişatına göre faaliyetlerini sürdürmüştür.

Alman Dışişleri Bakanlığı'nın özel bir birimi vardır. Bu genellikle ABD'de ve Sovyetler Birliği'nin dışişleri bakanlıklarında da olan, diplomatik ilişkisi bulunduğu bütün devletlerin kendi içinde olan karşıt gruplar veya yıkıcı gruplarla ilişkisi olan bir birimdir.

Bu birimin Türkiye bölümü ise fiilen 1970'den itibaren Türkiye'de çalışmalarına başlamıştır. O zaman Türkiye'de bulunan bütün anarşist ve anayasal sistemi silah zoruyla yıkmak isteyen gruplarla temasa geçilip onlarla gizlice işbirliğine gidilmiştir. Tabi bu Türkiye'deki sistemi yıkmak için değil de bu grubun özelliği olan durumundan kaynaklanmaktadır.

12 Mart döneminden sonra birçok aşırı sol ve sağ görüşlü insanlara Almanya'da iltica verilmiştir. Bu şahıslar sonra Alman vatandaşı olarak Almanya'da kalma hakkını edinmişlerdir.

1975 yılından sonra TKP, Dev-Yol, Dev-Sol, DHKP-C gibi Türkiye'de illegal faaliyetleri olan gruplar Almanya'nın birçok şehrinde -genellikle Berlin, Münih, Stuttgart ve Köln- temsilcilikler açmışlardır.

Bu grupların hepsi Alman Dışişleri Bakanlığı'nın bu özel biriminin destekleriyle Almanya'da faaliyetlerine devam etmişlerdi.

Bu birimin adı ise; "Auswertigen Amt Dezernat Sonder Felle" olarak geçmektedir.

Alman solu ise bu Türk kuruluşlarına 1975'ten itibaren finansal destek vermeye başlamıştır Yardımlar genellikle vakıflar üzerinden yapılarak, Almanya dışında sosyalist görüşlü insanları ve grupları ideolojik alanda desteklemek amaçlanmıştı. Tabi bunun haricinde de Alman çıkarlarının korunmasının ve bu çıkarların hem ekonomik hem de siyasi getirilerinin Almanya'ya katkı vermesi bu çalışmalara desteğin sebepleriydi.

Türkiye'de ise 70'li yılların ortasından sonra çıkan sağ ve sol olayları Avrupa'nın ve Almanya'nın siyasi arenasında dikkatle izleniyordu. Kimlerle ilişkilerin kurulması, kimlerle iş birliğine gidilmesinde Alman özel grubu zorluk çekiyordu. Burada genellikle Almanya'daki legal yollarla kurulan terörist merkezlerinin başındaki insanlardan genellikle yardım talebinde bulunuluyordu. Sebepleri ise bu grupların genellikle 70'li yılların ortasından itibaren Alman sınırları içersinden yönetildiğiydi.

Türkiye'de ise hiçbir güvenlik organı bu konu üzerine istihbarat toplayamıyordu, çünkü o kadar çok terör grubu vardı ki... Onu bırakın bir de Ermeni gurubu Asala çıkmıştı. Öncelikli olarak mücadelede bu gruba karşı hem yurtiçinde hem de yurtdışında operas-

yonlar yapılmaya başlandı. Bunda da tabi dış kaynakların, Alman ve Fransızların desteği olmadan bu Asala denen teröristler hiçbir eylem yapamazlardı Orley Havaalanı'nda yapılan Asala saldırısından sonra orada ölenlerin çoğunluğu Fransız vatandaşı olduğu için Fransız hükümeti bu grupla yaptığı iş birliğini bitirmek mecburiyetinde kalmıştı. Ve bütün bu gurubun sonra Fransa'da yargılanmasında da Fransızların Asala gibi bir terör teşkilatıyla yaptığı iş birliği iç kamuoyunda o zamanlar çok tartışılmıştı.

Kendi çıkarları için başka devletlerin istikrarını bozmak isteyen Fransızlar kendi yarattıkları bu grubun saldırılarıyla ilk defa kendi vatandaşlarının öldürülmesini görmüş, onları terörizmle mücadelede uluslararası kamuoyunda zor duruma düşürmüştü.

Almanlar ise 79 yılında Almanya'da yeni çıkan bir Türk grubuna kendisini odaklamıştı. Bu grubun lideri ise genç, dinamik ve o zamana kadar hiçbir eylemde bulunmamıştı. Grubun adı da kendi isminin kısaltmasından alınmıştı. Beyin adı da Abdullah Öcalan'dı, grubu ise Apocular olarak Alman güvenlik güçlerine ilk defa 1979 yılında isim olarak girilmişti.

Bu grubun özeliği ise o zamanın Anayasayı Koruma Teşkilatı'nın verdiği yıllık raporda yer alıyordu. Bu grubun öbür Türk gruplardan ayrıcalığı ise bunların ağırlıklı olarak Kürt kökenli olmalarıydı. Ve Almanya'da birçoğunun oturma müsaadesi bile yoktu ama hepsi siyasi sığınma hakkını elde etmişlerdi. Bunların grup olarak 1979 yılında 150-200 kişi olmaları da Almanları tereddüde sevk etmiyordu. Çünkü öbür Türk gruplarına nazaran bu grubun üye sayısı çok çok düşüktü ve bunlarla da sorun yaşanmayacağı o zamanın iç istihbarat raporlarından da görünebiliyordu.

Tabi bu grubun ileride Almanya'ya büyük bir sorun olacağını o zaman Almanlar bilselerdi herhalde onlarla daha değişik şekilde

masaya oturup pazarlık yaparlardı. Çünkü tipik Alman karakteri olarak Almanlar genellikle kendilerine veya kendi siyasetlerine ileride zarar verecek bütün grupları bir nevi satın alıyorlardı. Bunlar genellikle ya parayla ya da en çok kullanılan metot olan Almanya'da sığınma hakkı verme yöntemiyle yapılıyordu.

1980 ihtilalinden evvel Almanya'da bulunan Türk terör gruplarının çalışmaları da aynı Türkiye'deki gibi en yüksek boyutlarını almıştı. Bunlar genellikle karşılıklı saldırılarla değil de protestolar veya bildiri dağıtmalarla oluyordu. Tabi hepsi Alman istihbaratçılarının gözlerinin önünde oluyordu.

Almanlar bütün Türk gruplarının başkanlarını bir toplantıya çağırarak hem soldan hem de sağdan onlara Alman sınırları içersinde siyaset yapmalarının herhangi bir sakıncasının olmadığını, ama eğer bunu şiddet odaklı yaparlarsa Alman hükümetinin hemen müdahale edeceğini dile getirmişlerdi. Tabi bütün grupların rahatları yerindeydi, çünkü kimse onlara müdahale etmiyordu.

Hiçbir grup da Türkiye'de akan kanın Almanya'ya taşınmasını istemiyordu. Bu grupların üyeleri Türk düşmanı olarak kendi menfaatleri için Almanya'dan Türkiye'ye müdahaleyle binlerce insanımızın kanın akmasına sebep olmuşlardır.

İrticai faaliyetler ise 1980'lere kadar Almanya'da yok gibi bir şeydi. Sırf Süleymancılar kurdukları dernekler çerçevesinde Türkiye'deki bazı dini tarikatlara finans yardımı yapıyorlardı.

Almanya'da 1980 yılının 12 Eylül tarihine kadar olan Türk gruplarının üyeleri her gün artıyordu. Bunlar aşağıdaki tabloda göreceğiniz gibi 1970'den 1980'e kadar olan yıllar arsındadır:

	1970	1975	1980
DEV SOL	450	1200	800
DEV YOL	120	300	250

DEV GENÇ	100	120	200
THKP/C	480	1500	1800
APOCULAR			500

Bu gruplar yukarıda belirttiğim gibi yılara göre dağılımlarında ihtilale doğru giden yıllarda artış göstermektedir. Bu grubun içersinde 1980'lerden itibaren başlayan Apocuların -ileride bu grup adını PKK olarak alacaktır- ilk illegal faaliyetlerini Türkiye'de değil de Almanya'nın bazı şehirlerinde başlattıklarını göreceksinizdir.

Alman hükümeti bu grupların kendi memleketlerinde olan olayların buraya taşınmayacağının inancındaydı ve bunun ileride yanlış olacağını da anlayacaklardır. Ama bu insanları vatandaşları yaptıkları için bir nevi Türkiye'de olan bu olaylara Almanlar da ortak olmak durumundadırlar.

Alman Dışişleri Bakanlığı'nın özel birimi 1970'den 12 Eylül 1980'e kadar Türkiye'de illegal faaliyet gösteren bu terör gruplarına toplam 40 milyon Alman markı dolaylı yoldan yardım yapmışlardır. Bu grupların birçok üyesini Alman çıkarları için kendi vatandaşları yapmışlar ve bu insanlar ileride de Türkiye'de aydın olarak tanımlanan grupların içlerine sokulmuşlardı. Yani bir nevi Alman ajanlığı yapıyorlardı. Bu gruplara Almanya sınırları içersinde yapılan yardımlar ise 1970'den 12 Eylül 1980'e kadar 100 milyon Alman markına yakındır. Dost bildiğimiz Almanlar 70'li yılardan 80'li yıllara kadar Türkiye'de ve Türkiye'nin sınırları dışında faaliyet gösteren bütün terör odaklı guruplara büyük miktarda para yardımı yapmıştır.

Türkiye'deki Alman konsoloslukları bu gruplarla irtibata geçecek yüksek düzeyde diplomatik statü altında faaliyet gösteren Alman ajanları tarafından yıllarca denetlenip Alman çıkarlarının korunmasında faaliyetler yapılmıştır.

1980-1990 Arası

12 Eylül İhtilali sırf Türkiye'de değil de Türkiye'yle bağlantısı olan bütün devletlerde bir değişimin başlangıcıdır.

13 Eylül sabahı Türkiye'de ne sağ ne de sol eğilimli grup bulabilirdiniz. Sanki hepsi gizemli bir güç tarafından durdurulmuştu. İnsanlar sokağa çıkma yasağının getirdiği huzurun tadını çıkarıyordu artık. O günü yaşayabilecek miyim tereddüdü insanlarda kalmamıştı, çünkü Türkiye'nin birçok metropolünde insanlar akşam beşten sonra sokağa çıkamıyordu. Hem solcusu hem de sağcısı sokakları kapmış ve birbirleriyle çatışıyorlardı. Bunun bitmesi bir nevi iyiydi, bir nevi de Türkiye karşıtı olan Avrupa solu için de kötüydü. Cuntacılar iktidara gelmiş ve onların çıkarları da bu ihtilalden sonra sona ermişti. Almanlar ise yeni hükümetle hemen diplomatik bağlantılarını kurmuş ve onlara hemen bir güven mektubu vermişlerdi. Tabi ihtilal olduktan sonra Türkiye'den kaçan kaçanaydı. Çoğunluk Bulgaristan'a ve Yunanistan'a kaçarak oradan da soluğu Almanya ve Hollanda'da almışlardı.

Alman vatandaşlığına geçmiş birçok eski Türk vatandaşı bulundukları yabancılar dairesinden özel izinler alarak akrabalarının Almanya'da sığınma hakları kazanmaları için bulundukları devletlerin Alman büyükelçiliklerine aldıkları izinlerin belgelerini yollatıyorlardı.

1980 yılının Aralık ayında sırf Almanya'dan iltica talep eden T.C. vatandaşı sayısı 75 bindi. Bu sayı çok ciddi bir sayıydı. Bu sonra 1981 yılının Mart ayına kadar 150 bine çıkacaktır.

Almanlar çok ciddi bir sorunla karşılaşmışlardı ve bunun çözümünün ancak Türkiye'de olacağının kanaatindeydiler. Ama o zamanın Türk Sıkıyönetim Komutanlığı bu konuya pek sıcak bakmıyordu ve bunun ancak Almanların iadesiyle olabileceğini dile getiriyorlardı.

Ama Alman kanunlarına göre bu insanların çoğuna o zamanlar yaptıkları suçlardan dolayı ölüm cezası beklendiği için onların sınır dışı yapma gibi bir lüksü yoktu. Bu insanlara zaman zaman Alman vatandaşlığı verilmesi Almanların daha da yararınaydı. Çünkü bunlar genellikle akademik seviyesi yüksek insanlardan oluşan bir kitleydi. Tabi ki Almanya'da faaliyet gösteren birçok Türk grupları da bu vatandaşlarının Almanya'da faaliyetlerini sürdürmelerinin onların çıkarlarına geleceğinin inancındaydılar.

İltica yapanların çoğu İstanbul, Ankara ve İzmir gibi metropollerden gelen, ağırlıklı olarak üniversite öğretim üyeleri veya üniversite öğrencileriydi. İltica taleplerinin nedenleri de fikir suçundan Türkiye'de aranmalarıydı. İlgili Alman makamları genellikle bu insanlara sığınma hakkı vermiş ve geçici oturma müsaadesiyle ileride eğer demokratik sistem Türkiye girerse o zaman bu insanların da geldikleri gibi gitmelerine imkân tanınması için bir çalışma başlatmışlardı.

Bu insanlarımızın çoğunluğu 1984'ten sonra Türkiye'ye geri dönüş yapıp vatanlarında serbest dolaşma haklarına da Turgut Özal'ın ılımlı politikasıyla sahip olmuşlardır.

Almanya'dan İltica Talebinde Bulunan Türklerin Sayısı:

12 Eylül itibariyle

13 Eylül 1980 – 31 Aralık 1980 arası toplam olarak	75000 Bin Kişi
1. Ocak 1981 – 31 Aralık 1981 arası ise	115000 Bin Kişi
Toplam sayı ise	180000 Kişi

olarak bilinmektedir.

Bunların genellikle 60 bini 1984 yılından sonra Türkiye'ye dönüp hayatlarını burada devam ettirmişlerdir.

Almanlar ise Almanya'dan sığınma hakkı alan vatandaşlarımıza kademe kademe çalışma izni de vermeye başlamıştı. Çünkü bu insanlara yapılan sosyal yardımlar yıllık milyarlarca mark tutuyordu ve bunun finanssal boyutlarının da zaman zaman aşması Alman kamuoyunda yabancılara karşı bir nevi düşmanlık beslenmesine sebep oluyordu.

Türkiye'de demokrasiye geçiş süresinde Alman siyasetçilerinin destekleri de tabi büyüktü. Bunu da kesinlikle unutmamak lazımdır. Ama bu yardımların arkasında yatan esas amacın ileride hem Türkiye'nin hem de Almanya'nın kaderini belirleyecek birçok değişikliklerin de başlangıcı olacağı kimsenin dikkatini çekmemişti.

PKK'nın grup olarak Türkiye'de başlattığı saldırılar artık boyutlarını aşmıştı ve birçok şehirde de bu terör teşkilatının kolları Türkiye'nin gündemine oturmuştu artık.

Bir nevi de Kürt milliyetçiliği yapıyorlardı, çünkü hiçbir sol grupla işbirliğine gitmek istemiyorlardı. Kitle olarak Doğu Anadolu Bölgesi seçilmişti ve oradan lise çağındaki gençleri silâhaltına alıp gerilla yapıyorlardı.

PKK'nın resmi kuruluş olarak Almanya'da faaliyetleri yasaklansa da genelde kurdukları dernekler ve gruplar PKK'nın propagandasından başka bir şey yapmıyorlardı.

Bu grupların adları 1986 itibariyle şöyledir:

PKK - Arbeiterpartei Kurdistans

ARGK - Volksbefreiungsarmee Kurdistans

ERNK - Nationale Befreiungsfront Kurdistans

YKWK - Union Der Patriotische Arbeite Kurdistans

YXK - Union Der Revulitionere Patriotische Jugend Kurdistans

YJWK - Union Der Patriotische Frauen Kurdistans

YRWK - Union Der Patriotische Intelektuellen Kurdistans

PUK - Patriotischen Union Kurdistans

HRK - Befreiungseinheiten Kurdistans

TKSP - Sozialistischen Partei Türkisch Kurdistans

KOMKAR - Federation Der Arbeitervereine aus kurdistan in der BRD e.V.

Bütün bu Kürt kökenli gruplar ve partiler faaliyetlerini PKK'nın ilk saldırılarından sonra Avrupa'da başlatmışlardır. Bu grupların öz geçmişlerine bakıldığında bu insanların genellikle 1980 ihtilalinden sonra Almanya'ya gelip kısa bir süre içinde Alman vatandaşlığını elde edip bu statüyü aldıktan sonra da Türkiye'ye karşı mücadeleye devam etmişlerdir.

İhtilalden sonraki süre ile PKK'nın başlattığı ilk saldırıların süresinin değerlendirmesine istihbarati açıdan bakarsak bu terör teşkilatının kuruluşu ihtilalden sonraki demokrasiye geçiş süresine denk gelmektedir. Bunun ne amaçla yapılabileceği de spekülatif şekilde değerlendirilebilir. Çünkü bu insanların 80 ihtilalinden evvel Türkiye'de sürdürdükleri yasadışı faaliyetlerin Alman destekli olması ve bunu da ileride Almanya'ya iltica edip orada faaliyetlerini şiddete uygulamadan yapmaları bunun Alman istihbaratı kaynaklı bir operasyon olacağının endişesini doğrulamaktadır.

Almanlar ne kadar da ABD istedi ve Türkiye talep etti diye PKK'yı yasaklasalar da yine de onların Alman dernek yasaları altında kurdukları kılıfına uydurma sistemiyle faaliyetlerini normal şekilde yürütmeleri herkesin gözü önünde dikkati çeken bir konudur.

Almanya'da Kürt kökenli olup iltica talebinde bulunan T.C. vatandaşlarının sayısı da 1995'e kadar 400 bin civarındadır ve bunların hepsinin ilticalarının ilk seferde kabul edilmeleri de olaya bakış açımızdan çok enteresandır. Bu insanların iki senelik kısa bir süre

içersinde Alman vatandaşlığı almaları da, Almanya'da ikamet eden Kürt Alman sayısını 500 binlere taşımıştır. Yani bu insanlar yılardır yaptıkları illegal çalışmaların bedelini Alman vatandaşlığına geçerek almışlardır ve seçmen olarak da hala Almanya'da çok büyük bir potansiyele sahiptirler.

Almanların bu duruma müdahale etmemelerinin sebepleri de orada Alman vatandaşlığına geçen PKK kökenli Kürtlerin genellikle Türkiye'deki akrabalarıyla yaptıkları evliliklerden dolayı nüfuslarının artmasıdır. 2005 itibariyle Almanya'da Alman vatandaşı olan PKK'lıların sayısı 1,2 milyondur ve bunların doğum oranları da çok yüksek olduğu için 2025 yılında bu bölücü örgüt üyelerinin nüfusları 5 milyonun üzerinde olacaktır. Almanya'da Alman kökenli nüfusun geri gitmesi orada yaşayan PKK sempatizanlarının ileride Alman nüfusunun % 10 kadar olmalarına sebep olacaktır. Bunun önlemini alamayan Almanlar tabi ki Türkiye'ye müdahale ederek orada yapılan Kürt politikasında büyük bir değişikliğin ihtiyacının bulunduğunu dile getirirler.

70'lerin sonlarına doğru Abdullah Öcalan'ın kurduğu Apocular genellikle Türkiye hariç tek Almanya'da faaliyetlerini sürdürüyordu ve ihtilalden sonra bu grup Almanya'da geçici olarak faaliyetlerini durdurmuş ve 1984'ten itibaren de yine PKK'nın propaganda kolu olarak Almanya ve Hollanda'da faaliyetlerini devam ettirmiştir. Neden Hollanda'da da sorusuna cevabımız da şudur:

Bu grubun paramiliter şekilde yaptığı çalışmaların maddi boyutları da çok büyüktü. PKK aylık hem mühimmat alımına hem de askerlerine verilen aylıklarını finanse etmede öncelikli olarak Alman istihbaratından maddi yardım almıştır. Ama bu meblağlar büyüdükçe bunun finansörlüğünü Almanlar kendi örtülü ödeneklerinden finanse edememeye başlamışlardı. Bunun da tek çaresi haraç toplayarak veya uyuşturucu faaliyetlerini başlatarak bu savaşın finansını

yapmaya başlamışlardır. Burada da Hollanda, ılımlı uyuşturucu kanunlarıyla PKK'nın hukuk bürosunun seçtiği bir memlekettir.

Hollanda'da genellikle Amsterdam ve Rotterdam şehirlerinde PKK ağırlıklı olarak faaliyetlerine başlamış ve birçok ilçede irtibat büroları açmıştı. Bunun haricinde Belçika'nın Antwerpen şehrinde de bir ana büro açarak oradaki faaliyetler için bir koordine merkezi oluşturmuşlardır.

Bütün bunlar Alman ve Hollanda istihbarat servislerinin önünde olmuştu ve kimse buna dur diyemiyordu. Türkiye için bunun sebeplerini anlamak da çok zordu. Her üç ayda bir bu grupların faaliyetleriyle ilgili raporlar Hollanda ve Almanya istihbarat servislerine verilse de yine de onlar bunu bir nevi duymazlığa veyahut bilmezliğe veriyorlardı.

PKK'nın 1985 yılından 2006 yılına kadar Almanya ve Hollanda'da toplam 30 milyar euroluk uyuşturucu sattığı tespit edilmiştir. Abdullah Öcalan'ın Suriye'deki kampına 90'lı yılların başında Alman istihbaratı BND'den ve Alman Emniyet Genel Müdürlüğü'nden iki yüksek devlet yetkilisi terör örgütü liderinin yanına giderek onunla pazarlık yapmışlardı. Burada amaç Öcalan ve adamlarının uyuşturucu işinde olup olmadıklarını bilmekti. Ona bunu birebir söylemek için Avrupa'daki Kürt aydınlar araya sokularak bu görüşmenin yapılabilmesi sağlanmıştı.

Ama tabi Türk istihbaratı da boş durmuyordu. Çünkü bu görüşme o zamanlar Türk istihbaratçıları tarafından da takip ediliyordu. Sonra yapılan ikili görüşmelerin biri İstanbul Marmara Oteli'ndeydi. Alman istihbaratçılarına bu görüşmenin bant kayıtları verilince kendilerini dinlenmeyen ve dokunulmaz sanan Almanlar sukutu hayale uğramışlardı.

Abdullah Öcalan'ın Kenya'dan Türkiye'ye getirilmesiyle bu operasyonla ilgili her şey bittikten sonra, Almanlara bilgi verilmişti.

Bunun sebeplerinden biri de Türk istihbaratçılarının ve siyaset adamlarının Almanlara güvenmemesinden kaynaklanıyordu.

O zamanın Alman muhalefeti, SPD ve Yeşillerden oluşan koalisyonu sorumlu tutarak burada bir istihbarat zaafı olduğunu parlamentoda kurulan bir araştırma komisyonunda dile getirmişlerdi.

Bu olayla ilgili olarak BND Alman Gizli Servisi'nden üst düzey beş memur görevlerinden uzaklaştırılmış ve "anti-casusluk" bölüm şefi de erken emekliliğe ayrılmıştı.

Çünkü burada PKK'ya yakın grupların Öcalan yakalandıktan sonra Almanya'da yaptıkları faaliyetler eğer gizli servis tarafından daha önce bilinseydi bunun önlemini alma imkanları olurdu.

Bu olaydan sonra Almanlar Türklerle birçok konuda iş birliğine gitmişlerdir, çünkü şimdi sıra Türk yargısındaydı ve Öcalan'ın idam edilmesi söz konuydu.

Öcalan idam edilirse Almanya'da iç harp çıkma durumu doğabilirdi ve bunun önlemini almak için Almanların Türk makamlarıyla iş birliğine gitme alternatifinden başka imkanları yoktu.

Neden olaylar buraya kadar gelmişti? Bunun sebebini Almanlar bir araştırma komisyonu kurarak araştırmak mecburiyetinde kalmışlardı. Çünkü Almanya'da yaşayan 2,7 milyon Türk'ün % 60'ı Kürt kökenliydi ve bunların da 500 binden fazlası Alman vatandaşı olmuştu. Olaylara karışanların hepsi de Alman kimlikliydi ve bunun önlemini almak için son 20 yılda yapılan hataların tespitini yapmak için kurulan bu komisyon çalışmalarına başlamıştı.

80'lerin sonlarına doğru Almanya'da faaliyet gösteren bu Kürt grupları Alman partileriyle sıkı ilişki içindeydiler. PKK'nın Avrupa kolu Erneka kendisini İrlandalı IRA'nın siyasi kolu "Şinfen" gibi görüyordu ve dışarıya dönük kendilerini şiddete karşı ve hümanist göstererek Alman partilerinin bir nevi ilgilerini çekmişlerdi. Çünkü o zamanlar Türkiye'de Kürtçe ana dil olarak yasaktı ve Türkiye'de yaşa-

yan birçok Kürt'ün ağırlıklı olduğu bölgelerde Türkçe ana dil Kürtçe'de ikinci dil olarak geçiyordu. Bu sebeple Almanya'da bulunan bu PKK yanlısı gruplar hep bu konuda çalışmalarına ağırlık vererek işlerini yürütmüşler ve bununla da başarılı olmuşlardır. Almanlar her zaman Kürtlerin bir azınlık olduğunu ve onların da bazı haklardan kendi memleketlerinde muaf tutulmalarını anlayamıyorlardı.

Ama tabi bu grupların Almanya'da Kürt milliyetçiliği yaparak orada yaşayan Türklere saldırmaları ve Türkiye'de olan olumsuz siyasi durumu Almanya'ya taşımalarından sonra Almanlar yaptıkları hataları anlamışlardı.

Aynı hatayı Almanlar Kaplancılara da yapmışlardı. Onun Köln Şehrinde kurduğu merkeze göz yummuşlar ve bütün faaliyetlerini takibe alsalar da onun yaptığı illegal aktiviteleri görmezliğe gelmişlerdir. Ama tabi 11 Eylül olaylarından sonra Almanların bu gruba karşı bakışları da çok değişmiştir. Ve burada da yine aynı PKK'daki gibi hayati hataların yapıldığı tespit edilmiştir. Çünkü Kaplancılar da aynı PKK'lılar gibi Alman pasaportu almış ve dokunulmazlık hakkı kazanmışlardı Almanya'da. Çünkü bu insanları yurtdışı yapma imkanları yoktu ve bununla ilgili kanuni bir boşluk da yoktu.

Yapabilecekleri tek şey şuydu: Bu grubun faaliyetlerini yasaklayarak Almanya'da artık aktivite yapamaz hale getirmek.

Kaplan'ı da Münih'te kendi grubundan bir kişiyi öldürtmek sebebiyle tutuklattırıp onun oturma müsaadesini iptal ederek, Türkiye'ye getirme yollarını aramışlardır.

Türkiye'de de idam cezası kalktığından onun burada yargılanabilmesi için Türkiye'nin iade talebine o zamanın Alman İçişleri Bakanı Otto Schily sıcak bakmıştı ve sonunda da Kaplan da aynı Abdullah Öcalan gibi aynı akıbete uğramıştı.

Aynı politikayı Almanlar 90'lı yılların başlarında birçok Doğu Avrupa ülkesinde yapmışlardı ve burada başarıya ulaşmışlardı.

Romanya'da Çavuşesku'nun azınlıklara, daha doğrusu Alman Sieben Bürgern azınlığına karşı sürdürdüğü politikanın Alman çıkarlarına karşı olması onun ihtilalle devrilmesine ve hemen kurulan bir mahkemeyle idam edilmesine neden olmuştur. Bütün bu olaylar da Alman istihbarat birimlerinin işidir. Çünkü burada Çavuşesku Alman azınlıkların kaldığı bölgelerde genellikle istimlak kararları çıkarmış ve onların şehirlere göç etmelerini sağlamıştı.

Bu istimlaklarda Almanlara büyük tazminatlar verilmişti ama Bonn'daki Alman hükümeti bu konuya hiç sıcak bakmıyordu. Almanya'da yaşayan 8 milyona yakın Sieben Birger Almanları bu konuya protestoyla karşı çıkmışlardı. Bunlar da çoğunluk olarak Helmut Kohl'ün partisi CDU ve CSU seçmenleriydi.

1990 yılında yapılacak seçim Kohl ve partisi için çok kritik bir seçimdi ve ana muhalefetin burada kazanma şansı da çok yüksekti ve burada eğer bir müdahale olmazsa Kohl ve kabinesinin son dönemi olacaktı.

Burada Almanlar doğuya yönelik açılma politikasının getirebileceği bütün imkanlardan yararlanmak istiyorlardı. Alman Dışişleri Bakanlığı'nın şu ünlü ilişkiler grubu devreye girerek Romanya'daki bütün muhalefet gruplarıyla irtibata geçmişti. Artık Romanya'da bir değişimin zamanının geldiği tezini savunmuşlardır. Romanya'daki bu grupların başkanları Almanya'ya getirilerek burada onlara kalma imkanı tanınır ve onların bu ilerideki kurulacak İlyesko sisteminde yer alabileceklerinin pazarlığı yapılır. Tabi Romen halkı da artık Çavuşesku'nun politikasından bıkmıştı ve Batı'ya doğru açılmak istiyorlardı. Bunun ancak Avrupa'nın devi Almanların desteğiyle olabileceği ümidiyle Romanya'da bir iç savaşın çıkmasına sebep oldular. Çok kısa bir sürede Romen ayaklanması başarıyla sonuçlandı. O zamanın Romen gizli servisi "Sikirutate" Almanların onlara verdiği parasal yardımla Avrupa'da serbest dolaşma hakkı kazanmışlar ve

kendi liderlerini devirmek için faaliyete geçmişlerdi. Bir haftalık ayaklanmadan sonra Çavuşesku ve eşi bir günde tutuklanarak aynı gün Almanlar tarafından organize edilen bir kukla yargıyla idam edilmişlerdi.

Herkes memnundu bu Alman müdahalesinden. Çünkü İlyesko ve adamları Alman azınlığından alınan bütün malları Romen Almanlarına iade etmişti ve o zamanın Alman hükümetinden de yeni kurulan Demokratik Romen Cumhuriyeti'ne 5 milyar Alman markı hibe edilmişti.

Alman hükümeti tek bununla kalmamış, Romanya'da yaşayan 1,6 milyon Alman azınlığına ana vatanları Almanya'ya gelmeleri için bir nevi teşvik fonu oluşturmuştu. Ve onlara aile başı 100 bin marka yakın bir para yardımı yapılıyordu eğer Almanya'ya gelirlerse. 1990 yılının başından sonuna kadar Romanya'dan Almanya'ya gelen Alman kökenli Romen sayısı 1 milyona yakındı. Bunlar tabi Helmut Kohl ve kabinesi için büyük bir oy potansiyeldi. Sırf bununla değil Çekoslovakya ve Macaristan'da yaşayan Alman kökenliler de ana vatanlarına dönerek kendi memleketlerinde büyük değişimlere sebep olmuşlardır.

Bunların hepsi gördüğünüz gibi Alman çıkarları için yapılan bir siyasetti. İngiliz Başbakanı Margeret Tacher'ın kabinesinde sorduğu çok ünlü bir soru vardır:

"Almanlar acaba kaç paraya Rusya'dan Doğu Almanya'yı satın aldılar." Diye, o zamanın MI5 şefine sorduğunda aldığı cevap şuydu:

"Efendim tam tamına 50 milyar marka." diye cevap verir. Buna karşılık Tacher şu cevabı verir:

"Bu kadar ucuza mı Ruslar Doğu Almanların bağımsızlığını Batı'ya vermiştir?"

Helmut Kohl ve partisi seçimleri büyük bir başarıyla alır ve bir-

çok Alman'ın hayalinde olan Doğu Bloğu'nda yaşayan vatandaşlarının ana vatanlarına geri dönmeleri Almanlarda aşırı şekilde milliyetçi cephelerin büyümesine sebep olur. Bununla yetinmek istemeyen Almanlar, bu devletlerin Avrupa Birliği'ne alınmaları için lobilerini çalıştırmaya başlarlar. Burada da Avrupa'daki çok milletli devlet Yugoslavya'nın da bir değişikliğe ihtiyacı olacağının çalışmaları başlar.

Aynı Romanya gibi orada da bu çalışmalar 90'lı yılların başında başarıyla sonuçlanır ve eski Yugoslavya beşe bölünür. Burada da tabi Alman güvenlik güçlerinin yaptığı çalışmalar göz ardı edilemez.

Almanya Adolf Hitler'in savaşarak 2. Dünya Savaşı'nda yapamadığını siyasi yollarla Avrupa'ya hakim olma politikasıyla 90 yıllarda başarıyla tamamlamıştır. Buna tabi İngilizler karşı çıkarken, Avrupa Birliği içersinde Almanların söz hakkının çoğalmasından rahatsız oluyorlardı. Nerede Avrupa'da bir sistem devrilse ve ihtilal olsa bunun arkasında Almanların olduğu ortaya çıkıyordu. Rusya, Romanya, Macaristan, Çekoslovakya, Polonya ve şimdi de Yugoslavya... Bütün bu yerlerde sistemin değişmesinde en ön unsurlar Almanlardı ve İngilizler bunun ileride Almanlar tarafından kötü niyetle kullanılabileceğini biliyorlardı.

Sırada kim vardı? Sistem değişikliyi yapılıp Alman çıkarları için temellendirilecek hangi devletler sıradaydı?

Bunların içinde en ön sıralarda yer alan devlet de Türkiye'ydi. Neden?

Türkiye coğrafi olarak ve millet olarak aynı Yugoslavya gibi karışık bir kozmopolitik bir milletti.

Ama tabi Almanların dikkat edemedikleri bir şey de vardı. Bunu sonra Alman hükümeti de kabul edecekti. Türkiye'de yaşayan gayrimüslim sayısı Türkiye'nin nüfusunun % 2'si bile etmiyordu ve bu gayri müslim azınlık her hakka sahipti. Bunun dışında Türkiye'de yaşayan Kürt vatandaşlarımızın sadece % 20'lik bir bölümü P-

KK'ya destek çıkıyordu. Ve Türk parlamentosunda birçok Kürt kökenli milletvekili vardı. Burada tabi Romanya'daki gibi veya Yugoslavya'daki gibi değil de daha değişik bir strateji Almanlar tarafından uygulanmıştır.

Neydi bu strateji? Almanlar kendi vatandaşı olan Kürt kökenli PKK'lıların Almanya'da yaptığı çalışmaları bir nevi legalleştirmişti. Dernekler kanununda değişiklikler yaparak bunların Alman devletinden yüklü şekilde paralar almasını sağlamışlardır. Ayrıca bu derneklere üye olanların ailelerinin Almanya'da beraber olabilmeleri için aile birleştirme yasası çıkarmışlardır. Bu yasayla Almanya'da yaşaya ve Alman vatandaşlığına geçen PKK'lıların Türkiye'deki aile fertlerinin Almanya'ya gelmeleri için bir zemin oluşturulmuştu.

PKK'ya Suriye üzerinden ve İran üzerinden Alman BND'si tarafından silahlar verilmiş ve bunun paramiliter eğitimleri yaptırılmıştı.

Bunun dışında PKK için Suriye'nin başkenti Şam'ın yakınlarında gene Alman destekli bir hastane yapılmış ve bağımsızlığını ilan etmek isteyen Kürt direnişçilerinin (bu kelime Almanlar tarafından kullanılıyordu o zamanlar) yaptıkları çatışmalardan yaralanmaları durumunda bu hastaneden yararlanabilme imkanı tanımışlardı.

Hollanda'da ise sözde "Sürgündeki Kürtler" adlı bir parlamento kurulmuş ve Türkiye'nin Doğu Anadolu Bölgesi'nin bir Kürt devleti olduğu ilan edilmişti. Bunu bırakın bu şahıslar her seyahat acentesinin önüne geçerek orada bir bildiri dağıtarak eğer Kürdistan'a gitmek istiyorsanız Almanya ve Hollanda'daki bağımsız Kürt konsoloslarından vize almanız lazım diye Türkiye'ye gelmek isteyen Alman ve Hollandalı turistlere bu bildirileri vermişlerdir.

Bu bildirilerin yasak olması Alman ve Hollanda kanunlarında da vardır ama Türkiye bu konuyla ilgili ne kadar nota verdiyse versin bu her seferinde es geçilmiştir ve duymazlığa alınmıştır.

Anlayacağınız bizde böyle bir şeyi yapsanız bütün Avrupa o za-

manlar ayaklanırdı ve bizim iç işimize karışıyorsunuz ve bizi içten yıkmak istiyorsunuz diye Türkiye'nin uluslararası platformda ambargolara tabi tutulmasına sebep olurlardı.

90'lı yılların başında, Diyarbakır'da 50'ye yakın kişiden oluşan bir Alman turist kafilesi kaçırılır. Bu kafile Doğu Anadolu turu yapmak için İstanbul'dan kalkıp, o zamanın olağanüstü hal valiliğinin özel bir izniyle Elazığ, Tunceli, Bingöl ve Diyarbakır'a doğru yola koyulur.

Turun son bölümünden oluşan Diyarbakır turu esnasında bu grubu silahlı PKK teröristleri kaçırır. Bütün dünya basınında flaş haber olarak bu konu duyurulur. Olayın içeriği bilinmediği için, Türk güvenlik güçleri olaya her kaçırma olayındaki gibi hassas şekilde yaklaşmaya bakar. Tabi Almanya'dan gelen üst düzey emniyet yetkilileri de Türk görev arkadaşlarına bu konuda yardım teklif ederler. Çünkü Alman basını bu kaçırılma olayını günün birçok saatinde özel haber olarak yayınlar.

PKK'nın amacı burada ne olabilir diye Türk güvenlik güçlerinin kafalarında bir soru işareti oluşur. Niye Alman turistler?

Çünkü Almanya PKK'nın en büyük destekçisidir. Onların çoğuna Alman vatandaşlığı verilmiş ve maaş bağlanmıştı. Bunu herkes biliyordu.

Alman kilisesi araya girerek bu kaçırma olayına son vermek istiyordu, çünkü bu grup Almanya'nın Echterdingen bölgesinden gelmişti ve o bölgede halk bu tip konularda çok hassastı ve bunun en kısa zamanda kan dökülmeden bitmesini istiyorlardı.

Türk makamları ise yaptıkları çalışmalarda bu kaçırma olayının başka kaçırmalara benzemediğinin bilincine varmışlardır. Çünkü hiçbir talep yoktu kaçıranlardan. Ne hapishanelerdeki arkadaşlarının bırakılması ne de Türk Silahlı Kuvvetleri'nin onlara karşı yaptığı askeri harekatın durdurulması için bir talep yoktu.

Alman basını ise bu konuyu günlerce top haber olarak yayınlamış ve Türk makamlarının bilmediği bildirileri yayınlıyorlardı. Burada enteresan olan ise bu bildirilerin Almanya'daki Köln PKK merkezinden değil de Stuttgart şehrindeki merkezden olmasıydı.

Echterdingen şehri ise Stuttgart'a ortalama 8 kilometreydi ve aynı eyalet içindeydi.

Bu herhalde Alman basının da ilgisini çekmemişti ki bu konu üzerinde herhangi bir açıklama yapmadılar.

Ama Türkiye'de ise bu konunun bir Alman komplosu olduğu belirtileri üzerinde daha fazla duruluyordu. Çünkü böyle bir şeyle o zamanlar ilk defa karşılaşılmıştı.

Türk güvenlik güçleri bölgede geniş çaplı bir operasyon başlatmıştı ve Alman turistlerin sağ salim kurtulması için gecesini ve gündüzünü veriyordu.

Ama tabi bu boşunaydı çünkü kısa süre içersinde Alman turistler serbest bırakılmışlardı ve kendilerine herhangi bir baskı veyahut işkence yapılmadığını dile getiriyorlardı. PKK'lılara övgüler yağdırıyorlardı.

Sorgulamalarında ise Türk güvenlik güçlerine yanlış bilgiler verip onları yanlış yerlere yönlendiriyorlardı.

Bu soruşturma esnasında Alman güvenlik güçlerinden de memurlar olayla ilgili Almanca ifade alıyorlardı. Çünkü Alman hükümeti bu konu için Almanya'dan 50 kişilik bir terör uzman timi yollamıştı ve vatandaşlarının oradan sağ salim çıkmaları için gereken fedakarlığın yapılmasını dile getirmişlerdi.

Burada yapılan ifadelerde sanki herkes hayatından memnundu. Bu bir kaçırma olayı değil de sanki herhangi bir yerden gelinip o geldikleri yer üzerine kaçırılan Almanlar çok rahatça ifadeler kullanarak onları kaçıranların onlara kötü muamele yapmadıklarını her seferinde dile getiriyorlardı.

Almanya'da da basında o günlerde Doğu Alman ordusundan kalma eski külüstür bir tanka bağlanmış bir insan görüntüsü Alman DPA (Deutsche Presse Agentur) tarafından dünya kamuoyuna verilmişti. Burada sözde Türk Silahlı Kuvvetlerine ait bir zırhlı birliğin Doğu Kürdistan'da köyleri basarak insanları tanklarla sürükleyip öldürdüklerine dair açıklamalar yapılmıştı.

Ama tabi kimse acaba bu tanktaki asker Türk askeri mi diye sormamıştı. Bir ay sonra Türk Dışişleri Bakanlığı tarafından yapılan açıklamada bu resmin bir montaj olduğu ortaya çıkmıştı. Ama kimse Avrupa'da bu Türk yorumuna inanmıyordu. Bunun sebeplerinden biri de bizim dış işlerimizin ve Avrupa'daki diplomatlarımızın pasifliğinden kaynaklanıyordu.

PKK'nın dezinformasyon mekanizması Avrupa'nın her yerinde çok iyi şekilde çalışıyordu, ve bu çalışmalarla Almanya'da bir kamuoyu oluşmuştu çok geçmeden. Türkiye'ye verilen bazı tank ve mühimmat için de Türkiye'ye ambargo kararı alındı

O sıralarda Avrupa basınına doyurucu bilgi verebilecek hiç kimse yoktu.

Diplomatların çoğu Almanca veya Flamence konuşamıyorlardı. Bildikleri İngilizce'yle de çoğu Alman basınında alay konusu olmuşlardı. Çünkü bir keresinde basın sözcüsünün kullandığı yanlış bir kelime az daha Almanya'yla Türkiye arasında diplomatik bir krize yol açacaktı. Erken müdahaleyle bu ancak önlenebildi.

Konsolosluklarda görevli birçok memur kendi hayat derdine düşmüş ve 3 yıllık görevden sonra Almanya'da nasıl kalabilirim diye uğraşıyorlardı.

Avrupa'daki THY büro personelinden tutun da bütün Türk devlet kurumlarında görev alan personelin çoğu görevleri bittikten sonra bulundukları devletlerde kalmışlar ve hayatlarını orda devam ettirmişlerdi.

Bunları daimi görevlere seçerken hangi niteliklere bakıldığı da soru işaretidir. Çünkü vatandaşlarımıza verilen görevler çok düşüktür ve insanlarımız çoğu kez konsolosluklarda aşağılayıcı şekilde hakaretlere maruz kalıyorlardır. Daha doğrusu gurbetçi vatandaşlarımız bir para makinesi olarak görülüyorlardı. Büyükelçiliklerde ve konsolosluklarda Türk işçilerine gösterilen muamele her zaman sorun olmuştur.

Doğu Almanya ve PKK

PKK sırf Batı Almanya'da değil, Doğu Almanya'da da 1990'lara kadar aktif şekilde çalışıyordu. Burada merkez olarak Doğu Berlin'deki Spandau Ale'deki yeri kullanılıyordu.

Doğu Alman Gizli Servisi STASİ (Staat Sicherheits Dienst) ile de genellikle çok iyi şekilde iş birliğine gidilmişti. Onlardan sırf silah alınmıyordu, onların eğitmenlerinden de genellikle nasıl bomba yapılır ve tuzaklar nasıl olur gibi eğitimlere tabi tutuluyorlardı.

PKK'nın Marksizm'e yakınlığı onların Doğu Almanya'da faaliyetlerini daha geniş çaplı yapmalarına sebep olmuştur.

Birçok PKK'lı genellikle Doğu Alman pasaportlarıyla Türkiye'ye giriş yapıp burada eylemler gerçekleştirdikten sonra gene Doğu Almanya'ya uçuyorlardı.

Türk güvenlik güçlerinin bu illegal faaliyetler hiç dikkatini çekmemişti. Çünkü duruma bakıldığı zaman Batı Almanlara birçok kez PKK ile ilgili konularda nota verilse de bunun Doğu Almanlara verilmemesi çok ilginçtir.

Bir de şunu göz önüne almak lazım; 1990'a kadar Doğu Alman gizli servisi kapalı bir kutu idi. Ama 1990'dan sonra bu gizli servisin dünya çapında CIA'den sonra en iyi gizli servis olduğu ortaya çıkmıştır.

Neden? Doğu Almanya'nın nüfusu 18 milyonken Doğu Alman Gizli Servisi'nde kayıtlı 22 bin ajan aktif şekilde görevliydi. Bunlara bilerek köstebeklik yapanların sayısı ise 5 milyona yakındı. En enteresan olanı ise Doğu Alman Gizli Servisi'ni dünya çapında ikinci sıraya getiren ana sebep ise bu servisin dünya çapında kendileri bilmeden ajanlık yapan 80 milyona yakın insanının aktif olmasıydı.

Yani anlayacağınız Doğu Alman Gizli Servisi "STASİ" dünyanın her yerinde insanları kendileri bilmeden ajan olarak kullanmışlardır. Bu çalışmalar 90'ların sonlarına doğru Gauk Behörde tarafından tespit edilmiştir.

Birçok ajanın bilgileri kağıt kırpma makinelerinden geçirilse bile bunu yakmadıkları için Doğu Almanlar bu olayın boyutlarını, Batılı gizli servisleri daha iyi anlamaya başlamışlardı.

Gauk Merkezi'nde özel yapılan bir kırpma düzeltme makinesiyle bu imha edilen kağıtlar gene eski haline getiriliyorlardı.

Birçok Batı Alman gibi Avrupa'nın her köşesinden STASİ'nin IM'leri vardı. (Habersiz Bilgi Kaynağı - In Ofiziele Mitarbeiter)

Bunun Türkçe'si, "resmi olmayan personel."

PKK'nın da çoğunluğu o zamanlar bu gizli servisle işbirliğindeydiler. Sırf PKK'lılar değil şu an Türkiye'de faaliyet gösteren birçok parti mensubu ve bizim aydın bildiğimiz insanlar bu STASİ denen gizli servisin maşası olmuşlardı

1991 yılının Mart ayında Berlin'de Normann Str.'de bulunan STASİ Merkezi'ne 15 bin kişilik bir halk kitlesi saldırmıştı. Burada kapıdaki güvenlikçiler tartaklanarak itilmiş ve bütün merkezde bulunan ajanlar topuklamışlardı. Bu ajanlar geçici olarak kaçmadan önce bütün odalara gizli kameralar yerleştirmişlerdi. Çünkü kimin hangi odaya girip hangi belgeleri almak istediğini Doğu Almanlar bilmek istiyordu. O zamanlar Berlin Duvarı yıkılmıştı ama Doğu ile Batı daha birleşmemişlerdi.

Her odanın bir devlet ismi vardı. Bunların en büyüğü ise ABD, Batı Almanya ve İngiltere idi.

Bu odalara özel konulan kameralarla ileriki günlerde Doğu Alman Gizli Servisi bu ayaklanmanın kimler tarafından organize edildiğini tespit edeceklerdir.

Kalabalık genellikle Batı Alman ve ABD odalarına dalarak orada ne kadar saklı bilgi varsa imha etmişlerdi. Ama bu grubun içinde bulunan ufak bir grup ise birçok belgeyi almışlardı ve dışarıya taşıyorlardı. Bu aktiviteler de STASİ ajanları tarafından takip ediliyordu. Ve ileride bunun STASİ tarafından bir saptırma operasyonu olduğunun tespiti yapılacaktı. Çünkü STASİ Batı Berlin'deki çifte ajanlarına yanlış bilgiler sızdırarak bu Normanen Str.'de bulunan binadaki belgelerin Doğu Almanlar tarafından imha edileceğine dair bilgiler Batı'nın gizli servislerine gitmesini sağlamışlardı.

Bizim MİT ise herhalde bu aktivitelere katılmamıştı. Çünkü Türkiye, Yunanistan ve İran masasındaki odada hiçbir aktivite yoktu. Yani bu üç devletin gizli servisleri bu çalışmaya pek sıcak bakmıyorlardı ki orada aktif görevde bulunan ajanlarını bulundurmamışlardı o akşam.

Eğer bizim gizli servisimiz bu konuyla ilgili çalışmaları son 15 senede yapsaydı, bu PKK denen unsuru 90'ların ortasında bitirirdik ve içimizde Doğu Alman Gizli Servisi'ne çalışan resmi ve gayri resmi ajanları da burada aktifleştirme imkanımız olurdu.

Çünkü bu ajanların çoğu bilmeyerek de olsa STASİ tarafından kullanılmış ve ileride STASİ'ye yakınlığıyla tanınan PDS (Partei Der Sosialisten) Partisi'nde aktif şekilde görev almışlardır.

Her ajanın bir resmi ismi ve gayri resmi ismi vardır. Bu STASİ gibi bir gizli serviste normal olan bir şeydi. Çünkü ajanların çoğunluğu ve onların bulundukları devletlerdeki konumları da bu gizli servis için önemliydi.

D. B.	Kod adı STASİ'de	"dopel seitig"	(çift taraflı)	Habersiz bilgi kaynağı (IM)
S. K.	Kod adı STASİ'de	"fuchs"	(tilki)	Habersiz bilgi kaynağı (IM)
B. T.	Kod adı STASİ'de	"zoker"	(kumarbaz)	Habersiz bilgi kaynağı (IM)
U. K.	Kod adı STASİ'de	"baron"	(baron)	Habersiz bilgi kaynağı (IM)
A. E.	Kod adı STASİ'de	"Heinrich"	(Heinrich)	Habersiz bilgi kaynağı (IM)
M. B.	Kod adı STASİ'de	"der alte"	(ihtiyar)	Habersiz bilgi kaynağı (IM)
E. K.	Kod adı STASİ'de	"demokrat"	(demokrat)	Habersiz bilgi kaynağı (IM)
C. C.	Kod adı STASİ'de	"falke"	(falke)	Habersiz bilgi kaynağı (IM)
R. P.	Kod adı STASİ'de	"Gewe"	(Gewe)	Habersiz bilgi kaynağı (IM)
M. U.	Kod adı STASİ'de	"Agusti"	(Agusti)	Habersiz bilgi kaynağı (IM)

Yukarıda belirttiğim isimler haricinde bizim güncel hayatımızda basından duyduğumuz 40'a yakın insan daha vardır. Bu kişilerin her biri siyasi ideolojisi farklı kişilerdir ve hepsi de ülkesini seven insanlardır.

Bütün bu Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarının hepsi bilmeyerek de olsa STASİ ajanları tarafından kıskaca alınarak diyaloglar kurulmuş ve bu vatandaşlarımızdan bilgi alınmak istenmiştir. Bazıları bilmeyerek de olsa STASİ ajanlarına Türkiye'nin 80'li yıllarda görünen siyasi gidişatı ve konjonktürü üzerine bilgiler vermişlerdir.

Birçok basın mensubumuz da kendilerini Batı Alman gazetecisi olarak tanıtarak basın kartlarıyla bu STASİ ajanlarının ellerinde olan güncel bilgilerle takas yapmışlardır.

Düşünün ki siz, bir gazetenin editörüsünüz ve sizi Almanya'nın en sayılı gazetesinden bir editör arayarak bazı konular üzerine iş birliğine gitmek istediğini belirtiyor. Herhalde hiçbir Türk basın mensubu buna yok diyemez. Neden? Çünkü bizim toplumsal yapımızda kendi mesleğimizdeki bir yabancı arkadaşımıza yardım etmek veyahut onunla işbirliğine gitmek doğal bir şey olarak görünmektedir.

Bu sebeple bizim toplumsal karakterimizi bildikleri için ve 80'li yılların başında STASİ'nin Şefi Erich Milke ve Operasyon Şefi Markus Wolf özel bir birim oluşturmuşlardır

STASİ'nin Türkiye Masası Şefi ise Markus Wolf'un en iyi adamı Erich Müller'dir.

STASİ ve Türkiye Masası

STASİ'nin ilgisini Türkiye neden birden çekmişti?

12 Eylül 1980'den sonra Türkiye'de yeni yapılanan aşırı sol kendisine öncülük yapacak tipik 60'lı yılların solunu Avrupa'da bulamıyordu. Çünkü bunlar genellikle yeraltına inmişler ve oradan illegal şekilde aktivitelerini sürdürüyorlardı.

Almanya'da Bader Mainhof gurubu kurucularının Stam Heim Cezaevi'nde "Alman Derin Devleti" tarafından öldürülmelerinden sonra yerini RAF (Rote Arme Fraktion) almış ve birçok ABD üssü, Alman siyasetçi ve sanayici için korku oluşturmuştu. 80'den 90'lı yıllara kadar RAF birçok saldırılarda ona yakın üst düzey bürokratı ve bankacıyı öldürmüştü.

Fransa'da ise "Aktion Direkt" olarak bilinen Marksist bir terör gurubu ise Fransa'yı kana buluyordu ve bunların Alman RAF'cılarla iş birliği yaptıkları 1990'da Berlin Duvarı yıkılıp STASİ bilgileri Avrupa kamuoyuna sunulduğu zaman herkes görülmüştü.

İtalya'da Kırmızı Tugaylar, İspanya'da ETA gibi birçok terör grubu ise bu gruplarla irtibatta olup birlikte saldırı planları yapıyorlardı.

Bütün bunların arkasında Markus Wolf'un olduğunu ileriki yıllarda yapılan araştırmalarda görülecektir ama Wolf hiçbir zaman Batı Alman mahkemelerinde bu yaptığı aktiviteler için yargılanmamıştır. Kimdi bu Wolf? Bu adamla ilgili bilgileri verene ABD gizli

servisleri 70'li ve 80'li yıllarda toplam 5 milyon Amerikan doları ikramiye verme vaadinde bulunsa da yine de onun sırf 1962 yılından kalma bir fotoğrafının fotokopisini biliyorlardı.

Erich Müller çalışmalarına 1980'in Kasım ayında başlar ve kendisine muhtemel bilgi verecek kişilikler üzerine isimler toplar. O zamanın Türkiye'sinde sol görüşlü olup bu tip bilgileri dikkati çekmeden ve kendi ajanlarının hayatını tehlikeye atmadan alma imkanından yararlanmak istiyordu.

Almanya'da yaşayan 2,5 milyon Türk ise bu çalışmalar için ideal bir ortam yaratıyordu. Çünkü o sıralar Almanya'da bulunan Türkiye'den kaçıp iltica talebinde bulunan aydın bir kitle vardı. Bu Aydın kitle genellikle kendi yaptıkları siyasi çalışmalardan dolayı Türkiye'de aranıyorlardı.

Bu da tabi STASİ için tam hareket etme zamanıydı. STASİ'nin Batı Almanya'da o zamanlar birçok merkezi vardı. Bunlar genellikle iş yerleri veyahut derneklerdi. Bu dernekler hep üniversite şehirlerinde kurulup oradaki hem Batı Alman hem de birçok milletten oluşan öğrenci kitlesinden olan öğrencileri kendi derneklerine çekmek için çaba gösteriyorlardı.

Çalışmalarda STASİ her zaman dikkatle bu insanların üniversiteyi bitirdikten sonra gidecekleri memleketlerindeki konumlarına da dikkat çekiyorlardı.

Heidelberg'ten genellikle tıpçılar çıkardı. Burada ileride kendilerine yarayacak adamı bulmak onlar için pek de sorun değildi

Götingen'den sosyologlar, Münih'ten gazeteciler, Tübingen'den hukukçu ve işletmeciler seçilirlerdi.

Müller ve grubu Türkiye'nin siyasi geleceğinde önemli rol oynayacak kişiler üzerinde de duruyorlardı ve burada genellikle Almanca'ya çok iyi tumşs kişilikler onların ilgisini çekiyordu.

Sırf sol görüşlü insanlar değil de sağ görüşlü insanlar da onların ilgi odağı olmuştu. STASİ'nin Türkiye'ye olan ilgisinin artmasınız sebeplerinden biri de şuydu; ABD gizli servisi Batı Alman ve İsveç firmalarına Türkçe bilen ajanlar sokmuştu. Daha doğrusu Rusların KPDSU Parlamentosu'nun bütün üst düzey yetkililerinin kullandığı Volvo fabrikasına CIA'in soktuğu Türkçe bilen ajanların Sovyetler Birliği için yapılan 300 Volvo aracına dinleme cihazları yerleştirmesinden sonra, bu tip çalışmalar STASİ'nin de ilgisini çekip niye biz de Türk ajanlar kullanmıyoruz sorusunu sordurmuştu.

Ayrıca STASİ'nin "anti-casusluk" bölümü ve 2000'li yılların çalışma grubu diye adlandırılan grubun hazırladığı gizli rapor da bu çalışmaların hızlandırılma sebeplerden biridir.

2000'li yılların çalışma grubu 20-30 sene sonra Almanya'da yaşayan Türklerin nüfuslarının 10 milyonu aşacağını ve bu etnik grubun da hem ticarette hem de siyasette büyük bir rol alacağının bilgisindedirler. Bu durumdan yararlanmak ise STASİ için bir başlangıçtı.

Türkiye üzerinde oynanan oyunların bir başlangıcıydı bu. BND Türkiye'de yasaklı olan bütün gruplara yardım eli uzatırken, bir yandan da kardeş devlet Doğu Alman Gizli Servisi STASİ yeni kurduğu masayla Türkiye'de yeni grupların aktivitelerine destek çıkıyordu.

Almanya'da 1 Mayıs İşçi Bayramı STASİ için en ideal günlerden biriydi habersiz ajan bulmak için. Çünkü 1 Mayıslarda genellikle yabancı uyruklu işçiler sokaklara çıkıp her zaman işçi hakları için yürüyüşlere katılıyor ve kendi memleketlerinde olan olayları gündeme taşıyorlardı. STASİ bütün aktif ajanlarını 1 Mayıslarda sokaklara dökerek kapitalist kardeşi Batı Almanya'da huzursuzluk yaratıyordu.

Alman Gauk Merkezi'nin listelerine bakıldığında habersiz ajan

olarak STASİ'nin bilgi topladığı Türkler genellikle 80'li ve 90'lı yıllarda Türkiye'de yüksek düzeyde siyaset ve bürokratik görevlerde yer almışlardır. Basın mensupları ise sol görüşlü gazetelerde köşe yazarlığından tutun da genel yayın yönetmenliğine kadar çıkmış insanlardır.

STASİ'nin amacı burada uzun vadede bu insanları kullanarak onlardan gelebilecek bilgileri değerlendirmekti. İsmini yayınladığım şahıslar bir düşünsünler bakalım kendilerinin 80'li yılların başlarında bulundukları pozisyonlarda kimler kimleri kimlerle tanıştırmıştı. Ve bu tanışılan şahıslarla kurulan diyaloglarda acaba neler üzerine konuşulmuştu.

Burada da STASİ'nin stratejisi şuydu. Bulunulan memleketin konuları üzerine habersiz ajanlarla görüşülecek ve dikkati çekmeden o şahıslara yapılabilecek değişiklikler dile getirilecek. Eğer habersiz ajan bu konuya vakıf değilse veya bu konuya sıcak bakmıyorsa, ikinci bir habersiz ajan ile dolaylı yoldan irtibata geçilip onun bu şahsı ikna etmesi sağlanacaktı.

Doğu Almanya'nın Türkiye'yle yaptığı ticari ilişkilere bakıldığı zaman bu ticarette 80'li yılların başlarından başlayarak 90'lı yıllara doğru yüksek bir artış görebiliriz.

Sırf Doğu Alman değil onların müşterek ortakları Çekoslovaklar ve Macarlar 80'li yılarda yani STASİ'nin operatif görev başlangıcından sonra Türkiye'ye yaptıkları ticaretlerde büyük bir artış görebilirsiniz. Skoda arabalarından tutun a İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin açtığı o otobüs ihalelerine kadar kontrol hep STASİ'deydi.

Buna tabi birçok insan bunun yanlış olduğu kanaatindedirler, ama olayın iç yüzünün bu olduğunu kabullenmeleri de soru işaretidir.

STASİ sırf ajan. faaliyetleri sürdürmemişti. Doğu Berlin'de yayınlanan birçok devrimci radyonun ve gazetenin de baş sponsoruy-

du. PKK'nın 80'li yılların ortasında hortlaması STASİ'nin bu gruba olan yakınlığının da artmasına sebep olmuştur.

Suriye'de o zamanlar Doğu Almanların 800 tane askeri danışmanı vardı ve bunlar sırf Suriye ordusunun eğitimine bakmıyorlardı. PKK'nın da Suriye'de bir üst kurmasına sebep olmuşlardır. Onlara sırf silah yardımı değil ellerinden gelebilecek bütün yardımları eksiksiz şekilde yerine getiriyorlardı.

Türk güvenlik güçlerinin yaptıkları operasyonlarda genellikle ilk zamanlar Doğu Alman yapımı silahlar ele geçiyordu, sırf onlar değil askeri kıyafetler bile Doğu Alman ordusunun 60'lı yıllarda kullandığı kamuflajlardı.

STASİ'nin amacı Türkiye'deki bu faaliyetlerinin amacına 20 sene sonra ulaşıp Türkiye'de aynı sistemi sistematik şekilde getirmekti. Ama tabi Berlin Duvarı'nın yıkılmasıyla bu hayal aynı büyük Demokratik ve Sosyalist Almanya hayali gibi bitmişti.

Burada sorun duvar yıkıldıktan sonra bu habersiz ajanların bilgilerinin dışarıya sızmamasıydı. Bu nasıl yapılacaktı?

Kağıt kırpma makinelerinden bu bilgiler geçirilerek oradan da büyük sobalara atılarak yakılacaktı, ama tarih olayları o kadar hızlandırmıştı ki... Doğu Almanlar duvarı yıktıktan 10 ay sonra Batı'yla resmi şekilde birleşmişti ve bütün bu belgeler de Batılıların eline geçmişti.

Gauk Merkezi kurularak bu belgeler üzerine yıllarca çalışmalar yapılmıştır. Bunun için dünyada tek o büyüklükte olan kağıt kırpma montaj makinesi yapılmıştı. Bu makineyle günde ortalama 500 sayfa montaj etme imkanınız vardı. Bunun yetersiz olması tabi birçok olayın daha çözülmemesinin sebebidir.

Türk habersiz ajanları ne kadar da aydın insanlar olsalar da gene de bu tip istihbarat çalışmaların namlusunda olmuşlardır. Tabi hiçbirinin burada bile bile vatan hainliği yaptığı söylenemez.

Ama onların o zamanki siyasi görüşlerinden dolayı Türkiye'de yasaklı olmaları onların bilmeyerek bu insanların maşaları olmasına sebep olmuştur. Burada kimseyi suçlamıyoruz, çünkü bu insanlar bilmeyerek iyi niyetlerinin suiistimal edilmelerinden dolayı STASİ tarafından seçilmiş ve bilgi kaynağı olmuşlardır. Bunlardan biri de S.K.'dır.

STASİ raporlarında onun kişilik olarak Sosyalist manifestonun dışında bir kişilik olduğu belirtiliyor. Onun uyuşturucu bağımlılığı bile raporlarda dile getiriliyor ve kişilik olarak habersiz ajan çalışmalarında onun kurduğu "Partizan Yolu" ve 16 Haziran Hareketi adlı grubun çalışmaları çok dikkatle izleniyordu.

Alman solcusu görünümünde olan STASİ ajanları onun bu faaliyetlerine de finanssal yardımlarda bulunmuşlar, ama burada raporda çok ilgi çekici konu ise onun muhtemel olarak bu yardımlardan kişisel avantaj sağladığına dahil bulgulara rastlanmış. Ve onun sıcak takibe alınıp acaba bu kurduğu gruplar ABD'lilerin "anti-casusluk" bölümünün bir eseri mi diye kendisini 6 ay takip etmişler.

Burada STASİ raporuna göre onun kişisel profilinden böyle bir aktivite yapamayacağının tespitini yapmışlar. Çünkü eğer böyle bir şey yapsaydı ideoloji arkadaşları tarafından bunun tespiti yapılabilirdi. O sebeple doğu Alman ajanları bu çalışmalarını dikkatle izlemeye almışlardı ve ondan gelebilecek bilgilerin o zamanın Türk Doğu Alman ilişkilerinde nasıl bir tesiri olacağına dair çalışma grubu oluşturmuşlardı.

Çünkü militan grupların içinde bulunan bütün aktifler ya İsrailliler tarafından ya da Türk güvenlik güçleri tarafından elimine edilmişlerdi. (Mahir Çayan ve arkadaşları, Deniz Gezmiş, Yusuf Arslan vs.)

Onun Türkiye'deki askeri eğitimi çok iyi bildiğini de biliyorlar-

dı. Çünkü S. K. deniz subayıydı ve onun baş aktörlüğünü çektiği bir bildiri 1970'de tutuklanmasına neden olmuştu. Ve uzun seneler ceza yatmıştı. Cezaevinden çıktıktan sonra hemen yurtdışına kaçması ve orada yukarıda belirtilen grupları kurup aktivitelerini devam ettirmesi, onun STASİ tarafından merceğe alınmasının sebepleridir. Çünkü S. K.'dan Türk Deniz Kuvvetleri'yle ilgili çok iyi bilgiler alınabilirdi, ayrıca onun devreleriyle hep irtibatta olduğu da bilinen bir konuydu STASİ için.

S. K.'nın Doğu Alman Gizli Servisi'nin ona olan özenli tavrını bilmediği soru işaretidir. Çünkü onun Demir Perde yıkıldıktan sonra Türkiye'ye gelmesi ve Danıştay saldırısında adının da geçmesi kafalarda soru işaretleri bırakıyordur.

Türk Basın Mensupları

STASİ en iyi bilgilerin profesyonel basın mensuplarından alınabileceğini bütün başka devletlerin istihbaratçıları gibi biliyordu.

Burada genellikle Alman basının birçok köşe yazarı ve Alman basınında sözü geçen kişilikler IM olarak raporlanmış ve bunlar haricinde de tabi Almanya'da faaliyet gösteren yabancıların gazete yazarları da STASİ'nin ilgisini çekmişti.

Hürriyet Gazetesi'nin eski usta yazarlarından M. D.'den tutun da A. E., C. Ç. gibi usta gazetecileri de mercek altına almış idi. Bunlar genellikle Batı Alman gazetelerinde STASİ namına çalışan Batı Alman gazeteciler tarafından bilgi alma tuzaklarına düşürülüyor ve onlardan bazı konular üzerine yazılar yazılmasını isteniyordu. Bu normal bir prosedürdü. Basın aleminde herkes herkesle bilgi takası yapar ama bilginin kaynağı üzerine hiçbir basın mensubu arkadaşına "Kimden aldın bu bilgiyi?" diye sorular sormazlar. Çünkü meslek icabı karşılıklı bir güvence vardır.

STASİ bazı yanlış haberlerle Türk basınını maniple etme imka-

nı kazanmıştı. Ama Türkiye'nin ve Türklerin habere olan ilgisinin düşük olması bu maniple aktivitelerinin zamanla başarısız olduğunu göstermişidir. Türkiye'deki gazete tirajları Avrupa'daki gibi değildir. Özel televizyon zaten o zamanlar yok idi. Güncel basın da parmakla sayılacak kadar az gazeteden oluşuyordu. Kişi başına gazete tüketimi Avrupa'ya nazaran o zamanın şartlarına göre 45'te 1 idi. Bu da halkın birçok konuda bilgilenmemesine sebep oluyordu. Bu nedenlerle bu Türk basın mensuplarına karşı organize edilen bilgi alım operasyonu ve maniple haber yayınlama faaliyetleri belirli bir zamandan sonra STASİ tarafından bırakılmış olup başka konulara ağırlık verilmesi kararlaştırılarak bu çalışmalar dondurulmuştur. İsimleri açıkça belirtebilirdik ancak bu konunun medyatik bir şekil almasını istemedeğimiz için isimleri baş harfleri ile belirtmek daha doğru olurdu.

Siyasetçiler ve Sendikacılar

Türkiye'deki siyasi konjonktür 80'li yılların başlarından itibaren demokrasiye geçiş süresine girmiş idi. Türkiye'de faaliyet gösteren bütün partilerin Almanya'da temsilcilikleri olmasa da onlara yakın derneklerin bu yasaklı partilerle temasları ihtilalden sonra da devam etmekteydi. Bunlar CHP'nin yurtdışı kolu olarak bilinen HDF (Halkçı Devrimci Federasyonu), MHP (Türk Federasyonları), MSP (Milli Selametçiler Federasyonu) olarak geçerlerdi. HDF'nin Almanya Başkanı Ercan Karakaş Almanya'nın Baden Würtemberg eyaletinin Tutlingen şehrinde Türk danışman olarak çalışırdı. Bunun yanında siyasi çalışmalarında da HDF'nin Almanya başkanlığını yapardı. Bülent Ecevit 1980 yılında Almanya'nın Hamburg şehrine geldiğinde onu 10 bine yakın HDF üyesi karşılamış ve HDF'nin olağanüstü konferansında o zamanın CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit konuşma yapmıştır.

STASİ bu Türk sol grubunu mercek altına alarak ileride bu grubun sosyalist görüşlerinden dolayı ve sosyalist enternasyonal üyesi olması sebebiyle, Türkiye'de siyasi konjonktürü değiştirebilecek konumda olduğunu tespit etmiş olarak bu derneğe ve bu dernekten IM kazanmak istemeye geçer.

Genellikle Alman SPD Partisi'yle iyi ilişkide bulunan Alman "Habersiz Bilgi Kaynağı" aracılığıyla E. K. ile temasa geçilir. Ondan onun bilgisi olmadan bazı bilgiler alınmaya başlanır ve bu bilgiler üzerine STASİ bazı çalışmalar başlatır. Ama tabi Türkiye'de sola fazla değer verilmiyordu. Çünkü AP'nin aynı CHP gibi işçi ve köylü yandaşlı olması bu çalışmaların STASİ için büyük sorunlar yaratabileceği kanaatini doğurdu.

E. K. bilgisi olmadan bilgi kaynağı olmuştu. Çünkü seçilen kişiler siyası amacı olan ve idealist kişilerdi ve Türkiye'de de siyasi bir zemine ve kitleye hükmedecek kişilikteydi. Fakat onun ileride Türkiye'ye dönüp aktif siyasete atılması ve bakan olması birçok STASİ ajanı için sürpriz değildi. Çünkü onun üzerine yapılan bir kişisel profil çalışmasında onun ileride yüksek mertebelere gelmesi olasılığının büyük olduğu STASİ tarafından biliniyordu.

Tabi sırf E. K. değil daha birçok siyasetçimiz gençlik yılarında bu Doğu Alman Gizli Servisi tarafından mercek altına alınıp ileride memleketlerinde üst düzey yerlere geçeceklerine dair bir ön tez vardı. Burada da STASİ gibi bir Doğu Alman gizli servisinin Türkiye üzerine sürdürdüğü çalışmaların ne kadar doğru olduğunu göreceksiniz. Çünkü Gauk Merkezi'nde ismi geçen bu küçük Türk habersiz ajan isimlerine teker teker baktığınızda, bunların hepsinin Türkiye'de kademe kademe üst düzeylere geldiğini görebilirsiniz.

STASİ aynı Batı Alman BND gibi birçok Türk vatandaşını bilerek veya bilmeyerek kullanmıştır. Ama bunlar genellikle bilmeye-

rek kullanılan şahıslardır. Birçok konuda da Türkiye'de manipülasyonlar yapmışlar ve bizim iç konularımıza el atmışlardır. Sırf Türkiye değil dünyada birçok ülkede STASİ bu tip faaliyetler sürdürmüş ve IM'ler kazanmış olup Doğu Alman çıkarlarının öncelik kazanmasını sağlamıştır. Doğu Alman ekonomisine bakarsanız bunun 80'li yıllardan itibaren kuvvetli şekilde yükseldiğini görebilirsiniz. Bütün bunların arkasında genellikle Doğu Alman Gizli Servisi'nin eli verdir. Çünkü Doğu Almanya'da o zamanlar ne pazarlamacı mesleği vardı ne de uluslararası ticaretten anlayan uzmanlar. Bütün bunlar Berlin Normanen Str'deki STASİ merkezinde koordine edilip yürütülmüştür.

11. ALMANLAR NAMINA ÇALIŞAN TÜRK KÖKENLİ AJANLAR VE MUHBİRLER

11. ALMANLAR NAMINA ÇALIŞAN TÜRK KÖKENLİ AJANLAR VE MUHBİRLER

Alman güvenlik birimleri BKA – BFV – BND birçok alanda - uluslararası terör, uluslararası kaçakçılık ve uluslararası atom mafyası gibi ağır suçlar oluşturan konularda- genellikle kendi mevcut ajanlarının dışında, ya o devletin dilini ve örf âdetini bilen yerel ajanları ya da o grupların içinde bulunan muhbirleri kullanırlar. Çok iyi bir istihbarat ağına sahip olan Alman güvenlik güçleri, bu tip çalışmalarda son 15 senede çok başarılı olmuşlardır.

Burada tabi her konuda olduğu gibi, ağırlıklı olarak Almanya'da yaşayan Türk vatandaşlarının yardımlarına da başvurulur. Sırf Almanya'da yaşayan Türkler değil. Türkiye'de yaşayan birçok vatandaşımız da bu Alman iş birliğinden nasiplerini almışlardır her zaman. Bu vatandaşlarımızın yardımları ya para amaçlıdır ya da Alman makamlarından çıkar sağlamak amaçlıdır. Bu çıkarlar genellikle amca oğluna vize talebinden tutun da kendi vizelerinin uzatılmasına kadar gider.

Genellikle Almanya'da muhbirlik yapanlar için yabancılar da-

iresi aranıp oturma müsaadesinin uzatılması rica edilir. Türkiye'dekilere ise ya vize verilir verdikleri bilgiye göre, ya da örtülü ödenekten para.

En çok Türk muhbiri bulunan Alman birimi ise BKA ve B-ND'dir. BFV'de ise öbür birimlere nazaran daha az muhbir vardır. Bunların yanında tabi maaşlı çalışan memur sıfatında değil de sözleşmeli elemanlar vardır. Bu elemanların maaşları genellikle Alman memurundan % 50 daha fazladır. Çünkü çalışma alanları ve konumlarından dolayı onların iş rizikoları bir Alman memura nazaran daha çok olarak bilinmektedir.

Bunların dışında ise para karşılığı bilgi veren Türk vatandaşları vardır. Bunlar ise X şahıs olarak geçerler. Bu tip insanlar ya bir olayda ya da en fazla iki olayda bilgi verip karşılığında paralarını alırlar. Ondan sonra genellikle onların dosyaları arşive giderek bir daha çıkmaz.

Türkler üzerinden bilgi toplama 1970'den itibaren başlamış olarak 2000'li yıllara kadar devam etmektedir.

1970 — 1980

	Maaşlı Ajan	X Şahıs Muhbir
BKA	0	300
BFV	0	100
BND	2	1000

1970 ile 1980 arası yılara bakılırsa Alman güvenlik birimlerinin içinde maaşlı çalışan aktif Türk kökenli Personel sayısının parmakla sayılamayacak kadar az olduğunu göreceksiniz. Muhbir sayıları da çok az olarak geçmektedir. 70. yıllar da. Bunun nedeni olarak o zamanlar Almanya'da yabancı uyruklu suç örgütlerinin azlığından kaynaklanmaktadır.

1980 — 1990

	Maaşlı Ajan	X Şahıs Muhbir
BKA	2	2500
BFV	3	1070
BND	5	4850

İhtilalden sonra bu sayıların artığını göre bilirsiniz. Bunun başka bir sebebi olarak da Almanya'da Türk vatandaşlarının İltica ve Sığınma taleplerinin artmasıdır. Birçok vatandaşımız İltica ve Sığınma taleplerinin kabul edilmesi için Alman güvenlik birimlerine bilgiler vermişler ve onlarla bazı konularda iş birliği yapmışlardır. Bunlar genellikle şu an kendilerini Aydın ulusalcı olarak Türk kamuoyuna tanıtan kişilerdir. 1980 ihtilalinden sonra Avrupa'ya ve ağırlıklı olarak Almanya'ya giden ve orada sığınma talebinde bulunan vatandaşlarımızın 75 % o anın şartlarına göre ya Türkiye'yi kötüleyip sığınma hakkı almışlardır, ya da Yukarıda belirtilen Alman güvenlik birimlerine Muhbirlik yaparak.

1990 — 2005

	Maaşlı Ajan	Almanya'da X Muhbir	Türkiye'de X Muhbir
BKA	10	3450	1700- 2000
BFV	7	2330	———
BND	15	———	18000—-25000

Son 15 senede bu sayıların astronomik şekilde artması Almanların Türkiye üzerinde oynadıkları oyunların hangi boyutlara geldiğini göstermektedir. 90'lı yıllarda PKK ve irticai gurupların faaliyetlerinin çoğalması ve Almanya'nın bu gruplara resmi şekilde destek çıkması, bu işbirliği ve muhbirlik faaliyetlerinin artmasına yol açmıştır. Genellikle Doğu Anadolu Bölgesi'nden gelen

vatandaşlarımız bu ajan tipi muhbirlik faaliyetlerine teşvik edilmişlerdir. BKA gibi birimler genellikle narkotikle mücadelede Türk ve Kürt muhbirleri kulanmış olup onlara yüklü paralar vermiştir. BFV ise genellikle terör olaylarının Almanya içi olmaması için ağırlıklı olarak Kürt kökenli vatandaşlarımızla iş birliğine gitmiş ve büyük başarılar elde etmiştir.

BND'nin faaliyet alanı yurtdışı olduğu için onların yaptığı çalışmalar genellikle Türkiye içi bilgi toplayıp Berlin/Pullach gibi merkezlerde bu bilgileri değerlendirmektir. Tabi bu faaliyetlerin yasak olduğunu BND ajanları da biliyorlar. Ama dost ülkelerde bilgi toplamak ve bu bilgilere karşı yüklü paralar vermek kimseyi herhalde rahatsız etmiyor olmalı ki, Türkiye'de BND ajanları bu tip faaliyetleri rahatlıkla yapabiliyorlar. Bu alman BKA için de geçerlidir.

Bunun önlenmesi için Türk Emniyet güçlerine görev düşüyor ve konsolosluklardaki Alman ajanlarına bunlar BND veya BKA irtibat memurları olsun notalar verip Türk vatandaşlarını bu tip faaliyetlere teşvik etmemeleri gerekmektedir. 1993 yılında Çek Cumhuriyeti bu tip faaliyetlerden dolayı Alman hükümetine nota vermiş. Çünkü orda da Çek vatandaşlarına Almanlar aynı şu an Türkiye'de yaptıkları gibi ajan faaliyetlerini para karşılığına teklif ediyorlardı. En sonunda Prager Tagblatt adlı bir gazete bu tip Alman faaliyetlerinden dolayı Çeklerin dikkatli olmalarını yazıp Çek hükümetinin bu konuya el atmasını yazarak 1 hafta içinde Prag'da bulunan Alman büyükelçisini üç defa Çek Dışişleri Bakanlığına çağırarak Almanlara nota vermişlerdi. Bizde ise şu ana kadar 4 Alman diplomatının Türkiye'de istenmeyen bir insan olarak Türkiye'deki diplomatik çalışmalarına son verip ülkeyi terk etmeleri istenmiştir. Buna misilleme olarak Almanlar Stuttgart başkonsolosluğumuzda bulunan iki Türk ajanını yurtdışı yapmışlardır.

Kaynaklar:

- Alman İçişleri Bakanlığı 10 yıllık Köstebek Faaliyetleri Kitabi, (Basın Bülteni)

- Hans Jachoman, "Almanya Namına Çalışan Köstebekler", Bertelsmann Kitabevi.

- Baden Würtemberg Eyalet İçişleri Bakanlığı 1990 Raporu.

- Prager Tagblatt, 17.5.1993.

- Frankfurt Algemeine, "Türk Köstebekleri", 22.9.1999

- Viktor Ostrovski, "Alman Ajanları, Bertelsmann

12. ALMAN AJANLARININ LAZLAR ÜZERİNE OYUNU

12. ALMAN AJANLARININ LAZLAR ÜZERİNE OYUNU

Lazlar, Kafkasya'nın güneyinde yerleşik dili farklı topluluklarda sadece bir tanedir. Almanya'nın Balkanlar, Kafkasya ve Ortadoğu'da menfaatlerinin Türkiye ile çatışması nedeniyle rakip gördüğü Türkiye üzerinde çeşitli hesapları olduğu bilinmektedir. Bu hesaplar bazen diplomasi ile götürülürken, bazen de Türkiye'nin yumuşak karnı olarak görülen hususlar istismar edilerek yapılmaktadır. Şimdiye kadar istismar edilen veya edilmeye çalışılan Kürtlerin ve Alevilerin yanında Lazların da uzun süredir kullanılmaya çalışıldığı ortaya çıktı.

Hemen belirtmek gerekir ki, dış güçlerin kışkırtmak üzere büyük çabalar harcadıkları Lazların oyuna gelmedikleri, çoğunluğunun sadık kaldığı görülmektedir. Bu durum o topluluğa bir eksiklik getirmez, ancak bunları da küçümsememek ve istismarlarına engel olmak gerekir. Almanların bu stratejisi ve hamlesi başarılı olmamıştır. Lazlar bölgede çok küçük bir topluluktur. Kafkasya'yı incelediğimde bölgede yaklaşık 21 değişik dili ve toplumsal yapısı farklılık gösteren topluluklar vardır. Hepsi de T.C.'nin birinci sınıf vatandaşıdır.

Alman Ajanlarının Faaliyetleri

1960'lı yıllarda Türkiye'den Almanya'ya giden işçilerimiz arasındaki Kürt, Çerkez, Pomak, Boşnak, Arnavut, Laz ve benzeri kökenli vatandaşlarımızla, Marksist-Siyasal İslamcı-Ümmetçi-Cemaatçi ve de Mezhepçi vatandaşlarımız arasında çengel atılanların sayısı hiç de az değildir. Kamuoyumuz tarafından hiç bilinmeyen bir örnek vermek gerekirse BND (Bundesnachrichtendienst: Alman İstihbarat Örgütü) ile ilişkili bir akademisyen olan Dr. Wolfgang Feuerstein, 1960'lı yılların başından itibaren Lazların ayrı bir ulus olduğu gerekçesiyle BND bünyesinde bir birim oluşturmuştur. Bu birim, önce masum bir biçimde, Karadenizli işçilerimiz arasından "Kaçkar Kültür Halkası" teorisine taraftar bulmaya çalışmıştır. Sıra Lazca alfabenin hazırlanmasına, sonra da bu alfabe ile yazılmış ders kitaplarının basımına ve dağıtımına gelmiştir. Lazcanın bağımsız ve yeterli bir dil haline dönüştürülmesi için akademik nitelikli çalışmalar yapılmış ve tüm yayınlar, folklorik nitelikteki periyodikler dâhil, başlangıçta gazeteci, akademisyen ve turist kimlikli BND elemanlarının valizlerinde Türkiye'ye sokularak hedef bölgeye ulaştırılmıştır. Ancak, Feuerstein'ın yaklaşık 20 yıl önce Türk makamları tarafından şüpheyle yakalanarak sorgulanması ve bir süre gözaltında tutulmasından sonra, bu iş Almanya'da Laz bilinciyle yetiştirilen ikinci kuşak işçi çocuklarına havale edilmiştir. BND, sırf güvenlik gerekçesiyle ve Türkiye'yi uyandırmamak amacıyla, uzun yıllar bu tür yayınları posta yerine güvenilir kuryelerle bölgeye göndermeyi yeğlemektedir. BND'nin finansı ile Türkiye'de 1994'ün ilk aylarında çıkarılan Türkçe-Lazca "OGNİ" adlı gazetenin mahkeme kararı ile kapatılması ve editörünün gözaltına alınmasıyla 1992'de İstanbul Üniversitesi'nde aşırı sol örgütlere mensup öğrencilerin bir boykot eyleminde Lazca yazılmış afiş açılması, Alman medyasında Türkiye aleyhine defalarca kullanılmıştır. Bugün alman üniversitelerinde Laz kürsüleri mevcuttur:

- Tübingen Üniversitesi
- Götingen Üniversitesi
- Münih Üniversitesi
- Berlin Üniversitesi
- Heidelberg Üniversitesi
- Freiburg Üniversitesi
- Hamburg Üniversitesi

Nitekim Yunanistan'da da Laz kimliğini kabul eden 300 Türk vatandaşının burslu olarak üniversite eğitimi aldığına ilişkin duyumlar gelmektedir.

Faaliyetler Doğrulanıyor

Alman ajanı Feuerstein'i tanıdığını itiraf eden Ö. Soysal adlı Türkiye düşmanı şahıs, bu kişinin yazdıkları doğrultusunda Lazları yönlendirmek için büyük gayretlere girişmiştir. Almanya'da öğretmenlik yapan ve kendisini Gümüşhaneli olarak tanıtan Sosyal'a, bir süre önce "ihanet haritası" yayınlayan bir forumun ve ilgili web sayfalarının kurulmasında Cengiz Kibaroğlu adlı şahıs da en büyük teknik desteği vermiştir. Kendisinin de Feuerstein gibi kişiler vasıtasıyla Alman istihbaratıyla ilişkide olma ihtimali kuvvetlidir. Çünkü kendisi şu ifadeleri yazabilmiştir: "Türkiye'de her türlü siyasi eğilimleri temsil edenler çeşitli yerlerin ajanı değil midir? TKP Moskova'nın, halkın sülalesi Tiran'ın, generaller Pentagon'un... Halkımızın gözünde ajanlık utanılacak bir şey değil, tersine becerikli insan sayılıp saygı görür ve bir gün işimiz düşer diye de iyi davranırlar."

Ajanlığı böylesine meşrulaştırabilen bir kişiden şüphe etmek gerekmez mi?

Bu kişinin sürekli tekrarladığı "Türkiye Cumhuriyeti yıkılmalıdır." gibi herzeleri yanında Mustafa Kemal Atatürk'e de ağır it-

hamları ve hakaretleri söz konusudur. Şöyle ki: "Bu arada bir sıradan katil diktatör çıkıp, içki sofrasında uydurduğu ve o ülkenin hiçbir halkının dili, dini, genel olarak kültürü ve tarihi ile hiçbir alakası olmayan bir uydurma ulus tasarlasın. Bu ulusa gerçek dışı bir tarih uydursun. Bir dil uydursun. Yemek kültüründen, müzik kültürüne kadar her alanda Avrupa'da veya bir yerlerden abarttığı şeyleri 'Gerçek Türk Kültürü' adıyla bu halka sopa ile dayatsın. ... İçki sofrasında uydurulan bu ulus zırvasına dayanan proje önce Kürt ulusal kurtuluş mücadelesinin yükseldiği 1984 sonrası dönemde yerle yeksan oldu."

İşte Atatürk'ü içki sofrasında ulus yaratmakla suçlayan kişinin, 1984'te başlayan PKK terörüne övgü cümlesi hemen paragrafın sonunda kendini gösterdi.

Ö. Soysal'ın "değerli bilim adamı" dediği Feuerstein'a yer veren Ascherson adlı şahsın kitabı ile ilgili sözleri ise şöyle:

"1994 yılında *Black Sea* adı ile Londra'da yayınlanan Neal Ascherson'un kitabı 1998'de Almanya'da *Schwarze Mehr* adı ile yayınlandı. Kitap Karadeniz kıyısındaki halkların kapsamlı bir araştırmasını bir edebiyat ve tarih karışımı yazım tekniğiyle okuyucularına sunuyor. Kitapta Feuerstein'la ilgili ve onu tanıtan bilgiler de vardı. O bilim adamı olarak 30 seneye yakın bir süredir Laz kültürü ve hayat şartları üzerine bilimsel araştırmalar yapmaktadır. Gerçekten Wolfgang'ın 30 yıllık araştırma yolundaki macerası bizim sefaletimizin de bir aynası olması bakımından ibret vericidir.

Ascherson şöyle yazıyor:

"Bilim adamı Wolfgang Feuerstein Schwarzwald'de Schopfloch adlı sevimli bir köyün ortasından geçen yol üzerinde eski ağaç yapımı bir evde sarışın çocuklar, kitaplar, kâğıtlar ve yabancı posta pullarıyla donanmış zarflar arasında yaşamaktadır. Feuerstein sarı sakallara ve çok açık mavi gözlere sahip ve zengin birisi de değil. Al-

man entelektüelleri için alışılmamış bir şekilde hiçbir üniversitede öğretim görevlisi değil. Profesör olmadığı gibi, doktor bile değil. Fakat kendisi çok makul birisi. Schopfloch'taki evinde bir ulus yaratmaya çalışmaktadır."

Profesör ve doktor olmayan bir kişinin 30 yıldan fazla bir zamandır Lazlarla ilgili araştırma yapmasının sebebi, Alman istihbaratının kendisine verdiği görevle izah edilmektedir. Hele hedefine bir bakınız: "bir ulus yaratmak." Tabi Türkiye'yi sıkıntıya sokmak, Alman dış politikasına yeni bir alet sunmak için zemin oluşturmaya çalıştığını gizliyor. Çalışmalarını Schopfloch adlı köyde sürdürmesinin sebebi ise, kendisinin Türk güvenlik kuvvetlerince tespit edilerek yakalanması ve bu sebeple Türkiye'ye girmemesi olmalı. Bu kişinin Türkiye'deki çalışmaları ve yakalanışı Ascherson'un kitabında şöyle geçiyor:

"Feuerstein ilk olarak 60'lı yılarda Laz ülkesinin köylerine seyahat eder. Lazca konuşmayı ve anlamayı öğrenir. O zengin bir sözlü kültür bulur orada, müzikler ve melodiler, masallar ve merasimler... Bir dil ki; kendisinden önce bu dilde araştırma yapan dilbilimcileri hayran bırakan bir lisan. Orada bir toplum bulmuştu ki, belki 15. yüzyılda Türklerin Pontus'u işgali öncesi yaşayan toplumun tarihi arka planı bilinmeden yaşanan bir kültür. Bu toplumun yazılı bir dili olmamıştı. Kitlesel haberleşme selinin ve sosyal dönüşüm dalgasının Pontus'un bu sapa köşesine de ulaşmaya başladığını gören Feuerstein, birkaç on yıl içinde Laz kimliğinin yeşerip serpileceğini de tespit edebilmişti.

Lazların bir halk olduğu (kendine özgü milli bir toplum, ayakta kalması, yaşaması ve mutluluğu insanlığın mirasının çok değerli bir parçası "komponent" olarak) o zamanların genç insanına sanki bir dinsel vahiy gibi inmişti. Hiçbir şey yapılmadığı takdirde, bu küçücük halk kendini savunmaktan aciz olarak ve tam da gelişim ola-

naklarının önünün açıldığı bir aşamada bir daha geri dönülmez bir biçimde kaybolup gidecekti.

Feuerstein kurtarma çalışmalarına başlama kararı alıyordu. Fakat onun başı işin başında belaya girdi. Onun neler yaptığına ve nereleri ziyaret ettiğine dair haberler Türk yetkili makamlarına ulaşıyordu. Emniyet güçleri onu yasak sınır bölgesine yasadışı girdiği gerekçesiyle tutukladı ve dayaktan geçirdi. Hatta ölümle tehdit edildi. Kısa bir tutukluluk döneminden sonra sınır dışı edildi. Bu olaydan sonraki 15 yılda çalışmalarına hep Almanya'dan devam etti. O ve Almanya'da yaşayan Lazlardan oluşan küçük bir grup ile "Kaçkar Kültür Gurubu" adlı bir birlik kurdu. Ve Lazlar için bir yazılı milli kültür inşasına girişti.

İlk olarak da bir alfabe. O başlangıç olmak zorundaydı. Daha sonra ilkokul için Lazca küçük hikâye kitapları Schopfloch'tan gizli yollarla Türkiye'ye giriyordu. Bir süre, sanki hiçbir etkisi olmuyormuşçasına bir hareket gözlemlenmedi. Muhtemelen giden materyaller gitmesi gereken bölgelere ve kesimlere ulaşmamıştı daha. Belki de Laz aileleri bu materyalleri son derece tehlikeli bulmuş ve korkmuşlardı. Belki birçokları kitapları bu yüzden imha etmişlerdi. Fakat daha sonra yankılar Almanya'ya gelmeye başladı. Okuma kitapları sayfa sayfa kopyalanmış ve çoğaltılmaya başlanmıştı. Laz öğrencilerin okuldan sonra gayri resmi şekilde Lazca eğitimde bu kitapları kullandıklarına dair haberler gelmeye başlamıştı. Türkiye'nin çeşitli yerlerinde bir kaçak öğretmenin risk alarak Laz öğrencilere Lazca eğitim başlattığına dair haberler geldi. Bu küçük bir adımdı. Fakat başlangıç yapılmıştı.

Şimdilerde ise Schopfloch'ta ilk Lazca sözlük hazırlanmaktadır. Bu aynı şekilde bir çalışmanın ilk cildi için de geçerlidir. Bu çalışma bir tarih kitabı olmayacaktır. Bu iş için henüz erkendir. Bu Lazların geçmişi ile ilgili kaynak toplama ve bibliyografi çalışması olacaktır."

Burada bahsedilen alfabe ve sözlük de hazırlanmış ve yayınlanmıştır. Bütün bunların arkasında BND Ajanı Feuerstein'in gizli elini görmek, saf ve temiz duygularla kültür çalışması yaptığını düşünen insanlarımız için üzücü olsa gerektir. Fakat maalesef durum budur.

Kaçkar Kültür Çevresi

L. Forum'da Ö. Soysal şöyle diyor;

"Ayrıca uzun süren toplantıda, Wolfgang'ın Lazların mimari kültürü hakkında da ayrıntılı malzemeler ve bilgiler topladığını biliyorum. Kiliselerin mimari özeliklerini teferruatı ile anlatırken, Lazlara özgü farklılıkları da ayrıntılarıyla incelemiş ve bir dia gösterisinde anlatmıştı. Yemekler, giyim kuşam, masallar, fıkralar gibi sözlü birikimlerle ilgili çok sayıda malzeme toplamıştı. O vakitler Kaçkar Kültür Çevresi dediğiniz grup bu toplantıda, 'Dernek kuralım, Yönetim kurulu olsun' vs. diyerek zaten bir avuç olan insanın enerjisini boşa çıkaralım anlamına gelecek tutum içinde iken, Wolfgang toplantıya katılan her bir Laza, malzeme toplayın, şöyle yapın, böyle araştırın diye çırpınıyordu. Bir tek Lazca kelimeye bile büyük değer veriyor ve etimolojik kökenleri ile derinden ilgileniyordu. Lazların dünyası başka idi. Onlar için kim yönetim olacak kim başkan seçilecek vs. gibi konular önemli idi. Daha o vakitler kendi kendime 'Vah Wolfgang'ın solcuların elinde düşeceği hallere' diye hayıflanmıştım. Wolfgang'ı çalışkan ve üretici olarak hatırlıyorum. Etrafında toplanmış Lazlar ise tersine...

Toplantı dışında verilen aralarda çok değerli genç bir Pontuslu Helen'i hatırlıyorum. Çok canlı tartışmalara sebep oluyordu. Kendilerine yanlışlıkla Laz denildiğinden, gerçekte Müslüman Helen olduklarından bahsederek 1974 yılındaki Kıbrıs çıkartmasında Karadeniz Müslüman Helenlerinden Rumca bilen genç askerlerin Kıbrıs-

lı Hıristiyan Rumlara kurulan komplolarda nasıl kullandıklarını ayrıntıları ile anlatıyordu."

Kiliselerdeki Laz kültür unsurlarını ortaya koyan Alman ajanının herhalde Lazları nasıl Hıristiyanlaştıracağının ilk adımları olarak bu şekilde hareket edebileceğini düşünmek gerekir. Almanya'daki "Kaçkar Kültür Çevresi" adlı grubun Alman istihbaratı tarafından kurulup yönlendirildiği de böylece ortaya çıkmış olmaktadır.

Aksamaz, Feuerstein ve Ascherson

Feuerstein konusu L. Forum'da tartışma konusu oldu ve insanlarda önemli bir rahatsızlık meydana getirdi. Kimisi tepki gösterdi kimisi ise konuyu kapatarak tartışmaya gayret etti. Buradaki bir yazıda şöyle deniliyor; "Uzun bir zamandır Sn. Soysal tarafından anılan şahsın adını duyuyoruz. Ancak bu konuda birtakım çelişkiler olduğu da açık. Bu konuda bilgilenmeye ihtiyacımız olduğu kanısındayım. Ali İhsan Aksamaz son kitabını (daha doğrusu bir önceki derleme çalışmasının özeti niteliğindeki yeni kitap) adadığı kişilerden biri de Sn. Wolfgang'dı. Anlaşılıyor ki Sn. Wolfgang'ın ciddi katkıları olmuş ve olmaktadır."

Ali İhsan Aksamaz, "Dil-Tarih-Kültür-Gelenekleriyle Lazlar" adlı kitabını diğer üç kişiyle birlikte Wolfgang Feuerstein'e adamış. İthaf yazısında aynen şöyle diyor; "Bu çalışmayı, Laz aydını Hopalı Faik Efendi'ye; Sovyetler Birliği Laz Okulları Direktörü İskender Litaşi'ye, Fransız dilbilimcisi Profesör George Dumezil'e ve Alman halkbilimcisi Wolfgang Feuerstein'e adıyorum.

Demek ki kitabında diğer ithaf edilenler gibi bu Alman ajanının da önemli katkıları söz konusudur. Kitabı ona ithaf ettiğine göre, bu kitapta Alman istihbaratının sağladığı bilgilerin de yayınlandığını kabul etmek gerekiyor.

Ayrıca Ali İhsan Aksamaz ilk kitabı olan "Kafkasya'dan Karade-

niz'e Lazların Tarihsel Yolculuğu"nun sunuş kısmında Feuerstein'i doğrudan görüşerek veya bir şekilde temas kurarak yardım aldığı kaynak kişilerden biri olarak gösteriyor. Aynı kitapta kaynak kişiler arasında sayılan bir başkası daha var. İsmi size yabancı gelmeyecek sanıyorum; Neal Ascherson. Yukarıda Ö. Soysal'ın bahsettiği ve alıntılar verdiği kitabın yazarı.

L. Forum'da bir arkadaş şöyle yazıyor; "Bir Laz olarak seneledir Laz kültürü ve tarihi ile ilgili bütün yayınları izlerim. Feuerstein bir söyleşisinde 15 Laz kralının isimleriyle bilindiğini açıklamıştı. Aksamaz da bütün kitaplarında ve makalelerinde aynı ifadeyi tekrarlayıp "15 Laz kralını isimleriyle bildiğini söylüyor. Ancak her ne hikmetse Laz tarihi konusunda en fazla bilgi sahibi olan bu araştırmacılar bir türlü bu kralların isimlerini açıklamıyorlar." Bu son ifadeler de Ali İhsan Aksamaz'ın referanslarının Feuerstein ve Ascherson'a dayandığını ortaya koymaktadır.

İstihbaratın işi saptırmak ve istediği kanala insanları yönlendirmektir. Gerçekler onlar için bir şey ifade etmeyebilir. Ama yalanlar üzerine hiçbir gerçek bina edilmez. Sanırız bu kadar bilgi de insanlarımız üzerinde oynanmak istenen oyunlar konusunda yeterince ikaz edici olmuştur.

Ali Rıza Saklı

Not: Yukarıdaki yazıda Neal Ascherson'un "Karadeniz" isimli kitabından yapılan alıntıları O. Soysal adlı kişinin forumdaki tercüme yazılarından aktarmıştım. Bu kitap Türkçe'ye çevrildi ve İş Bankası Yayınları tarafından yayınlandı. Kitabı okudum ve hakkında yazdığım yazıyı sitemizde yayınladım. Kitapta Ascherson, W. Feuerstein'ın kışkırtıcı tavrını eleştiren çok önemli kuşkular dile getirmiştir. Bahsettiğimiz yazımızın, Lazlarla ilgili bölümü hakkındaki kısmını aşağıya alıyorum;

"Kitabın, daha önce başka kaynaklardan alıntılar yaparak bir yazımızda eleştirdiğimiz bölümüne geldik... Yazar, 1960'tan beri Lazca ile ilgilenen ve Doç. Dr. Necip Hablemitoğlu'nun bir araştırmasında 'alman ajanı' olarak teşhis edilen Wolfgang Feuerstein'ı anlatıyor: Schopfloch köyünde Wolfgang Feuerstein adlı bir Alman bilim adamı yaşıyor... Herr Profesör hatta Herr Doktor da değil. Ama çok meşgul biri. Schloploch'taki ahşap evde bir ulus yaratıyor." Türkiye'nin çimentosu olmakla övünen, Türk ulusunun bir parçası olan Lazları ayırarak onlardan "bir ulus yaratmak" peşine düşen kişi ile kitabın yazarı Ascherson, Lazların Müslüman olmadan önce Hıristiyan olduklarını unutmalarını da üzüntüyle kaydediyor.

Batılıların Doğu üzerinde yaptıkları çalışmalara "Oryantalizm" (Doğubilim) denir. Edward Said'in meşhur eserinde (Oryantalizm) Batılıların Doğu üzerine yaptıkları bilimsel (!) çalışmaların nasıl "sömürgeciliğini keşif kolu" olarak iş gördüğünü anlatıyor. Feuerstein'dan aldığım Almanca iki satırlık mesajda; Alman ajanı olmadığını ve Ascherson'un kendisi için "bir ulus yaratıyor" deyişini kastederek, onun ne yazacağını belirleyemeyeceğini söylese de kendisini samimi bulmadım.

Almanya'daki "Kaçkar Kültür Merkezi" ile işbirliği halinde, kendisinin Lazlarının ilk alfabesini geliştirdiğini, ilk sözlüklerini hazırlamakta olduğunu Ascherson'a anlatmış. Ancak bundan sonra ortaya çıkan Lazca Alfabe'yi sanki Fahri Lazoğlu takma adlı kişi hazırlamış gibi takdim ediyorlar. Yine bundan sonra iki sözlük yayınlandı, ama hiçbirinin üzerinde Feuerstein adı yoktu. Kendisi bu çalışmalarını ne yapmıştır?

Kendileri ilkokul kitapçıkları hazırlayıp, gizli yollardan bölgeye göndermişler ve kandırabildikleri öğretmenler vasıtasıyla ilkokullarda veya okul sonrasında insanlara eğitim vermeye başlamışlar. Bu tür faaliyetler de bir istihbarat teşkilatının işi gibi görünmektedir.

Ascherson Feuerstein'ın yaptıklarını naklettikten sonra, onun girdiği yolun Avrupa'nın uluslaşma tarihinden (18. yüzyıl) çok sonra ve dünya devletten çok ulusluluğa geçerken yanlı bir tarafı olduğunu ifade ediyor: "Eğer söylenecek başka söz kalmadıysa, Wolfgang Feuerstein anakronizmden (tarih yanılgısı) başka bir şey olamaz. O ancak son Hederci, bir ulus inşa eden son Avrupalı entelektüel olabilir."

Ayrıca Ascherson Feuerstein'e Batılı akademisyenlerden eleştiri geldiğini de söylüyor. Onlara göre; "Feuerstein'ın yaptığı ahlaki ve bilimsel olarak yanlış"tır. Çünkü bir başka toplum üzerine araştırma yapan kişi, araştırma yapmanın ötesine gitmemek zorundadır. Yabancı bir araştırmacının varlığının bile bir dereceye kadar inceleme konusu olan toplumda etki ve davranışlarda değişiklik yaratması kaçınılmaz olabilir, fakat bu toplumun tartışmalarında taraf olmak, dahası geri dönülmez biçimde onun yaklaşımlarını değiştirmeye kalkışmak, canavarca bir tutumdur ve bilimsel sorumluluk anlayışının kötüye kullanılmasıdır."

Feuerstein bu eleştirileri umursamıyor bile... Ona göre, Karadeniz'e gönderdiği alfabe yayınların yerine ulaşmış olması onun haklı olduğunu gösteriyor. Tabi bilimsel ahlakı tamamen bir tarafa bırakmış... Zaten bir bilim adamı sıfatı ve görevi olmayan ve istihbaratçı olduğu iddiaları ciddi olan birisidir o.

Yazar Feuerstein'ın yaptıklarını olumlu-olumsuz iki anlamda değerlendirmeye çalıştıktan sonra son söz olarak şöyle diyor: "Kadmos, Thebai'nin ilk kralı, Yunanistan'a alfabeyi sokmuştu. Ama aynı zamanda silahlı insanların filizlendiği ejderha dişlerini toprağa diken de oydu."

Yunanistan'ın Kavala, Xanti, Igomenisa, Alexandirepolis gibi şehirlerinde toplam olarak 1.2 milyon Pontus Rum'u yaşamaktadır. Bunlar genellikle çok iyi Türkçe konuşabilen ve Laz kültürünü unutmamış insanlardır. Almanya'da Göpingen şehrinde bu Pontus

Rumlarının dernekleri vardır bu dernek Yunanistan bağlantılı ve Alman destekli bir dernektir. "Exil Pontosuana" adındaki dernek Göpingen Belediyesi'ne kayıtlıdır. Birçok PKK yanlısı bu derneğe giderek bütün toplantılarına katılırlar. Bu katılımın amacı ise genellikle Pontuslulara bağımsızlıklarında destektir. Bu Pontus derneği üzerinden 5000 PKK yanlısı Yunanistan'dan iltica almışlardır. Kavala'daki PKK eğitim kampının sahibi de Pontus Yunanlısıdır ve kendisinin bir de Alman pasaportu vardır. Bu Pontus derneği, son 20 senede Alman hükümetinden toplam olarak 2 milyon Alman Markı para yardımı almıştır. Bu yardımın verilmesinin sebebi de kendi anavatanlarından kovulan azınlıkların, kendi kültür faaliyetlerini Almanya'da demokratik çerçevede sürdürebilmeleridir.

Almanların Kafkasya kökenli birçok topluluğun içinden Lazları seçmesi onları herhangi bir sonuca götürmemiştir. Sadece Pontus ve Rum ideolojisine hizmet etmiştir. Türkiye'de etnik yapılarla olan tüm sorunlar AB uyum yasaları ile çözümlenmiştir ve çözümlenmektedir.

Kaynaklar:

- Dr. Necip Hablemitoğlu, "Bundesnachrichtendienst Ve Kosova Sorunu", Yeni Hayat Dergisi, Sayı: 55, s.22

- Petro Iksantir, "Pontus İmparatorluğu", Helenos Kitabevi, 1978 sayfa 121-147

- Neil Ascherson, "Black Sea", Bertelsmaan Verlag / İş Bankası Yayınları, 1977 sayfa 119

- Ali İhsan Aksamaz, "Dil-Tarih-Kültür-Gelenekleriyle Lazlar", 1988 sayfa 89-94

- Edward Said, "Oryantalizm", Berttelsmann, 1992 sayfa 164

13. ALMANLARIN TÜRKİYE'DEKİ YAHUDİ KATLİAMLARI

13. ALMANLARIN TÜRKİYE'DEKİ YAHUDİ KATLİAMLARI

2. Dünya Savaşı'nda Türkiye ne kadar tarafsız kalsa da, savaş esnasında her iki tarafı iyi idare etmiş ılımlı bir diplomasiyle savaşa girmememizi sağlamış olsa da o zamanın politikacıları, Almanların savaş esnasında Türkiye üzerinden yaptıkları faaliyetlerden muhtemel olarak haberdar değildiler. Alman ordularının Yunanistan ve Bulgaristan sınırlarımıza kadar gelip Türkiye'ye saldırmamalarının sebebi hala tarihçilerimiz tarafından bilinmemektedir. Türk tarihçilerine sorduğumuzda "Hitler bizden korktu" veya "Hitler 1. Dünya Savaşı'ndan sonra Türklerin emperyalist güçlere karşı sürdürdüğü bağımsızlık savaşına hayran kaldı" gibi laflarla kendilerini teselli etmişlerdir maalesef.

Gerçek şu ki Hitler Almanyası Türkiye'yi bir ay içersinde istila ederdi ordularıyla.

Hitler Almanyası'nın gizli servisi "ABWEHR"in İstanbul'da sürdürdüğü faaliyetler üzerine araştırma yapıldığı zaman şu sonuca varmış olacaksınız: Alman NS Dokümantasyon Merkezi'nde (NS Dokumentation Centrale) Türkiye ile ilgili enteresan belgeler vardır.

Rainhard Gehlen'in Türkiye'ye gelip burada Trakya ve Sovyet sınırında yaptığı çalışmalar, geniş çaplı rapor edilmiştir o zamanlar. Almanlar Türkiye'yi istila etmek istiyorlardı. Bununla ilgili birçok belge var ama sebebi bilinmeyen nedenlerden dolayı bu operasyon her seferinde iptal edilmiştir.

von Papen, Botschafter in Ankara	**I, II**
Schacht, Reichsbankpräsident bis 1937	**I, II**
Fritzsche, Sprecher des Pgpagandaministeriums	**I, II, IV**

Von Papen'in Nürnberg'te yargılandığı belge

Alman Büyükelçisi Vonn Papen 1945 yılında Nürnberg Savaş Suçlular Mahkemesi'nde yargılandığında o zamanın Türkiye'sinde kimse sormamış. "Bu adam bütün savaş esnasında Türkiye'de büyükelçiydi. Acaba bunu niye Nürnberg'te yargılıyorlar savaş suçlusu olarak?"

Eğer bu soruyu o zamanın diplomatları araştırsaydı, o zaman Vonn Papen'in ne sebeple yargılandığını ve bu suçlardan 10 sene niçin ceza aldığını bilirlerdi. Çünkü Vonn Papen ilk olarak Struma gemisinin vurulup batmasından sorumlu tutulmuş. İkinci olarak da Türkiye üzerinden silah ve malzeme alımı organize etmekle suçlanmıştır. Üçüncüsü Türkiye'de kaybolan Bulgar ve Romen Yahudilerinin öldürülmesiyle ilgili yargılanmıştır. Diğer suçlamalar da delil yetersizliğinden düşmüştür. Ama öbür iki konudan 10 sene ceza alarak Berlin'de cezasını çekmesine sebep olmuştu.

Benim araştırma yaptığım konu ise üçüncü punto suçlamasıyla ilgili. 1940 yılında İstanbul'da ikamet eden Musevi kökenli birçok vatandaşımız kendi din ve ırk mensuplarının Avrupa'daki akıbetleriyle ilgili az çok bilgi edinebiliyorlardı. Çünkü Bulgaristan, Yunanistan, Almanya, Romanya, Yugoslavya, vs. gibi devletlerden kaçan birçok Yahudi öncelikli olarak Türkiye'ye geliyor sonra da buradan Filistin'e gidiyorlardı. Onların verdikleri bilgiler genellikle yabancı diplomatlara bildiriliyor, ama kimse böyle bir insanlık dışı katliamın yapıldığına inanamıyordu. 1942 yılında İstanbul Musevi cemaatinde bir dedikodu yayılır. "Alman ajanları İstanbul ve çevresinde gizli kamplar kuruyorlar" diye. Balat ve çevresinde yaşayan birçok Musevi kökenli vatandaşlarımız evlerinin altına tüneller yaptırarak muhtemel bir Alman istilasında bu kamplara girmekten kurtulmak için bir ön tedbir almışlardır. Burada o zamanın Alman belgelerine bakarsak Gestapo Şefi Himler imzalı bir yazı göze çarpar: "Führerimizin verdiği talimat gereği 1952 yılına kadar Avrupa'da yaşayan bütün Yahudi ırkını elimine etme planında Türkiye'ye daha savaş ilan etmediğimiz için orada başta İstanbul olmak üzere 110 bin Yahudi'nin de bu proje kapsamına girmesi için SS bölümünde ufak bir grup oluşturulmasına izin verilmiştir." Bu, Avrupa'da yaşayan 12 milyon Yahudi'nin 1952 yılına kadar yok edilmesiydi. Bu emir üzerine Türkiye'ye diplomatik kimlikle 50'ye yakın SS subayı

gelerek İstanbul'da faaliyetlerini sürdürmeye başlamışlardır. Bunların kaldığı yer genellikle Tarabya'da bulunan Alman misafirhanesidir. O zaman Alman askeri mezarlığı olarak geçiyordu.

İstanbul'daki Musevi cemaati bu tip dedikodulara pek kulak asmıyordu. Çünkü Türkiye'de böyle bir katliamın olamayacağını, daha doğrusu hiçbir Türk'ün bu tip soykırım olaylarına göz yummayacağını biliyordu. Hitler Almanyası Doğu Avrupa ülkelerinde kurduğu ölüm mekanizmasını tam teşekküllü şekilde aktif tutuyordu. Bunu Büyükelçi Papen Nürnberg Savaş Suçluları Mahkemesi'nde bilmiyordum diye defalarca dile getirse de gene de ona kimse inanmıyordu. Tarabya'daki Alman misafirhanesine bu araştırmaları yapmak için girmek mecburiyetindeydik. İstanbul Alman Lisesi'nin her sene düzenlediği Sosis Günü'nde normal bir vatandaş gibi oraya girerek orda olabilecek deliller üzerine çalışma yaptık. Öncelikli olarak askeri mezarlıkta bulunan mezar taşlarının teker teker resimlerini çekerek burada bazı ipuçlarına rastladık. Bir mezar taşı ilgimizi çekmişti. Çünkü bütün mezar taşlarında ölen askerlerin isimleri ve hangi gemi veya denizaltıda görev aldıklarına dair bilgiler vardı. Ve bütün mezar taşları askerler gömüldükten sonra yapılmış ve mezarlık defterine geçmişlerdi. Ama bu mezar taşında böyle değildi.

SS subaylarının 1958 yılında yapılan mezar taşları

Burada mezar taşı 1958'de yapılmış ama askerler sözde 1944 ve 1945'lerde ölmüşlerdi. Bu Alman disiplinine uymayan bir şeydir. Çünkü hiçbir Alman mezarlığında 15 sene evvel ölmüş bir askerin mezar taşının 15 sene sonra yapılması diye bir şey yoktur. Bütün ilgim bu mezar taşını araştırmaktı.

Misafirhaneyi biraz daha dolaştıktan sonra, misafirhanenin içinde bulunan Katolik kilisesi ilgimizi çekti. Bu kilisenin yanında bulunan bir ölü yakma yeri olan bir krematoryum vardı. Bu yakmalık, Almanya'daki her şehirde ve kasabada olan bir krematoryuma benzemiyordu, çünkü onlar normal olarak bunun üçte biri kadardır; yani bir ölü yakmak istiyorsanız bunun gibi 8 metre büyüklükte bir bacalı krematoryuma ihtiyacınız yoktur. Bu krematoryum yine ilgimizi çekmişti çünkü aldığımız bilgilere göre 2. Dünya Savaşı'da İstanbul'da Musevi vatandaşlarımız tarafından yayılan dedikodunun doğru olabileceğinin ihtimali vardı.

Elimizdeki Dachau kampının ve Buchenvald toplama kamplarının krematoryumlarının planı vardı, çünkü bu plan üzerine bütün Yahudilerin yakıldığı krematoryumlar inşa edilmişlerdi.

Yahudilerin Tarabya'da yakıldığı krematoryum Alman misafirhanesi

Şimdi tabi bu dedikodunun aslını araştırmaya sıra gelmişti. Türk Musevi cemaati bu konuya pek sıcak baktılar. Ben konumumdan dolayı yıllarımı Kaçak Nazilere ve savaş suçlularının adalet önüne çıkarılmasıyla ilgili yurtdışında yaptığım çalışmalara verdiğimden dolayı olayın peşini pek bırakmak istemedim. Burada çok enteresan bilgiler edindim ve bu dedikoduların o zamanlar doğru olduğuna dair bazı bulgular edindim. Bulgularım şu idi: Romanya'dan Türkiye'ye kaçan iki Musevi aile ve Bulgaristan'dan Türkiye'ye gelip kaybolan üç Musevi'nin İstanbul'a geldikten kısa bir süre sonra Gümüşsuyu yakınlarında bir otelde kaybolduklarıydı.

Romanya'dan Cino Winter, Klara Winter, Helena Winter, Susan Winter Ailesi.

Jossi Goldberg, Elesa Goldberg, Jakob Goldberg

Bulgaristan'dan Simon Stern, Benjamin Morgenstern ve Marek Morgenstern

Bu yukarıda adını saydığımız şahıslarlar gaz odalarından kaçarak Türkiye'ye gelmişler ve buradan Filistin'e gitmek için gemi beklemişler İstanbul'da. Sırf bununla değil İstanbul'da yaşayan birçok. T. C. kimlikli Musevi vatandaşı dolaylı yoldan kaybolmuşlardı İstanbul'da. Bütün bu Tarabya'daki Alman misafirhanesinde o zaman İstanbul'da bulunan SS subay ve astsubayları tarafından kaçırılıp muhtemel olarak orada öldürüldükleri ve delilleri yok etmek için de bu ölüleri yaktıkları ihtimali somutlaşıyordu. Almanlar 2. Dünya Savaşı'nda Türkiye'ye soktukları ajanlar vasıtasıyla bunlar genellikle SS subaylarıydı. İstanbul ve çevresinde muhtemel bir istila olayında geniş çaplı Gestapo ile Musevi kökenli vatandaşlarımızı toplayarak Tarabya'nın açıklarında yapılacak bir toplama kampında topyekün yok etmek istiyorlardı. Çünkü SS'in görev alanı Yahudi ve Ari olmayan ırk mensubu insanları toplayıp yok etmekti, bu faaliyetler için yemin törenlerinde öncelikli olarak SS görev alanının dünyayı Ya-

hudi zulmünden kurtarmaktı ve bunu da ancak onların hepsini öldürerek gerçekleştirebilirlerdi. Ama neden Türkiye? Niçin? Almanların Türkiye'de harekât kabiliyetleri çok büyüktü. Türk güvenlik birimlerinin Türkiye'de Almanların bu tip faaliyetleri sürdürecekleri akıllarından bile geçmezdi. Bugün söyleseniz gene kimse inanmaz o zamanlar Almanların Türkiye'de yaptıklarına. Acı verici ama öyle. Bizim vurdumduymazlığımızdan, o zamanlar birçok Musevi kökenli vatandaşımız. Korku içinde Avrupa'daki din kardeşlerine yapılan soykırımın buralarda da Almanlar tarafından yapılacağı ihtimali üzerinde durmuşlardır. Ama hiçbir zaman vatandaşı oldukları memleket tarafından Almanlara yem olarak atılmayacaklarını da çok iyi biliyorlardı.

SS Üstçavuş Albrecht Teodor, SS Baş Çavuş Arens Georg, SS Çavuş Schenbrener Otto, SS Üstçavuş Asbach Günter, SS Yüzbaşı Abrakat Heinz... Bütün bu isimler Tarabya'daki Alman misafirhanesindeki Alman askeri mezarlığında gömülüler. Bu isimlerini saydığım insanlar ve daha çoğunun burada gömülü olmaları ve bu mezarlığın 1958 yılında yapılması bütün bu Alman SS ve Abwehr'in ajanlarının harpten sonra kaçak olarak Türkiye'de yaşadıklarının delilidir. Bununla kalmayıp İsviçre ve Vatikan üzerinden 2. Dünya Savaşı'ndan sonra Türkiye'ye kaçan birçok kaçak Nazi'nin de buralarda muhtemel olarak yattıkları ihtimali büyük olasılıklardır. Yukarıda saydığımız isimler askeri mezarlıkta Sovyetler Birliği tarafından vurulan gemilerden denize düşüp Türk kara sularına gelen Alman askerleri diye geçiyorlar. Ama isimleri NS Dokümantasyon Merkezi'nde bilgisayara verdiğiniz zaman bu şahıslar insanlığa karşı işlenen suçlardan savaş suçlusu olarak aranmaktadırlar.

Almanlar 2. Dünya Savaşı'nda sadece İstanbul'da değil İzmir, Ankara, Kayseri, Çanakkale gibi illerimizde de birçok araştırmalar yaparak ne kadar Musevi yaşadığını bilmek istemişlerdir. Herhalde Türkiye'de o zamanlar 1 milyon Musevi kökenli vatandaşı olsaydı

Almanlar ilk fırsat da Türkiye'ye saldırırlardı. Sırf Museviler değil Roman ve Sinti Çingeneleri de Alman kamplarında Avrupa'da katledilmiştir. Bunların sayıları da 800 binlerdedir. Türkiye'de o zamanlar Roman olarak 600 bin vatandaşımız vardı. Muhtemel olarak onların da akıbetleri bir Alman istilasında Avrupa'daki yoldaşlarından farklı olmayacaktı. Çünkü Alman planlarında bir muhtemel istilada Türkiye'de kurulacak kampların ağırlıklı olarak İstanbul ve çevresi, yani Karadeniz'e yakın yer olması isteniyordu. Bu çalışmalarda İstanbul'un Karadeniz'e yakın bir yerinin olması sebebi de şundan kaynakalnıyordu: Sovyetlerdeki Rozwadof Liman şehri ve Romanya'daki Konztanza Liman şehrinden toplanacak Yahudilerin gemiyle Türkiye'ye getirilip burada katledilmeleri. Alman misafirhanesi de çok iyi bir komuta merkezi olarak seçilmişti. Bütün operasyonun buradan yapılması da belgelerde belirtilmiş olarak görülmektedir. Bizim siyasetçilerimiz halkın açlığıyla ve ekmek karneleriyle uğraşırken ve 2 milyon askere nasıl savaşa girmeden bakacaklarını düşünüyorlardı. Hitler Almanyası'nın diplomatları kendi ordularının Türk sınırlarını eğer geçerse nasıl bir senaryoyla karşılaşacaklarını düşünüyordu. Türkiye'de o zamanlar resmi şekilde diplomatik amaçlı iki yüz Alman diplomatı bulunmaktaydı. Bunun dışında askeri ataşeliğin 25 subayı ve tabi yüze yakın da çeşitli amaçla konuşlandırılmış askeri elemanlar vardı. Bunların dışında da tabi Rainhard Gehlen'in ajanları ve SS subaylarından oluşan özel tim vardı. Boğazlar savaş gemilerine kapalıydı ama Alman ve İngiliz denizaltıları İstanbul ve çevresinde birbirleriyle yarış yapıyorlardı. Alman denizaltı filosu Akdeniz ve Karadeniz'de bayağı güçlü bir konuma sahipti. U.23, U.35, U.56, U.32, U 41 gibi birçok savaş ve nakliyat gemilerini batırmış ünlü Alman denizaltıları da uzun zamanlar geceleri İstanbul sularından geçerek Karadeniz'de çok zayıf olan Sovyet deniz filosuna korkulu anlar yaşatmışlardır.

Sturma adlı bir gemi Türk denizcilik tarihine oturacak ve yıllar

sonra Türk medyasına eksik bilgiler de olsa yarı belgesel yarı kurgu niteliğinde bir program yapılmıştı. Struma ile ilgili TV belgeselinde bu geminin sonunun kimler tarafından organize edildiğine dair hiçbir belge yoktu. Çünkü İngilizler suçu Almanlara atıyorlar, Almanlar da suçu İngilizlere atıyordu

Bu sorunun cevabını bulmak çok kolaydı. Struma'nın batırıldığı gün İstanbul ve çevresinde bir İngiliz denizaltısı vardı. buna karşılık da Almanların U.23, U.35. ve U.41 denizaltıları bulunuyordu. Bütün bu denizaltıların görevi Struma gibi birçok gemi hakkında bilgi toplamaktı. Sadece Struma yoktu ki Filistin'e gidecek, yüzlerce gemi bekliyordu. Ama bu Struma tarafsız Türkiye'nin başını ağrıtmıştı. Almanlar da baskı yapıyordu gemiye izin vermeyin Boğazlardan geçmesin diye. Bize teslim edin çünkü Romanya Alman istilası altında. Bu nedenle geminin Almanya'ya teslim edilmesi gerektiğini belirtiyorlardı..

Öbür taraftan da İngilizler gemiyi biraz durdurun ileriki zamanlarda geçmesine izin verirsiniz diyorlardı. Türkiye ise hahambaşlığını araya sokarak bu gemideki insanları ikna ettirip geri dönmelerini sağlamaya çalışmak istemiştir ama bu da bir sonuç vermeyip gemideki insanların trajedisi devam etmekteydi.

Bu gemiden tek sağ kurtulan Aile Ford firmasının Romanya temsilcisi idi. Amerika'daki Ford firmasının üst düzey yetkilileri o zamanın büyük sanayicisi Vehbi Koç'u araya sokarak bu Ford temsilcisinin o zamanın İstanbul valisinin izniyle ailesiyle birlikte sağ sağlam gemiden inmelerine sebep olmuştur. Vehbi Koç'un girişimi bir aileyi kurtarmakla kalmamış Struma'da bulunan birçok insana hem tıbbi hem de manevi destek olmuştu. "Struma'daki insanlar çaresizlik içersinde akıbetlerini bekliyorlardı. Geri dönseler SS Gestaposu onları yok edecekti. Yollarına da devam edemiyorlardı. Çünkü Türk hükümeti buna izin vermiyordu.

Alman Deniz Kuvvetleri Komutanlığı'na Berlin Gestapo merkezinden eğer bu gemi İstanbul semalarından ve Türk deniz sınırlarından dışarı çıkarsa hemen mevcut bulunan denizaltılar tarafından batırılması emri gelir. Bu zaten Almanların da istediği idi. Çünkü eğer gemi Konztanza'ya gelirse bu Yahudilerin nakliyatı, kampa alınmaları, kampta bakılmaları hep büyük masraflardı Almanlar için. Sonunda Struma gemisi batırılır ve gemide bulunan bütün insanlar feci şekilde hem vurularak hem de köpek balıklarına yem olarak ölürler. Struma gemisinde resmi sayılara göre toplam 736 insan bulunmaktaydı.

Alman Deniz Kuvvetlerinin belgelerinde Sturma'nın vurulduğu gün bir sivil nakliyat gemisinin batırıldığı belirtilmektedir ama bunun Struma olduğu isim olarak belirtilmemişti. Ama Sovyet belgelerinde o esnada Türkiye sınırına yakın herhangi bir Sovyet gemisi motor diye belirtilmektedir. İngilizlerin yazışmalarında böyle bir gemiye rastlanılmamıştır diye raporlar vardır. Sadece Alman Deniz Kuvvetleri'nde Struma gemisi batırıldığı zaman bir geminin batırıldığına dair belge vardır. Bu da şu demektir: Struma gemisi Alman denizaltıları tarafından batırılmıştır. Vonn Papen'in Nürnberg Mahkemesi'nde yargılanmasında bu birçok kez konu olsa da o zamanın insanlık suçlarının yanında bu ufak bir suçlamaydı. Ama Türkiye için bu büyük bir ayıptı. Bbu gemiden bir aile kurtulmuş idi ama biz de millet olarak bu insanların hayatlarını kurtarabilirdik. Türk Musevi cemaati ve Hahambaşılığı bu konuda muhtemel olarak çok pasif kalmışlardır o zamanlar.

Almanların Planları ne idi Türkiye'yle ilgili? Almanların Türkiye üzerine yaptıkları üç plan vardı. Plan 1: Türkiye'nin tarafsızlığını kabul edip, Türkiye üzerinden birçok savaşta lazım olacak hammadde, krom ve gıda ürünleri almaktı. Bununla ilgili zaten İstanbul'da bir heyet vardı. 2. Plan ise Türkiye'yi kendi yanlarına çekmek. Bunun olması için Operasyon Barbarossa'nın başarıyla tamam-

lanması lazım idi. Yani Sovyetler Birliği'nin mağlubiyetinden sonra Almanlar, Türkiye'nin muhtemel olarak Almanların yanında savaşa gireceğini düşünüyorlardı. Burada İsmet İnönü'nün ılımlı politikası onları yanlış bir düşünceye sürüklemiş idi. Hitler Türkiye'nin mevcut askeri gücünü biliyordu. O zaman Türk silahlı kuvvetlerinin elinde toplam olarak iki milyon asker silah altındaydı.

Hava kuvvetlerinin elinde toplam 485 Uçak bulunuyordu. Bunların 340 adeti sadece hava muhabereleri içindi, geri kalanı ise nakliye uçakları idi. Yani hava kuvvetlerimizin gücü Hitler Almanya'sının bir haftada ürettiği uçak sayısı kadar idi. Tank sayımız ise 500'e yakın sayıda eski modellerdi. Türkiye'nin elinde o zamanlar sadece 3 adet paraşüt vardı. Ordumuzun durumu vahimdi bu düşmana karşı saldırsalardı. Bütün Ege bölgesinde savunma sistemi kurulmuş ve Trakya'ya 500 bin asker sevk edilmiş idi. 3. Planda ise Alman orduları 2. Kolordu'yla saldıracak, bunun yanında da 1. SS Tankçı Tugayı bu saldırıya dâhil olacaktı. Alman Hava Kuvvetleri ise 900 uçak ile bizim bütün mevzilerimizi bombalayacak ve İstanbul'a giden bütün yolları ve köprüleri imha edecekti. Almanların bu operasyon için bir aylık bir süre ayırmaları da bu planların ne kadar ciddi olduğunu gösteriyor. Çünkü destek olarak Alman planında şu vardı: Eğer İstanbul istila edilir ise orada öncelikli olarak azınlıklara -bunlar Yahudiler ve Romanlar- etnik temizlik yapılarak şehir kontrol altına alınacaktı. Sonra da gelecek 2. Yeni Kolordu'yla Sovyetler sınırına kadar dayanılacaktı. Almanların bu planları bu kadar rahat yapmalarının sebebi ise Abwehr ajanlarının Türkiye üzerine hazırladıkları raporlardı. Çünkü onların planlarına göre eğer İstanbul'da etnik temizlik yapılırsa Türk ekonomisinin büyük bir krize girip Türk vatandaşlarının hükümete karşı ayaklanarak Alman istilasını bir nevi destekleyeceklerini düşünüyorlardı. Bütün bunlara bir nevi Alman hayalleri diyebiliriz de. Hitler gibi bir delinin kafasından geçenleri kimse bilemezdi o zamanlar. Çünkü sabah kalkar bir emir

verirdi. Akşama da bu emri iptal ettirirdi Adolf Hitler. O nedenle birçok Alman generali bu Türkiye saldırısına pek sıcak bakmıyorlardı. Ama tabi hayallerinde eğer Sovyetler Birliği'ni dize getirirlerse, bu Türk-Alman işbirliğinin 1. Dünya Savaşı'ndaki gibi yine olacağının ihtimalini büyük görüyorlardı. Almanlar ne kadar da Türkiye üzerine bu tip entrikalar kursalar da Türkiye'nin tutumu belliydi. Kimse Harbe girmek istemiyordu. Atatürk'ün vasiyeti "Savaşa girmedir." Türk halkı da ikinci bir savaşı artık ne psikolojik olarak ne de manevi açılardan kaldırabilirdi. 1. Dünya Savaşı'nda kaybedilecek şeyler kaybedilmişti. Halk yoksulluk içersinde ana gıda ürünlerini bile alamıyordu. Türkiye'de savaş sebebiyle birçok ürün yoktu ve bunları yurtdışından getirtemiyordu. Ne zaman bir Türk gemisi Karadeniz'e veyahut Ege'ye açılsa hemen batırılıyordu ve bu da büyük kayıplara sebep oluyor, her seferinde halkımızda "Acaba biz de savaşa girecek miyiz?" gibisinden dedikodular yayılıyordu. Türkiye savaşa girerse o zaman doğu cephesinde Alman ordularının üstünden büyük bir yük alınmış olacaktı. Sovyet orduları Türkiye sınırına 350 bin asker ve 1000 tank sevk etmişler, Türkiye'nin savaşa girmeme niyetinin ciddi olduğunu anlayınca o zaman Türk sınırında bulunan birliğin % 75'ini Stalingrad muharebelerine çekmişlerdi. Bunun da tabi Türkiye'nin Sovyetler ile ikili anlaşmalar kapsamında yaptığı gizli anlaşmalardan kaynaklandığı tarihçilerimiz tarafından söylenmektedir. Almanlar Türkleri kandıramamışlardı. Çünkü Türk ordusunun başında Enver Paşa yoktu. Almanlara peşkeş çekmek için ordumuzun yarısını yok eden eski maceraperestler yoktu. Savaşın ne demek olduğunu iyi bilen akıllı ve tecrübeli devlet adamları ve siyasetçiler vardı. Bugün bile böyle idareci, siyasetçi ve komutanları Türk milleti arıyor.

Almanların faaliyetleri savaş bitene kadar devam etmiş, savaş bittikten sonra ise kaçak olan yoldaşlarının Türkiye'de rahat yaşayabilmeleri için onlara güvenli bir zemin hazırlamışlardır. Birçok Al-

man diplomatı Berlin'e geri çağırılsalar da bunların çoğu ileride gene Türkiye'ye gelerek diplomatik çalışmalarını Türkiye'de devam ettirmişlerdir. Almanların elinde olsaydı muhtemel olarak Türkiye'ye girerek Türkiye üzerinden Sovyetler Birliği'ne saldıracaklardı. Ama Hitler bir türlü Türkiye'ye girmek istememişti. Generalleri onu bu konuda birçok kez ikna etmek isteseler de gene de o bu saldırıya hiçbir zaman sıcak bakmamış idi. Ama Alman Genelkurmayına saldırı planı hazırlatmış, muhtemelen Ukrayna steplerini geçmek, Anadolu'nun Toroslarından Kafkasya'nın dağlarına ulaşmak daha kısa ve kolay gelmişti.

Kaynaklar:

- Gerd Schmalbrock, "Die Politische falschspieler", Verlag IKC Presse, Gladbeck, 1978, s. 112-126-246-277.

- Dietrich Bronder, "Befor Hitler kamm", 1987, s. 136, 149.

- Ernst Zündel, "Hitler am Südpol", 1967, s. 136, 419.

- Kardel, "Adolf Hitler Gründer İsrails", 1971, s. 116, 221.

- Wilhelm Meurer, "Das geheimnis Weltals", 1966, s. 108.

- Peter Moon, "The Black Sun", 1991, s. 17, 48, 92, 155.

- Karl Kret, "An Der Weltenvende, Acora Goddas Vermaechtis", 1964, s. 38.

14. ALMAN NÜKLEER LOBİSİ VE BEYAZ ENERJİ OPERASYONLARINA BİR ATIF

14. ALMAN NÜKLEER LOBİSİ VE BEYAZ ENERJİ OPERASYONLARINA BİR ATIF

Sayın Başbakan Bülent Ecevit – İst Mv Zafer Güler
ve Hatay MV Kemal Atahan TBMM Kulis 2001

"Sayın Ecevit,

Ben üniversite yıllarımdan beri sizi isim olarak tanırım ve sizi her zaman idolüm olarak görmüşümdür. Sizin gibi dürüst ve ideolojisi adına cezaevlerinde yatmış siyasetçilerimiz artık çok azdır bu medeni Dünya'da..."

diyordu Avam Kamarasında İngiliz Başbakanı Tony Blair Ecevit'in İngiltere'yi ziyareti sırasında...

Bu övgüleri almış olan sayın Ecevit'ten 1999 Eylül ayı içinde acilen bir randevu talebinde bulundum. Görüşme talebim hemen kabul edildi. İlk görüşmede nükleer lobiyi ve Türkiye'de yapmak istediklerini anlattım. Daha sonraki diğer görüşmede beraberimde birkaç kişiyi daha götürdüm. Nükleer Fizikçi ve Türkiye'nin ilk rüzgar haritasını çıkartan bilim adamlarından biri olan Prof. Tanay Sıtkı Uyar, Greenpeace Akdeniz Bölge Sorumlusu Melda Keskin, Greenpeace'de Enerji Çözümleri Direktörü Dr. Karl Mallon ve yardımcısı ile birlikte sayın Ecevit'in makamında yaklaşık iki saatlik bir görüşme yaptık.

Görüşmenin ana konusu Türkiye'nin gündeminde yer alan Akkuyu Nükleer Santral ihalesiydi ve bu ihale öncesinde sayın başbakanı aydınlatmak ve ülkenin nasıl bir mali yükün altına sokulmak istendiğini anlatmaktı. Sayın Ecevit bizi dinledi ve bazı sorular sordu. Tabi tüm soruların cevapları açık ve net bir şekilde izah edildi. İhale öncesinde o günkü koalisyon ortaklarının liderleri bu konuda karar almak için üçlü zirve yaptılar ve Türkiye'nin elektrik enerjisi ihtiyacının artık karşılanamaz olduğunu ve mutlaka bir nükleer santral hatta birkaç tane yapılması gerektiğini düşünüyorlardı. Ülke genelinde elektrik kısıtlamaları yapılıyor ve halk bu konuda inandırılmaya çalışılıyordu.

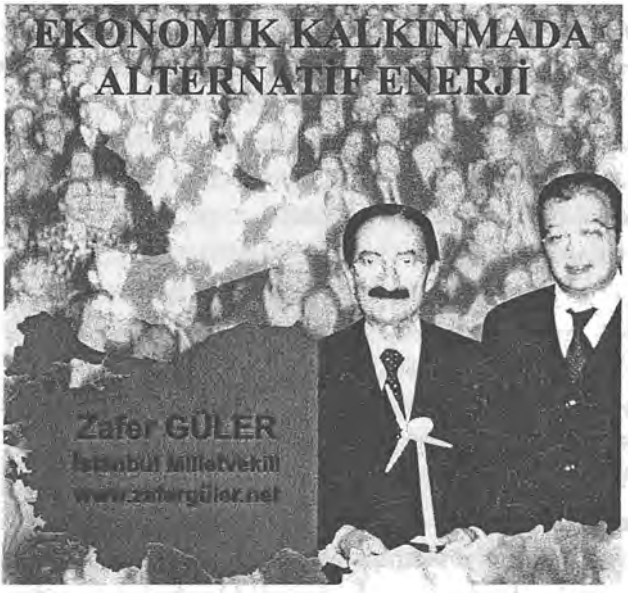
Bu konunun teknik detayına girmek istemiyorum. Ancak DSP grup toplantısında basına kapalı bir ortamda bir konuşma yaptım.

Konuşmamda nükleerin ülkeye gerekli olmadığını ve bize ait başka kaynaklarımızdan faydalanarak elektrik ihtiyacımızın karşılanabileceğini, kendi öz varlıklarımızın kullanılarak işsizliğin de önüne geçmenin mümkün olabileceğini, bunun bir yurtseverlik olacağını vurguladım. Bu konuşma tüm DSP milletvekillerinin dikkatini çeken bir konuşmaydı. Benim konuşmamdan hemen sonra eski DSP Enerjive Tabi Kaynaklar Bakanı Ziya Aktaş söz aldı ve nükleer santral yapmanın yurtseverlikle alakası olmadığını ve gerekliliği konusunda itirazda bulundu. Ortam gerilince Sayın Ecevit söz aldı ve kürsüye çıkarak bu konuyu incelediklerini ve nükleer ile ilgili karar vermediklerini, tarafları dinleyip daha sonra bu konuda bir karara varacaklarını, benim kendisini ziyaret ettiğimi ve bu konuda bilgi verdiğimi belirtti. Şimdilik tartışmanın yersiz olduğunu ima etti ve grup toplantısı sona erdi. Birkaç gün sonra genel kurul salonunda DSP İstanbul Milletvekili Ziya Aktaş yanıma gelerek "Sen benim kim olduğumu biliyor musun? ... Benim hakkımda konuşuyormuşsun?" diyerek bana tehditkar bir gösteride bulundu. Böylelikle ilk reaksiyonları almaya başladım. Kısa bir süre sonra DSP İstanbul Milletvekili Ahmet Güzel ve Bahri Sipahi yanıma gelerek "... Dikkat et rüzgar santrali kurmak isteyen firmalarla içli dışlı olmuşsun. Banka hesapların da epeyce kabarıkmış!.. Bizden sana ağabey nasihatı... Dikkat et!.." diyerek yanımdan ayrılmışlardı... İşin kötü yanı tüm tehdit ve tepkiler kendi partimden geliyordu. Bu arkadaşların çoğu yanlarında Başbakan Hüsamettin Özkan olmadan başbakan Ecevit ile görüşemiyorlardı. Halbuki Sayın Hüsamettin Özkan'ın ne engellemesi vardı ne de bir yönlendirmesi vardı. Fakat DSP'nin dağılmasına sebep olan yaklaşım işte buydu, dedikodu ve bilgisiz sığ politikaların etkin olması... Bu zaman içinde şu anda kendisinden izin alamadığım için ismini yazamayacağım bir milletvekili arkadaşım ve bir başka milletvekili arkadaşın danışmanı beni görüşmeye davet ettiler. Bu davetin konusu nükleer santral ihalesinde karar sürecinde

pasif olmak ve hatta tam tersi bir duruma geçip Alman-Fransız konsorsiyumunu desteklemek. Bunun karşılığında 100 bin Alman Markı peşin, 500 bin Alman markı ihale bitiminde ve 100 bin Alman Markı değerinde hamiline yazılı hisse senedi...

Senaryo da: "Sayın Başbakanım, Ben tarafsız olarak bu konuyu inceledim. Ülkemizin gerçekten birkaç tane nükleer santrale ihtiyacı var! Size başka bilim adamlarını da getirmek istiyorum!" diyerek onların söyledikleri şahısları bizzat başbakanla görüştürmek ve bu konuda kamuoyu oluşmasında bu işin tarafı olmak teklifi vardı. Ben de başbakanla kendileri görüşsünler dediğimde randevu talebinde bulunduklarını ancak henüz bir yanıt alamadıklarını söylediler... Ben ihale sonucunun nasıl olup da Alman-Fransız konsorsiyumunda kalacağına emin olduklarını sorduğumda AB'ye giriş sürecine alınmış bir ülkenin AB'den yana karar verme olasılığının arttığını söylemişlerdi... Bu teklifi Kanadalılar 500 bin dolarla yaptı diyip şakalaşarak hesabı ödeyip masadan kalktık...

Türkiye'de üretilen elektriğin yaklaşık büyük bir kısmı % 24 kayıp ve kaçaklardan oluşur. Türkiye delik kovayı doldurmak için dış sermaye ve kaynaklarından faydalanmak ve bir başka borç batağına sürüklenmek isteniyordu. Tahkim yasasının da yabancı yatırımcıları cesaretlendireceği düşünülüyordu. Ancak ülke daha hidrolik enerjisinin % 30'unu, jeotermal enerjinin %30'unu, rüzgar ve güneş enerjisinin sadece % 0,001'ini kullanabiliyor ve buna bağlı olarak hidrojen enerjisinden hiç faydalanmıyordu. Eğer ülke tüm bu kendi kaynaklarından faydalanıyor olsaydı ve artık alternatif kalmasaydı o zaman belki nükleeri konuşmak mümkün olurdu. Nükleer santral İhalesi beş kez ertelendi. Bir yanda AB'nin en güçlü lobisi ki, 1957 yılında Roma Anlaşması'yla atom enerjisinin barışçıl amaçlarla kullanılmasını hedefleyen birliğin üçlü saç ayağından biri olan Euroatom diğer tarafta kesenin ağzını açmış Kanada'nın Candu ve Japonların Mitsubishi firması kıyasıya yarışıyorlardı. Enerji bakanlığı bürokrat-

Başlattığım "Alternatif Enerji" kampanyası için çıkardığım CD'nin kapağı

ları ve siyasi uzantılar tarihlerinde hiç düşünmedikleri kadar büyük bir yatırımın kendilerine getirilerini düşünüyorlardı.

İhale beş kez iptal edildikten sonra Başbakan Ecevit'in açıklaması Türkiye'yi çok büyük bir mali yükten kurtarmıştı. Nükleer santral yapılmasında ülkenin hazine garantisi veremeyecek olması ve şimdilik nükleer santral yapımının ülke ekonomisine büyük bir yük getireceğinin belirtilmesi, bu arada güneş, rüzgar ve diğer yenilenebilir kaynaklardan faydalanılmaya başlanması açıklamaları, nükleer lobiyi hayal kırıklığına uğrattı. Nükleer ihalenin iptal edilmesinden sonra, enerji bakanlığında gerçek bir yas vardı. Başbakan Ecevit'e küfür edenler, bağıranlar, çağıranlar... Siyasilerden ve firma temsilcilerinden gelen telefonlar yoğunlaştı... Bir çıkış yolu

aranıyordu... Savaşın ilk bölümü kaybedilmişti ve çok büyük bir yara alınmıştı. Belli başlı medya kuruluşları da şaşkındı; ne yapacaklarını bilmiyorlardı. Bunca aydır kısıtlamalar yapılıyor, kamuoyu oluşturmak için milyonlarca dolar para harcanıyordu. Kendileri için sonuç bir felaketti. Firma temsilcileri bavullarını toplamak ve artık kaldıkları otellerden ayrılmak zorunda oldukları için ve o günkü yıllarda yaklaşık 80 bine yakın nükleer işsiz ordusuna katılma korkusuyla ülkelerine dönmek zorundaydılar. Ancak yapılan masraflar! Kim ödeyecekti. Gerekli açıklama Başbakan Yardımcısı Mesut Yılmaz'dan gelmişti: "Bu firmaların Türkiye'de yapmış oldukları masrafların bir kısmının karşılanması gerekir!.." Ancak yanıt hemen geldi Başbakan Ecevit böyle bir şeyin mümkün olmayacağını belirtti.

Kısa bir süre sonra çok ciddi tehdit telefonları almaya başladım ve birkaç emniyetçi dostumuzu aradım... Milletvekili telefonlarının dinlendiğini ve böyle durumlarda soğukkanlı davranmak gerekliliğini söylediler; ancak İstanbul'daki evime gidemez oldum. Yaklaşık bir buçuk yıl Ataköy'de emekli sandığı misafirhanelerinde kalmak zorunda kaldım... Tehditler bir süre daha devam etti ve olayın soğumasından yaklaşık bir sene sonra kesildi. O sırada zaten futbol hakemlerinin şike ve bahis ile ilgili soru önergesinden sonra başka tehditler almaya başlamıştım...

Türkiye'nin gerek mali yapısının elverişsizliği ve gerekse nükleer lobinin desteği ortadan kalktıktan sonra ülkenin mali krize girmesiyle Hazineden Sorumlu Devlet Bakanı Kemal Derviş'ten bir randevu talebinde bulundum ve kendisini bakanlıkta ziyarete gittim. İşsizliğin ve enerji sorununun ancak kendi öz kaynaklarımızın bolluğu ve sürekliliği göz önünde bulundurulduğunda çok ciddi imkanlar yakalanabileceğini bu konuyla ilgili rüzgar santrallerinin hemen devreye alınmasının gerek belediyelere, gerek çiftçilere, köylülere ve şahıslara büyük imkanlar getireceğini Avrupa Kalkınma

Bankası ve Dünya Bankası'nın yenilenebilir enerji kaynaklarının değerlendirilmesinde çok büyük destek sağladığını belirttim ve bu konuya dikkatini çekmeye çalıştım. O günden sonra Enerji Piyasası Kurulu ve diğer yapısal reformlar devreye girmesine rağmen ciddi anlamda bir gelişme olmadı. Rüzgar esiyor, jeotermal akıyor, güneş tüm gücüyle ülkenin tüm topraklarını ısıtıyor; bugün Türkiye hala nükleer çıkmazında sürüklenip duruyor. O gün cepheden mağlup ayrılanlar, bugün eski silahlarıyla yeniden savaşa gelip işgale girişecekler...Nükleer Lobi 2001 yılında TBMM de eski Parlamento Salonunda AEK (Atom Enerjisi Kurumu) organize ettiği bir toplantı yapmıştı bu toplantıda soru sormak istedim fakat bana soru sorma imkanı vemediler. Aynı zamanda bir tanıtım CD si yaptılar ve tüm milletvekillerine gönderdiler, ben de kendi imkanlarımla 8 dakikalık bir CD yapıp çoğalttım ve tüm milletvekili ve basın mensuplarına gönderdim. Aynı şekilde ben de bir milletvekili olarak AEK gibi TBMM de aynı salonda " Yenilenebilir Enerji Kaynakları" ile ilgili bir toplantı tertip etmek istedim ancak bana ne TBMM başkanlığı ne de DSP Grubu izin vermedi.Benim bu konudaki düşüncelerimi ve çalışmalarımı halka yansıtan ve tarafsızca hiçbir menfaat odağından korkmayan medya grubu Cumhuriyet Gazetesi olmuştur. Cumhuriyet Gazetesinin TBMM muhabiri her dafasında kendisine verdiğim bilgilerin ve konuları tarafsız ve ciddi olarak yansıtmıştır. Özellikle bu konudaki desteklerini hiçbir zaman unutmayacağım. Eğer bu gazete olmasaydı hiçbir zaman o günkü seçmene ulaşmak mümkün olmayacaktı. Bir çok yurtdaşımız böyle bir oyunun gerçek yüzünü öğrenmiş ve bu konuda bilinçlenmiş oluyordu. Böyle büyük bir oyunda niçin iki taraf da dinlenmiyor bir tarafın ağzı hep kapatılıyordu? Çok şükür ki o günlerde Ülkenin Yürütme gücünün başındaki Başbakan'a ulaşabilme fırsatım olmuştu. Ancak kamuoyu oluşturulmasında Türkiye'nin kendine yetebilecek ve dışa bağımlı olmadan enerji kaynaklarını ve ne kadar büyük bir potansiyele sahip ol-

duğunu anlatmak istedik ancak dış güçlere sırtını dayamış ve aslında sadece kendini düşünen ve ülkesiyle ilgisi olmayanların engeline takıldık. Yüzlerce medya yayını gazetesi ve televizyonu tek tarafı dinliyor diğer tarafı da çevrecilerin basit bir eylemi gibi göstermesi olayın iç yüzünü toplumun anlamasını engelliyordu. Nükleeri istemeyenler kulakları küpeli toplumun çok fazla içinde olmayan aykırı tipler olarak yansıtılıyordu. Benim ve bana yardımcı olanların derdi çok farklıydı. İktidar Milletvekili olmama rağmen ülkenin kurtuluş yollarını anlatma fırsatı verilmeden seçim bilgemize dönmek zorunda kaldım.İzlandalı bir parlamenter bana "bizim kimseye ihtiyacımız yok AB girmek istemiyoruz çünkü jeotermal enerjimiz var ve hidrojen elde ediyoruz. ekonomimiz gayet güzel işliyor ve işsizliğimiz yok: halbuki ben Türkiye'ye bakıyorum işsizlik ve enerji sıkıntısı var böyle zengin güneş ve rüzgarı olan bir ülke nasıl olur da sıkıntı çeker anlamıyorum ! ".....

Sayın Başbakan Ecevit ile görüşmelerimde en fazla üzerinde durduğum konu Türkiye'nin bir Enerji Politikasının belirlenmesi ve ülkenin biran önce dışa bağımlı yapısından kurtulmasıydı Bu nedenle bize Enerji Bakanıyla görüşmek istiyip istemediğimiz sormuştu bizde görüşebiliriz dedik ve hemen telefonla o günkü enerji Bakanı Sayın Cumhur Ersümer ile bir telefon görüşmesi yaptı ve bizi O'na gönderdi ve kendisine anlattıklarımızı anlatmamızı tavsiye etti. Greenpeace'in Akdeniz Enerji Politikası Türkiye sorumlusu Melda Keskin ile ve Sayın Prof Tanay Sıtkı Uyar diğer yabancı ve konunun uzmanı arkadaşlarımızla Enerji Bakanlığı'na gidip Sayın Bakanla görüşme fırsatımız oldu. Fakat bu görüşmeden çok büyük bir fayda olduğuna inanmıyorum çünkü sayın Bakanın döneminde sadece 10,2 MW lık Bozcaada Rüzgar Santrali devreye alınmıştır. Onun dışında Yüzer Gezer çevre düşmanı santraller mantar gibi her yeri sardı Fuel Oil ile çalışan bu santraller Avrupa'nın çöpe attığı ekonomik olmayan düzeneklerdi.

Beyaz Enerji Operasyonu

Bu operasyonun mahkeme kayıtlarına ve diğer itiraflara bakıldığında trajikomik bir rüşvet hikayesi olduğu görülmektedir. Bu tip operasyonların ülkenin genel enerji politikasına bir faydası olmamıştır.Bu operasyonun baş aktörü Ankara Cumhuriyet Başsavcısı Talat Şalk daha sonra genel seçimlerde DYP den İzmir Milletvekili adayı olarak parlamentoya girmek isteyecektir. Aslında bu şahsın siyasi bir hesap peşinde koştuğu sonradan anlaşılması bütün bu yapılanların ve "Beyaz Enerji" diye gösteri niteliğinden öteye geçememesinin nedeni budur.Devletin bürokratları Adalet Kurumunda da siyasi rant peşinde koşması halkın her geçen gün siyasete ve siyasetçiye bakış açısını daraltmaktadır.Enerji bürokratlarının rüşvet hikayeleri Adaletin tepesinde oturan ve gerek Cumhuriyet Başsavcılarının gerekse Yargıtay Hakimlerinin istismarları,rüşvet söylentilerinin yanında gölgede kalmaktadır.Bu olay aslında Devletin üst kurumlarında birbirine güvenmeyen ve birbiriyle çatışan kurumların ve bürokratların menfi durumlarını yansıtıyor. Ankara Cumhuriyet Başsavcısının DYP den siyasi rüşveti Beyaz Enerji operasyonunun güvenilirliğini sarsmıştır. "Jandarma bölgesi olması nedeni" jandarmanın böyle bir operasyonu yönetme durumunu meşrulaştırsa da, İçişleri kolluk kuvveti olan Polis teşkilatına güvensizlikten dolayı Jandarma kullanılmıştır.

Türkiye'de maalesef en alt düzeyden en üst düzeye kadar olan tüm katmanlarda yolsuzluk hüküm sürmektedir.Bu durumdan kurtulabilmek için mutlaka Hukukun üstünlüğü ve toplumsal Eşitlik ihtiyacı vardır.Amiraller,Generaller,Başsavcılar,Yargıtay Hakimlerinin hikayeleri her geçen gün yeni maceralarla karşımıza çıkmaktadır.

Bu operasyonun en ilgi çekici yanı Nükleer İhale ile ilgili olarak ,operasyon içinde sanık olarak itirafların kayıtlarında örneğin TEAŞ

Genel Müdürü Muzaffer Selvi'ye göre "Bakan Ersümer'in nükleer enerji santrali ihalesinin Kanada firmasına verilmesi yönünde baskısı oldu." Eski Devlet Bakanı, TEAŞ eski Yönetim Kurulu üyesi Birsel Sönmez ise "... Ünal Peker'e 60 bin dolar, Muzaffer Selvi'ye de 40 bin dolar verdim. Önceden de Selvi'ye 150 bin dolar verdim. Nükleer enerji ihalesine teklif veren firmaların tekliflerinin değerlendirilmesi sonucunda Siemens firmasının birinci olduğu sonucuna varıldı. Ancak enerji bakanı, özellikle Kanada konsorsiyumunun birinci gösterilmesini istiyormuş. Bu bize hissettirildi..." Diğer işe karışanların da birbirleri arasında dönen maddi çıkar ilişkilerinin ne derece olduğu konusunda çelişkili ifadelerin olduğu açıktır. TEAŞ Genel Müdür Yardımcısı Ünal Peker, TEAŞ Yük Tevzi Daire Başkanı Mustafa Aslan, TEAŞ Yönetim Kurulu Eski Üyesi Hanefi Baş, TEAŞ Avukatı Duran Belge de işe karışanlar...

Operasyonun şekil olarak polis tarafından değil de jandarma tarafından yürütülmesi o günkü şekliyle dikkat çekmişti. Aslında sistem olarak bu durum yadırgandı. Nedeni de ANAP'lı içişleri bakanının meseleye direkt olarak girmek istememesidir. Çünkü o zaman konunun tarafsızlığı üzerinde tartışma çıkabilirdi ve ilgili bakan kendi partisiyle karşı karşıya kalabilirdi. Ancak zaten jandarmanın da içişleri bakanlığına bağlı çalışan bir kolluk kuvveti olduğu gözden kaçırılıyordu. Burada bu konu üzerinde oldukça fazla durulmuş ve o günlerde ciddi anlamda değişik güçler tarafından gerek devletin savcısı Talat Şalk ve diğer birimler kullanılmış, gerek bürokratların davranışları eleştirilmiştir.

Burada bizim üzerinde durmak istediğimiz başka bir durum vardır. Aslında o günlerde çok kabarık duran dosyanın içeriğinde tamamıyla enerji bakanlığında dönen dolapların nükleer santral ihalesiyle olan kısmında odaklanmıştım.

Bu konuyla ilgili o günkü Jandarma Genel Komutanı Rasim Be-

tir'i aradım. Sekretaryasından gelen cevapta bu konuyla jandarmanın bir ilişkisi olmadığını belirtti. Ancak yine de bu konuyla ilgili dosya kendisine gitmişti. Aynı belgeler poliste de vardı ve nükleer santral ile ilgili olarak alınıp verilen rüşvetlerin miktarları ortadaydı. Alman Siemens'in ihaleyi teknik açıdan kazandığını biliyordum. Ancak Kanada firmasının New York yakınlarında kullanılamayan tesisi söküp Akkuyu'ya getirme isteğinin olduğunu ve ilgili bakanın bu konuda ciddi siyasi baskı yaptığını da öğrenmiştim. Alman-Fransız konsorsiyumu bürokratları ve Kanada firması, bakanı etki altına almıştı.

Milyonlarca insanın yaşadığı bu ülkede ne yazık ki birkaç bürokrat ve siyasetçinin ülkenin kaderini ne derece değiştirdiğini ve rüşvet batağında nasıl paslaştıklarını görmek ve izlemek ne derece kızdırsa da bir gerçektir. Üretimde ve kalkınmada en önemli unsurlardan biri kuşkusuz enerjidir. Enerjinin sürdürülebilir ve ucuz olması bir ülkenin dünya ölçeğinde rekabetini ve zenginleşmesini sağlar. Ancak Enerji Bakanlığında sürdürülen "Beyaz Enerji" operasyonlarına ikincisi gazete manşetlerindeydi, sanırım önümüzdeki dönemlerde üçüncüsü de yoldadır...

Ecevit'in Başbakan Olması ve Abdullah Öcalan'ın Türkiye'ye Getirilmesi

1998-1999 yılında PKK terörü her gün can alıyordu, Güneydoğu'da ve sınır ötesinde Türk askeri operasyonları devam ediyordu. Operasyonlarda bazı zamanlar otorite boşluğundan istifade eden PKK militanları saldırılarını yoğunlaştırmışlardı. Her gün televizyonlar ve gazeteler şimdi olduğu gibi çatışma haberlerini veriyor ve şehit olanların cenaze törenlerinin görüntülerini yayınlıyordu. Ülkede tam anlamıyla umutsuzluk vardı.

Tüm terör olaylarının biteceğine kimse inanmıyordu. Almanya

ve Eski Doğu Almanya gizli yer altı örgütlerinin çalışmaları sonuç vermişti oldukça güçlenmiş ve gerilla savaşını iyi öğrenmiş olan P-KK militanları öldürücü darbeler vururken. Türk ordusu sınır ötesine ve sınır boylarına ciddi hava harekatları yapıyor her saldırıda en az 10 PKK yandaşı hayatını kaybediyordu. Yakalanan veya öldürülen bazı PKK yandaşları sünnetsizdi, bazıları kadındı ve önemli oranda Suriye uyrukluydu ve bu işin iç yüzünü bilmeyen insanlar da bu mücadelenin içinde yer aldığı anlaşılıyordu.. Ülkede kardeş kavgası on yılı aşkın bir süredir devam

ediyordu. Türk ekonomisini ciddi boyutlarda etkileyen ve önemli israfa neden olan bir kanamaydı.

1. Körfez Savaşı'ndan sonra Irak Devlet Başkanı Saddam bölgede otoritesini kaybetmişti ve bölgenin kontrolü peşmerge ve diğer Kürt grupların eline geçmişti. PKK da bu bölgede önemli bir güç haline geldi.

Türkiye 1998 yılının son aylarında 55.hükümet görevdeydi ve Türk ordusu ciddi anlamda bölgede harekatını güçlendirmişti. Devamlı takviye alıyor ve bölgeye yığınak yapıyordu.

Hava Kuvvetleri saldırılarını yoğunlaştırmıştı ve 55.Kabinede Başbakan Yardımcısı Ecevit Suriye'ye bir operasyon yapılmasını ve bu operasyonun geniş çaplı ve birkaç ay sürebilecek bir sıcak takip olması gerekliliğinden bahsediyordu. Tüm haber alma örgütleri bölgede Türk ordusunun hareketini takip ediyor ve sonun nereye gideceğini merak ediyordu.

Askerlerle,Hükümet üyelerinin bir kaçının olduğu bir toplantıda Başbakan Yardımcısı Bülent Ecevit Ordunun Suriye'ye girmesinin ve PKK gerekirse buna destek veren Suriye Birliklerini de imha edilmesi gerektiğini sekiz yıldır bu örgütün ve örgüt başının bu bölgede olduğunu otuz beş bin cana ve en az yüz milyar dolara mal olan bu kaybın artık dayanılamaz bir hal aldığını bunun kesin çözü-

münün bölgeye ciddi bir harekat düzenlemekle olabileceğini belirtti ve askerlere başka bir çıkış yolu olmadığını söylemesinden birkaç gün sonra Türk Ordusu sınırı geçti ve bölgede yaklaşık kırk bin kişilik bir güçle bölgeye konuşlandı.Bu küçük hareketin hemen ardından yaklaşık 150 PKK militanı ele geçirildi ve Kış şartları hüküm sürdüğünden Bahar beklenecek ve bir tampon bölge oluşturup buradan kimse geçirilmeyecekti. Bu harekatta zırhlı birliklerin yer alması Suriye'yi endişelendirdi. Gerek CIA gerek Mossad Türkiye'nin bölgede savaşa yol açabilecek bir hareketinin olamayacağını öngörüyordu fakat Kıbrıs Harekatından sabıkalı gördükleri Başbakan Yrd Ecevit mutlaka böyle konularda radikal kararlar alınması için Başbakan Mesut Yılmaz'a baskı yapabilirdi.

Türk Ordusunu bölgede takip eden başka bir haber alma teşkilatı daha vardı.Bu haber alma teşkilatı Abdullah Öcalan'la daha evvel görüşmelerde bulunmuştu ve PKK'nın en önemli finansörlerinden biri olan Almanya'nın BND (Alman Haberalma Teşkilatı) El Muhaberat'ta sürekli bilgi aktarıyordu. Suriye Genel Kurmay Başkanlığı bu sefer ki harekatın çok daha ciddi boyutlarda olduğunu anlamıştı. Tüm Dünya istihbarat örgütleri olası bir Türk-Suriye çatışmasının ne gibi sonuçları olabileceği konusunda bilgi alışverişinde bulunuyorlardı.

Bu gelişmelerden ciddi endişe duyan Suriye Hükümeti bir gece toplanarak PKK Başkanı Abdullah Öcalan'ın Suriye dışına çıkartılmasına karar verdi. Kasım 1998 de Abdullah Öcalan Suriye'den ayrılmak mecburiyetinde kaldı.

1

Türkiye'de hükümet değişmişti şimdi batının çok daha fazla çekindiği ve her denileni yapmayacak bir başbakan vardı. Bundan evvel Türk Ordusunun bölgede büyük bir operasyon yapmasını iste-

yen Başbakan Ecevit bu sefer Genel Kurmay yetkililerini bir Başbakan olarak çağırdı. Bu toplantı sonunda verilen kararda PKK başkanının Suriye'den ayrılması tüm PKK güçlerinin oradan ayrılması anlamına gelmiyordu. Bu nedenle operasyon devam edecek ve PKK üsleri ve tüm mühimmatı yok edilecekti. Mısır ve diğer Arap ülkeleri devreye girmeye başladı ve Suriye ile bir anlaşma zemini aranması için çalıştılar.

Ortadoğu ve özellikle Irak'ta uzun vadeli plan yapan ABD'nin ciddi endişeleri vardı. Eğer Türkiye Suriye'ye girerse bir süre sonra Irak saldıracak olan ABD güçlerinin işi zorlaşacaktı ve bölgede Türkiye büyük bir inisiyatif almış olacaktı. ABD güçleri henüz o bölgede sadece istihbarat uçuşları yapıyor ve 36.paralelin üzerinde hiçbir hareketli noktayı kaçırmıyordu. Aslında fiili olarak kendisine bağlı Kürtlerin denetiminde bir bölge kurmuştu ve zaten tüm işkal planını hareket noktası kuzeyden olacaktı. İleride 57.Hükümetin Irak'a ABD saldırısına karşı çıkan siyaseti sonucu yıkılacak ve bu işe rıza gösterebilecek bir hükümet getirtilecekti. Almanya tüm bu operasyonlar devam ederken PKK ile irtibattaydı ve BND'nin bilgilerine göre birçok PKK militanı Alman Pasaportları ile Avrupa'nın yolunu tutmuştu sular durulduğunda tekrar Suriye ve hatta Irak yolunu tutacaklardı. Bir kısmı Irak'a geçmişlerdi.

Başbakan Bülent Ecevit bu işin uzun sürebileceğini hesaplamıştı ve Orduya planın ona göre yapılması gerekliliğini belirtmişti. Çok geçmeden kendisine hemen bir teklif yapıldı. Aksi takdirde ABD'nin veya herhangi bir Batılı gücün telkin veya sözüne inanmıyordu. Güç onun eline geçmişti, haşhaş ekiminden ve her şeyden önemlisi Kıbrıs Harekatından dolayı Batının cezalandırdığı adam şimdi Başbakandı ve Orta doğunun en büyük gücünün başındaydı. Bu sefer Batılı güçlerin işi zordu hem ABD Ortadoğu planı sekteye uğruyor Almanya'nın uyuşturucu kontrolü ortadan kalkıyordu.

MİT daha önce tüm üst düzey PKK birimleriyle mesajlaşan Suriye Büyükelçiliğine bir gece girip tüm önemli yazışma belgelerine ulaşmıştı. Bu belgelerde BND Alman İstihbarat ile El Muhaberat'ın da yazışmaları yer alıyordu. Suriyeliler bu belgeleri saklamamış veya imha etmemişlerdi. Tüm bu istihbarattan Başbakan Ecevit'in de haberi oldu.

CIA, Amerikan Başkanı'nın emriyle kendi menfaatlerine zeval gelmemesi için Abdullah Öcalan'ın Türkiye verilip bu işin temizlenmesini istemişti ancak Almanya diplomatik olarak CIA'nin bu fikrini öğrenir öğrenmez, Türkiye'de ölüm cezası olduğunu ve bunun siyasi bir manevrayla kaldırılma sözünün alınması gerektiğini vurguladı. AB temsilciliği bu konuda Türkiye Hükümetinden söz almak için hareket geçti ve istenilen söz verildi.

Mossad da, Abdullah Öcalan'ı takip ediyor ve Türk İstihbaratına bilgi veriyordu. Kısa bir süre Abdullah Öcalan Beyaz Rusya'ya gitti. Beyaz Rusya yaklaşık on milyon nüfuslu ve kendi kendine yeten bir ekonomisi vardı. Lukaşenko sosyalist düşünceye sahip bir Devlet Adamıdır. PKK başkanın para teklifini reddetti ve Türkiye'nin dostluğu bizim için daha önemlidir yanıtı verildi. Sempatiyle baktığı ve uzun zamandır tanıdığı Ecevit'e hayranlığı vardır. Beyaz Rusya'nın seçimlerinde gözlemci olarak katıldığımda Başbakan Ecevit'in halen daha yerli otomobil kullanma alışkanlığını bile sormuştu.

Kısa bir süre sonra anlaşma sağlandı Türk Ordusu Öcalan'ın heykelini ve bazı üslerini yerle bir etti ve manevra yapıp geniş bir alan üzerinden geri dönüş yaptı.

1999'un genel seçimlerinden önce Şubat ayında Abdullah Öcalan Kenya'da Türk Güvenlik birimlerine teslim edilmiştir. Operasyondan haberi olan sadece Başbakan, Başbakan Yardımcısı Hüsamettin Özkan ve Mit Müsteşarıydı.

Uluslar arası ilişkilerde hiçbir zaman duygusal ve gerçek dışı olaylar yoktur. ABD Öcalan'ın teslim edilmesinde ne duygusal davrandı ne de o günkü Başbakanın iktidara gelmesi için zemin hazırladı. Kendi menfaatleri tehlikeye girmişti.

2

Türkiye'nin başında tecrübeli ve bilgili bir idareci vardı ve kimsenin telkini ve baskısına boyun eğmeyecek bir kişiliği vardı. Nitekim Başbakan Ecevit'in liderliğindeki 57.hükümetin zamanında terör olayları kesilmiştir. ABD bölgede büyük bir işkal yapacağından Türkiye ile sorun yaşamak istemedi. Bunu bilen Başbakan son dönemine kadar ABD'nin Irak'ı işkal etmesinin büyük bir yanılgı olacağını her defasında belirtti. Asla bu konuda ABD ile bir pazarlık dahi yapmadı ve kendi bildiği doğruları söylediği için de ülkede ekonomik kaos yaratıldı ve Türkiye dizleri üzerine çökertildi. Bu işlem yapılırken Almanya'nın önde gelen bankaları ve finans kurumları diğer Batılı sermaye grupları ile Türkiye'nin ortalığa saçılan zenginliklerini yağmaladılar kur farklarından doğan milyarlarca doları ve markı kar olarak evlerine götürdüler. Batı köşeye sıkışmasının acısını böylelikle almış oldu.

Bunca yıldır Öcalan teslim edilmedi de niçin Sayın Ecevit'in zamanında teslim edildi. Bunun cevabını sanırım vermişizdir.

Başbakan Ecevit İle Altın Şirketi Temsilcilerinin Buluşması

2000 yılının bahar ayında Başbakan Yrd Hüsamettin Özkan'a birkaç milletvekili arkadaş gitmiştik.Sayın Özkan'ın sekreteri Türkiye'de altın çikartan bir firmanın üst düzey yöneticilerinin Başbakanla randevuları olduğunu belitti ve aşağıda beklediklerini rapor etti. Sayın Özkan hemen Başbakanı aradı ve misafirleri yukarıya çağırdı. Firma temsilcileri birkaç dakika sonra soluğu Sayın Özkan'ın maka-

mında aldılar ve hiç beklemeden Başbakanın odasına geçtiler Sayın Özkan bizleri de davet etme nezaketini gösterdi ve biz de onlarla birlikte Başbakanın odasına geçtik.Ellerinde Başbakan Ecevit'e getirdikleri hediyeler vardı bu hediyelerden biri bir madenci feneri diğeri ise küçük bir külçe altındı. Sayın Başbakan Ecevit altın rengindeki bu hediyeleri alırken " Bunlar altın değildir inşallah?" diye tereddütlü ve biraz nazikçe sordu. Firma yetkilileri altın suyuna batırılmış olduklarını söyleyince Sayın Ecevit rahatladı ve hediyeleri kabul etti.

Firma yetkilileri küçük birkaç gramlık bir altının birkaç tonluk bir kütle kayadan üretilebileceğini anlattılar. Şirketlerinin uzun zamandır yaptığı araştırmaları ve sondaj çalışmaları ile ilgili bilgi verdiler. Bu bilgileri Başbakan titizlikle sordu ve öğrendi ancak bunlardan en önemli olan çıkartılan Altının değer olarak en yüksek değerde olduğu ve Türkiye'nin altın rezervlerinin öngördüklerinin ötesinde çok daha fazla olduğunu ve bazı yerlerde henüz sondaj ve araştırma yapılmadığını bu bölgelerin daha fazla olduğunu belittiler. Sonuç olarak Türkiye'nin bir altın cenneti olduğunu Dünya'da en fazla altın rezervinin var olduğu ülkelerden biri olduğunu açıkladılar sadece kendi altın çıkarttıkları yerde yaklaşık 40-50 milyar dolarlık altın olabileceğini abartı göstermeden belittiler.

Başbakan:"Bu altın hemen çıkartılamaz mı?" diye şaka yaptı ve çevresel etkilerini sordu.

Bu görüşme yaklaşık 30 dakika sürmüştür ve bizler Türkiye'nin bir altın madeni olduğunu anlamış olduk. Anadolu toprakları binlerce yıldan beri altının çıkartıldığı bakırın,borun ve diğer minerallerin bol olduğu bir ülke olduğunu hepimiz biliyoruz ancak Dünya sıralamasına girecek kadar altın rezervleri olduğunu düşünmemiştik. Bu görüşme gerçekten çok önemli bir görüşmeydi. Çünkü bu alanlarda yıllardan beri ilk defa böyle önemli bir araştırma yapılmıştı ve Almanya'nın ilgilendiği kadar ciddi boyutlarda Altın rezervleri-

nin olduğu tespit edilmiş olması artık Türkiye'nin önümüzdeki yıllarda altını hem çıkaran hem işleyen hem pazarlayan bir ülke olabileceğini gösteriyordu.

Böyle büyük bir zenginliği olan ülkede mutlaka büyük güçlerin bu zenginliklerden haberi olmaması mümkün değildir.

Türkiye bor madenleri ile Dünya'nın en büyük rezervlerine sahip bir ülkedir.Ancak Dünya bor borsası ve ticareti ABD'nin elindedir ve şu anda tüm bor işletmelerine taliptir.

Amerikan Bor şirketi tümünü işletmek istemekte ve bu hakkı almak için birçok çalışmalar yapmaktadır. Bor uzay teknolojisinde,çelik ve silah sanayinde kullanılan stratejik bir üründür.

Almanya ise altın çıkartmamasına rağmen en büyük piyasa aktörlerinden biridir ve altın rezervleri Dünya'da ikinci sıradadır.

Almanya Ağırlıklı-AB ve Rusya'nın İşbirliği

AB ile Rusya Federasyonunun ciddi anlamda işbirliği ve stratejik ortaklığı 1997 yılında imzalanan Ortaklık ve İşbirliği Anlaşmasına dayanmaktadır. Rusya Petrolünün %50 Doğalgazının %60 kısmını AB ye ihraç ediyor ve petrolden yılda yaklaşık 60 milyar euro doğal gazdan da en az bu kadar gelir elde ediyor.Rusya'nın kazanımları bununla kalmıyor AB'nin Konsey ve Komisyonunun dış politikasının ekonomik boyutunun büyük bir kısmını Rusya ile ilişkiler kapsamaktadır. Avrupa Komisyonu hazırladığı gelecekteki yatırım bütçesinde 2007-2013 arasında Rusya Federasyonu'na ve Avrupa doğu komşuları için yaklaşık 11,967 milyon euro ayırdı halbuki aday ve aday adayı ülkeler için Kosova, Sırbistan, Arnavutluk, Hırvatistan, Bosna Hersek ve Türkiye için ayrılan bütçe payı 11,565 milyon euro

2000 yılında AB ile Rusya Federasyonu arasında Enerji Diyalo-

ğu toplantıları başlamıştır ve bu 2003 ST Petersburg'ta imzalanan anlaşma doğrultusunda Ortak Ekonomik Alan olarak Rusya Federasyonunun AB komşu bölgeleri ve AB ülkeleri seçilmiştir.Bu ülkelerden özellikle Çek Cumhuriyeti, Romanya, Macaristan, Polonya kısmen Almanya ile aynı politikaları izlemektedir.Almanya özellikle son yıllara kadar Kuzey Kafkasya ve Gürcistan ile yakından ilgilenmiş ancak ABD'nin bölgedeki ağırlığını kıramamış ve Gürcistan'dan uzaklaşmak zorunda kalmıştır.Almanya dış politikası güdümlü AB,Rusya ile ilişkileri daha sıkı bir zemine oturtmuş petrol ve gaz sevkıyatının sağlıklı işlemesinin yollarını aramıştır ve bunu garanti altına almasını başarmıştır.Bu nedenle Ortak Ekonomik Alan olarak sınıra yakın bölgelere özellikle Arhanges ve Astragan Oblast bağlamında Kaliningrat'a ekonomik ve sosyal yardımlar yapmıştır bu yardımlar bölgenin iyileştirilmesi,gümrüklerin modernleştirilmesi telekomünikasyonu ağının ve ulaşım bağlantı yollarının daha rahat ve kullanışlı olması,bu bölgede yaşayan halkın sosyal yapısının iyileştirilmesi ve suçların engellenmesi için birçok çalışma için yaklaşık 100 milyon Euro yardımda bulunmuş 20 milyon euro da Kuzey Kafkasya'ya göndermiştir. Tacıs programı adı altında yardımlarını arttırmaktadır. Bu programın içinde tüm sosyal ve ekonomik alanlarda işbirliği ve geliştirme programları vardır.Almanya ve AB, Rusya Federasyonun petrolünü ve doğal gazını garanti altına almak istemektedir.Bu nedenle eski Almanya Şansölyesi Gerhart Shröder Rusya'nın dev gaz şirketinde işe başlaması tesadüf değildir. AB ile Rusya Federasyonu önümüzdeki on yıl içinde tam anlamıyla tüm alanlarda bir bütün oluşturacak bu nedenle Ortak Ekonomik Alan genişleyecek ve AB-Rusya Federasyonu ortaklığı Almanya'nın muazzam yatırımlarının olduğu Çin'i de içine alacak şekilde olacaktır. Dünya ekonomisinin 1/5 beşte birini elinde tutan ve 457 milyon nüfuslu AB tüm dünya ülkeleri ile entegrasyona gitmektedir.

Türkiye burada Rusya ile olan ilişkilerinde daha atak ve etkin

yolları denemek zorundadır.Aksi takdirde Ortak Ekonomik Bölge'den uzaklaştığı anda boşluğa düşer ve üretemez ve satamaz hale gelebilir. Geçmiş yıllarda yapılan Mavi Akım anlaşması Türkiye'nin yapmış olduğu en büyük ve kapsamlı Doğal Gaz anlaşması olmuş ve gelecekteki gaz ihtiyacının büyük bir kısmını teminat altına almıştır.Dönemin Başbakanı Mesut Yılmaz Almanya ekollü bir politikacı olduğu için o günlerden Rusya'nın doğalgaz realitesini gören siyasetçilerden biridir. Bugün ve gelecekte Türkiye için çok önemli bir anlaşmayı yaparak riskli bir adım atmış, çok büyük eleştirileri göğüslemek zorunda kalmıştır. Türkiye Rusya ile ilişkilerinde her zaman Almanya'nın izini takip etmelidir.Almanya üretim ve teknik yapısıyla AB dış politikasına yön vermeye devam edecektir.

15. ÖZDEMİR SABANCI SUİKASTİ VE DHKP-C

15. ÖZDEMİR SABANCI SUİKASTİ VE DHKP-C

Özdemir Sabancı (1941-1996)

Sabancı Centre'ın 25. katında 9 Ocak 1996 Özdemir Sabancı Toyoto-Sa Genel Müdürü Halük Görgün ve Başkanlık sekreteri Nilgün Hasefe öldürüldü. Bu olay ilk başlangıçta basit bir örgüt eylemi olarak görülüyordu. Hatta uzun müddet katiller ve diğer yardımcı-

ları yakalanamadı.Bu olay üzerine yazılanlar ve kamuoyunda konuşulan tüm değerlendirmeler toplumun dikkatini bir yöne doğru itiyordu. Cinayetin terör olayı olarak görülmesi yönünde yapılan bu çalışma başarıya ulaştı diyebiliriz. Hiç kimse, Türkiye'de yaklaşık o günkü tarihlerde otuz beş bin kişiye iş ve çalışma imkanı veren Dünya'nın en sayılı sanayi kuruluşlarının başında yer alan, bir şirketler topluluğunun üst düzey yöneticisi ve ortağının çok iyi planlanmış bir saldırı sonucu hayatını kaybetmesinin nedenlerini derinlemesine düşündü ve yazdı diyemeyiz. Saldırıya uğrayan Merhum Özdemir Sabancı,Sabancı Holding'in gerçekten Dünya çapında bir kuruluş olmasını sağlayan isimlerin başında geliyordu. Çok çalışkan ve çok bilgili bir şahsiyetti. Medya önünde çok gözükmez abisine saygılı ve sevgi doluydu. Çocuklarına ve eşine iyi bir aile babasıydı. Ailenin en küçük oğlu olarak 1941 yılında Adana'da doğdu. Tarsus Amerikan Koleji'nde lise öğrenimini tamamladıktan sonra, İngiltere Manchester'da Kimya Mühendisliği tahsili yaptı. Daha sonra İsviçre'de aynı konuda ihtisas sahibi oldu. Özdemir Sabancı, Sabancı Topluluğu'nun en büyük sanayi birimlerinden Sasa şirketini kuran ve geliştiren kişiydi. İlgi alanı olan petrokimya konusunda ürettiği başarılı projelerle, Sasa'yı dev bir kimya tesisi haline getirdi. Otomotive olan özel ilgisi ile Temsa'da Mitsubishi Maraton otobüsleri, minibüsleri ve ticari araçlarının üretimini başlattı. Proje üretme konusunda üstün yeteneği olan Özdemir Sabancı, Japonlarla % 50-50 ortaklıkla Toyotasa ve Yazakisa fabrikalarının kuruluşunu sağladı. Özdemir Sabancı'nın büyük çabalarıyla kurulan Toyota otomobil fabrikası Türk otomotiv sanayinde çağdaş teknolojiye geçişte ve dışa açılmada kilometre taşı oldu. Sabancı Holding Sentetik Elyaf Otomotiv ve Plastik Grubu Başkanı olan Özdemir Sabancı'ya Sasa, Temsa, Toyotasa, Pilsa, Yazakisa, Sapeksa ve Akkardansa şirketleri bağlıydı. Hacı Ömer Sabancı Vakfı (VAKSA) tarafından "Özdemir Sabancı" adını taşıyan İstanbul'da bir lise ve Üsküdar Amerikan Li-

sesi'nde spor salonu, Adana'da Çukurova Üniversitesi'nde kapalı yüzme havuzu, Antalya'da kongre ve konser salonu ve Isparta'da hidroterapi havuzu yaptırıldı.

Merhum Özdemir Sabancı Dünya'yı çok iyi tanıyor özellikle, Dünya'nın ikinci büyük ekonomisini yakından takip ediyordu ve Japon üretim sistemini ve çalışma prensiplerini çok iyi biliyordu. Uzun yıllar Japonlarla işbirliğini geliştirmiş çok geniş perspektiften değerlendirmelerle Ortadoğu'nun en büyük sanayi yatırımlarına devam etmek için gecesini gündüzüne katıyordu. Hedefi büyüktü. Anadolu'da kurulacak Ortadoğu'nun en büyük otomotiv fabrikasının planlamaları ve çalışmaları ile meşguldü. Mensubu bulunduğu büyük kuruluşun en büyük hamlesini yaparak o güne kadar gelinen yolun fersah fersah ötesine sıçrama imkanı artık elle tutulur mesafedeydi. Merhum Özdemir Sabancı'nın son çalışmalarında finanssal ve teknik sorunların büyük kısmını başardığını görebiliriz.

Toyota'nın Türkiye'de yapacağı büyük bir yatırımın Japonların gerek Ortadoğu'da gerekse Türkiye'de var olan pazarını bir kaç kat arttıracağı öngörülmüştü. Bu tesisle gerek Türkiye'nin güney limanları hareketlenecek gerekse ihracatı artacaktı.

Aynı şekilde ülke içindeki Pazar payı ve diğer yan sanayi değişimi ve gelişimi de önemli ölçüde artacaktı. Japon sermayesi Türkiye' için çok daha iyi imkanlara sahipti. O tarihlerde Türkiye'deki enflasyon ve paranın maliyeti çok yüksekti. Fakat Dünya'da para çok daha ucuzdu özellikle Japon sermayesi çok daha ucuzdu ve 1998 yılında baş gösteren Uzakdoğu krizi kapıda olduğu için Japonlar paralarının daha uzak bölgelerde satmaya çalışıyordu. Ortadoğu için en uzak nokta ancak sadece Lübnan ve Dubai'ydi, Türkiye'de yapabilecekleri bir sermaye hareketi onları gerek Türki Cumhuriyetlere gerekse Ortadoğu'nun başka ülkelerine rahatlıkla taşıyabilirdi. Arapların İngiliz petrol şirketlerine yakınlığı, İranlıların Al-

manlarla yapmış oldukları stratejik beraberlikler Japonları zorluyordu. Türkiye onlar için uygun hatta ülkenin en başarılı iş adamları ile yapacakları ortaklık çok daha büyük imkanları beraberinde getirecekti. İki binli yıllara girerken Japon devi Toyota'nın yönetim kadrosu umutluydu projeleri için çok düşünmüşler ve çok iyi bir bütçe çalışması yapmışlardı. Açık denizlerde çalışan gemi fabrikalarının bir kaç katı olacak sabit bir fabrika gerek yüzen fabrikalarının gerekse mevcut yatırımlarında çok büyük verim ve üretim avantajı sağlayacaktı. Japonlar 1990 yıllarda Amerikan Otomotiv üretimini geçmiş Dünya'da en büyük üretici durumuna gelmişlerdi. ABD'nin bir zirve toplantısı yaparak Japonya'nın frene basması için baskı yapmıştı ve Japon üretimini sınırlamıştı. Şimdi 2000 yıllarda Japonlar büyük bir atılım yapıp Ortadoğu ve hatta Afrika'ya ihracat hamlesi yapacaklardı.

Japonların yaklaşık sekiz milyar dolar olacağı tahmin edilen Türkiye'deki yatırımı. Bu Türkiye için çok büyük bir projeydi. Merhum Özdemir'in üç yıldan fazla Japonya'da kalması ve hatta Japonca öğrenmesi aslında ne kadar büyük bir yatırımın yapılacağını bize gösteriyor. Bununla birlikte ilk defa Japon Sermayesi o güne kadar gelen sermaye birikimini daha hissedilir bir oranda arttıracak önemli bir yatırımla kendini Türkiye'de gösterecekti. Türkiye'ye Japon sermayesinin gelmesi, uzun yıllardır beklenen bir olaydı.

Japon sermayesinin artması ve otomotiv sektöründe büyük yatırımları güçlendirmesi kimlerin menfaatlerini engellerdi.Türkiye'de üretim yapan ve Pazar alanı olan hangi otomotiv devlerinin işine gelmezdi. Bunu açıklamak çok zor değil. Almanya ve Fransa için büyük Pazar olan Türkiye'de eğer Japon devi Toyota üretime geçerse bu onlar için büyük bir yıkım olurdu en azından bunun sonucu olarak %30 Pazar kaybı demekti. Bunu engellemenin yolu bu projeyi sürdüren kişileri ortadan kaldırmak veya göz dağı vermek ve geri adım atmalarını sağlamaktı. Çok iyi planlanmış bir hamleyle işin

ideolojik kılıfı hazırlanarak kamuoyunun dikkati başka yöne çevrildi. Büyük yatırım projesi ülkenin önünü açacak projelerden biriydi

Ancak tümü ile Japonların bu düşünceleri, 1996 yılının soğuk ve puslu Ocak sabahı son bulmuştur.O sabah Merhum Özdemir Sabancı'yı katledenler çok rahat bir şekilde yurtdışına çıkıp kaçtılar. Kaçışları ile ilgili ayrıntılı bir bilgi yok ancak Suriye'nin haber alma örgütü El-Muhaberat'ın verdiği bilgiler olmasa hiçbir zaman öğrenilemeyen bir sır olarak kalacaktı.Özellikle Fehriye Erdal'ın yurtdışına çıkması ve kaybolması çok ilgi çekicidir. Daha sonra Belçika birimleri Fehriye Erdal'ı bir yangın sonrası evinden paketleri çıkartırken şüpheli gördüğü için tutuklamış ve üzerinden sahte kimlik çıktığını bildirmişti..

Mustafa Duyar ise olayın tetikcisi. Bir yıl sonra El Muhaberat tarafından Şam'da yakalanarak Türkiye'ye teslim edildi.Diğer fail , İsmail Akkol da izini kaybettirdi. İlgili dava da 11 sanık yargılandı. Mustafa Duyar Subat 1999 tarihinde Afyon cezaevinde öldürüldü. Fehriye Erdal Belçika'da ve Nisan 2000 de Türkiye'ye iade edilmemesine karar verildi. Merkezi Belçika –Almanya sınırına yakın olan DHKP-C nin militanı olduğu açıklık kazanan Fehriye Erdal'ın ilgili savcılara verdiği bilgilerde eğer gerçekten Özdemir Sabancı'nın ve yardımcılarının öldürülmesi olayına karışmışsa niçin Belçika makamları zanlıyı Türkiye'ye iade etmekten kaçınıyor hatta geri vermeme kararı alıyor. Gerçekten Fehriye Erdal bu cinayete karıştı mı yoksa bilmeden mi kullanıldı. Sadece O'nu oraya çalışmak için işe yerleştirenler ve güvenlik tahkikatini yapanlar kimlerdi. Eğer gerçekten DHKP-C militanı ise Polis kayıtlarında hiçbir bilgi yokmuydu en azından akrabalarından veya başka şahıslardan hiç mi kimse bu örgütten değildi? Bu oaydan sonra bir anda örgüt militanı olduğu ortaya çıkması nasıl açıklanabilir?

Bizim vurgulamak istediğimiz kesinlikle olayın gelişimi ve nasıl

işlendiği ve kimlerin tetikçi olarak kullanıldığı değildir. Avrupa Parlamentosunda özellikle Belçikalı milletvekilleri ile bu konu üzerine görüşmüştüm. Hepsinin ortak düşüncesi Belçika'da Fahriye Erdal'ın Belçika emniyet birimlerine vermiş olduğu bilgilerin kesinlikle Türkiye'ye teslim edilmemesi gerektiğini haklı çıkarır bir potansiyele sahip olduğunu belirtmeleri beni şaşırtmıştı. Parlamenterler "bu cinayette Türkiye ve onun güvenlik güçlerinin de katkısı vardır" demeleri oldukça şaşırtıcıdır. Türk güvenlik güçleri de bu konuda ciddi bir iftiraya uğrayabilir. O yüzden öldürülen tetikçinin örgütle olan ilişkileri ve geçmişi incelendiğinde ilişkilerinin yüksek düzeyde olduğu görülüyor. Cinayetin işlenmesi için örgüt kendisinden bahsedilmesi ve halen daha eylemlerine devam ettiğini ispatlar bir mesajı vermek mi istiyordu?

Eğer böyle bir mesaj vermek için daha kolay bir eylem yapması gerekmez miydi?

Özellikle bu eylemin örgütün cezaevinde olan yöneticileri tarafından verildiği iddiasıyla dava açılmıştı ancak örgüt yöneticilerini gerek telefon görüşmeleri gerekse kapalı alan görüşmeleri Alman İstihbaratı ve diğer haber alma teşkilatları tarafından izleniyordu. Türk İstihbarat birimleri eğer bu görüşmeleri takip etmediyse ve eğer böyle büyük çaplı bir saldırıyı önceden haber almadıysa gerçekten üzerinde düşünülmesi gereken çok önemli noktalar var.

DHKP-C ise Almanya'da uzun yıllardır milyonlarca mark yardım almış ve orada yeşermiş ideolojik amaçları olan bir örgüttü ancak bu eylemle gerçekten çok büyük bir oyunun parçası oldu. Mahkeme salonunda birbirine bağıran örgüt üyeleri aslında tekelci ve büyük güçlere ne kadar büyük bir hizmette bulunduklarını bilmiyorlardı. Kendi ülkelerinin üretmesi ve satması için yapılacak büyük bir sanayi hamlesini engellediler başka büyük bir sermaye grubunun veya gruplarının ekmeğine yağ sürdüler. Bu tip örgütler ya-

pacakları eylemleri iyi düşünürler amaçsız ve basit bir terör eylemi olmayacak kadar düşündürücü olan bu eylemin arkasında başka planlar olduğu ortadadır. Almanya'nın beslediği ve desteklediği örgütlerin tüm eylemlerini, saldırılarını hatta özellikle uyuşturucu ticaretini takip etmemesi mümkün değildir. Bu örgütlerin içinde ikili oynayan binlerce ajanı vardır ve örgüt militanlarının bulunduğu noktalar her dakika dinlemede ve takiptedir. Alman İstihbaratının Sabancı saldırısını önceden haber almaması mümkün değildir. Bu işi yaptırmak isteyenler tıpkı bilgisayarlarda virüslere karşı geliştirilmiş "firewall" gibi ilk önce istihbarat birimlerinde geçmeleri gerekirdi.Çünkü örgütün yönetici kadroları ve diğer üst düzey gruplarının yanında her zaman gelen ve giden bilgileri kontrol eden ve rapor eden Alman İstihbarat elemanları vardı. Bu kontrol duvarları da eğer Türk güvenlik birimlerine bilgi vermiyorsa o zaman müttefik güçler arasında gerçek anlamda bir sıkıntı var demektir.

Bir açılışta karşılaştığım Merhum Sakıp Sabancı'ya bu düşüncelerimi anlatmak istedim fakat kardeşini hatırlatmak istemediğim için üzmek istemedim ancak bana başını sallayarak bütün bunları bildiğini ancak elinden bir şey gelmediğini anlatır bir hareketle " otuz yıllık emeğimizi çaldılar" demişti.

NÓTLAR

ALMAN DERİN DEVLETİ

zafer güler

ALMAN DERİN DEVLETİ

zafer güler

Bahsettiğimiz ülke, bizim üzerinde yaşadığımız vatanımız.

Dünya'nın en stratejik bölgesinde nefes alıp veriyor. Ortadoğu'nun ve Avrasya'nın geçit noktasını oluşturuyor, binlerce yılın izlerini taşıyor... Ölümü ve yaşamı, var olmayı ve yok olmayı hepsini birlikte yaşıyor. Tüm güçlerin hareket noktası. Dünya ticaretinin, siyasetinin, hatta medeniyetinin dönüm noktası; gelecek elli yılın ülkesi...

Bu ülkenin insanları bin yıldır batıya yürüyor...

Dünya'da hiçbir millet bu kadar uzun zaman yürüyemez ve çok az ülke vardır ki bu denli üzerine oyunlar oynanan, bahisler açılan... Yine çok az ülke vardır bu kadar çeşitli kültürü içinde barındırıp yoluna devam edebilen; düşse de kalksa da yoluna devam etmiş, kaybetse de kazansa da var olmak isteyen. Bunu hiçbir ülke başaramadı; hepsi parçalanıp ayrıldılar ve bu oyunun baş aktörlerinin arka bahçesi oldular...

Bu kitapta Türkiye'nin Nükleer Enerji Lobilerini, Hablemitoğlu ve Sabancı suikastlerini, Alman gizli örgütlerinin iz bırakmadan ustaca oynadıkları oyunları ve bu kitabın anlatmak istediğinin çok ötesindeki farklılıkları anlamaya ve düşünmeye çalışacaksınız.

www.truvayayinlari.com